

HPer
M6753h

Mr Khwand, Muhammed
Historia Seldschukidarum
Persice.

13802

DATE

NAME OF BORROWER

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

67531 Mer Khwand, Muhammed

MIRCHONDI

HISTORIA

SELDSCHUKIDARUM

PERSICE

E CODICIBUS MANUSCRIPTIS

PARISINO ET BEROLINENSI

NUNC PRIMUM EDIDIT LECTIONIS VARIETATE INSTRUXIT
ANNOTATIONIBUS CRITICIS ET PHILOLOGICIS

ILLUSTRAVIT

JOANNES AUGUSTUS VULLERS,

PHIL. DOCT. LITT. ORIENT. IN ACADEMIA LUDOVICIANA GISSENSI P. P. O.
SOCIETATIS ASIATICAE PARISIENSIS SODALIS.

GISSAE,
IN LIBRARIA J. RICKERI.
MDCCCXXXVIII.

13802
13/7/91

LUDOVICO II.

MAGNO DUCI HASSIAE ET AD RHENUM

REL.

LITERARUM ORIENTALIUM FAUTORI AC

PATRONO LIBERALISSIMO

HOSCE STUDIORUM FRUCTUS SUMMA QUA PAR EST GRATISSIMI

ET OBSTRICTISSIMI ANIMI SUBMISSIONE

D. D. D.

REGIAE MAJESTATIS

CULTOR REVERENDISSIMUS

JOANNES AUGUSTUS VULLERS.

LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

DEPARTMENT OF CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

RESEARCH REPORT NO. 1

BY J. H. VAN NISSEN

1928

CHICAGO, ILL.

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

100 EAST JACKSON STREET

PRAEFATIO.

Quum abhinc decennio Parisiis commorarer, ut et doctissimarum Silvestris de Sacy, doctoris eximii, lectionum perciperem fructus, et, aditu ad thesauros pretiosissimos ibi latentes humanissime mihi oblato, codicibus describendis operam haud exiguam eo consilio navarem, ut in posterum in lucem illos proferrem, Mirchondi quoque opus egregium in manus meas incidit, cuius historiae Gasnevidarum tum parabat editionem accuratissimam F. Wilkenius, vir doctissimus. Quo ex opere statim describendam elegi *historiam Seldschukidarum*, nondum typis divulgatam et ab Abulfaradschio, Abulfeda, Elmacino haud satis accurate et copiose enarratam.

Codice usus sum Parisiensi, in Bibliotheca armorum (Bibliothèque de l'Arsenal) asservato, elegantibus quidem literarum ductibus caractere, qui نسخی appellatur, scripto¹⁾, sed mendis et gravioribus et leviori-

1) Huius codicis usum humanissime mihi concessit Grangeret de Lagrange, illius bibliothecae praefectus, vir literarum Orientis peritissimus mihiq̃ue amicissimus. Cf. de hoc codice *Notices et Extraits des Manuscrits* t. IX. p. 141.

bus, imo et lacunis passim repleto, ut sine alius codicis adiumento textus haud facile emendari et restitui possit. Contuli igitur, dum Parisiis relictis Berolini per aliquod menses moror, alterum codicem, Knobelsdorfianum dictum²⁾, Parisiensi quidem praestantiorum eumque permultis locis emendantem, sed tamen non ita concinnatum, ut sine ope codicis Parisiensis et sine coniectura textus bene constitui possit.

Praeter hos codices multum me adiuvit compendium historiae Seldschukidarum a Jahja ben Abd-allatif Kazwinensi scripto et libro, qui Lubb'uttewarich (لُبُّ التَّوَارِيخِ) i. e. *medulla historiarum* dicitur, inserto³⁾; continet enim et plures versus a Mirchondo allatos et in definiendo tempore, quo singulae quaeque res gestae evenerunt, accuratissime versatur. Descripsi e codice 93 Bibliothecae Parisiensis male et negligenter exarato.

Textum igitur ut in tam exiguo codicum apparatu quam emendatissimum ederem, codicibus inter se diligentissime collatis, non solum variantes lectiones ea qua potui diligentia annotavi, verum etiam corruptas et mendosas coniectura sanare studui. Praeterea etiam

2) Codicem pluribus descripsit F. Wilkenius in praefatione ad *Historiam Gasnevidarum* p. IX., qui eum maxima mecum humanitate communicavit.

3) Plura de hoc libro, anno Hedsch. 948. (incip. 26. Apr. 1541.) persice conscripto, vide in Herbelotii Bibliotheca orientali s. v. *Lobb Al Taovarikh*.

voces et locutiones difficiliiores, in vulgatis lexicis aut omissas, aut non satis bene explicatas, quarum conspectus in indice offertur, in margine et ad calcem libri illustratas invenies et versuum hic illic sparsorum metrum semper indicatum.

Historiam Seldschukidarum persice conscriptam primum in animo fuit cum latina interpretatione uno volumine edere; postea autem, ne libri moles nimis augeretur, et ut viri docti, persicae linguae imperiti, librum et emere et perlegere possent, germanice eam conversam separato volumine emittere statui. Prodiit is liber, quem annotationibus uberrimis illustravi et indice copioso et tabulis genealogicis instruxi eodem anno, ita inscriptus: „*Mirchond's Geschichte der Seldschuken, aus dem Persischen zum ersten Mal übersetzt und mit historischen, geographischen und literarischen Anmerkungen erläutert von Dr. Joh. Aug. Vullers. Mit einer Geschlechtstafel und einem Sachregister. Gießen, Druck und Verlag von G. F. Heyer, Vater.*“

Superest, ut publice hic gratias agam, quantas maximas animus meus capere potest, omnibus, qui se huius libri emtores futuros professi conatus hosce literarios sublevarunt, quorum nominum indicem in fronte interpretationis germanicae collocare placuit. Inprimis autem hoc loco nominandus est vir illustrissimus et doctissimus

C. M. a Frachn S. Imp. Russ. Maj. a consiliis status, eques,
Acad. Imp. Scient. Petrop. Sodalis ordinarius etc. etc.,
Maecenas literarum Orientis alter, qui tot mihi nominum
subscriptiones summa cum benevolentia colligendas cura-
vit, ut plus quam dimidium impensorum efficerent.

Scribebam in Universitate Ludoviciana Gissensi,
pridie Idus Augustas MDCCCXXXVII.

Joannes Aug. Vullers.

ذکر طبقه سلجوقیه

و شمه^۱ از احوال سلجوق و والدش دقاف
وفات میکائیل و محفوظ ماندن اولاد او
از سبب اهل عناد و شقاق

فصل ۱

ناظم کتاب ملک نامه آورده است که قبایل
اتراک داشت خزر دقاف را تیر بالغ^۱ یعنی ساختن کمان
می خواندند و او در^۲ تنظیم مصالح ملک رائی ثاقب
و تدبیری صایب داشت و کمال شجاعت و شهامت او در
السنه دایر بود و در افواه سایر و ملک خزر موسوم به
پیغو بی مشورت وی در معظمت امور و مهبات جهور
مطلقا مدخل نیفرمود و بحسب اتفاق روزی پیغو
عزم آن کرد که ضرری بطایفه^۳ از ترکان^۳ که جریبه^۳
نداشتند رساند و این معنی بسع دقاف رسیده خشیاناک

ترکمانان B. ^۳ و در B. ^۲ بالغ Cod. Ber. et Par. ^۱

بسر راه پادشاه رفت و با او خطاب^۱ عذیف کرد
 سخنان درشت گفت و غضب بر ضحیر پادشاه استیلا
 یافته شبشیری بر دقاق حواله فرمود و تیغ بر روی او
 رسیده خون روان شد و دقاق از کمال غیظ عبودی بر
 پیغو زن چنانچه سرش شکسته از اسب در افتاد
 مترجم کتاب ملک نامه گوید و کان نلک بمحفل من
 النرک و مشهد من مشایخهم و کبرائهم و نوی البصایر
 من اعیانهم و عظمائهم و چون^۲ عادت اهالی خزر آن بود
 که هیچکس را از ضعیف و قوی و شریف و بنی بی
 تفضیش و تحقیق تمام نمیکشند و اعیان ملک بآنکه
 ملک خزر را دیدند که بر اسب^۳ خود سوار شده باخذ
 و قتل دقاق فرمان داد در آن باب توقف نمودند و دقاق
 آواز بلند کرده با آنجماعت گفت که جرم من بیش
 ازین^۴ نیست که پیغور از فعل شنیع که ضرر آن
 بجباهیر ترک و مشاهیر ملک میرسید منع کردم و او را
 از حیف و ظلم که لا محاله مستنوع خرابی مملکت
 و مستلزم نزوال^۵ سلطنت است باز داشتم^۶ و جواب
 نصیحت خون شبشیری^۷ یافتم امر آن ترک و عظماء دشت

۱) خطابی P. ۲) چون P. ۳) ضحیر
 مستلزم omisso و نزوال P. ۴) از آن P. ۵) از اسب
 شبشیری P. ۶) false داشت P. ۷)

خبر رعایت جانب حق کرده پیغمبر بنصایح و مواعظ
تسکین داده گفتند که^{۱)} باعث بر ایذاء دقاق
وسوسه شیطان بود که هرآینه اگر کتاب آن موجب نا
خشنودی پادشاه عالیانست و چندان^{۲)} ازین نوع
کلمات القا کردند که پیغمبر مصالحت راضی شده
چشنی ترتیب کردند که دیده^{۳)} زهره^{۴)} خیناگر در
نظاره^{۵)} آن خیره ماند و سرداران سپاه دقاق را آوردند
تا یکدیگر در کنار گرفته^{۶)} سر و روی هم بوسه دادند
و این معنی موجب عظمت امیر دقاق و ارتفاع صیت
او در آفاق شد چون^{۷)} ازین قضیه مدتی بگذشت^{۸)}
باری سبحانه و تعالی دقاق را^{۹)} فرزندی ارجمند
گرامت فرموده مسی بسلاجوق گشت و چون سلاجوق
بسن رشد و تمیز^{۱۰)} رسید پدرش دقاق وفات یافت
و پیغمبر سلاجوق را منظور نظر اعزاز و احترام گردانیده
فرمود تا او را بسیاشی که معنی آن مقدم الجیش
است خطاب کنند^{۱۱)} و روز بروز مرتبه^{۱۲)} سلاجوق نزد
پیغمبر است از بیاد می پذیرفت تا محسوس ارکان دولت

^{۱)} Deest in cod. Par. ^{۲)} P. چندان ^{۳)} B. om.
دقاق را P. ^{۴)} گذشت B. ^{۵)} و چون B. ^{۶)} گفتند B. ^{۷)}
بسیاشی خطاب P. ^{۸)} B. om. ^{۹)} باری سبحانه و تعالی
کنند و معنی سیاشی مقدم الجیش است

و اعیان حضرت شد و بحسب اتفاق روزی سلجوق
 بخانه پیغو در آمد و بر^۱ نسوان و صبیان پادشاه^۲
 تقدیم نموده قریب به او بنشست و این معنی بر
 خاتون پیغو دشوار آمده بعد از آنکه سلجوق از
 مجلس بیرون رفت خاتون با پیغو گفت که این
 پسر در مبدای حال چنین گستاخ گشته پای از انداز^۳
 خویش بیرون نهاده است اگر چند گاهی برین قضیه
 بگذرد و اسباب^۴ حشمت و مکن^۵ او زیاده ازین
 شگرد پیدا است که مهم بکنجا رسد این^۶ سخن موثر
 افتاده پیغو در فکر آن شد^۷ که خاطر از کار سلجوق
 فارغ گرداند و سلجوق^۸ شبه^۹ از حال^{۱۰} دانسته
 مستنشر گشت و در نجات خویش اندیشه‌های^{۱۱} بسیار
 کرده خاطرش بر آن^{۱۲} قرار گرفت که روی بغریب نهد
 و چون بر قرار^{۱۳} جانم شد با صد سوار و هزار و پانصد
 شتر^{۱۴} و پنجاه هزار کوسفند روی بجانب دیار
 سرقت نهاد و چون بنواحی جند رسید حق عز و علا
 ضمیرش را بانوار قدسی منور گردانیده قاصدی نزد

گذرد B. ^۳ B. omittit. ^۲ در آمده بر P. ^۱
 B. ^۷ شده B. ^۶ و این B. ^۵ B. om. ^۴ اسباب
 بآن B. ^{۱۰} اندیشه B. ^۹ ازین B. ^۸ کند سلجوق
 ut numerus و صد P. addit ^{۱۲} male باین قرار B. ^{۱۱}

والی آن ولایت فرستاد و پیغام داد که سبب آمدن من بدین صوب^{۱)} آنست که در سلک اهل اسلام انتظام یابم اکنون انبیا آنکه یکی از اعیان فقها و فحول علما متوجه اینجانب گرد تا بتعلیم قرآن و حقایق ایمان و اسلام پرداخته سرکشندگان بادیه غوایت را بسرچشمه هدایت رساند و ملتبس او مقبول افتاده سلاجوق با اتباع و اشباع خویش^{۲)} مسلمان شد و در بعضی از صحاری چند که موضعی با نزعت بود رحل اقامت انداخت و درین اثنا ایلچی کفار بطلب خراجی که هر سال از اهالی چند میستانند رسید و چون کیغیه احوال و قضیه^{۳)} سلاجوق را معلوم گشت ازین صورت استکشاف نموده گفت من راضی نیستم که مسلمانان باج^{۴)} و خراج بکفار دهند لا جرم بنهییه^{۵)} اسباب مغائله و مقابله اشتغال نمود^{۶)} و ترکمانان آن حدود را^{۷)} که میل بغزا داشتند جمع آورده منتشر قتال وجدال گشت و والی^{۷)} چند و اهالی آن ولایت سلاجوق را ببال و لشکر مدد کردند در خلال این احوال معاندان انتهاز فرصت نموده شتران سلاجوق را از چراگاه راندند

خون B. ^{۲)} با صواب B. addit ^{۱)} ovium sit CLM.

P. ^{۶)} نموده B. ^{۵)} بامر B. ^{۴)} کیغیت آن قضیه B. ^{۳)}

sine copula. P. ^{۷)} را omisso حدود

وسلجوق ازین معنی خبر یافته با فوجی از شجاعان
ایشانرا تعاقب کرد و چون صولت و شدت او بر مخالفان
روشن گشت¹ اموالرا گذاشته روی بگریز آوردند
وسلجوق مظفر و منصور بیورث خود باز گشته عالم
دولت وی از ارتفاع یافت و از اقطار ترکستان مردم روی
بدرگاه² او آوردند و ملوک اطراف بامداد و التغات او
محتاج گشتند چنانچه ابراهیم سامانی از ایلکخان
منهزم گشته پناه به او برد و او ابراهیمرا معاونت نموده
بر سر³ ایلکخان فرستاد و بعد از محاربه ایلک
قرار بر قرار اختیار کرد و رایت اقبال سلجوق سر بر
اوج⁴ عیوق کشیده نواحی بخارا را مضرب خیام دولت
گردانید و او را چهار پسر بود میکائیل و موسی و ارسلان
که پیغو⁵ لقب داشت و یک پسر⁶ دیگر او در⁷
عذغوان شهاب بعالم بغا خرامید و بعد از چند شاه از
قرار ایلک سلجوق بمحاصره قلعه مشغول گشته
میکائیل در فتح سعی بسیار مینمود و درین اثنا از
شصب⁸ قضا تیری⁹ بر مقتل او رسیده از چنگ

و بر مخالفان چون صولت و شدت ایشان روشن P. ¹
B. ⁵ باوج Id. ⁴ بسر P. ³ بر درگاه B. ² گشت
Ita scripsi ⁸ در P. om. ⁷ یک om. و پسر P. ⁶ بیغول
utriusque codicis. ⁹ شصت ex coniectura pro falso

عزرائیل^۱ جان بنز و سلجوق انز فوت میکائیل ملول
 و محزون گشته بتربیت پسران او طغرلک^۲ محمد^۳
 و چقرلک داود همت مصروف کردانید و ایشان^۴ بر
 بسیاری انز معبوره^۵ عالم استیلا یافتند چنانچه درین
 اوراق سنت گذارش خواهد یافت انشاء الله تعالی
 و چون سلجوق آثار رشد و اقبال در ناصیه^۶ اولاد رشید
 میکائیل مشاهده کرد زمام حل و عقد امور طبقات
 حشم و سایر اممرا برای ورویت ایشان منوط و مربوط
 کردانید تا آنزمان که بجوار رحمت پروردگار عالمیان^۷
 پیوست و بعد انز انتقال سلجوق محمد و داود که
 بحسن تدبیر و لطف تغیر و کمال شجاعت و وفور
 بسالت انز امثال و اقران امتیاز داشتند در^۸ نصرت اولیا
 و مذلت اعدا مساعی جمیله بتقدیم رسانیدند تا
 کار بجائی رسید که انز کمال پاس ایشان رعبی عظیم
 بر ضایع ملوک ما وراء النهر و ترکستان استیلا یافت
 موید این مقال آنکه حاکم ما وراء النهر که اورا ایلک
 خان میگفتند انز شوکت و حشمت طغرلک و چقرلک

B. ۱) collocat. و درین اثنا statim post voc. تیری

۲) Voc. محمد deest in cod. P. et vitiose. عزرائیل

۳) P. ایشان طغرلک idem semper scribit طغرلک

۴) B. عالم ۵) Uterque cod. و در adiecta cop., male. om.

اندیشیده شگاهی با ایشان مراسم اتغاف مرعی میداشت
 و شگاهی شبوه^۲ خلاف وعناد^۱ می ورزید و خیال داشت
 که بعد از دفع ایشان اکثر بلاد ترکستانرا تسخیر
 نموده دم استبداد و استغلال زنند چون برادران بر^۳
 ما فی الضمیر او اطلاع یافتند اظهار منازعت کرده
 دست تطاول از آستین مخالفت بیرون آوردند و معترض
 اطراف ملک^۴ ایلکخان گشتند و ایلک درین مهم
 متخیر شده اعیان^۵ لشکر خودرا جمع آورده در دفع
 سلجوقیه مشورت فرمود و بعد از استشاره و استخاره
 باحضر جنود فرمان داده سپاهی بی عدد جمع آورد^۶
 و این خبر در زمانی بسبع آل سلجوق رسید که
 لشکریان ایشان در اطراف واکناف صحرا^۷ و بیابان
 متفرق شده بودند و بعد از تقدیم مراسم جانقی^۸
 و مشاورت چقرنگ صواب چنان دید که از نواحی

۱) B. و شگاهی خلاف و شغاف B. ۲) B. از ۳) P. om.
 ۴) و صحرا P. ۵) آورده P. ۶) و اعیان B. ۷) ملک
 ۸) *vox turcica, ut perhibet auctor lexici borhâni qatîi*
 مشورت „ail“ جانقی significans: مشورت و صلاح دیدن جمعی
 باشد باهم و بحذف ثانی هم بنظر آمده است گویند
 Deest in lexico Meninskii. ترکی است.

مملکت^{۱)} ایلک خان بیرون رفتنه. انتجا بیغراخان
 نمایند^{۲)} واین رای مستحسن همگان افتاده متوجه
 ممالک^{۳)} بیغراخان شدند وایلچی بیایه^{۴)} سریر خان
 فرستاده انر توجه^{۵)} خویش اعلام دادند و بیغراخان انر
 استماع قدوم آل سلجوق^{۶)} استنیشار نبوده فرستاده را
 بنوازش پادشاهانه احتیصاص داد و اورا مسرور و خوشدل
 باز گردانیده گفت امر حکومت میان ما و آل سلجوق
 بعد ازین بر سبیل مقاسمت و مشارکت خواهد بود
 و چون ایلچی بار دوی اولان سلجوق شرف وصول یافته
 آنچه انر خان شنیده بود معروض داشت چقر بگ^{۷)}
 بر رفتن بهیات اجتناعی ننز خان صواب ندید و با
 طغرلبگ^{۸)} برادر خود^{۹)} گفت که صلاح در آنست که در
 هر هفته^{۱۰)} یکی انر ما دو برادر سه روز بار دوی خان رفته
 کسر خدمت او بر میان بندد چه اگر عذری بر^{۱۱)}
 خاطر او ظهور کند بظهور نتواند آورد و اگر عیانا
 بالله یکی انر ما دو کسرا^{۱۲)} بگیرن دیگرى تدارک
 آن حادثه تواند کرد و مهم را برین وجه قرار داده متوجه

ولایت P. ۱) false نباید B. ۲) ولایت P. ۳)
 P. ۴) و طغرلبگ P. addit ۵) اظهار B. addit ۶)
 P. ۷) ندیدند B. ۸) طغرلبگ برادر خود را
 sine nota accusativi. کس

دار الملک^۱ بغراجان شدند و بعد از قطع منازل بدو
 فرساختی مقرر عز او رسیده منزل نزه اختیار کردند
 و بدستوری که مقرر شده بود هر هفته یکا براس
 بخدمت^۲ خان میرفت و دیگری در یورت شرایط حزم
 مرعی میداشت و دران^۳ مدت خان مترصد و مترقب
 آن می بود که هر دو براس در یکا مجلس مجتمع شده
 ایشانرا بغید محنت و بلا^۴ مبتلا گرداند چون این
 صورت میسر نمیشد و خان^۵ نومید گشت فرصت
 غنیمت شمرده طغرلنگرا شگرفته مقید و محبوس
 گردانید و بی توقف فوجی از شجاعان حشمر با بتصور
 آنکه چقرنگ در عین غفلت خواهد بود بسر او
 فرستان و چقرنگ از کیفیه^۶ واقعه خبردار گشته
 متعلقان و منتسبان خودرا بصحرا و بیابان روان کرد
 و خود با^۷ طایفه^۸ از مردان صف شکن روی بدشن
 آورد و چون تقارب فتنین دست داده نائره^۹ حرب اشتغال
 یافت لشکر خان با قبح و جهی روی بانهرام آورده
 از^{۱۰} اعیان امرا صد وسی نفر در پنجه^{۱۱} تقدیر اسیر
 و دستگیر گشتند چون^{۱۲} شریختگان بمعسکر بغراجان

و درین B. ^۳ ببلانزمت B. ^۲ متوجه ملکن P. ^۱

خون omisso و با P. ^۶ خان P. ^۵ و محنت و بلا P. ^۴

و چون B. ^۸ آوردند و از P. ^۷

رسیدند و آنچه^{۱)} از لشکر تراکمه مشاهده کرده بودند بعرض رسانیدند خان دانست که بر منازعت چقریگ امری مترتب نخواهد گشت لا جرم بر اطلاق طغرلیگ فرمان فرموده مراسم دلجوئی و نوازش بجای آورد و از نفایس مملکت ختای جامهای نقرانیای به او بخشیده چهل غلام و کنیزکا خوب صورت خوش لهجه به آن منضم ساخت و ده هزار دینار برسم انعام بطغرلیگ داده ازو التماس نمود که چون برابر رسد در اطلاق اسیران و فرستادن ایشان التغات ارزانی داند طغرلیگ منتعل این معنی^{۲)} شده خانرا و داع فرمود و چون باروی برابر رسید چقریگ بغداد و او استبشاری^{۳)} عظیم نبوده باطلاق امرا امر کرد و بعد از ارسال امیران هر دو برابر متوجه^{۴)} سرقند گشتند و چون حاکم سرقند علی تگین که با ایلکخان اشتهاار داشت از مراجعت ایشان آگاه شد ببلوک و سلاطین ترکستان نامها فرستاده استمداد نمود و لشکر جرار فراهم آورده مستعد جنگ و پیگار گشت چون آل سلجوق برین قضیه مطلع گشتند خوف و هراس بر ضبیر ایشان

استبشار B. ^{۳)} این معنی P. om. ^{۲)} آنچه P. ^{۱)} جانب P. addit ^{۴)} ی sine

استیلا یافته چقریگ با برادر گفت که صلاح در آنست
 که تو با توابع و لواحق به بیابانهای دور دست روی
 و سرا رخصت فرمایی که بغزای روم روم و بختنیل که
 دشمنان قوی دست قضاوت از دامن عرض ما باین
 واسطه ^{۱)} کوتاه کنند و آرا برین قرار گرفته طغرلیگ
 ببریه ^{۲)} صعب المسلك رفت و چقریگ با سی
 سوار نامدار که رزم رستم و اسفندیار را خوار میداشتند
 بر ست خراسان روان شد که از آنجا بامر منیه روم
 چون والی طوس از مقدم چقریگ خبر یافت جمعی
 فرستاد تا او را بگیرند و فرستادگان بعد از جست و جو
 خایب ^{۳)} و خاسر باز گشتند و خبر رسانیدند که
 چقریگ از روی گذشته بجانب روم توجه نموده است
 درین اثنا سلطان محمود سبکتگین مثالی بوالی طوس
 فرستاد مشتعل بر طعن و سرزنش که چرا اهل و اغفال
 جایز داشتی و چقریگ را رایگان گذاشتی تا از وسط
 ممالک ما بگذشته ^{۴)} و حاکم طوس از سیاست سلطانی
 مستشعر گشته مردم هشیار کار بانرا بضبط و حفظ
 طرق امر فرمود که چون چقریگ مراجعت نماید او را

^{۱)} P. om. باین واسطه ^{۲)} P. صعبه et uterque cod.
^{۳)} B. خایف ^{۴)} B. گذشت ببریه

بگیرند.^{۱)} ویغزنین رسانند چون چقرنگ بنواحی روم
 رسید طایفه^{۲)} آن تراکمه با او ملاحق^{۳)} شدند و بمراسم
 غزا قیام نموده بعضی قلاع را فتح کرده غنائم نا محصور
 بچنگ آورده عروس مقصود در کنار گرفت و بعد از
 حصول مطلوب تراکمه را وداع فرموده عزیمت وطن
 کرد و قطع منازل و مراحل نموده چون بنواحی مرو
 رسید خواص خویش را متفرق ساخته خود^{۴)} در
 نری تنجار بشهر در آمد و خبر عبور او مسعود والی
 طوس شده دانست که چقرنگ موید بنایید ربانی
 و منظور نظر عاطفت سبحانیست چون چقرنگ
 قریب ببخارا رسید جمعی از تراکمه که در آن دیار
 قوطن داشتند به او پیوستند درین اثنا رسولی
 بطغرلنگ فرستاده از آمدن خویش سالبا غانبا اعلام داد
 و طغرلنگ مبتهج و مسرور از منازل خون در حرکت
 آمده ببرابر^{۵)} ملاقات فرمود و چون عم ایشان پیغو
 ارسالان صوره^{۶)} جمعیت برابر نراشان مشاهده نمود
 نائره^{۷)} حقد و حسد در باطن او اشتغال یافته در صورت
 نصیحت با ایشان گفت که این جمعیت شما مقضی

ملاحق^{۱)} B. omissio باوی^{۲)} false. بگيرند^{۳)} P.

با برابر^{۴)} B. خود^{۵)} P. om.

به آن خواهد شد که بار دیگر ملوک و سلاطین ما
وراء النهر و ترکستان در مقام تعرض آیند و وظیفه
آنکه لشکرها را مرخصت فرمایید^{۱)} تا در اطراف قفار
و صحاری متغرق شوند و امیران بصواب دید^{۲)} عم
خود^{۳)} بتغریق جنود فرمان دادند.

فصل ۲

ذکر استیلاي قدیرخان بر علی تگین و توجه^{۴)} سلطان
محمود بن^{۵)} سبکتگین بجانب ما وراء النهر و اسیر
شدن پیغوی بن سلجوق^{۶)}

چون علی تگین حاکم سمرقند که با ایلک خان
اشتهار داشت از حد خویش تجاوز نموده با خانان
ترکستان از مساوات بلکه از تفوق دم نزن گرفت
قدیرخان که از میان سلاطین ترک بهرید شوکت و ابهت
ممتاز بود این معنی را مستنکر شمرده در دفع ایلک
خان با اعیان ملک و ارباب تجربه مشورت فرمود
اصحاب رای بعد از تدبیر^{۷)} جواب دادند که صلاح
آنست که رسولی سخن دان جرب نریان بمحمود

۱) B. ex coniectura. فرمایید P. داده B. فرماید.

۲) B. با صواب ۳) P. om. خون ۴) deest in cod. B.

۵) B. addit بنا برین ۶) P. تدبیر

سبک‌کنگین فرستاده شود و یا او از^{۱)} در دوستی در آمده
 طرح خویشی و مصاهرت کشیده آید و چون میان خان
 و او وحشت و بیگانگی بالغت و بیگانگی مبدل گردد
 ایلک‌خان را^{۲)} مجال تغلب و تسلط نباند و شوکت
 آل سلجوق نیز که ساخت مملکت از تعرض ایشان
 ایمن نیست انتقاص یابد و چون قدرخان کلمات
 ناصحان استماع نمود جماعتی از معتمدان خود را
 بر سالت نزد سلطان محمود فرستاد تا از تشبیه قواعد
 مصادقت و موالات سخن گویند و در تاسیس مبانی
 مودت و محبت کوشیده انواع حکایات در میان
 آورند^{۳)} و ایشان بغزنین رفته ادای رسالت کردند
 و عبارات مختلفه در باب موافقت فصول مشبع
 پرداختند خلاصه^{۴)} این کلمات آنکه میان قدرخان
 و ایلک وحشتی روی نموده و ایلک داعیه دارد که در
 مقام^{۵)} مقابله و مقاتله خان آید اکثر عیانا بالله
 غالب آید بیکن که بعد از تسخیر ممالک توران روی
 بجانب ایران نهاد اکنون اکثر سلطان طریق وفاق
 مسلوک داشته متوجه جانب سرزند گردید ما نیز ازین

male. آورند B. ^{۳)} و ایلک را P. ^{۲)} از P. om. ^{۱)}

deest in cod. P. مقام ^{۵)} این Idem om. ^{۴)}

طرف روی توجه بدفع او نهیم ولا محاله چون
ایلك خبر اتفاق ما بشنود مرکز عز خالی گذارد
وعروض ملکها سه طلاق بر گوشه چادر بسته
خایب^{۱)} وخاسر در گوشه خمول ومذلت بنشیند چون
سلطان محبوس بر مضمون^{۲)} کلیات رسل قدیرخان
مطلع گشت باحضار عساکر نصرت^{۳)} قرین فرمان داد
و در اندک زمانی جمعی^{۴)} نا معدود در ظاهر غرنبین
مجتنب گشتند وبعد از اجتناع لشکرها در زمان^{۵)}
تایید آلهی از دار الیلك نهضت فرمود ومنازل
ومراحل طی کرده بکنار جیحون رسید ومغارن این
حال قدیرخان نیز از منزل خود در حرکت آمده
متوجه سمرقند گشت چون ایلكخان دانست که تاب
مقاومت آن دو پادشاه عظیم الشان یعنی سلطان
محبوس و قدیرخان ندارند با خواص خویش^{۶)} از
سمرقند بیرون آمده روی بغفار وبواری ترکستان نهاد
وسمرقند در تحت تصرف قدیرخان آمده میان او
وسلطان محبوس مبنای محبت موکد گشت و چون
خان از مکتت وشوکت^{۷)} آل سلجوق اندیشید بود

نصرت^{۳)} Idem om. مضمون^{۲)} P. om. خایب^{۱)} B.

Id. om.^{۶)} B. زمان^{۵)} ی. omisso جمع^{۴)} P.

deest in cod. P. وشوکت^{۷)} خویش

سلطانرا بران داشت که^۱ آنجماعت از جیحون
 بگذرانند و بروایتی سلطان محبوب رسول نزن طغرلنگ
 و چقرنگ فرستاده النماس نبود تا بدیار خراسان
 متوجه شده در یورتی که مناسب دانند نزول فرمایند
 و ایشان ابا و امتناع نبوده پیغو ارسال که عم آن دو
 سعادتمند بود نزن سلطان محبوب آمد و سلطان او را
 مقید ساخته بقلعه^۲ از قلاع هند فرستاد و این معنی
 موجب توحش خاطر خطیر آن دو برادر روشن ضمیر
 گشت و بعد از آنکه ایلکخان فرار بر قرار اختیار
 کرد سلطان بجانب غزنین مراجعت کرده خان
 بکاشغر^۳ رفت ایلک چون خبر یافت که ما ورا^۴
 النهر از حاکمی صاحب وجوه خالیست از بیابان
 و صحرا روی بعبوره^۵ سرزند نهاده بضبط میلکن
 مشغول گشت و خواست که بکر و حیلۀ ال سلجوق
 را^۶ بچنگ آورده در ورطه^۷ هلاک و شراب دوار
 اندازد و ندانست^۸ که بیت^۹

خدا کشتنی آنجا که خواهد بر
 و شر ناخدا جامه بر تن در^{۱۰}

^۱) P. تا, ut in *Historia prior. reg. Pers.* pg. ۲ lin. 10.

^۲) B. بطرف کاشغر ^۳) P. om. ^۴) B. ندانست ^۵) P. اما

^۶) Id. نظم ^۷) In cod. P. deest secundum versus hemist.

تفصیل این احوال ^۱) آنکه ایلک ارسل ورسایل بر سبیل
تواتر و تعاقب نزد آل سلجوق فرستاده پیغام داد
که بواسطه مخالفت شما که نسبت به محمود
سبکتگین واقع شد او نتوانست که درین دیار اقامت
نماید یا این مملکت را بسر داری سپارد اکنون عنان
عزیزت بجانب سرقد معطوف سازید که ^۲) مملکت
بلکه هرچه در تحت تصرف و تملک ^۳) منست میان
من و شما بر سبیل اشتراک خواهد بود و پیران شما
بجای پدر و جوانان بمثابه ^۴) برابر و کودکان بمنزله
فرزند درین دیار ^۵) زندگانی خواهند کرد و ایلک
هرچند این پیغام را مکرر گردانید ^۶) آل سلجوق
از قبول التماس او سر باز نرزد بگفتار او فریخته
نشدند و چون ایلک خان از آنچه در خاطر داشت
مایوس گشت اندیشید که ریاست تراسه را بیوسف
بن موسی بن سلجوق دهد تا بتالیف ضبیر او بمقصود
خویش فایز گردد چه تصور کرد که یوسف بر بنی
اعمام خویش نفوذ جسته مکتب وودان میان

qui metro est compositus. ^۱) Sic lego pro mendoso

utriusque cod. ^۲) om. cod. P. ^۳) B. تحت

e cod. B. in textum recepi. ^۴) تملک

^۵) B. کرد

ایشان مغضی بعداوت وعناد کردند لا جرم اصناف
 تحف وهدایا نزد یوسف فرستاده زمام حکومت
 وامارت ترکبانیانرا بکف کفایت^{۱)} وقبضه^{۲)} درایت او
 نهاد ویوسف بضبط ودربط الوس^{۳)} اشتغال نبوده علم
 دولت وی ارتفاع یافت واین معنی بر طغرلشک دشوار
 آمده خواست که یوسفرا گوشمال بسزا دهد اما
 چقرشک مانع شده بر برادرش گفت که قطع صله^{۴)} رحم
 از صورت نیست وخالایق درین باب زبان بغیبت^{۵)}
 ما خواهند کشود ودیگر آنکه مقصود ایلک از
 تبعجیل وتعظیم یوسف آنست که بسبب اختیار او
 تفرقه ومخالفت در میان اولاد سلجوق بدید آید
 وبنابر نصیحت برادر مشفق طغرلشک از سر تعرض
 یوسف در گذشته در مقام موافقت آمد وچون ایلک
 دید که تیر تدبیر او بر هدف مراد نیامد الپ
 قرا نیرانی را^{۶)} که منتهوری^{۷)} بی باک بود تربیت کرده
 فرمان داد تا با فوجی از دلاوران شیر شکار متوجه
 ابروی آل سلجوق کردند وایپ قرا روی بدیشان
 نهاده در^{۸)} شبی که غافل بودند بر سر آنجماعت

بعیب B. ^{۳)} Id. والوس ^{۲)} کف omisso بکفایت P. ^{۱)}

deest in cod. P. ^{۶)} منتهوری Id. ^{۷)} P. om. ^{۸)}

رسید^۱) و میان هر دو گروه قتالی عظیم دست داده
یوسف^۲) بن موسی سلجوقی^۳) با طایفه^۴) از قراکمه
کشته گشت و طغرل بگ و چقر بگ با اکثر اتباع و اتباع
خود از معرکه بیرون رفته منتشر جنگ و پیگار گشتند
درین اوان باری سبحانه و تعالی دیده^۵) چقر بگ را
بدیدن مولودی مبارک پی روشن گردانید و این معنی
را آل سلجوق شکون گرفته اورا الپ ارسلان نام
نهادند و بعد از آن از سر استظهار روی به حاربه^۶)
الپ قرا نهادند^۷) چون فتنین متغارب گشتند طغرل بگ
و چقر بگ تیغ انتقام از نیام کشیده مانند شیر نریان
و پیل دمان حمله آورده الپ قرا را با صد کس از اعیان
لشکر او گرفتند و چشمهای الپ قرا را بکارن از حدقه
بیرون آورده سرش از تن جدا کردند و مظفر و منصور
و مبنهج و مسرور بمنزل خویش معاودت نمودند

فصل ۳

ذکر آنچه میان خوارزم شاه و آل سلجوق واقع شد
و توجه^۸) ایشان بطرف نسا و ابیور
چون طغرل بگ و چقر بگ بر الپ قرا ظفر یافتند

آورده B. ^۱) Id. سلجوق ^۲) P. دای و یوسف ^۳) رسید B. ^۴)

خوارزم شاه با امیران بنیاد مصادقت کرده رسولان
فرستاده و عهود و موافقت در میان آورده ایشانرا بر توجه
بجانب خوارزم تحریر نمود و آل سلجوق بتصور آنکه
خوارزم شاه ایشانرا بمساعدت خویش جهت ^{۱)} آن
میبخواند که میان او و سلطان مسعود بن محمود
اندک نغاری واقع شده برادران بنو اخی خوارزم آمدند
و خوارزم شاه بر مکر و عنبر اقدام نموده بصاحب جیش
خود شاه ملک نامه نوشت ^{۲)} مضمون آنکه بی توقف
با سپاه جرار بحرب سلجوقیه توجه نماید و در قلع
واقع آن خلیفه ^{۳)} سعی نموده متنفسی را نرنده نگذارد
و شاه ملک بموجب فرموده لشکر کشیده بر سر ایشان
رفت و طایفه ^{۴)} از تراکمنرا در عرصه هلاک و بوار آورد
و طغرلبگ و چقربگ با جمهور اعیان ملک خودرا از
آن مهلکه بیرون آورده ^{۵)} در اطراف و اکناف عالم ^{۶)}
منتفرق گشتند و هر دو برابر بعد از تقدیم مشورت
صلاح در آن دیدند که از جیحون عبور نموده در
نواحی نسا و ابیور ^{۷)} رحل اقامت اندازند و با مسعود
بن محمود ^{۸)} سبکتنگین دم از مصافات و موالات زنند

Id. ^{۱)} طایفه B. ^{۲)} نوشته P. ^{۳)} بجهت B. ^{۴)} افکنده
ابیور و نسا B. ^{۵)} deest in cod. B. ^{۶)} عالم ^{۷)} افکنده
محمود P. om. ^{۸)}

اکثر مسعود با ایشان از در مصافقت در آید^۱ در
 معاونت و مظاهرت^۲ او جهد خویش مبذول دارند
 والا بمقتضای^۳ وقت عمل نمایند و آنچه در اکثر
 تواریخ مشهوره مثبت است^۴ که سلطان محمود آل
 سلجوق را بنابر طمع مال ایشان^۵ از جیحون
 گذرانید و هر چند ارسال جانب سلطان ازین معنی
 منع کرد^۶ قبول نیفتاد نزد اقامت حروف بصحت
 فرسیده بالجملة طغرلک و چغریک در زبان تایید
 حضرت ذو الجلال از جیحون عبور نموده و منازل
 و مراحل قطع کرده به نسا رسیدند و بر سر بیابان
 ایلخان نزول اجلال فرمودند و بعد از چند روز
 رسول سخن دان چرب زبان نزد سلطان مسعود
 فرستاده از وفات و حسن اتغای خویش نسبت به او
 پیغام دادند و مسعود را^۷ این سخن موافق مزاج
 نیفتاده در برابر سخنان موحش بر زبان راند و با
 ایلچی گفت که صلاح حال^۸ آل سلجوق در آنست
 که از مملکت ما بیرون روند تا اثر باس و سطوت
 ما بایشان نرسد و این^۹ خبر بسع امیران رسید^{۱۰}

۱) P. آمد male. ۲) Id. و مصافقت ۳) P. بمقتضای

۴) B. مشهورست ۵) Id. om. ایشان ۶) B. نموده ۷) P.

رسید Id. ۱۰) و چون B. ۹) B. ۸) deest in cod. P. حال ۸) مسعود

انر مصالحه^۲ مسعود و امداد او مایوس گشتند
و متعلقان و نسوان خویش را در موضع حصین مضبوط
ساخته دست تعرض باموال رعایا در آن کردند و بنهیبه^۳
اسباب محاربه اشتغال نموده منتظر فرصت می بودند^۱
تا انر ممکن غیب چه روی نماید^۴:

فصل ۴

نکر توجه^۲ بگنگدی^۱ بچنگ آل سلجوق و انهرام
او انر آنجماعت وراضی شدن مسعود بصلح وایا
وامتناع ایشان^۳

چون بسبع مسعود رسید که آل سلجوق در نسا
و ابیور^۴ باخذ اموال و استعداد رجال مشغول اند
و بی تخاشی دست تعدی باموال و مواشی رعیت
و سپاهی در آنر میکنند^۵ فرمان داد تا در خراین
کشاده نقد و جنس بیشمار ببنجنده و اهل شمشیر
دادند و امارت آن سپاه جرار به بگنگدی که سرداری
صاحب وجود بود تفویض فرمود و هزار شتر و اسلح
و صد استر^۶ که بنانیر و دراهم بار داشتند با چند

^۱ B. ^۲ فرصت male. Cod. B. om. ^۳ فرستادن مسعود بگنگدی را
ازین صورت Id. addit ^۴ ^۵ میکند P. ^۶ اشتنر B.

نرنجیر فیل مصحوب او کردانید و بگتغدی بتنجیل
هرچه تمامتر بدفع آل سلجوق متوجه نسا^{۱)} شد چون
امیران از توجه^{۲)} عساکر مسعود خبردار شدند با
عساکر منصوره متوجه او شدند و فتنین نائره^{۳)} قتال
اشتغال داده دلهای مبارزان در طبیدن آمد و از
جانبین خلغی کثیر و جمی^{۴)} غفیر در معرض فنا
و زوال آمدند جویهای خون دران معرکه روان گشت
عاقبت الامر نسیم فتح و فیروزی در پرچم رأیت^{۵)}
آل سلجوق وزیدن گرفت و طایفه^{۶)} از لشکر بگتغدی
که اجل دامن کثیر ایشان نشده بود با شریبان چاک
و دامان پر خاک روی از میدان بر تافتند و چون
شریختگان بیایه^{۷)} سریر سلطان رسیده کیغیه^{۸)} واقعه
معروض داشتند مسعود قلق و اضطراب تمام نموده
بنفس خویش^{۹)} از دار الملک غزنین بیرون آمده^{۱۰)}
با سپاه گران جهت دفع آل سلجوق متوجه خراسان
شده بعد^{۱۱)} از طی منازل بولایت نسا^{۱۲)} رسیده آن
دیوار را محکم نرول ساخت و همگی همت بر دفع آل
سلجوق مقصور گردانیده با اعیان ملک درین باب

بر پرچم P. ^{۱)} و جمعی B. ^{۲)} om. cod. P. نسا ^{۳)}
آمد Id. ^{۴)} بنفس خویش B. om. ^{۵)} رأیت omisso
شد و بعد B. ^{۶)}

مشورت فرمود طایفه^۲ از ارباب خرد گفتند که مصلحت آنست که ناصحی مشفق^۱ با تحف و هدایا بجانب ایشان فرستاده شود تا بنزلال نصیحت غبار رفته را که سطوع یافته فرو نشاند سلطان مسعود طوعا او کرها در مقام اعتذار آمده ایلچی را^۳ باصناف هدیه از سیوف هندیه^۴ و تحف غزنویه نزد سلجوقیه^۵ فرستاده پیغام داد که آنچه واقع شد مرضی اینجانب نبود بلکه بعضی از سفها^۶ باعث بران معنی شدند اکنون بفتوی کلمه^۷ مضی ما مضی عمل باید نمود و دیگر از گذشته سخن نباید گفت و بساط مخالفت در نور دیده دم از مصافقت و موافقت باید نزد و ما سه جمیله از اعیان امرا نامزد سه کس که عبارت از طغرلبگ و چغریبگ و اینابخ بن سلجوق است^۸ کرده ایم که در تحت تصرف و از و اج ایشان آوریم تا مواز منازعت منحسم گردند و بلاد و عباد از آفت و مخالفت^۹ ایمن و مطمئن گردند چون ایلچی باردوی سلجوقیه رسیده^{۱۰} رسالت

Verba^۳ Id. om. not. accus. را^۲ آنست مشغفی B. ^۱)
 آل سلجوق B. ^۴) desunt in cod. P. از سیوف هندیه
 و اینابخ بگ سلجوق است نامزد B. ^۶) ما را P. addit ^۵)
 vocabulo male repetito. Idem مخالفت ^۷) sine
 B. رسید ^۸) و copula ^۹)

بگذارند چقرنگ در جواب گفت که حالا سلطان مسعود
 در باره ما تعطف وتلطف بینهایت ارزانی داشته
 سخنان دلبذیر گفته است ^{۱)} و آنچه مقتضی سروت
 وانسانیت است بجای آورده لیکن ^{۲)} نمیدانم که بعد
 ازین افعال او موافق اقوال خواهد بود یا نه اکثر دل
 مطابق زبان خویش داشته باشد ما در مقام اطاعت
 ایم تا خونها نریخته رعایا ^{۳)} در امان مانند و اکثر
 بخلاف این که پیغام دانه ظاهر شود آنچه حق عز
 و علا اراده فرموده باشد بظهور خواهد آمد چون امیر
 چقرنگ این نوع کلمات بر زبان راند امراء سلجوقیه
 زبان بند حسین کشاده بر وی آفرین کردند و ایلاچی
 مسعود را مقتضی المرام باز کردند و چون رسول
 مراجعت نموده و بیایه ^{۴)} سریر سلطنت رسید جواب
 پیغام معروض داشت مسعود مبتهاج و مسرور گشته
 مثالی بوالی سرو اصدان فرمود که بی توقف وتعلل بشرايط
 خدمات امراء ثلاثه قیام نماید وبعد از عهود ومواتیف
 چهل کوس و صد خرگاه و سه سراپرده ^{۵)} شکرانها و سه علم
 ظفر پیکر بایشان دانه فیلی را ^{۶)} که در جنک شاه از

^{۱)} P. ^{۲)} Id. ^{۳)} ورعایا ^{۴)} ولیکن ^{۵)} است B. om.

را omissio فیلی ^{۶)} Id. مصیر addit

لشکر^۱ ما شکر فتنه اند طلب دارن و بعد ازین قضیه
 اسباب مناکحت مرتب داشته دختر امیر سوری را
 بایناباخ بن سلجوق دهد و کریبه^۲ از کرایم امیر
 عبدوس را در تحت تصرف امیر طغرلک آرد و عقیقه^۳
 دیگر را که بنرینت حسن و جمال وزیر نسب و کمال
 حسب^۴) آراسته باشد با چقرلک در سلک ازواج کشد
 چون منشور^۵) مسعود بحاکم مرو رسید بنرتیب
 کوسات و رایات و سرافات پرداخته مصحوب یکی از
 معتمدان خویش^۶) بامروی آل سلجوق فرستاد و پیغام
 داد که امراء سلجوقیه باید که بمرو آیند تا بهرام
 عروس و لوازم طوی قیام نموده اند^۷) چون معتمدان
 والی مرو بهخیم آل سلجوق رسیده از کماهی حالات
 ایشانرا خبر دادند طایفه^۸) از ترکمانان بی باکی بنیان
 سفاهت کرده زبان بتودیخ و سرزنش سلطان مسعود
 کشاده گفتند که^۹) پیش از تهییج فتنه و انهرام
 لشکر اکثر مسعود در تشبید مبانی محبت و وداد
 سعی نمودی ما قبول می نمودیم اما^{۱۰}) اکنون برین^{۱۱})
 نوع کلمات مزخرف هیچ فایده مترتب نخواهد

Id. ^۳) حسب B. om. ^۲) deest in cod. B. لشکر ^۱)
 P. که ^۶) false. ^۵) B. آید ^۴) Deest in cod. P. منشور om.
 بدین B. ^۸) اما ^۷) deest in cod. P. ^۹) utrumque om. B. اکثر

گشت و عم طغرلبنک و چغریبنک تاحفهای خود را تصرف
 نموده بنزویج رضا داد و ایشان فرمودند تا کوسات
 و رایات و سرافات را پاره پاره ساختند و فرستاده^۱ والی مرو
 خایب^۱) و خاسر یاز گشت و این قضیه مسعود سلطان
 مسعود گشته دل بر محاربه و مقاتله^۲ سلجوقیان
 نهاد و هر دو برابر در کنار جیحون منزلی مناسب
 پیدا کرده رحل اقامت انداختند و زمستان در آنوضع
 بسر بردند^۲) و چون شاه انجم سپاه خیمه^۳ در برج
 شرف خویش نزد آن دو سعادتمند لشکرهای تراسه را
 در اطراف و اکناف ممالک سلطان مسعود متفرق
 ساختند و مدت سه سال ترکمانان بغارت و تاراج
 اشتغال می نمودند و جنودی که سلطان مسعود جهت
 دفع ایشان نامزد میکرد منهدم میگشتند^۴) و اموال
 و اسلحه^۵ غزنویه بباد نهب و فنا میرفت و سرداران
 ممالک خراسان در دفع ایشان عاجز و متحیر
 شدند و سلطان مسعود برین معنی مطلع گشته
 خوفی عظیم بر ضمیر او استیلا یافت و بعد از
 تقدیم مشورت سپاهی را^۵) که از عظماء امراء

Id.)^۱ انجم سرایبره B. ^۲ بره P. ^۳ خایب B. ^۴
 mendose, ut videtur, pro recto سپاهی B. ^۵ میگردانید
 مقدم الجیش quod proprie significat سپاهی

او^۱) بنزید شوکت و مکتت و اطلاع بر مکاید حروب
 از امثال و اقربان منقر و مبتنان بود با جیشی کثیر
 بچنگک سلاجوقیه نامزد فرمود و سیاشی بموجب فرموده
 منوجه آل سلاجوق شده آنجماعت چون از توجه^۲ او
 آگاه گشتند مستعد حرب و قتال شده اکثر لیالی برسم
 شبیخون بر کنار اردوی مشار الیه می تاختند
 و آنچه می یافتند از ستور و غیر ذلک بغارت و تاراج
 می بردند و هرگاه که^۳) سیاشی میل لشکرگاه ایشان
 کردی قراکه مرکز خویش را^۴) خالی گذاشته بجای
 دیگر رفتند و مدت سه سال این قضیه متبادی شده
 بیشتر ولایت خراسان روی بخرابی نهاده در خلال
 این احوال بعرض سلطان رسانیدند که سیاشی هر چند
 مراسم جد و جهد مرعی میدارد نمی تواند که گوشمالی
 بسزا دهد بلکه هر روز غبار رفته ساطع ترست و کوب
 دولت آنجماعت هر ساعت لامع تر و از استماع این خبر
 سلطان مسعود مشوش و پیریشان گشته عازم شد که
 بنفس خویش بجانب خراسان رفته متصدی محاربه^۵

exercitus, ut ipse libri auctor exposuit. v. pg. ۳ l. 15.

Hoc loco est nomen proprium illustris belli ducis.

In^۳) که Id. om.^۲) او omisso از ندمای امر^۱) B.

cod. B. deest accusativi nota.

سلطان و قبیان شکرید اما پسر وزیر او مانع آمده عرضه
داشتند که هرگاه که^{۱)} پادشاه عالمیان خود بدفع آن
طایفه توجه نماید ایشان از غایت عجز و اضطراب یا
به بیابانهای دور دست روند یا بغل^{۲)} جبال شامخه^{۳)}
تخصص نمایند و بعد از آن که سلطان معاودت فرماید
چون سباع ضاره از بیشه های اندیشه بیرون آیند
و بتخریب بلاد و تعدیب عباد مشغول گردند و این
معنی موجب بی ناموسی و مذلت حضرت سلطان^{۴)}
گردد و اگر عیاناً بالده در برابر خدام شکر دون احشام
صف کشیده دست جلالت^{۵)} از آستین وقاحت بیرون
آورند و چشم زخمی بعساکر سپهر مآثر رسد بر صفحات
دولت شینی موبد و نقصی متخلد ماند چون امثال
این سخنان سلطان از ناصحان شنید در دل او جایگزیم
آمده از آن اندیشه در گذشته در مفر عز خویش بفرغت
نشست و بساط نشاط و انبساط گستر و با پری پیکران
حور سرشت بعینش و عشرت و شرب مدام روزها بشب^{۶)}
و شبها بر روز میرسانید^{۷)} و روزگار بزیان حال با او
خطاب میکرد
رباعی^{۸)}

۱) B. om. که ۲) Id. بغلاع ۳) P. شامخ ۴) B. صی
۵) Id. جلالت ۶) B. addit بیرون ۷) Id. صی
۸) P. بیت آورن

شاهان نرمنی گران چه بر خواهد خاست^۱
 و زمستنی بیکران چه بر خواهد خاست
 شده مست و جهان خراب و دشمن پس و پیش
 پیدا است کزین میان چه بر خواهد خاست
 تا در سنه سبع و عشرين و اربعماية سيش از جنگ
 و مناظر جنگ سلاجوقیان ببنگ آمده از حوال نسا و يانر
 بجانب هرات رفت و چقرنگ متوجه سرو شده آتش
 نهب و تاراج در رسانيق آن دیار زن و مرد هم مهلت
 سرو دو کس از صلحا و فقهائى آن دیار را زن سيش
 فرستاده از آن بلیه عظمی استغاثه کردند و او بعد از
 استشاره و استخاره با فوجی از دلاوران صف شکن در سه
 شبانروز شصت فرسخ قطع کرده در حوالی^۲ سرو رسید
 و چقرنگ از وصول او خبر یافته بتعبیه سپاه اشتغال
 نمود و بعد از تجهیز لشکر متوکلا علی الله روی بدشمن
 آورد چون تغارب فتین دست داد سيش کثرت
 و شوکت و ثبات ترا که در برابر خویش مشاهده کرده
 رعب و خوفی قوی^۳ بر ضمیم او استیلا یافت و از جرأت
 خویش پیشیمان گشت و با صد جد و جهد از معرکه

^۱) Versus metro رجز sunt scripti. Pro خاست in
 cod. P. his legitur خواست; idem versu quarto hoc vo-
 cabulum omittit. ^۲) B. بحوالی ^۳) P. om. قوی

روی بر تافته بشهر در آمد و لشکر او متفرق شده منهنم
 بهر جائی شناختند و چقرنگ^۱ شریختگانرا تعاقب
 نموده چهل نفر از اعیان سپاه بدست آورد و بعد از
 سیاست ایشان مکتوبی مشتمل بر وعد و وعید بسپاشی
 فوشنه^۲ ۱) شهد با شرنک در آمیختن و سپاشی چون بر
 کیفیت^۲ ۲) حال اطلاع یافت دانست که آن امر الهی
 و حکم سبایست ☞

فصل ۵

دگر محتاربه^۳ والی جوزجان^۳ با چقرنگ^۳ و منهنم شدن
 او و رفتن سپاشی از مرو بجانب دهستان واسنیلای
 سلجوقیه بر ملک مرو شاهجان

سپاشی بعد از انهمام از معرکه^۴ چقرنگ^۴ مرو
 در آمده همت بر دفع او مقصور ساخت و دران باب
 اندیشه‌های گوناگون کرده خاطرش بران قرار گرفت
 که امداد والی جوزجان که حاکمی^۴ صاحب وجوه

۱) B. addit شده ۲) Id. حقیقت ۳) P. hic et infra
 جوزجان pro جوزجانان scribit ubi reperitur constanter
 ut recte legit B. Vid. *Notices et Extraits* etc. tom. IV.
 pag. 378. cf. *Indicem geograph. ad Mirchondi Hist. Sa-*
manid. ed. Wilken. p. 214. 215. ۴) B. حاکم

نبوده اورا بحرب چقرېښک فرستاد لا جرم جمعی کثیررا
 ببدد ومعاونت مشار اليه نامزد فرموده نامه^۱ مشتعل
 بر تحفظ وتيقظ وتحرېص بر محاربه^۲ مخالفان
 ودفع شر وضرر ترکمانان در قلم آورده به او فرستاد
 وحاکم ولایت مذکور با طایفه^۳ از سپاه که بنوک نيزه
 در شب سپاه کلف از روی ماه نزایل میکردانیدند
 متوجه جانب اردوی^۴ سلجوقیان شد وچقرېښک
 منتشر^۵ قتال گشت ودر برابر صفها راست کرد
 و مردان هر دو لشکر وژردان هر دو کشور تیغ وخنجر
 بر^۶ یکدیگر نهادند وعاقبت الامر^۷ حاکم جوزجان^۸
 در معرکه کشته گشته هزار نفر از اعیان سپاه او ولشکر
 سیاشی در پنجه^۹ تقدیر اسیر و دستگیر شدند وازان
 ژردان بلا و غرقاب فنا بساحل نجات نرسیدند^{۱۰}
 مگر اندکی وامر^{۱۱} سلجوقیه عساکر خودرا در اطراف
 خراسان پراکنده ساخته طوفان بلیت و محنت بلا
 گرفت وطبقات رعایا تضرع نامها بجانب مرو نزد
 سیاشی^{۱۲} فرستادند و سیاشی با دلی از جور روزگار پر

۱) B. addit چقرېښک male, quum sequatur
 ۲) P. متوجه ۳) Id. لا جرم ۴) Id. در ۵) P. متوجه
 ۶) Id. کسی بساحل نجات نرسید ۷) mendose.
 ۸) Id. سیاشی بجهانب مرو ordine inverso.

خون سرور و داع کره بطرف نشاپور رفت و آن ولایت را چون زلف بتان پیریشان و مانند چشم خوبان خراب یافت و بعلیق چهار پایان فرو مانده از آنجا بد هستان شتافت و صورت قضیه را در قید کتاب ^{۱)} آورده بغزنین نزد سلطان مسعود ارسال نمود و چون آل سلجوق دانستند که سیاشی از سرو بیرون رفته عنان عزیمت بدانجانب منعطف گردانیدند و به آن دیار رسیده در تضييق ^{۲)} اهل شهر و حصار کوشیدند درین اثنا سه کس از اعیان علما و مشاهیر فضلا که در سرو نوطن ^{۳)} داشتند بخدمت طغرل بگ و چقر بگ شتافته از زبان قوم معروض داشتند که ما پیش ازین بچند گاه خبر تفرقه که در مملکت سلطان مسعود پیدا شده بعرض او رسانیدیم تا بند ارک آن مشغول شود و او متابعت قوای ^{۴)} شهوانی کره باین معنی نپرداخت و سیاشی که از جمله ارکان دولت مسعودی بمنزید ^{۵)} شهامت و کاردانی امتیاز داشت کارش از پیش نرفت اکنون ما بیغین ^{۶)} دانستیم که آل سلجوق مؤید بتناپید ^{۷)} آلهی و موفق بتوفیق پادشاهی اند و آنچه واقع شد

قوی P. ^{۴)} و نطن B. ^{۳)} تضييق P. ^{۲)} کتابت B. ^{۱)}

male بتوفیق P. ^{۷)} بیغین Id. ^{۶)} بمنزیدی B. ^{۵)}

از^۱) تخریب بلاد و تعدی عباد در شرع شریف جایز نیست حال^۲) آنکه شما منسک بشریعت عزى^۳) و ملت بیضا اید و در ملک داری نیز اینها روانیست و با وجود آنکه دعوی ملک داری میکنید و خراسان که بهترین معبوره^۴) عالم است درین واقعه خراب شد و اهل^۵) ولایت سر و در مقام اطاعت و انقیاد اند و بطف^۶) شما امیدوار امرای سلجوقیه^۶) گفتند که غرض ازین سخنان چیست علماء ثلاثه جواب دادند که ملک سرور! ببلان زمان شما مسلم میداریم مشروط بآنکه ضرری از لشکریان بر عایا نرسد امیران این معنی را قبول کرده درین باب عهود و موافقیق در میان آوردند و علما دوستکام مراجعت نموده مغانیج در و بر آن نزد طغرل بک و چغری بک فرستادند و هر دو برادر بشهر در آمده امیر چغری بک با شامت برادر بنر گوار^۷) نواب و عمال تعیین کرده بعمارت ضیاع و عمار فرمان داد و استیانت نامها باطراف و اکناف ممالک خراسان نوشت تا مردمی که از آن ولایت جلا شده بودند بولایت خویش مراجعت نمودند و بنام طغرل بک خطبه خوانده امارت جیوش

۱) B. ۲) Id. و حال ۳) Uterque cod. عزى ۴) B. ۵) Id. و بطف ۶) P. و سلجوقیه ۷) B. بنر گوار
 ۱) B. ۲) Id. و حال ۳) Uterque cod. عزى ۴) B. ۵) Id. و بطف ۶) P. و سلجوقیه ۷) B. بنر گوار

بر چغریک قرار گرفت چون سیاشی در دهستان از صورت واقعه خبر یافت دو حیرت بکاخ دماغ او متصاعد شده دانست که آل سلجوق موید من عند الله اند^۱ و مع ذلک حشر بیکران جمع آورده بجنک ایشان عازم^۲ مرو گشت و سلجوقیه چون از توجه سیاشی خبر یافتند علمای ثلاثه^۳ که در حین محاصره از شهر بیرون آمده بودند^۴ طلب داشتند و صورت حادثه را با ایشان در میان نهاده از رضا و عدم^۵ رضای رعیت استطلاع نمودند آنجماعت معروض داشتند که ضعیف و شریف و رئیس و مرؤس این ولایت مایل بدولت قاهره سلجوقیه اند و اصلاً در خاطر عذری^۶ و خیانتی ندارند چه انواع خیرات و برکات^۷ از ایشان شامل روزگار متوطنان این دیار گشته بلکه بجان و مال مدد و معاونت دریغ نخواهند داشت چون امیران جوابی مقرون بصواب شنیدند دو نایب منصف عادل در شهر گذاشته بتهیه اسباب مجادله و صفاتله پرداختند و عنان عزیمت بجانب سیاشی منعطف گردانیدند و بعد از تغار هر دو فرقه و بغیه هر دو لشکر تیغ و تیر و نیزه^۸ و خنجر در یکدیگر نهادند

آمدند Id. ^۴ ثلاثه Id. ^۳ متوجه B. ^۲ اند P. omittit ^۱

In ^۸ و برکات Idem ^۷ عذری B. ^۶ male. ^۵ رضا عدم P. ^۵

وانر مبداء^۱ طلوع آفتاب جهانتاب تا هنگام غروب شاه
 انجم سپاه سفیر تیر آمدشد می نبود و حاکم تیغ
 بغیصل مهمات می پرداخت آخر الامر نسیم نصرت بر
 پرچم رایت آل سلجوق وزیده سیاشی با معدودی
 چند بطرف هرات رفت و غنیمت بی پایان و مال فراوان
 بدست سلجوقیه افتاده کان بسیار و بحر استظهار
 گشتند و با وجود قدرت و مکننت عفو و صفح را شعار
 خود ساخته لشکر مغمور را امان دادند و نگذاشتند که
 هیچ فردی از عساکر ظفر^۱ قرین در عقب گریختگان
 رفته دست^۲ بخون ایشان آلود و فتح نامها باطراف
 وجوانب فرستاده دوستان را از آن حال اعلام دادند

فصل ۴

ذکر رفتن آل سلجوق به نشابور و جلوس طغرل بگ بر
 سریر سلطنت و تزیین رؤس منابر و وجوه دنایر^۳ باسم
 ولقب^۴ هر دو برادر و رفتن چغری بگ از آن ولایت بسرو
 و نکر بعضی قضا که روی نبود^۵

چون سیاشی از معركة سلجوقیه منهنم بجانب

cod. P. deest و نیزه^۱ B. نصرت^۲ P. om. دست male.

بعضی B.^۳ و لقب^۴ Id. om. دنایر و دراهم^۵ P. که در آن اوان روی نمود از اقتضای چرخ کبود

هرات رفت طغرل‌بگ و چقر‌بگ رسول سخن دان
 بنشابور^۱ فرستاده اهالی آنجا را از صورت حال اعلام
 دادند و مردم آن دیار از استماع این خبر شادمان
 و مستبشر شده علما و صلحا^۲ و فقها و اعیان و رؤساء
 ولات و امرا با تحف و هدایا متوجه اربوی سلجوقیان
 گشتند و چون بمقصد رسیدند در پایه^۳ سریر طغرل‌بگ
 زیان به‌کمره و ثنا کشاده اظهار ادب و انقیاد کردند
 و طغرل‌بگ با برادر عازم نیشابور گشت و بساعتی^۴
 مسعود به^۵ آن مملکت در آمده بر تخت سلطنت
 بنشست و بعد از ده روز چقر‌بگ روی بهرات نهاده آن
 دیار را مسخر گردانید و زمام حل و عقد و ارتق و افتق
 هرات بکف اقتدار عم بنر گوار خویش سپرده خود^۶
 متوجه مرو شد و در آن ولایت بر مسند ریاست نشسته
 بساط عدل و احسان بگسترش و در تمامت^۷ ولایت
 خراسان سوی^۸ بلاخ خطبه بنام هر دو برادر خواندند
 و چون سیاشی از هرات گریخته بغزنین رسید سلطان
 مسعود زیان سرزنش و توبیخ دراز کرده باوی خطابه‌ای
 عنیف فرمود و سیاشی بمعاذیر دلبذیر تمسک جسته

۱) Id. ۲) Id. om. ۳) بجانب نیشابور B. ۴) گشته بساعتی
 عم خود نهاده بنفس Id. ۵) در B. ۶) خویش
 Id. ۷) تمام B. ۸) سوی

گفت از من تقصیری^{۱)} واقع نشد اما با قضای آسمانی
و تغدیر ربانی^{۲)} مقاومت نمی توان کرد سلطان بی
اهمال و امهال بغنچ خرایین امر فرمود و مال بی حساب
بار باب جلالت و شہامت داد و با لشکری فزون از مور
و صلخ و شصت زنجیر فیل از غزنین بیرون آمده در
مدت هفت شبانروز ببلخ ننزل فرمود و بیست برج
و باره پرداخته آن شهر را مضبوط گردانید و جمعی کثیر
از متجنده را باسم قراول بر سر راهها فرستاد و چون
چغریک از حال سلطان خبر یافت مسرعان باطراف
و جوانب ارسال نموده از عم خویش و سایر امرای سلجوقیه
استمداد فرمود و ایشان در^{۳)} امداد تاخیر و تعطل کرده
چغریک با خواص امرای خویش از شهر سر و بیرون
آمده عنان^{۴)} عزیزت بجانب بلخ منعطف گردانید
و درین اثنا یکی از سرهنگان چغریک که در بعضی از
علفزارها که قریب ببلخ بود^{۵)} بسر برد انتهاز فرصت
نموده با سی سوار جرار بکنار اردوی سلطان مسعود
رفت و فیل از اقبال سلطانی را رانده جمعی از فیلبانان
از^{۶)} عقب شناختند و سرهنگ چغریک آنجماعت را

۱) B. تقصیر ۲) deest in cod. B. ۳) P. om.
علفزارهای نواحی بلخ ۴) Id. امد و عنان ۵) B. در
۶) B. بر

منهزم گردانیده فیل را بار روی چغریبگ رسانید و مسعود
 برین قضیه اطلاع یافته دانست که آفتاب دولت وی
 در صد نروال و انتقال است و مدت یکسال و شش ماه
 سلطان مسعود در بدخ نشسته تراکمه اطراف و نواحی
 و رسانید آن^۱ ملک را غارت و تاراج میکرد و در
 محرم سنه تسع و عشرين و اربعه سلطان پرتوالتغات
 بر ترتیب و تجهیز سپاه انداخته با هفتاد هزار سوار
 و سی هزار پیاده متوجه حرب سلجوقیان گشت و چغریبگ
 صلاح^۲ در توقف ندیده عازم سرخس شد و در آنجا
 طغرلبگ و عیش^۳ به او ملحق گشتند چون سلطان
 مسعود بمرو رسید و خبر اجتماع سلاجقه شنید^۴ در
 کار خویش فرو ماند و با خون اندیشید که پیش از
 اجتماع امرای سلجوقیه آن نوع جرأت که عقل دران
 منحیر بود از چغریبگ صدور یافت اکنون که
 طغرلبگ با سایر اعیان دولت بمرد و معاونت او آمدند
 توان دانست که مهم بکجا رسد لا جرم صلاح در صلاح
 دیده با ارکان دولت درین باب مشورت فرمود امراء^۵
 دولت^۵ این رای را پسندیده سلطان وزیر خود را برسم

^۱ B. om. آن ^۲ P. omisso و صلاح ^۳ Idem چغریبگ
^۴ B. و خبر... شنید P. om. verba ^۵ و عم ایشان
 و ام باب تذکره

رسالت نزد سلجوقیان فرستاد تا در امر مصالحه سعی
 بلیغ نماید چون وزیر بمقصد رسید طغرلبگ و چقربگ
 در تعظیم و تبجیل او دقیقه نامرعی نگذاشتند
 اما مهم صلاح باتمام نرسید و سلطان مسعود بطرف
 هرات توجه نموده طغرلبگ بجانب نشابور رفت
 و چقربگ بطرف مرو^۱ متوجه شده جماعتی از غزنویه
 را^۲ که سلطان مسعود بکراست آن دیار گذاشته بود
 هفت ماه محاصره نمود و عاقبت الامر آن طایفه
 دست در دامن استغفار و اعتذار زده بجان امان یافتند
 و حکومت مرو ثانیاً بچقربگ انتقال یافت چون
 سلطان مسعود شنید که چقربگ بار دیگر مرو را در
 حیطة تصرف و تسخیر در آورد دانست که آل سلجوق
 در مقام تغلب و تسلط اند و بجزئیات قناعت نمی
 نمایند لا جرم لشکر جرار الغار^۳ کرده بجانب نشابور
 عنان عزیمت منعطف گردانید و چون طغرلبگ از
 عزیمت او وقوف یافت بعد از تقدیم مشورت شهر را
 خالی گذاشته بیرون رفت و مسعود از استماع این خبر
 مسرور شده رفتن طغرل را^۴ از امارت دولت^۵ و اقبال

^۱) B. مرو ^۲) P. om. را ^۳) الغار seu ایلغار quod infra saepius
 reperies, seu ایلغار vox turcica esse videtur et significat: pro-
 peratio, cursus. V. Meninsk. lex. s. v. ^۴) Uterq. cod. را ^۵) طغرل را

خویش پنداشت و آن زمستان در نشابور محل اقامت
 انداخت و در آن ^۱ مدت ترا که بغارت رسانید و اعمال
 آن ولایت عمل می نمودند و چون شاه ^۲ انجم به بیت
 الشرف خویش نزول فرمود سلطان مسعود لشکر مهزم
 ازهای آهن خای بدفع طغرلک فرستاد و او بنابر
 مقتضای ^۳ وقت بجانب دیگر رفته مسعود پنداشت
 که طغرلک عروس ملک را چنان طلاق داد که
 دیگر رجوع نخواهد کرد و ازین جهت اظهار مسرت
 کرده با خود گفت که چون یکا برادر شریخت از
 دیگری ^۴ بسهولت انتقام توان کشید و محاربه
 چقرنگ را آسان شمرده از نشابور سرخس آمد و با
 آنکه در آن جانب خوابی هولناک دید از سرخس
 عازم مرو گشت امیر چقرنگ احوال و افعال را به
 بیابان فرستاد و از ^۵ کثرت عدو و وفور عدد او
 نیندیشیده و با سپاهی که ملازم داشت از مستقر عز
 و شرف خویش حرکت کرده بدامغان نزول فرمود
 و سیصد کسرا از بهادران و مشاهیر ^۶ تعیین فرمود چون
 سلطان مسعود برین جرأت مطلع گشت قلعی عظیم

P. Id. ۱) انداخته در آن ۲) In cod. P. deest

فرستاده از P. ۳) male. شاه ۴) مقتضای P. ۵) از آن دیگر Id. ۶) مشاهیر

از مشاهیر بهادران B. ۶)

واضطرابی قوی بر ضمیر او استیلا یافت چه با خون
 در ^{۱)} حساب نداشت که چغرینگ بی انضمام عم و برادر
 در مقام مقاتله و محاربه^{۲)} او تواند آمد^{۳)} و در رمضان
 سنه احدی و ثلاثین و اربعه^{۴)} تغارب^{۵)} فریقین انغاف
 افتاده خون ریزی روی نمود که در هزار سال پیش
 از آن دیده^{۶)} گردون پیر شبیه و نظیر آن ندیده بود
 و چون سلطان مسعود بر صفحات روزگار خویش آثار
 عجز و انکسار^{۷)} واضح و لایح دید احسان و اصطناع
 خود را بیاد و ضیع و شریف سپاه داده گفت که از تسلیم
 خراسان بترکمانان حاصل جز خبیت و خسران نخواهد
 بود اکنون مطبوع آنست که^{۸)} مردانه بکوشید تا در
 سلک نامردان منتظم نشوید و هر چند سلطان امثال
 این حکایات بر زبان گذرانید^{۹)} هیچکس بسع
 رضا اصفا ننمود و جمهور لشکر در اندک زمانی روی
 از معرکه بر تافتند و او با خواص خویش ساعتی
 توقف فرموده چون صولت و شوکت تراکمه مشاهده
 کرد بالضرورة روی بفرار نهاد و سپاه ترکمانان خواستند

B. ^{۳)} مقام مجادله و مغابله آید P. ^{۲)} با B. ^{۱)}
 آثار عجز و انکسار Id. ordine inverso ^{۴)} فتنین و تلاقی addit
 مطبوع آنکه P. ^{۵)} و انکسار بر صفحات etc.
 آورن B. ^{۶)}

که شکر یخندگانرا تعاقب نمایند اما ^۱) چقرنگ مانع
آمده نگذاشت که کسی از لشکر ^۲) معترض ایشان
شرد سلطان مسعود چون منظم گشت عنان عزیمت
بجانب غزنین و هندوستان منعطف گردانید و مال
حال او در قضیه^۳ غزنویه مسطورست احتیاج بتکرار
نمیدادند و در بعضی از تواریخ مذکورست که سلجوق
از منبোলان ولایت ترکستان بود و چهار پسر داشت
اسرائیل و میکائیل و موسی و یونس و سببی از اسباب
از مسقط راس ^۴) خویش بها و را^۵ النهر آمد و بعد ^۶)
از قوت سلجوق میان سلطان محمود سبکنگین و یکی
از خاندان عظیم الشان ترکستان اساس موالات
مستحکم شده خان ^۷) بسطان پیغام داد که چون اکثر
اوقات سلطان بغرای هند ^۸) اشتغال می نماید بکن
که در غیبت آنحضرت از آل سلجوق که قومی ^۹)
با شوکت و مکنّت اند خللی بقواعد مملکت راه یابد
اگر سلطان با ایشان طریق محبت مسلوک داشته
یکی از آنجماعترا بنوا پیش خود ^{۱۰}) نگاه دارد از

^۱) P. om. اما ^۲) deest in cod. B. ^۳) Ita
scripsi pro mendoso مسطوراس cod. B. et
cod. P. ^۴) P. چون ^۵) P. داشت ^۶) B.
خویش ^۷) B. با هیبت ^۸) P. add. هندوستان

مصلحت دور نباشد چون این کلمات مشفق^۱ بگوش
 سلطان محبوس رسید رسولی چرب زبان که بسحر
 بیان عقد^۲ و حشمت از ضمایر بکشوی بسلاجوقیه
 فرستاد و پیغامهای محبت انگیز داده یکی از اولاد^۳
 سلجوق را بیایه^۴ سریر سلطنت مصیر طلب داشت
 و پسران سلجوق بعد از تقدیم مشورت صلاح درمان
 دیدند که از میان ایشان اسرائیل بدرگاه سلطان
 شتابد و او به استصواب برادران با طایفه^۵ از شجعان
 مملکت ترکستان روی بار روی سلطان نهاد و سلطان
 رعایت حرم نموده نزد اسرائیل ایلچی فرستاد که ما را
 درین اوان احتیاج بسپاه^۶ نیست چه مقصود اصلی
 استحكام بنیان مودتست اگر لشکریان^۷ از مغاسات
 سفر معاف دارن میشاید و اسرائیل بموجب فرموده با
 معدودی چند متوجه ملازمت محبوس شد بیت^۸

چو تیره شود مرد را روزگار

همه آن کند کش نیاید بکار

و چون بشرف ملاقات استسعاد یافت سلطان محبوس
 او را بعواطف پادشاهانه و عوارف خسروانه مبتاز و سرافراز

B. ^۱ آل Id. ^۲ عقیده P. ^۳ شفقت آمیز B. ^۴ متغارب Metr. ^۵ لشکریان P. ^۶ و لشکر add.

کردانیده با خود بر تخت نشاند و اسرائیل از آنکه بر
 اظهار خلف ملوک و تملق ایشان اعتماد نتوان کرد غافل
 شد و نصیحت ایاکم و ابواب السلاطین را اعتبار نفرمود
 و بر سخن شیوه مباسطت و مزید بساط انبساط
 بگسترانید و کثرت اموال و انبوی رجال دودمان خویش
 بعرض سلطان رسانید و این معنی موجب تباهی رای
 پادشاهی گشت تفصیل این اجمال آنکه در اثنای
 صحبت و محاوره سلطان از آن مرد^{۱)} ترکمان پرسید
 که چون اکثر اوقات ما مصروف بغزای هندوستانست
 خراسان خالی ماند^{۲)} و به این واسطه خیالات فاسده^{۳)}
 در دماغ هر مفسد و حاسد جایگیر میشوند و قاصد
 ممالک ما^{۴)} میگردند اکثر وقتی بحد احتیاج افتند
 چند هزار کس از مردم شما بمعونت ما^{۵)} کمر توانند
 بست اسرائیل تیری بسطان داده گفت اکثر این
 چوبه^{۶)} تیر بخیل ما فرستی صد هزار کس بحد تو

۱) B. om. ۲) P. فاسد ۳) Id. میباند ۴) B. ساده ۵) Id.

گفت این چوبه ۶) Id. deest in cod. B. ۷) ما

برهان قاطع bene exponit auctor lexicī Voc. چوبه
 چوبه چوبی باشد که بدان خمیرنان را quum dicat:
 تنگ سازند و معرب آن صوبج است و بمعنی خدنگ
 و نازبان و زخمه و چوبدستی نیز آمده است و لقب بهرام

آیند سلطان گفت اگر نریاده باید گفت این تیر
 دیگر ببلجیان فرست تا پنجاه هزار سوار دیگر^۱
 متوجه شوند سلطان گفت اگر بیش ازین باید^۲
 اسرائیل^۳ کمانی بدست سلطان داده گفت اگر این
 کمانرا بنوران فرستی دوپست هزار سوار بخدمت تو
 توجه کنند سلطان امر کثرت ایشان اندیشدند
 گذشته خواست که عنان نفس اسرائیل را بدست قهر
 عزرائیل دهد وینند باد غضب نهال عمر او را امر
 جویبار جوانی قلع کند اما چون با عقل راهنمای^۴
 که مغناج ابواب نجات و مراد است مشوره فرمود
 کثرت قبیله و بسیاری عشیرت او مانع آمده رای سلطان
 بر قید و حبس او^۵ که وهو اشد العذاب علی النفس
 است قرار گرفت و سه روز متوالی علی تعاقب الایام
 واللیالی خوان الوان^۶ نعم نهاده بساط انبساط بگستران
 و صبوح بغبوق و غبوق بصبوح پیوسته ناله^۷ مریاب
 و زخمه^۷ چنگ بعبوق رسانیدند چون اسرائیل و من

quarum significationum tantum pri-
 mam et ultimam exhibet Meninski. ^۱) P. om. دیگر

^۲) Idem B. om. اسرائیل ^۳) B. om. بیش باید

الوان ^۴) Id. om. ^۵) deest in eod. cod. او ^۶) راهنمای

و زخم ^۷) P.

تابعه بعد از انقضای مدت مذکور بخواب غفلت فرو
فتند سلطان فرمود تا هر یک را بند شران که کمند
اجل در مقابله^۱) آن اثر تار عنکبوت واهی تر می
نبود بر پای او نهادند و چون اسرئیل اثر خواب مستی
سر بر آورد خود را دل خسته و دست و پای بسته یافت
و چند آنکه پس و پیش نگریست راه خلاص و مناص
مسدود یافت بالضرورة بغضا رضا داد و سلطان او را
بقلعه کالنجار که از قلاع ممالک هند بهمنان
و مناعت متنازع و مستثنی بود^۲) فرستاد و او هفت سال
در آن حصار محبوس بماند و آخر الامر هم در آنجا^۳)
بمحنت موت گرفتار گشت و پسرش قتلش که
عمر^۴) در آن حوالی تعرف حال پدر میکرد بعد از
وفات او با دل بریان و چشمی^۵) شریان پشت استظهار
شکسته و دست مکافات بسته متوجه بخمار شد و این
قضیه^۶) پیر غصه را بعرض سایر اولاد سلجوق رسانید
و به این واسطه سور ایشان شیون گشت و مصر جمعیت

هند متنازع و بهمنان P. ^۲) اجل در برابر B. ^۱)
ممالک هند B. om. مستثنی و بهمنان اشتها داشت
quam عمر^۴) Uterque cod. عمری; scripsi ^۴) آنجانب P. ^۳)
sit accusativus voc. adverbii loco positus significatione:
longum tempus, diu. ^۵) B. چشم ^۶) P. وقصه

انتخابات روی بخرابی نهاد و بعد از مدتی که در
این واقعه بگذشتن سلجوقیه ایلچی بخدمت سلطان
محبوب فرستاده رخصت طلبیدند که از جیب خون بگذرند
و دورتی در حوالی نسا و ابیور^{۱)} اختیار کنند سلطان
دستوری امرزانی داشته^{۲)} امرسلان حادب^{۳)} این معنی را
نه پسندیده گفت از آنجا که شرایط جهانبازیست
با وجود کثرت^{۴)} تراکمه^{۵)} سلجوقیه و سابقه^{۶)} مخالفت
و مخالفت ایشانرا بولایت خود راه دادن و آشنا
کردن غریب می نماید بیت^{۷)}

بزم دو جمشید مقامی که دید

جای دو شمشیر نیامی که دید

سلطان آن نصیحترا بسع قبول راه نداد و ملتفت
به این حکایت نگشت و آن قوم از آب گذشته در
صحرای نسا محل اقامت انداخته مدتی دیر باز
بغراغت بسر بردند و تا سلطان محبوب در قید حیات
بود اظهار تمرد و عصیان^{۸)} نکردند و چون او بر حجت

Uterque^{۳)} دستوری داده Id.^{۲)} نسا بیور^{۱)} B. cod. جانب alii جانب cf. Wilken *Hist. Gasnevid.*
p. 29 not. 5 p. 162 not. 29. ^{۴)} deest in cod. B. کثرت

^{۵)} Addidi بیت in utroque cod. omisum. Metr. رجز

^{۶)} B. وعنا

ایزدی پیوست و نوبت جهاننداری بسططان^۱ مسعود رسید طغرل بگ و چقر بگ نوشته^۲ بعید^۳ بنشاپور و وال طوس فرستاده التماس نمودند که مقام ایشان در نواحی نشاپور تعیین فرماید و دران اوان مسعود در جرجان بود و بعید ملتئم آل سلجوق را معروض سلطان کرد انیده سلطان جهت دفع سلجوقیه^۴ و محافظت ملک موبروت^۵ از جرجان مراجعت نموده بنشاپور آمد و بنابر آئکه لشکر از عفونت هوای استراباد خسته بودند و چهارپایان از کثرت آمدن کوفته بنفس خویش نتوانستند حرکت کنند اما فوجی از ابطال رجال^۶ که از آسیب زمان مصون مانده بودند فرمود تا متوجه اردوی آل سلجوق گردند و آنجماعت ابلاغ کرده بیخبر بر سر ایشان رسیدند و سلجوقیه چون ساخته و آماده^۷ حرب نبودند بالضرورة منهزم گشتند و هرچه داشتند بیا فدا و تاراج دادند و بزودی مراجعت نموده میان هر دو فریق مصافی^۸ عظیم رفت و لشکر سلطان مسعود شکست یافته مضنون یوم لنا و یوم لکم^۹ صفت حال ایشان

سلجوق P. ^۳ بامیر B. ^۲ نوبت بسططان P. ^۱

مصاف B. ^۶ رجال P. ^۵ و مکنسب B. add. ^۴

علینا P. ^۷

گشت و بعضی^۱ ازان طایفه اتر سرای دنیا بپامان
 عقبی روی^۲ نهاده برخی بسلطان پیوستند و اموال
 و اسلحه^۳ فراوان بدست سلجوقیان افتاده علم دولت
 برادران سر باوج ثریا و فرقدان^۴ کشید و مسعود نامه
 اخری والی خراسان را فرمان داد^۵ تا بدفع مخالفان
 کمر بند و حاکم خراسان پیغام بسلطان داد^۶ که لکل
 عمل رجال نهال اقبال ترکمانان ازان راسخ تر شده که
 بصرصر قهر لشکر چون منی اتر پیا بر آید
 خود بدیدست در جهان باری^۷

کار هر مرد و مرد هر کاری

چون این جواب بمسعود رسید متغیر شده گفت این
 شخص میخواهد که در مامن فراغت پای استراحت
 در اتر کند والی خراسان چون این سخن شنید توسن
 مطاوعت در زیر ترین کشیده جوشن امتثال در
 پوشید و خون توکل بر سر نهاده گفت مصرع^۷
 چه کند بنده که گردن ننهد فرمان را

۱) روی بپامان عقبی B. ۲) گشته بعضی P.

۳) Id. ۴) سر بغرق فرقدان P. ۵) خراسان فرمان داد

۶) In ۷) خغیف false. Metr. کاری P. ۸) فرستاده Id.

۹) cod. P. مصرع deest. Hemistichium metro est
 compositum.

و روی بسلاجوقیه نهاده در صدمه^۱ اولی تاب مقاومت
 نیاورد^۱ و بعد از انهمزام او آل سلجوق^۲ مملکت
 خراسانرا بر یکدیگر قسمت کردند و طغرلک^۳ در
 نسا بور بر سریر سلطنت نشسته اساس عدل و داد
 موقت گردانید و چغریک^۴ در^۲ دیار مرو داور الملک
 ساخت و چون خبر استیلائی آل سلجوق بمسعود رسید
 با لشکری که هارمون و کوه از کثرت آن بستوه می آمد
 از غزنین بیرون آمده متوجه خراسان گشت و چون
 بمحدود آن مملکت رسید شنید که طغرلک^۳ در
 طوس و چغریک^۴ در مروست و سلطان این معنی را^۵
 که برادران از هم جدا اند فوری^۱ عظیم دانسته بر
 قیبل سوار شد و جمعی از طبقات حشم اختیار کرده
 ابلاغ فرمود تا طغرلک^۳ را گوشمالی دهد چون طغرلک^۳
 بیدار بود سلطان در وقت صبح که قریب بطوس
 رسید بر پشت قیبل بخواب رفت و هیچ یک از خواص
 خدم و اعیان حشم از بیم خشم چشم سلطان را^۵ به
 بیخوابی آشفته نکردند و از خبر السهر جراحت
 اندیشیده بران جرأت اقدام ننمودند چون سلطان از

بخیل سلجوقیه نهاد اما تاب مقاومت B. ^۱
 B. om. ^۲ نیاورده در صدمه^۱ اولی روی بهزیت نهاد
 سلطان P. ^۵ فوز B. ^۴ و این معنی P. ^۳ در

خواب در آمد برادران که آنها را فرصت می نمودند
 بیکدیگر پیوسته بودند^{۱)} و مسعود بر کیفیت اتصال
 ایشان اطلاع یافته من حیث الضرورة بار گذشت
 و بار روی خویش ملحق شده بار دیگر آهنگ
 جنگ را^{۲)} سار دای و میان سلطان و سلجوقیان حربی
 اتفاق افتاد که لا یصفه الواصفون و چون سلجوقیه
 پیش از تسویه^{۳)} صغوف آب بغداد احتیاج بر داشته
 انبار را انباشته بودند در اثنای محاربه حرارت
 عطش بر غزنویه مستولی شده و از جنگ بستوه
 آمده سلطان را در معرکه گذاشته روی بانهمزام نهادند
 و سلطان از روی اضطراب بر پشت فیلی که از هیبت
 او لرزه در دل سنگ و زلزله در اعضای شیر و بلندگی
 افتادی سوار شده روی بگریز آورد و جمعی از مخالفان
 او را تعاقب نمودند و سلطان هر چند آواز بلند کرد که
 صلاح شما در مراجعتست قبول نکردند عاقبت
 سلطان توقف نمود تا بوی رسیدند و بگریز شران^{۴)}
 یکی از آنها را که بقصد او جان بر کف دست نهاده
 بودند با اسب^{۵)} بی جان ساخت و دیگران چون آن
 زخم دیدند مایوس بار گشتند و رکاب داری که با

۱) P. پیوستند ۲) جنگ B. ۳) Id. تصفیه ۴) P.
 add. سنگ ۵) B. اسب

سلطان هم عزان بود گفت کسی که بیک اشارت
 دمار از گردان تواند^۱ بر آورد چرا گرد هنریت
 گرد و گرد منقصت بر چهره^۲ شجاعت نشاند
 سلطان گفت هرآینه چون اقبال مساعدت نباید
 وسعادت معاونت نکند کثرت عدت و آلت و وفور
 شوکت و مباهرت چون خشت بر تیر آب^۳ ضایع باشد
 و مانند خضاب بر شهاب بیحاصل نباید^۴ بیت^۳

نزدیترن قرون بود هومان بنور

هنر عیب گرد چو بر گشت هوم

مترجم کتاب ملک نامه آورده است که چون سلطان
 مسعود از معرکه^۵ چغریک روی بر تافت هزار کس
 از اعیان لشکر او اسیر و دستگیر شدند و چغریک
 مدتها از دل اسر^۶ خلاص داده با اسب و جامه و زار

نیزاب Ita scripsi pro mendoso^۲ P. توان^۱
 utriusque codicis, quum sensus sit: *instar lacrimae
 in diluvio*. Bene lexicus برهان قاطع auctor inter diver-
 sas voc. تیر significationes exhibet notionem *diluvii*,
 quum dicat تیر idem significare ac صاعقه و طوفان. Ca-
 stellus et Meninski neglecto طوفان nostro vocabulo tan-
 tum vim vocis صاعقه tribuerunt. آب tum explicatius
 voci تیر additum. ^۳ P. om. بیت. — Metr. متغارب^۴ B.

و راحله با ایشان مسامحت نمود و رخصت^۱ انصراف
 ارزانی داشت و آن قوم خوشدل و شاکر بمواطن خویش^۲
 مراجعت نمودند و بعد ازین قضایا چغریک^۳ با لشکری^۴
 آراسته بجانب بلخ توجه نمود و شخصی که از قبل
 سلطان مسعود بمحکومت آن ملک اشتغال داشت بمرو
 برج و باره پرداخته اسباب قلعه داری مهیا گردانید
 و چغریک ایلچیان بشهر فرستاده و اهل بلخ را از مخالفت
 تخویف و تهدید نمود و او^۵ بمحبس و قید ایشان
 فرمان داد و باعلان کلمه^۶ عصیان مبارزه نموده رایت
 عناد و شقاق بر افراخت و بنا برین لشکر ظفر قرین
 دست بغارت و تاراج بر آورده در ظاهر آن دیار دیار
 نماند و برین اثنا چغریک شنید که مودون بن مسعود
 با طایفه^۷ از بهادران متوجه است و در هزار کس از
 لشکریان او^۸ برسم قراول نزدیک رسیده اند لا جرم
 جمعی را^۹ از ترأکه بدفع مخالفان نامزد فرمود و بعد
 از تغارب فتنین حربی^{۱۰} عظیم واقع شده مودون
 منهزم گشت و خلقی نامحدود از غزنویه بقتل آمده
 یکی از اعیان امرای او در پنجه^{۱۱} تقدیر اسیر و سنگگیر

خویش B. omittit^۲ نموده رخصت P.^۱ male. اسیر
 هزار از لشکریان P.^۵ نموده او Id.^۴ لشکر P.^۳
 حرب P.^۷ جمعی Id.^۶ و دو pro دو que cod.

شد چون این خبر بسمع والی بلخ رسید خوف و هراس
 بر نصیر او استیلا یافتند در امر محاربه با چقرنگ
 نبرد پیدا کرد^{۱)} در خلال این احوال خبر موت
 سلطان مسعود بسمع اهالی^{۲)} بلخ رسیده سپاهی و رعیت
 آن بلده^{۳)} دست در دامن استیمنان زده فریاد الا مان در
 آوردند و مشایخ و موالی اثر شهر بیرون آمده زبان
 بشغاعت و اعتدال کشانند و چقرنگ اثر عثرات^{۴)} آنجماعت
 در گذشته ذیل عفو و اغماض بر هفوات ایشان پوشانید
 و بر^{۵)} ولایت بلخ مستولی شده آن مملکت را بسرکاری
 عادل صاحب وجود سپرد و بجیش خویش متوجه
 کنار جیحون گشت و دران سرزمین خوارزمشاه در
 سلک ملازمان انضراط و انتظام یافت و سبب آمدن
 او آنکه شاه ملک صاحب جیش و لشکرکش خوارزمشاه
 در مقام سرکشی و مخالفت آمده دست تصرف او را
 ازان ولایت کوتاه کرده بود و اعیان و امرای^{۶)} خوارزم را
 درین امر^{۷)} با خون یار کرده چون خوارزمشاه بدستنبوس
 چقرنگ مستنعد گشت صورت واقعه را معروض داشت
 و زبان بتضرع و ابتهال کشاده در باب انتظام احوال

اثر نلت B. ^{۱)} بلدان Id. ^{۲)} بوالی Id. ^{۳)} کرده P. ^{۴)} و غیرت
 litera ی in utro- پوشاند و بر B. پوشانده بر P. ^{۵)}
 در آن باب Id. ^{۶)} و امرای و عظمای B. ^{۷)} que cōd. male omitta.

پیریشان خویش^۱) ازان دولتمند استنداد^۲) نمود
 وچقرېڅ خوارزمشاهرا ببواعيد والطاق مستظهر
 گردانیده باستخلاص مملکت موبروت نوید داد
 وبمضمون کلمت^۳) الکریم انا وعد وفا عمل کرده بعد ازا
 چند روز با لشکری^۴) شمشیرزن نیزه گزار متوجه
 خوارزم شد وشاه ملک کشفوار در حصار خریده سپر
 صانعت ومدافعت در سر کشید وتا ظهور لشکر وی
 چقرېڅ بمحاصره^۵) شاه ملک اشتغال فرموده صورت
 تسخیر^۶) خوارزم روی نمود وچون دیگر صلاح در
 توقف ندید با خوارزمشاه گفت که^۷) مصلحت آنست
 که این زمستان مراجعت کرده در خراسان بسر بریم
 وبهنگام بهار که وقت حرکت لشکرست باتفاق
 سلطان طغرلېڅ بار دیگر متوجه اینجانب^۸) شویم
 آنگاه طبل رحیل کوفته عازم دارالملک خویش
 گشت وچون خسرو انجم سپاه پرتوالتفات بر بیت
 الشرف خود افکند طغرلېڅ وچقرېڅ بمرافقت همعنان
 عزیمت بجانب خوارزم منعطف گردانیدند ونزدیک
 بشهر رسیده جائی مناسب ازا برای نزول اختیار

وبمقتضای B. ^۳) التباس P. ^۲) خویش B. om. ^۱)
 که Id. om. ^۶) رزم B. add. ^۵) لشکری P. ^۴) مضمون
 آنجانب P. ^۷)

فرمودند و بنابر آنکه شاه ملک از شهر بیرون نمی آمد
 که مهم بغیصل رسد مدت محاصره متبادی گشت
 و آخر الامر بطریق فریب سلجوقیه یکمترل بازپس
 نشستند و خوارزمیان بتصور آنکه ایشان منهنم شدند
 بهیات اجتماعی بیرون آمده نرا کمره تعاقب نمودند
 و ترکمانان توقف نموده و ششپیر انتقام از نیام بیرون
 کشیده روی بچنگ امرا و ارکان دولت شاه ملک نهادند
 و بعد از ستیز و آوینر نسیم اقبال بر پرچم رایت طغرلک
 و چقرلک و زریده جمعی کثیر از خوارزمیان بقتل
 آمدند^۱ و چهل نفر از اقارب و عشایر^۲ شاه ملک در
 سلک اساری انتظام یافتند چون خبر انهرام سپاه شاه
 ملک^۳ بسع خوارزمیان رسید اهالی و اعیان آن^۴
 مملکت بخدمت آن دو پادشاه صایب^۵ تدبیر
 شتافتند و شاه ملک طوعا او کرها دل از حکومت بر
 شگرفته با سایر نسا و صبیان و خواص خویش روی
 بصحرای و بیابان نهاد و نرا کمره دست بنهب و تاراج بر
 آورده اموال بی پایان و غنائیم^۶ بیکران شگرفتند و شاه^۷
 ملک مأخوذول خواست که دران اوان^۸ بصاحب

انهرام^۱ Id. رسیدند^۲ B. Deest in cod. P. ۳) Id. صاحب^۴ Id. آن^۵ P. om. لشکر^۶ B. وغنیبت^۷ P. دران اوان^۸ B. om. شگرفته شاه^۷ P.

غزنین پیوندن تا ببدن و معاونت او انر سلجوقیان
انتقام کشد اما در اثنای راه بجزرای احوال خویش
شگرتار گشته مهم او بپایان رسید و بعد انرین فتح
مبین طغرلشک بد هستان رفت و انرا انجا بجزران توجه
نموده آن ولایت را ^(۱) در حیطه^۲ تسخیر و تصرف ^(۲) در
آورد و انر جرجان لشکر بری کشید و مخالفان را خوار
و مغهور ساخته در ^(۳) کمتر انر یکسال بر مجموع بلاد
غربی ^(۴) مستول گشت و در سنه ست و اربعین و اربعایه
طغرلشک بعد انرا نکه صالک آنر بایجان را ^(۵) شگرتنه
بود بغزو روم رفت و مظفر و منصور باز آمد و هم درین
سال خواست که بحاج روم و راههای مکه را ^(۶) اصلاح
فرماید و بر قلع و قمع ^(۷) خلفای علویه که بر مصر
و مغرب استیلا داشتند ^(۸) پیردازن بنابرین مسرعان بدینور

کشیده مخالفان P. ^(۳) و ضبط Id. ^(۲) ولایت P. ^(۱)
بنامت دیار عراق B. ^(۴) او خوار و مغهور شدند و در
آنر بایجان quum sit — Male uterque cod. آنر P. om. ^(۵)
compositum ex آنر ignis. Alia scribendi ratio آنر بایجان
In lex. legitur: برهان قاطع. Cf. Wüstenfeld *Abulfedae tabulae quaed. geogr.* p. 29 sq. et 112.
داشتنه P. ^(۸) و استیصال B. ^(۷) ملکرا B. ^(۶)

وولایات دیگر که بر مصر آن^۱ عزیمت افتاده بود
 فرستان تا نزل وعلوفه^۲ لشکر مهیا دارند ودر دار
 السلام این خبر شایع شد که طغرلبنک عزیمت بغداد
 دارد و لشکریان خلیفه بدیوان رفته ارزاق طلبیدند
 و شورش عظیم در عراق عرب افتاده^۳ ملک رحیم
 دیلمی که امیر الاسرای بغداد^۴ بود با بساسیری که
 نکر او در خلافت الغایم بامر الله گذشته است^۵
 متوجه پایه^۶ سریر خلافت مصر گشت و در خلال این
 احوال خلیفه^۷ بغداد مکتوبی بملک رحیم دیلمی
 فرستاد^۸ مضمون آنکه بساسیری در مخالفت ما
 یکجبهت شده بمصریان مکتوبات نوشته است^۹ و با
 ایشان در ساخته متوقع از ملک آنکه بهر نوع که
 باشد دفع فتنه وفساد او کند^{۱۰} بساسیری این خبر
 شنیده ترک^{۱۱} صرافقت ملک رحیم کرده پیش نور
 الدوله حاکم حلب که میان او و بساسیری مبانی
 محبت ووداد استحكام یافته بود رفت و ملک رحیم
 ببغداد آمد^{۱۲} مقارن این حال ایلچی طغرلبنک
 رسیده کمال اخلاص و وفور دولتخواهی پادشاه خود را^{۱۳}

بغداد om. الاسرا Id. ^۳ افتاد P. ^۲ بمصر این B. ^۱
 P. ^۷ است om. B. ^۶ فرستاده Id. ^۵ گذشته P. ^۴
 خون B. ^{۱۰} آمده Id. ^۹ و ترک B. ^۸ او om. B. کنید

بعض خلیفه رسانید و طغرلبگ با انرا کی و متعجده
 بغداد نامها فرستاده بمواعید جمیله ایشانرا مستظهر
 گردانیده یون و فراخور هر کس تحف و هدایا فرستاده
 و نایب خلیفه که اورا رئیس الروسا میگفتند میخواست
 که طغرلبگ ببغداد آید تا دست تصرف ملوک دیالیه
 بتخصیص ملک رحیم ازان مملکت کوتاه نکرد لا
 جرم خلیفه را بران داشت تا بطغرلبگ مکتوبی^{۱)} ارسال
 نموده اورا طلب داشت و چون طغرلبگ بنهر وان رسید
 رئیس الروسا با جمعی از قضات و نقبا و اشراف به
 استقبال شتافت^{۲)} و از جانبین عهد و پیمان در میان
 آمده در رمضان سنه سبع و اربعین و اربعمائه طغرلبگ
 ببغداد رسید و بعد از چند روز وحشتی تمام^{۳)} میان
 بغدادیان و لشکر طغرلبگ^{۴)} واقع شد و به این بهانه
 طغرلبگ ملک رحیم دیلمی شرفته اموال اورا تصرف
 نمود چنانچه سابقا مذکور شد مدت حکومت ملک
 رحیم در بغداد شش ماه و ده روز^{۵)} بود و درین سال در
 بصره و اهواز خطبه بنام طغرلبگ خواندند و در سنه
 خمسین و اربعمائه ابراهیم نبیل^{۶)} که برادر مادری طغرل

P. ۴) تمام P. om. ۳) رفت Id. ۲) مکتوب P. ۱)
 ۶) و ده روز In cod. P. deest ۵) لشکر om. و طغرلبگ

Ita constanter uterque codex. Varie scribitur nomen aut

بود با او مخالفت کرده از عراق متوجه همدان شد تا خزاین او را که در آنجا^{۱)} بود متصرف شود بالضرورة طغرل بک مهم بساسیری که با خلیفه معادات می ورزید مهمل گذاشته بر عقب ابراهیم رفت و بساسیری فرصت یافته از رحبه بموصل آمد و قریبش بن بدران صاحب موصل با او اتفاق نموده با آنمقدار لشکر که همراه داشتند متوجه بغداد شدند و در هشتم دی قعدة^{۲)} سنة مذکوره ببغداد رسید^{۳)} در جامع منصور روز جمعه خطبه بنام المستنصر بالله علوی خواندند و بساسیری الغایم بامر الله العباسی را^{۴)} شکرته در حدیثه محبوس گردانید و عامه^{۵)} بغداد عن صمیم القلب بساسیری را اطاعت نمودند و شیعه جهت تعصبی که در مذهب داشتند و اهل سنت و جماعت بسبب ایذای که از ترکمانان سلجوقی^{۶)} دیده بودند^{۷)} با ایشان متغف شدند و بعضی از هواخواهان خلیفه^{۸)} بغداد از شهر بیرون رفته و قطع مغاور و مسالک

V. Abul-fel. *Ann. Musl.* t. III p. 671. not. 87. Wilken *Hist. Gasnev.* p. 190. not. 66. Cf. quae in conversione ad h. l. annotavimus. ^{۱)} B. رسید ^{۲)} آنجا ^{۳)} P. آنجا ^{۴)} Id. رسید ^{۵)} P. مسالک ^{۶)} Id. مسالک ^{۷)} عباسی

نموده خود را بسلطان طغرل رسانیدند^۱ اما احوال طغرل چنان بود که چون قریب بهمدان رسید شنید که لشکر بسیار در ظل رایت ابراهیم نیال مجتمع شده اند بنابر ضرورت خود را بکناری^۲ کشیده از خویشان واقربا در دفع آن حادثه مدد خواست و دران اوان چقر بگ در خراسان فوت شده بود و پسرش الپ ارسلان بجای او بر مسند حکومت تکیه زده چون الپ ارسلان از کیغیه^۳ آن واقعه خبر یافت بمعاونت عم خود طغرلبگ با لشکر آراسته^۴ از خراسان بجانب عراق روان شد و در^۵ نواحی ری باو^۶ پیوست و باتفاق یکدیگر متوجه همدان گشته^۷ با ابراهیم محاربه کردند و ابراهیم منهزم شد و لشکریان^۸ طغرلبگ تعاقب نموده او را بگرفتند و بموجب فرموده بنزه^۹ کبان مقتول ساختند^{۱۰} و بعد از فراغ از قضیه^{۱۱} ابراهیم طغرلبگ بار دیگر متوجه عراق عرب گشته همگی هبت بران مقصود گردانید که ثانیاً الغایم بامر الله بر مسند خلافت بنشاند^{۱۲} لا جرم رسول

با لشکر آراسته B. ^۳ بر کنار P. ^۲ رسانید B. ^۱ بعم Id. ^۵ شده در P. ^۴ *inverso ordine* بمعاونت etc. B. ^۹ شد P. ^۸ گشته لشکریان B. ^۷ روان شده B. ^۶ خلافت *pro* حکومت P. نشیند

نزد بساسیری وقریش بن بدران^{۱)} فرستاده پیغام داد
 که خلیفه را بر تخت حکومت نشانند وایشان در
 بغداد ملازم آنجانب باشند مشروط بشرطی که در
 خطبه نام او ردیف نام قایم باشد و بساسیری وقریش
 ازین معنی سر باز زده طغرلک عزیمت دار السلام^{۲)}
 نمود و چون اهالی آن دیار از وصول او خبر یافتند
 بساسیری با حرم و متعلقان خویش از شهر بیرون رفت
 و خلیفه را بجانب بریه روان کرده جمعی را بمحافظت
 او گماشت و طغرلک برین معنی اطلاع یافته وزیر
 خویش عمید الملک کندری را با طایفه^{۳)} از اهل
 نجدت و بسالت نزد خلیفه ارسال کرد و تحف
 و هدایا از اسبان رهوار و استران قطار و خیمه و خرگاه
 و غیر ذلک مصحوب آنجماعت^{۴)} گردانید وایشان^{۵)}
 بمحسب خلیفه رسیده خدمتش را از محسب بیرون
 آوردند و باتفاق متوجه دار السلام شدند و در نی
 قعه^{۶)} سنه احدی و خمسین و اربعمائه بنهروان رسیدند
 و طغرلک را با قایم در آنموضع اتفاق ملاقات افتاد

بغداد P. add. وقریش بن بدران P. om. ^{۱)}

Cum ویر نی حجه^{۶)} B. و آنجماعت^{۴)} Id. او B. ^{۳)}
 lectione recepta consentit Abulfeda. V. *Annal. Muslem.*

i. III p. 178. lin. 8.

و چون طغرلبگ خلیفه را از دور دید پیاده شد و قایم^۱ با او گفت که اربک یا رکن الدین و طغرلبگ سوار شده تهنیت خلافت و عذر تقصیر خویش معروض داشت و گفت اکثر توفیق رفیق باشد^۲ سزای بساسیری دهم^۳ و مستنصر را نیز^۴ از مملکت معزول کنم بعد از آن روی بغداد نهادند و اشراف و اعیان شهر به استقبال بیرون آمده اظهار مسرت و شادمانی کردند و خلیفه بمعاونت طغرلبگ نویت دیگر بر مسند ریاست و حکومت متمکن گشت و در سنه اربع و خسیب و اربعه مایه طغرلبگ یکی از مخدورات حجره^۵ خلافت را خطبه نموده خلیفه دست در بر سینه^۶ ملتبس او نهاد^۷ و عبید الملک کندی بنیان توسط کرده بحسن^۸ تدبیر او قایم رضا داد و چون عقد منعقد گشته چند^۹ شاه از آن قضیه گذشت طغرلبگ از بغداد مراجعت نموده بروایتی خواست که زفاف در ولایت ری واقع شود بعد از آنکه بدان ولایت رسید مریض شده در گذشت و دختر خلیفه بی آنکه خلوت صاحبخانه کند بد آن سلام بانر گشت زمان حیات طغرلبگ

۱) P. om. ۲) بد هم B. ۳) Id. شوی ۴) شده قایم B. ۵) نیز گشت و چند P. ۶) و بحسن Id ۷) نهاده B. ۸) نیز Id. ۹) برین

هفتاد سال بود^{۱)} و مدت سلطنتش بیست و شش سال
امتداد یافت^{۲)} و چون او عقیق بود وصیت فرمود که
برای نژاده اش آلپ ارسلان بن چغریک پادشاه باشد.

فصل ۷

ذکر سلطنت آلپ ارسلان بن چغریک بن میکائیل
بن سلجوق

سلطان^{۳)} عضد الدین ابو شجاع آلپ ارسلان
پادشاهی^{۴)} نو اقتدار کامگار و شهرپاری کامیاب
و کامران بود منتهی بفر آلهی و مزین بابهت شاهى
شجاعت او در بسیط جهان مشهور و مذکور و سخاوت
او بر صفحات زمان مزبور و مسطور محاسن او طولی
داشت و طاقیه^{۵)} طویل نیز بر سر می نهاده گویند که
از سر طاقیه تا نهایت لحيه^{۶)} او دو گز در نظر
بیننده آمدی چون آلپ ارسلان بر تخت سلطنت^{۷)}
نشست دلبران فرس و بهادران ترک استبشار بسیار
نمودند و او ابواب خزاین کشاده نسبت بضعفا و صغالیك
و ملوك^{۸)} صغالیك احسان بیشمار بجای آورد و در

۱) Verba usque ad سال بود و دختر خلیفه
in cod. P. ۲) B. om. امتداد یافت ۳) P. چون سلطان
۴) Id. پادشاه male. ۵) P. سلطان ۶) Scripsi ملوك pro
۷) Id. پادشاه male. ۸) P. سلطان

مبدأ^۱ حال عمید الملک ابو نصر کندی وزیر را شکر فته
 محبوس گردانید و چون خواجه نظام الملک از کمال
 کیاست^۲ و دور بینی عمید الملک خایف و مستنشر^۳
 می بود سعی در قتل او می نمود و چون رخصت
 کشتن عمید الملک حاصل کرده او را بسیاف سپرد
 عمید الملک^۴ قاتل خود را شگفت بعرض پادشاه رسان
 که سعادت دارین مرا از خدمت شما حاصل شد عت
 طغرلشک حکومت دنیا بمن داد و بسبب حکم تو
 شهادت یافته درجات عقی نصیب من آمد و با
 وزیر بگو^۵ که بد بدعتی^۶ و زشت قاعده^۷ در جهان
 آوردی نرو باشد که هر چه^۸ در باره^۹ من اندیشیدی
 در باره^{۱۰} اخلاف^{۱۱} و اعقاب خویش مشاهده کنی
 و آخر الامر آنچه بر زبان عمید الملک بگذشت بوقوع
 انجامید القصة چون الپ ارسلان بر مسند فرمان دهی
 تکیه زن گردن کشان آفاق مراسم متابعت و مطاوعت
 بجای آورده کمر خدمت و ملازمت او بر میان بستند
 و او از کنار جیخون تا دجله و از عبادان تا سواحل

بضعفا و مبالیک cod. P. In cod. B. و ملوک mendoso

om. سپردند P. ^۳ false. و مستنشر Id. ^۲ سیاست P. ^۱

B. ^۶ بدعت Id. ^۵ بگوی P. ^۴ عمید الملک

اسلاف P. ^۷ آنچه

بحر محیط در حیطه ضبط و تسخیر در آورد و دختر
 خان ترکستانرا جهت پسر خویش سلطان ملکشاه
 بخواست و عقیقه^۲ مودون بن مسعود^۱ جهت پسر
 دیگر خود ارسالن شاه در سلک ازدواج کشید و پیوسته
 مجلس او بوجود علما و فضلا مشغول بودی و در
 حضرت او سخن از غزوات حیدر گزر و حالات اسکندر^۲
 بسیار گذشتی و از جمله قضایای کلیه که در زمان
 سلطنت او روی نمود گرفتاری پادشاه روم بود
 و کیغیه^۳ این^۴ واقعه آنکه در آن ایام^۵ که سلطان
 الپ ارسال عزیمت عراق عرب کرده بغلعه^۶ خوی
 رسید منهبان معروض داشتند که پادشاه روم لشکری
 عظیم از فرنچ و روس و ارمن و سریانیان و یونانیان
 درهم کشیده و قریب سیصد هزار مرد^۷ شبشیرزن
 نیزه گزارد که اسامی ایشان در دفتر عرض مثبت
 شده همراه دارد و چندان بطارقه^۸ و اسافه در ظل
 رأیت او مجتمع گشته اند که محاسب و هم از
 تعداد آن جماعت بعجز و قصور اعتراف دارد^۹ و قیصر

حالات. om. و اسکندر. Id. ^۲ مسعود بن محبوب^۱ B. ^۳ P. om. مرد ^۴ B. کیغیه^۵ P. ^۶ B. ante مجتمع In cod. P. و اسافه add. ^۷ P. می نمایند

وتبعه^۱ او در خاطر دارند که مدینه السلام بغداد را
 مسخر ساخته بجای خلیفه چاتلیقی بنشانند وبعد
 از آن تا سمرقند در هیچ مکان^۲ توقف ننمایند
 ومصاحف سوخته ومنابر شکسته احدی را از متقلدان
 همت اسلام نزنده نگذارند و چون این صورت^۳ متیقن
 الی ارسال گشتن متوجه جهاد وقلع وقمع اهل شرک
 والحاد شده با^۴ وزیر خویش^۵ نظام الملک طوسی
 گفت که احوال وانغال را ببوضعی که مصلحت
 باشد^۶ بپر که من عزیمت آن دارم که با اعدای
 دین دستی در کمر نزنم نظام الملک جواب داد که
 چون درین مدت انعام سلطان در بامه^۷ بنده^۸ کمینه
 متواتر ومتوال بوده مغافرت رکاب عالی را کارهم^۹
 وبهیچ وجه روی از خدمت بر نخواهم داشت و از
 تحت رایات منصوره پناه بجای دیگر نخواهم برد
 سلطان فرمود که انت انا غبت عنا بالغالب فانت
 حاضر عندنا فی القلب هبتک معنا وبرکنک تتبعنا
 وبعآؤک تمدنا وثنآؤک تسعدنا فلا بد من ارتسام
 ما رسناه لک وزیر چون این فصل از سلطان شنید

صورت حادثه P. ^۲ در B. om. مکان ^۳ صورت
 دانی Id. ^۴ خوب B. ^۵ گشتن ویا Id. ^۶ این om.
^۷ Pro ^۸ abhorreo. کاره ام

انگشت قبول بر دیده نهاده بموجب فرموده عمل
 نمود و سلطان با ده هزار مرد که ملازم رکاب همایونش^{۱)}
 بودند از تبریز بجانب قیصر روان شد و جمعی را
 برسم^{۲)} قراول از پیش فرستاد و ایشان یکی از مخالفان را
 گرفته نزد سلطان آوردند و بحکم سلطان بی تامل
 و توقف آن ملعون را بدوزخ فرستادند و فرمان واجب
 الانعام الپ امرسلان شرف نغان یافت که از آن ملاحظه
 هر که بدست افتد با او بهمین^{۳)} نوع عمل نمایند
 درین اثنا خبر رسید که قیصر مأخوذول بملانجر^{۴)}
 که تغری عظیم بود از تغور اسلام فرو آمد و در ظل
 رایت او سیصد هزار سوار جرار مجتمع اند و سلطان
 با وجود قلت عدد متوکلا علی الله^{۵)} سنجیده^{۶)} حرب
 شده چون نزدیک بملانجر رسید شنید که قیصر
 قبهء بارگاه باوج مهر و ماه برافراشته و در میان لشکرگاه
 سراپردهء اطلس سرخ زده بر تختی از زر سرخ
 نشسته است و از بطارقه چهل صف در خدمت او بپا

۱) P. همایون ۲) Id. باسم ۳) P. بهمین ۴) Uter-
 que cod. cum n ut videtur; sed Abulfeda hoc
 nomen cum n scribi diserte dicit. V. Wüstenfeld *Abul-*
fedae tab. quaed. geogr. p. 37 l. 3. cf. p. 116 ubi
 plura de hac urbe. ۵) B. مهبای

ایستاده اند و از اساقفه چهار تن در مجلس وی ظروف
ماء معبودیه^{۱)} بر دست نهاده اند و عیسی را علی نبینا
وعلیه السلام وصفی بصفت لاهوت میکنند و در تزییه^{۲)}
مریم اثر اوصاف ناسوت مبالغه می نمایند و جمعی اثر
علماء نصاری نزدیک سرافرده^{۳)} او پیوسته بغرابت
انتحیل و زبور مشغول اند و طایفه^{۴)} اثر رهابین پرتو
اهتمام بر ذبح قرابین می اندازند و ده هزار نفر در
لشکر او با^{۵)} تبر و مثل آن جهت قلع اشجار و فتح
قلعه و حصار مهیا و آماده اند و ده هزار دیگر با
قارورهای نغط اثر برای تخریب بلدان و عمران^{۶)} مرتب
اند و سپاهی سپاه بهزار هزار میرسد سلطان اثر استماع
این فصول هیچگونه پریشانی و اندیشه بخاطر
اشرف^{۷)} راه ندان و اعیان لشکر و طبقات چشم ظفر
نشانرا استنالت داده ضمایر ایشانرا بضمون کلمه^{۸)}
کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة بان الله مطمئن
گردانیده فرمود که جنکرا تا سه روز موقوف باید
داشت و بعد اثر انقضاء این مدت در روز جمعه که

^{۱)} Uterque cod. معبودیه mendose, pro recto معبودیه
baptismus a nobis recepto. ^{۲)} In utroque تزییه ^{۳)} P. به
^{۴)} B. و غیر آن ^{۵)} P. om. اشرف ^{۶)} Id. کریمه^{۷)} signi-
ficatione versus Corani. V. Meninsk. lex. s. v.

خطبای اسلام زبان بکلمه^۱ اللهم انصر جیوش المسلمين
 کشاده باشند و خواص و عوام دست بآمین برداشته
 بدین مدابر^۱ حمله باید کرد و مستظهر باید بود
 که خداوند عالم تقدست^۲ اسماؤه و تعالت نعباؤه
 قنبح و ظفر روزی کند لشکریان قول سلطانرا بسبع
 رضا اصغا نموده دران ایام بکارسازی مشغول شدند
 و چون سه روز برین قضیه بگذشت اثر هر دو جانب
 بتعبیه^۳ لشکر و تسویه^۴ صفوف اشتغال نمودند و اثر
 طرف مختالغان صد نقیب پیدا شدند که در دست
 هریک از نغبا صلیبی بود و با هر صلیبی سراری که
 طایفه^۵ جرار کوش با سر و نهی او نهاده بودند و در
 برابر هریک ازان افواج شرمه^۶ قلیل از اهل ایغان
 و عرفان در میدان آمدند و آتش پیگار بر افروخته در
 اثنا^۷ گیرودار مقدم الحجیش ساوتگین باشارت سلطان
 ایلچی نزد قیصر فرستاده پیغام داد که هر چند عدد
 لشکر^۸ تو بسیارست اما نیک بپندیش که در
 مقابله^۹ پادشاهی آمده که آثار غزوات او بر

۱) In utroque cod. مدادیر mendose, ut videtur, pro
 مدابر *adversarius, hostis*, quod de coniectura recepi.

۲) P. تقدس B. تقدس است. Scripsi تقدست ob
 sensum et grammaticam rationem. ۳) P. om. لشکر ۴) B.

صفحات ایام ازان لایح تر است که به بیان^۱
 و برهان احتیاج داشته باشد و مع دلک اثگر ازین
 جرأت پیشیمان شوی و منتقبل شردی که باج و خراج
 کما یجب و ینبغی بگذاری و ترک عداوت داده^۲
 عهد و موافیق در میان آوری من از سلطان النماس
 نمایم که تا جمیع بلاد را بر تو مقرر دارم و هیچ
 آسیبی بر تو و اتباع تو نرساند و اثر نصیحت مرا
 بگوش هوش نشنوی شجره^۳ اقلال^۴ خویش را قلع
 کرده در تضبیع ممالک و اموال خود^۵ سعی نموده
 باشی و چون ایلچی ساوتگین بحضور قیصر رسیده^۶
 پیغام بگزارد و حیرت بدماغ او راه یافته بی طاقت
 شد و صلیب را^۷ از دست راهبی که نزدیک سریر وی^۸
 ایستاده بود گرفت^۹ و دست بران نهاده بروح القدس^{۱۰}
 ولاهوت و ناسوت سو کند خورد که در همین روز فرمایم
 که^{۱۱} سریر خود را در موضعی که پادشاه شما قرار دارد^{۱۲}
 وضع کنند و ایلچی را باهانت تمام از پیش خون رانده
 با مردم خویش^{۱۳} گفت تدبیر آنست که بهیات

mendose. B. اقلال^۳ کرده Id. ^۲ بعیان B. ^۱ مقابل

Id. ^۷ و صلیب B. ^۶ رسیده Id. om. ^۵ خویش P. ^۴

B. تا ^{۱۰} القدس Id. ^۹ بستاند P. ^۸ نزدیک صلیب او

خون Id. ^{۱۲} قرار و استقرار یافته P. ^{۱۱}

اجتماعی حمله کنید و این فوج اندک را از میان بر
 گیرید آنگاه قیصر نیزه بر دست گرفته بر اسب
 سوار گشت و بهادران روم و ارمین را بر حرب تخریص
 نمود و چون ^۱ سلطان الپ ارسلان از استبداد و عناد
 حاکم روم آگاه شد با متعجده و دلاوران گفت که
 اگر ما در جنگ سستی کنیم یکن جان نبریم و نریت
 اهل اسلام بذل اسر گرفتار ^۲ گشته ما دامت ^۳
 الحیات به سخت رقیبت مبتلا ^۴ گردند اکنون چاره
 بجز اضطبار نیست تا اراهه ^۵ قاصر مختار بآنچه
 متعلق شده باشد از خیر و شر ظاهر گرد و لشکریان ^۶
 این کلمات از سلطان شنیده ^۷ جواب دادند که جانها
 فدا کنیم و بقدر وسع و امکان سعی نماییم سلطان به
 استظهار تمام روی به مخالفان نهاده از جانبین ^۸ کوس
 و ناقوس ^۹ باوج آسمان رسید و غبار معرکه بایوان
 کیوان متصاعد گشت و سلطان با طایفه ^{۱۰} از اهل
 نجات و شجاعت در کعبین ایستاده انتظار آن
 میکشیدند ^{۱۱} که از باب توحید در مساجد و معابد

دائم B. ^۱ اسیر مبتلا Id. ^۲ نموده چون B. ^۳

شنیدند Id. ^۴ لشکریان چون B. ^۵ گرفتار Id. ^۶

و صدای ناقوس Id. ^۷ طرفین B. ^۸ متغف الکلمه

میکشید P. ^۹

دست بدعای جیوش مسلبین^۱ بر آرند چون خسرو
 انجم سپاه بدایره^۲ نصف النهار رسید بادی که از
 آتش دوزخ نشان میداد بر مسلمانان وزیدن گرفت
 و بنابر آنکه لشکر اسلام راه آب گرفته جماعت فسقه^۳
 فجزیره را از تصرف دران^۴ مانع میشدند حرارت عطش
 بران^۵ مخانیل استیلا یافت و سلطان برین معنی
 اطلاع یافته از اسب قرون آمد و دستار از سر بر داشته
 منطقه از میان بکشد و روی بر خاک^۶ استکانت
 نهاده گفت ای رب الارباب و مسبب^۷ الاسباب این
 بنده^۸ گناه کار را بجبرایی که دارد مواخذه مکن
 و نظر مرحمت و عنایت ازین عبد^۹ ضعیف که متکفل
 امور صالحین تو شده باز مگیر و عنان این
 باد سیومرا^{۱۰} که متوجه اولیای دین تو شده
 بحائب اعدا منعطف کردان و سلطان مناجات دور
 و دراز^{۱۱} کرده و معارف^{۱۲} لشکر بموافقت سلطان در

عطشی Id. ^۳ دران B. om. ^۴ مسلبین B. om. ^۱
 عبان B. ^۶ وای مسبب B. ^۵ بخاک P. ^۷ دران
 plur. fr. singularis معارف ^۹ دراز Id. ^۸ سیوم P. ^{۱۰}
dicitur de viris illustribus, qui valent
auctoritate, de principibus. Vid. Wilken Hist. Samanid.
p. 100. 126. 150. Jourdain Hist. des Ismaéliens in

شکریه^{۱)} افتاده فی الحال اثر اجابت ظاهر گشت و آن
 ریج عاصف بر دشمنان^{۲)} دین در هبوب آمد و سلطان
 از سر وثوق و استظهار^{۳)} بر بارگیر تند رفتار سوار
 شده با جمعی دلاوران که از تیر و شمشیر و از پلنگ^{۴)}
 و شیر در میدان جنگ روی^{۵)} نمی تافتند روی
 بمخالقان نهاده آتش^{۶)} حرب بالا گرفت^{۷)} اعدای
 دین حلهای گردان را^{۸)} که چون کوه وقار باثبات
 بودند و در^{۹)} مقام انتقام به نیزه و حسام قیام می
 نمودند دیده اثر^{۱۰)} سر جان و نقد روان که متاعی بس
 شران بود بر خواستند و سلطان بجانب یمن و شمال
 می تاخت و مضرب تیغ و تیر و نیزه مبارز می انداخت
 درین اثنا یکی از مهالیک سلطان^{۱۱)} که او را آبتکین
 میگفتند از اسب فرو آمد زمین بوسه داد و معروض
 داشت که صواب چنین می نماید که سلطان بر اهل
 خویش ترحم فرماید و بنفس نفیس که عوض ندارد

Notices et Extraits des Manuscrits t. IX. p. 212.

Lexica tantum exhibent notionem *noti* v. Freyt. lex. s. v.

- ۱) B. بگریه ۲) P. بدشمنان ۳) B. واطهار ۴) Id. متوجه
 ۵) P. add. بر ۶) B. مخالفان ۷) B. گرفته ۸) Id. گردان را ۹) B. در
 ۱۰) P. om. دیده ۱۱) B. سلطانی

منصدی امر حرب نگردد و ذات شریف خود را بر
 معرض خطر نیفکند و لحظه^۴ راحت و استراحت را بر
 مقامات جنگ بگزیند سلطان فرمود که راحت بعد
 از ظفر و استراحت بعد^۱ از نصره برین قوم پیدا نشود
 خواهد بود و آنچه روی نموده از تعب و نصب چون
 مستلزم فراغ بال^۲ و رفاه حال مسلمانانست ما آنرا^۳
 عین جمعیت و رفاهیت^۴ می‌شناسیم و سلطان امثال
 این کلمات بر زبان مبارک گذرانیده آیت‌گین را بر
 محاربه اغوا^۵ و تخریب نمود و خون نیز حملات
 متواتر کرده باد نصرت و ظفر در وزیدن آمد و صفوف^۶
 لشکر روم^۷ بهم بر آمده راه انهزام پیش گرفتند
 و حامیان حوزة^۸ دین شمشیر کین از پیام بر آورده
 جمعی کثیر و جمعی غفیر را بقتل آوردند و بهنگام
 غروب آفتاب دران معرکه از نصاری دیار نماند
 و سلطان طایفه^۹ را^۸ از خواص با گوهر آئین که رکن
 رکن دولت بود بتکامیشی^۹ قیصر فرستاده خون بر

^۱) B. پس ^۲) Id. om. بال ^۳) In cod. P. deest
 متواتر کرد P. ^۴) اغوا Id. om. ^۵) و فراغت B. ^۶) آنرا
 لشکر om. رومیان B. ^۷) om. missis ceteris verbis. و صفوف
^۸) P. طایفه ^۹) Voc. تکامیشی saepius in Mirchondi
 historia legitur significans *insectatio, persecutio*. Vid.

سریر او بنشست و گوهر آئین قیصر را تعاقب نموده
 یکی از غلامان که ملازم او بودند بغیصر رسید^{۱)}
 و بناشناخت نرخی بر وی نرزه بگذشت و تا نرخم دیگر
 بر وی نرزد عنان منعطف گردانید و قیصر از بیم
 جان فغان بر آورد که دست خود نگاه دار که پادشاه
 روم منم و غلام چون در مغفر و دیبا و منطقه^{۲)} او نگاه
 کرد دانست که راست میگوید چه معهود نبود که
 امثال آن ملابس غیر پادشاه را باشد و غلام قیصر را اسیر
 کرده نرزد گوهر آئین آورد و مشار الیه بتعجیل باز
 گشته خدمتش را باروی شهریار جهان^{۳)} رسانید
 و طبقات چشم بر در سرایر^{۴)} مجتمع گشته^{۵)} فرمان
 جهانبطاع شرف فغان یافت که قیصر روم را بیایه^{۶)}
 سریر خلافت مصیر رسانند گوهر آئین بموجب فرموده

Wilken *Hist. Sam.* p. 186. fin., ubi tamen تکامیش
 scriptum. Videtur esse plur. fr. nominis actionis تکمیش
 quod significat *propellere, persequi*. Aliud est vo-
 cabulum تکشیشی vel تکشیشی in *Hist. Ismaelit.* et a
 Silv. de Sacy Mogolicis recte adnumeratum. Relicienda
 igitur lectio cod. Vienn. تکامیش quum ipse sensus
 aliam requirat notionem. V. *Notices et Extraits t. IX*
 p. 181 not. 2 et 246 not. 1. ^{۱)} P. رسیده ^{۲)} Id.
 گشتند ^{۳)} Id. جهانیان

عمل نبوده قیصر را باهانت و مذلت تمام بنظر پادشاه
اسلام رسانید و تکلیف نمودند تا موی نیاز بر خاک
عجز و انکسار نهاد و چون چشم سلطان بر قیصر افتاد
زبان بتوییح و سرزنش او بکشد و او را بانواع خطاب
عنیف مخاطب و معاتب گردانید و قیصر در مقام
اعتذار و استغفار آمده گفت مطلوب آنست که سلطان
نسبت بمن بر یکی از سه کار اقدام نماید یا رقم
عفو بر جراید جرایم من کشیده آزاد فرماید و الا بکشد
و اگر نمی بخشد و نمی کشد محبوس گرداند چون
سلطان با عدم من حکم فرماید لا محاله در میان بر
سلطنت دیگری اتفاق نمایند و باطراف بلاد اسلام از
ایشان مضرت رسد و اگر رقم عفو بر هفوات و نزلات من
کشد ما دامت الحیات بنده باشم در مقدم اطاعت
و انقیاد سلطان چون این فصول استماع نمود از سر
آثم قیصر در گذشته^۱ بر زبان مبارک گذرانید که
حتى يعطوا الجزية عن يد وهم صاغرون و در زمان
فرمان داد که قریب بسری سلطنت مصیر کرسی
نهادند و قیصر را با کرام و تعظیم لا کلام^۲ در آنجا^۳
نشاندند و عداوت بمصاحبت^۴ و محبت^۵ منجر

P. ^۳ و تعظیم تمام B. ^۲ قیصر گذشته P. ^۱
و مصاهرت Id. add. ^۵ بمصاحبت B. ^۴ بآنجا

شده^۱) دختر قیصر را در سلک ازواج پسر سلطان
 که ملک ارسلان نام داشت آوردند و چون عقد نکاح
 منعقد گشت در هر وجواهر نثار کردند بعد از آن
 بموجب فرمان مجلس عیش ترتیب دادند^۲) و سلطان
 الپ ارسلان پرتو التفات بر حال^۳) قیصر انداخته
 او را و بطارقه^۴) او را^۴) بعواطف خسروانه مبتلای گردانید
 و هر یک را خلعت شکرانهایه داد و چون اثر مراسم طوی
 فراغت یافت^۵) رخصت فرمود تا قیصر و ارکان دولت
 او بمواطن خویش مراجعت نمایند^۶) و منشیان دیوان
 اعلی بموجب فرمان عالم مطیع فتح نامهها باطراف
 و اکناف بلاد و امصار روان گردانیدند و سلطان اثر غنائم
 روم پیشکشها و تنسوقات لایق بدار الخلافه فرستاد
 و بعد ازین فتح مبین سلطان مبالغه کثراً بر اولاد خود
 قسمت فرمود و آنچه اثر لشکرشاهی رومیان شکرفته
 بودند بر لشکریان تقسیم یافت^۷) و در بعضی اثر نوار پیخ
 مسطورست که در آن زمان که^۸) سلطان الپ ارسلان
 و حاکم روم در برابر هم نشسته بودند و سخن^۹) مصالحه
 در میان آمد درین^{۱۰}) اثنا سلطان با معدوی چند

او Id. ۱) احوال B. ۳) کردند Id. ۲) شد P. ۱)

قسمت کردند Id. ۷) کردند P. ۶) روی نمود B. ۵)

و درین Id. ۱۰) سخن Id. ۹) در آن زمان که P. om. verba ۸)

بشکار رفته در دام رومیان افتاده شخصی از آن‌بیان
 گریخته خبر این واقعه را معروض خواجه نظام الملک
 طوسی کردند وزیر صایب تدبیر آن شخص را
 سپرده نماز شام فوجی از سواران تراکمده^۱ که بایشان
 اعتناء تمام^۲ داشت فرمود تا بتعجیل تمام بارو در
 آمده در بارگاه سلطان نزول کردند و خواجه آوازه در
 انداخت که سلطان در بارگاه نزول کرد^۳ و چون
 روز دیگر شد^۴ خواجه با جمعی ببارگاه قیصر در
 آمده امر مصالحه را بانمام رسانید^۵ و بعد از صلاح
 قیصر با وزیر گفت که دی روز طایفه از جندیان
 شما بدست سپاه ما گرفتار شده اند خواجه جواب
 داد که هبانا^۶ مجهولی چند بوه باشند زیرا که
 این خبر در اردوی ما نبود چون سلطان را با گرفتاران
 دیگر بپایه سریر قیصر آوردند که بوزیر سپارند
 خواجه با سلطان و آن جمع^۷ سخنان درشت گفت
 و بعد از آن قیصر اسیرانرا بوزیر سپرده خواجه مقضی
 الوطر از اردوی قیصر بیرون آمد و چون مسافتی قطع
 کردند خواجه از اسب فرو آمد و مرکب پادشاه

سلطان از B. تمام P. om. ^۲ از سوارانرا B. ^۱
 رسانیده P. ^۵ شد Id. om. ^۴ شکارگاه مراجعت فرمود
 و انجمن B. ^۷ داد مگر Id. ^۶

ببوسید و معروض داشت که آنچه در حضور قیصر
سلطانرا بخطاب عنیف مخاطب ساختم بنابر مصلحت
وقت بود و چون رومیان که جهت تاکید مبانی^{۱)}
مصالحة منوجه اردوی همایون بودند این صورت
مشاهده کردند دانستند که صورت^{۲)} حال بر چه
منوال بوده ازین جهت تاسفها خورده مضمون این
مقال بر خواطر ایشان گذشت که النعمة مجهولة
ما دامت محصورة فاما فقدت عرفت^{۳)} بیت^{۴)}

مدتی جام جم بدست تو بود

چون تو نشناختی کسی چه کند

و چون سلطان بلشکر شاه رسید بتهجهیز و تعبیه لشکر
مشغول گشته در برابر قیصر آمده صف آرای گشت
و قیصر نیز از سر استظهار^{۵)} تمام روی بمحاربه نهاد
و بعد از کوشش و کشش بسیار بدست غلامی رومی
گرفتار گشت و از غرایب اتفاقات آنکه در وقت عرض
لشکر و ثبت اسامی لشکریان در دفاتر عارض از غایت
حقارت جثه آن غلام از نوشتن نام او اعراض نمود
و سلطان با سعد الدولة شحنة علی اختلاف الروایتین

صورت^{۱)} P. om. مبانی^{۲)} In eod. cod. deest

Met.^{۳)} false. فقدت^{۴)} et in utroque codice عرف^{۵)} B.

نیز باستظهار^{۵)} B. خفیف

با عارض گفت که نام این غلام بنویش چه میشاید
 که قیصر در دست او اسیر گردد و عاقبت فای که آن
 دولتند زده بود همان شد راقم حروف شگدید که
 صاحب تاریخ شزیده را عقیدت آنست که سلطان
 ملکشاه در شکارگاه بدست رومیان گرفتار شده
 نظام الملک بحسن تدبیر او را از آن بلیه خلاص داد
 تقریر این قضیه در وقایع سلطان ملکشاه از مساعدت
 وقت مامولست چون الپ ارسلان بر قیصر غالب
 آمد آنچه از خزاین و دقایق بنی الاصر از جواهر
 راقشه و امانت^۱ نغیسه بدست او افتاد بقلعه^۲ ری
 فرستاده^۳ والی آن ولایت را که مقدم الحجیش احمد
 میگفتند بمحافظت آنها و مطاوعت سلطان ملکشاه
 که ولی عهد بود وصیت فرمود و بعد از آن پرتو النفات
 بر احوال نظام الملک ابو علی بن حسن^۴ بن اسحق
 انداخته روز بروز در نزدیاد تعظیم^۵ و تکریم او
 میکوشید تا بلبغ اتابک و اتا خواجه که در آن زمان
 امثال این القاب تعلق باصرا میداشت ملقب گردانیدنش
 چون سلطان از غزو رومیان^۶ پرداخته از جنک شاه

بقلعه^۲ ری فرستاده^۳ Verba male. ^۱) P. om. و امانت^۴ male. ^۲) P. om. ^۳) Id. علی حسن ^۴) P. om. ^۵) B. add. باز ^۶) male.

مراجعت نبود و رسائل ملوک اطراف که مشتعل
 بر تواضع و حسن وفای و تاکید میثاق بود متعاقب
 و متواتر بپایهٔ سریر سلطنت مصیر آمدن گرفت^{۱)}
 و اجوبهٔ آنها بخواجه نظام الملک حواله رفت چون
 ایلچیان سلاطین آفاق رخصت انصراف یافتند سلطان
 انر همدان^{۲)} عنان عزیمت بجانب اصفهان منعطف
 گردانید و بعد از دو روز بطرف کرمان که قادری^{۳)}
 برادرش والی آن دیار بود روان شد چون بنواهی
 برده سیر رسید ایلچی ملک قادری آمده^{۴)} عرضه داشت
 که مشار الیه در مقام وفای متابعتست و اصلاً شایبه
 مخالفت در خاطر ندارد و میگوید که نسبت ولایت
 کرمان ببالک سلطان چون نسبت رشحه^{۵)} است
 بعمان و هرگاه که بحر احسان آنحضرت در توج می

P. ^{۳)} Id. همدان ^{۲)} مصیر آمدند نبودند B. ^{۱)}
 Lectio dubia, quum litterarum B. قارون
 et figurae, scriptura تعلیق expressae, sint simillimae
 et ad distinguendum difficillimae. Igitur idem nomen
 et قادری legi potest, quod recepi consentiente Herbelot.
 in *Biblioth. Orient.* t. I p. 444. s. v. Caderd, quem
 secutus est Desguignes. In Abulfedae *Annal. Muslem.*
 videtur قادری legi videtur. ^{۴)} B. آمده ^{۵)}

آید صد^{۱)} مثل این خطه را بادی مملوک^{۲)} می
بخشد ومن برابر که بحقیقت یکی از بندگان
سلطانم از غایت غیبت آنحضرت نمی توانم که بخدمت
آیم اثر عنان عزیمت شهریاری^{۳)} بجانب دیگر
منعطف گرد^{۴)} واین گوشه را^{۵)} به این بنده ارزانی
دارد تحف وهدایا فرستم و فرزند قرۃ العین خود را
ملانم رکاب عالی سلطان سازم^{۶)} الب ارسال چون
معاینه دلیپذیر از رسول برابر شنید او را بعواطف
ومواعید پادشاهانه مطمئن وخوشدل ساخت وگفت
ما این مملکت را بتجدید بغادر ارزانی داشتیم
واحتیاجی بهدیه وپیشکش وی نداریم مقصود از
توجه باینجانب^{۷)} امتحان ونتجربه^{۸)} آن^{۹)} برابر
بوی اکنون باید که او^{۱۰)} بسخن جهال واهل ضلال
عمل نکند وبر جاده وفا ومتابعیت^{۱۱)} مستقیم باشد
تا ثمره آن در دنیا وعقبی برونشمار فرخنده آثارش
واصل ومتواصل گرد وایدچی را مقضی الوطر باز
گردانیده خود بجانب بیابان روان شد چون مرحله^{۱۲)}

۱) P. om. صد ۲) Id. خطه بمملوکی ۳) P. om.
۴) Id. مملکت ۵) P. male. گردانم ۶) Id. شهریاری
او^{۷)} آن^{۸)} Id. om. این جانب ۹) B. گردانم سلطان
ومطاوعت ۱۰) B. deest in cod. P.

چند قطع کردند خوردنی روی در کمی نهاد
 وآب و علف ناپیدا شد و لشکریان در تحسیر و تفکر^{۱)}
 افتادند و امرا و اعیان دولت^{۲)} از قتل آب و طعام شکایت
 پیش خواجه نظام الملک بردند و خواجه این^{۳)} حکایت
 معروض سلطان گردانیده پادشاه در جواب^{۴)} فرمود که
 همیشه اعتماد من بر عنایت و مرحمت ملک و هاب
 بوده نه بر نان^{۵)} وآب و هرگاه که وثوق^{۶)} بر عنایت
 الهی باشد از جدویت ارض و انقطاع غیث باکی نباشد
 و سلطان امثال این کلمات بر زبان مبارک آورده معارف
 لشکر و وجوه حشمت را امیدواری روی نمود و چون اندک
 مسافتی قطع کردند بقلعه^{۷)} خراب رسیدند که ماوی
 سیاح و کلاب^{۸)} و ابن آوی و دیاب بودند و آنجا خانهای
 ملو از کاه وجو یافتند و این معفر را بر کرامت سلطان
 حمل کرده آنرا میان خود قسمت فرموده خاطر لشکریان
 از علیف چهارپایان جمع گشت اما از بی آبی در نرحمت
 بودند و سلطان از آنجا بر سبیل تعجیل روان شده
 شب همه شب قطع مفاوز می فرمود^{۹)} و چون صبح
 رسیدن آغاز نهاد دران بیابان فرو آمد^{۱۰)} و در

^{۱)} B. om. و تفکر ^{۲)} deest in cod. P. ^{۳)} P.

^{۴)} P. بنان Id. ^{۵)} در جواب B. om. ^{۶)} خواجه om. و این

P. ^{۷)} منازل فرمود B. ^{۸)} و کلاب Id. om. ^{۹)} من add.

سرآپرده^۶ خویشن سر برهنه کرده دست بدعا بر داشتنه
 بتضرع تمام مسألت^۱ نمود تا واهب بیمنت از بحر
 کرم^۲ لشکر اسلام را^۳ سیراب گرداند و دعای وی بعز
 اجابت اقتران یافته^۴ بارانی عظیم بارید و سپاه شاداب
 گشته این صورت موجب^۵ مزید حسن اعتقاد ایشان
 شد و سلطان بعد از قطع منازل بنواحی طبس رسیده
 والی آن ولایت با پیشکشهای لایق باستقبال شتافته
 منظور نظر عنایت و عاطفت گشت و سلطان از طبس
 عنان عزیمت بطرف نشابور که دار الملک و مقر عن
 حشمت^۶ او بود معطوف ساخت و اعیان و اشراف آن
 دیار چون از قدم او خبر یافتند ساوری و پیشکش^۷
 مرتب ساخته به اردوی همایونش^۸ شتافتند و شرف
 پایبوس حاصل کرده سر افتخار و مباهات باوج

Id. ^۴ اسلام P. ^۳ موهبت Id. ^۲ مسألت B. ^۱ آمدند
 P. ^۷ وحشمت P. ^۶ موجب B. om. ^۵ پذیرفته
 Voc. ساوری. *lexica non exhibent. Vi-*
detur esse substant. comp. ex tributum et particula
postpositiva و quae respondet arabico *نو* et contrac-
tum ex ساوری significans *donum tributarium*. Bene
 voc. *برهان قاطع* auctor *lexici* exponit *ساو* verbis:
 باج و خراج است و آن نری باشد که پادشاهان قوی
 همایونش^۸ B. om. ^۸ از پادشاهان ضعیف بگیرند

سباوات افراختند^۱) و سلطان هفت کشور با حشمت
 وعظمت هرچه تمامتر فی ایمن وقت واشرف ساعت در
 شهر نزول اجلال فرموده بساط عدل واحسان گستر
 در خلال این احوال خبر متواتر شد که رسولی که قبل
 ازین متوجه سمرقند شده بود تا دختر خاقان اعظم را
 خطبه کرده در سلک ازواج سلطان ملک شاه کشد با
 مهد همایون از جیحون عبور نموده متوجه نیشابورست
 بنابرین سلطان فرمود تا شهر را آگین بستند و مهد
 علیا بحشمت وعظمت^۲) لا تعد ولا تحصی بشهر در
 آمد چنانچه در پیش محفّه هزار سلوک ترک و هزار
 سلوکیه^۳) ترکیه که لایق خدمت پادشاهان باشند
 میرفتند و هر یک از آن ظرایف ترکستان تحفه^۴) در
 دست داشتند و بهر^۵) کوی و محله که می^۶) گذشتند
 مشک و عود و عنبر و کافور نثار می کردند و در آن آنچنین
 رضوان از جنون^۷) و حور از قصور بتفرج حاضر آمد^۸)
 و بعد از نراف صلات و صدقات بمستحقان رسانیدند
 بمرتبه^۹) که در نیشابور^۹) از فقر و احتیاج نشان نماند

B. ^۳) و اسباب عظمت Id. ^۲) بر افراشتند P. ^۱)
 می P. om. ^۶) بر هر B. ^۵) تحفه Id. om. ^۴) سلوک
 جنان P. ^۷) proxime sequens کردند h. l. et ante
 در خراسان و نیشابور Id. ^۹) شدند B. ^۸)

و چون سلطان الپ ارسلان بر اکثر معبوره^۱ عالم نافذ فرمان گشت سلطان ملکشاه را ولی عهد خویش^۲ کردانیده بر مملکت فارس و اصفهان^۳ حاکم ساخت و حکومت سرو و خوارزم را پیسر دیگر که داماد مودود بن مسعود بن محمود بود تفویض فرمود و چون پیغو عم چغریک^۴ در هرات معاش ناپسندیده میکرد رعایا از وی شکایت^۵ بسطان بردند و سلطان او را از آن مهم^۶ معاف داشته هرات را پیسر دیگر خویش طغانشاه داد و نسا بور وری و دار السلام بغداد رقم اختصاص کشیده حکومت بلخ را بقره العین دیگر خود تفویض نمود^۷.

فصل ۸

در رفتن سلطان الپ ارسلان بسرو و توجه^۱ او از آنجا بجانب خوارزم و مراجعت او^۲ از آن سرزمین در کمال حشمت و تمکین

سلطان الپ ارسلان چون از طوی ولی عهد خود ملکشاه باز پرداخت بابنای^۳ قلعه^۴ استوار بنواحی

طغرلک B. ^۳ و اصفهاننش Id. ^۲ خویش B. om. ^۱

مهم Id. om. ^۵ شکایت از وی B. inverso ordine ^۴

به بنای Id. ^۷ Verba quae sequuntur om. cod. P. ^۶

شادباخ فرمان داد و آن قلعه را بنغایس امتعه و ذخایر
وافره مشحون گردانیده فرمود که لشکریان بتجهیز
سفر مرو قیام نمایند و آنر شجاعان و فارسان^{۱)} سیصد
هزار سوار^{۲)} جرار در مرکب او روان شدند^{۳)} و بعد
از طی منازل دران ولایت نرول اجلال فرموده بنیارت
قبر پدر خویش چغریک شتافت و دست بذل^{۴)} و احسان
کشاده صغیر و کبیر و غنی و فقیر و آئنده و رونده را
محظوظ و بهره مند گردانید درین اثنا بیسماع علیه
رسید که حاکم خوزستان ملک هزار اسب منوجه
درگاه عالم پناه است چون نزدیک رسید سلطان
جهان^{۵)} خواجه نظام الملک را با سایر اعیان و ارکان^{۶)}
دولت به استقبال او فرستاد تا ملک هزار اسب را
بتعظیم و اجلال بیایه^{۷)} سریر اعلی آوردند و چون شرف
دستبوس حاصل کرد دهشت وی شگم گشت و زبان
بعذر تغصیری که مشتمل بود^{۸)} بر تاخیر ملازمت
کشاده سلطان او را بنوازش پادشاهانه اختصاص داده
فرمود که یورش^{۹)} خوارزم در پیش داریم توقع

۱) P. شجاعان فرسان ۲) Id. add. نامدار ۳) P.

سایر ارکان B. ۴) Id. om. جهان ۵) B. بیدل ۶) B. شد

۷) P. بیای ۸) Id. om. بود ۹) est nomen actionis verbi turcici یورمک *incedere* et h. l. significat

آنکه ملک درین سفر مرافتت نماید و ملک بر قبول
آن بر خود منت نهاده سلطان فرمان داد تا لشکریان
منقسم بسه قسم شده هریک برای ^{۱)} روی بخوارزم
نهد ^{۲)} چون آوازه حرکت او از سرو بسع فغفور رسید
خوف و رعب ^{۳)} بر ضمیرش استیلا یافته ایلاچی فرستاد
و پیغام داد که

بیست

بر همان عهد و وفا ییم ^{۴)} که بستیم بدوست

دوست هر شیوه که دارن نشود عهد دشگر

اکنون اکثر سلطان را میل این صوبست خادم خود را
اعلام فرماید تا بلاد و اطلال ^{۵)} آئین بسته بترتیب
پیشکش و ساوری قیام نماید سلطان در جواب فرمود
که وحشت و بیگانگی که پیش ازین در ^{۶)} میان ما
و فغفور بود ^{۷)} بیگانگی مبدل شده باید که خاطر
جمع دارن که رایات نصرت آیات متوجه خوارزم و آن

نهند Id. ^{۲)} از راهی B. ^{۱)} *expeditio*. غزو i. q. arab.

false et contra metrum و وفاییم In utroque cod. ^{۴)} تمام B. add. ^{۳)}

quo versus sunt conscripti. ^{۵)} Quid sit اطلال *copiose explicavimus ad Tarafae Moallacae*
vs. 1. p. 33. Oppositum voci بلاد *significare videtur*
domos non amplius habitatas, loca ab incolis deserta.

بوده Id. ^{۷)} در P. om. ^{۶)}

نواحیست تا قفشت وجانغ و بعضی^۱) دیگر از اعدای
 گوشمالی^۲) یابند وایلچی خوشدل بانر گشته این خبر
 فرح افزای را بسع فغفور رسانید و سلطان در عاشر
 محرم سنه ثمان و خمسین و اربعمائه بشهر خوارزم در
 آمده بر سریر سلطنت نشست و بعد از چند روز
 سلطان ملکشاه را با خواجه نظام الملک و ملک
 خورستان و طایفه^۳) از اعیان امرا دران دیار گذاشته
 بنفس شریف با جمعی^۴) از ابطال رجال متوجه
 دشمنان شد^۵) و خواجه از عقب سلطان شنافته التماس
 نمود که ملازم مرکاب عالی باشد و ملتئم او مبدول
 افتاده روی در بیایان نهادند و درین اثنا قراولان
 سواری را دیدند که بتنجیل می آمد چون او را
 شگرفته استنکشاف کردند معلوم شد که جاسوسیست
 که خود را در ورطه^۶) هلاک انداخته لا جرم او را مضبوط
 ساخته نزد سلطان بردند سلطان^۷) فرمان داد تا سر
 جاسوس را از^۸) بدن جدا کنند جاسوس گفت که
 اگر از سطوت سلطان امان یابم مَحَرّی^۹) شوم تا

شریف و جمعی Id. ^۳) گوشمال B. ^۲) تا بعضی P. ^۱)
 جاسوس P. ^۶) سلطان Id. ^۵) om. ^۴) P. ^۷) om. ^۸)
 utriusque cod., optime enim in sensum quadrat notio formae IV
 Sic scripsi pro mendoso ^۹) از مرکب

لشکر را بیخبر بمقر جانر رسانم و سلطان خون جاسوس^{۱)} بخشیده قصد آن کرد که بر جانر شبیخون برد و از غرایب حالات آنکه جوانی بود ملازم مرکاب عالی سلطان که جانر پدر وی را کشته بود و سلطان با وی وعده فرموده که اگر بر جانر ظفر یابم بانتقام خون پدر تو سرش را از بدن بر دارم و پیش از وصول لشکر بیورث جانر جوان تعجیل نموده متوجه آن صوب گشت و شبی نزدیک بخیرگاه پدر قاتل^{۲)} رسیده باعلی صوت خویش ندا کرد که ای جانر کسی آمد که خون پدر مرا از تو طلب دارد و جانر بهنجار آواز تیری انداخته بر مقتل جوان آمد مقارن این حال جانر با سی هزار سوار که از اطراف ولایت فراهم آورده بود مستعد حرب گشت و سلطان ایلغار فرموده با سی سوار بکنار اردوی جانر رسید و نیران محاربه افروخته شده جانر منهنم گشت درین حین لشکر ظفر قرین^{۳)} در رسیده و تیغ انتقام از نیام بر کشیده قتلی بافراط کردند و بعد ازین^{۴)} فتح سلطان ایلچی

verbi حَرَبَ monstrata via alium duxit, seu indicavit illi viam ad spoliandum hostem. Dicit: itineris ducem me offeram etc. ^{۱)} P. جاسوس را ^{۲)} B. om. قاتل ^{۳)} B. از آن ^{۴)} P. ظفر پیگار

فرستاده قفشت را طلب داشت و قفشتی مقدم رسول را
 با کرام و اعزاز تلقی نموده در مقام اطاعت^{۱)} و متابعت
 و خضوع و خشوع آمد و چون رسول بخشنود باز گشته
 صورت حال بعرض سلطان رسانید سلطان از سر
 جریمه^{۲)} قفشت در^{۳)} گذشته دست تعرض از ولایت
 او کوتاه کرد و عنان عزیمت بجانب خوارزم منعطف
 ساخته ملک^{۴)} اهواری و خوزستان با امرا و اعیان رسم
 استقبال بجای آوردند و بدولت پایبوس استسعاد
 یافتند و سلطان بخوارزم در آمده بعد از چند روز
 ملک هزار اسب را بعواطف خسروانه و عوارف پادشاهانه
 مبنهج و سر افرار ساخته طبل و علم داد و از جمله^{۵)}
 چیزها که به او بخشید هزار اسب بود و پنجاه هزار
 کوسفند و او را بجانب خوزستان تسبیح فرموده مشام
 الیه رطب اللسان باز گشت و سلطان در اوان شننا
 داشتند آن برد و سرما عزیمت چند فرمود و آنجا از
 توجه^{۶)} رأیت نصرت آیات^{۷)} خبر یافته عظیم اندیشناک
 شد و بعد از تغذیم مشورت والد^{۸)} خود را از راه شفاعت
 و ضراعت با تحف و گرانمایه و هدایای گرامند از ثیاب^{۹)}

۱) B. طاعت ۲) P. om. در ۳) B. om. male.

۴) P. آیت ۵) Scripsi ثیاب pro mendoso cod.

B. et ثبات cod. P.

معلبه وخیول مسومه و قندنر بلغاری و غلبان تتاری
 بارنوی شهریار جهان^{۱)} فرستاد و آن ضعیفه بیایه
 سریر سلطنت مصیر رسیده و پای سلطانرا بوسیده
 رسم تختشع و تشفع بجای آورن و پادشاه جهانبخش
 گیتی ستان شفاعت اورا قبول فرموده مملکترا^{۲)}
 به پسرش ارزانی داشت و از جیگون عبور نموده
 حکومت خوارزمرا بقرة العین خویش ارسلانشاه مغوض
 گردانید چون بکات رسید پرتو التفات بر خرابهای
 آن دیار انداخته همرا بحال عبارت بانر آورن و در
 آنوضع مسجدی جامع بس عظیم بنیاد^{۳)} نهاد
 و از آنجا روان شده بعد از قطع منازل و مراحل^{۴)} در
 هفتم جمادی الآخر سنه مذکوره بمرور رسید و مرسل
 و رسایل از جوانب و اطراف من غیر خلاف متواتر
 و متعاقب شد از آنجمله یکی رسول حاکم غزنین
 بود و دیگری ایلچی خاقان از بلاد توران و ایشان بعد
 از عرض پیشکشهای لایق بخلعت و تشریف مبنتهج
 و مسرور گشتند و بعد از اجازت انصراف ایلچیان
 سلطان بشرف^{۵)} زیارت والد^{۶)} خون قیام نموده عازم
 طوس شد و بعد از طی منازل به آن دیار با انوار

Id. ۴) بنا B. ۳) مملکت Id. ۲) جهان P. om. ۱)
 male. B. om. والد ۶) بشرط P. ۵) و مغاور

رسیده بر طواف مشهد مقدس امام علی بن موسی
 الرضی علیه السلام^{۱)} اقدام نمود و از آنجا بجانب
 مدائن شتافت و در آنموضع نزه^{۲)} و مکان طیب که
 نمونه^{۳)} اثر خالد برین بود محل اقامت انداخته مسرعان
 بآنجا و اطراف ولایت فرستاده باحضار لشکرها فرمان
 داد و چون خلایف در ظل راییت فتح آیت مجتمع
 گشتند فرمود تا سریری اثر ذهب که مشتمل بود
 بر اصناف جواهر^{۴)} منصوب ساختند و سلطان ملکشاهرا
 بصعود بران امر کرد و بموجب فرمان واجب الانعان بار
 دیگر اشراف و اعیان بتتجدید و تآکید پیمان ملکشاه
 مبادرت نمودند آنگاه قامت قابلیت اورا بخلافت
 سفید^{۵)} بسیار است و گوش هوش^{۶)} وی را به در
 نصایح و مواعظ گرانبار گردانیده هر کس را بغیر
 مرتبه^{۷)} او بنوازش و بخشش خوشدل ساخت و بعد
 اثر فراغ ازین مهم در نصف شعبان سنه ثمان و خسیسین
 و اربعمائه عزیمت نشابور فرمود و در آن سرزمین بساط
 عدل و احسان بگسترد و در خلال این احوال ملوک
 و گردنکشان آفاق مثل صاحب دیار ربیعه و حاکم

Id. ۳) تنزه B. ۲) deest in cod. P. علیه السلام ۱)
 و هوش In utroque cod. ۵) سنیه P. ۴) تخت add.
 ۶) P. اورا ۷) male.

دیار بکر و والی حلب و فرمان فرمای بحرین و غیر هم
 که تعداد^{۱)} اسامی ایشان طولی دارد روی به نیشابور
 نهاده بر درگاه فلک اشتباه مجتمع گشتند و چون
 ماه رمضان در آمد هر شب ملوک جهان و خلفای زمان^{۲)}
 بر سر مایده^{۳)} سلطان حاضر میشدند و چون هلال شوال
 روی نمود سلطان در صفا^{۴)} بار بر تخت نشسته
 هزار و دویست نفر از اصحاب ولایات و ارباب حکم
 و فرمان پیش تخت او بر پای استاندند آنگاه با
 عظمت هر چه تمامتر بمصلی رفته نماز عید بگزاران
 و از آنجا بسرای سلطنت معاونه نموده دست احسان
 و کرم بکشاد و حکام ممالک محروسه و خواص و مقربان
 خود را^{۵)} کان^{۶)} یسار و بحر استظهار گردانید اکثر خاصه^{۷)}
 مشکین عمامه بتحریر جمیع^{۸)} حالات و غزوات الپ
 ارسال پیردازد موجب سامت^{۹)} و ملالت مستمعان گرد
 لا جرم رقم تخفیف بر بغیه^{۱۰)} قضایای آن سلطان سعید
 شهید کشیده^{۱۱)} بر تحریر کیفیه^{۱۲)} شهادت او اختصار^{۱۳)}
 می نماید:

دوران و خلفای جهان ۲) Id. تعداد ۱) P. om.
 شامت B. ۵) جمیع P. om. ۴) خود را شکارین B. ۳)
 اقتصار B. ۷) سعید کشید P. ۶)

فصل ۹

ذکر انتهای کار سلطان الپ ارسلان

در تواریخ آل سلجوق مسطورست که سلطان در
 اواخر ایام دولت خویش بمحاربه^۱ حاکم ما ورا^۲
 الزهر رفت چون از جیحون بگذشت طایفه^۳ از غلامان
 او^۴ بقلعه که بر کنار آب بود شبیخون بردند و کوتوال
 قلعه را^۵ که یوسف نام داشت اسیر کرده به اردوی
 همایون آوردند و سلطان باحضر آن متبر فرمان داده
 استکشاف احوال بنیاد نهاد^۶ و یوسف از کمال دهشت
 وحیرت کلمات پیریشان آغار کرد و سلطان ازین معنی
 بغضب رفته فرمود تا او را از مجلس بیرون برده
 بسیاست رسانند یوسف دست از جان که متاعی بس
 عزیز و نفیس است شست و کاردی از ساق موزة بر^۷
 کشیده بقصد سلطان روان شد هر چند اسنادشان
 در شاه و ملازمان بارشاه^۸ خواستند که یوسف را شرفته
 بگوشی اجل سپارند سلطان مانع آمده دشمن را حقیر
 انگاشت و چون تیر وی پیوسته بر هدف مطلوب

۱) B. false. ۲) P. آنجا. ۳) B. احوال
 ۴) Id. om. ۵) بر. ۶) فرمود
 ۷) B. ۸) deest in
 cod. B.

آمدی^۱) هر شکر خطا نشده بون صواب چنان دید که
 اورا بدست خون هلاک سازن بنابرین تیری انز کمان
 کین کشان تا بران دشمن ملک و دین نزنند اتفاقا خطا
 شد و یوسف فرصت یافته پیشش تخت رسید و آن عریه
 مصیر سلطنت را^۲) بدرجه شهادت رسانید بیت^۳)

آن مصیر معدلت که تو دیدی خراب شد

و آن نبیل مکرمت که شنیدی سراب شد

خاص و عام^۴) انز حرکت یوسف چون یعقوب مکروب^۵)
 قرین اسف و حزن^۶) و همنشین ضحیرت و صحن شدند
 و بران حالت دو هزار غلام کمر بسته در خدمت سلطان
 دست ادب پیشش شکر فته بر پای^۷) ایستاده بودند و چون
 مصیبت چنین هولناک دست دان هر یکا بگوشه^۸)
 شکر پختنه مجال قصاص نیافتند و یوسف کوتوال بکام
 دل رسیده شاهی چند بگزاران تا انزان مهلکه جان
 بیرون برن که ناگاه جامع نیشابوری که مهتر فرانشان
 سلطان شهید بون انز عقبش در آمده بمیخ کوبی^۹)
 سر اورا چنان کوفت که مغزش پیریشان شد ناصبان
 اعلام علوم نوار پیخ^{۱۰}) آورده اند که بران ایام که سلطان

۱) P. آمدی ۲) P. om. ۳) Metr. مدید ۴) P. mendose و خرن ۵) B. مکروت ۶) Id. mendose ۷) P. ایستاده ۸) B. کوب ۹) Id. شکر فته در خدمت ۱۰) P. ناریخ

ملکشاه در بغداد بود یکی از غلامان خاص خلیفه^۱
 پسر آن جامع فراش یغتل آورده پناه بداد الخلافه برد
 و جامع چون از انتقام عاجز گشت برسم داد خواهان
 عنان مرکب^۲ ملکشاه شگرفته فغان بر آورد که حق
 خدمتکاران قدیم فراموش مکن و با کشنده^۳ پسر من
 همان کن که من با قاتل پدر تو کردم و سلطان
 ملکشاه بر فور امیر حاجب را فرستاد تا غلام محرم را
 از حرم خلیفه بیرون آورده بخصم سپارد چون
 این خبر بخلیفه رسید جامع را طلب داشته با او
 گفت^۴ بیت^۳

بکین جستن مرده نابدید

سر زندگانرا نباید برید

و از وی التماس نمود که ده هزار دینار بستاند و آب
 روی خلافت نگاه داشته از غلام عفو فرماید و جامع
 از علو هبت و کمال غیرت سخن خلیفه را در کرده
 زمر قبول نکرد و بمقتضای شریعت غرا که ولکم فی
 القصاص حیوة یا اولی الالباب کشنده^۵ پسر خود را
 یغتل آورد شویند که سلطان الپ ارسلان در شب
 جمعه^۶ ثانی محرم سنه احدی و عشرين و اربعمائه

pro سلطان P. ^۲ غلامان خاص خلیفه B. om. ^۱

متغارب Metr. ^۳ مرکب

منقول شد و در سنه خمس و ستین شهادت یافت مدت
حکومتش به نیابت واستقلال دوازده سال بود و دو
سال وکسری در خراسان نایب عم خویش طغرلبگ بود.

فصل ۱۰

ذکر سلطنت قسیم امیر المومنین سلطان جلال الدوله
معز الدین ملکشاه

که کرد دولت و دین را^۱ بتیغ معباری
پادشاهی کامران و شهر یاری کامیاب بود از سلاطین روزگار
بنزید فر و شکوه و توفیق^۲ کرد کار امتیاز داشت تیغ
آبدار آتش بارش مشرب عذب^۳ ملک را از خاشاک
عصیان و طغیان صافی کرد انیده^۴ در اطراف بلاد
محروسه بعبارت بغاع خیر و ابواب بر^۵ فرمان داد
مجهل حال او آنکه بعد از فوت پدر بسعی خواجه
نظام الملک طوسی بر سریر ایالت متمکن گشت بیت
هر دبیر و شاعر و مغنی^۶ که او طوسی بود

چون نظام الملک و غزالی و فردوسی بود
گویند که سلطان ملکشاه در بدایت دولت از اقلیم
خراسان با لشکر گران متوجه عراق شد و عیش قادری

Id. ^۳ بنزید توفیق B. ^۲ مجتنب Metr. ملت دین را P. ^۱
مصل Metr. و عالم P. ^۶ الهی B. ^۵ کرد انید P. ^۴ شرق و غرب

بن چغریک با سپاهی گران که عدد ایشان در
کارخانه^۱ خیال نمیکند بید بیت

همه سپر زن و شمشیر دست و تیر انگشت

همه سپه^۲ شکن و دیو بند و شیر شکار

از دایر الملک کرمان بیرون آمده روی بوی نهاد و در
حدود کرخ فریقین را اتفاق ملاقات افتاد و سه شبانه روز
مبارزان در میدان قتال وصف جدال آمده^۳ کمان
مخالفت در دست گرفتند و جان نازنین را هدف
تیر بلا ساخته لحظه آرام نگرفتند عاقبت قادر
در پنجه^۴ تقدیر اسیر و سنگیر گشت اسرا و اعیان ملک
چون دشمنی چنان زبردست را بسرحد هلاک رسانیده
بودند^۵ با خواجه نظام الملک در تزیید علوفه و مرسومات
سخن کرده^۶ گفتند که اکثر سلطان مزید اقطاع
و تضاعف انعامات ما اهل و اغفال روا دارم سعادت
قادر باد خواجه آن طایفه را تسکین دای و فرمود که
ملک شایسته امشب^۷ بعرض سلطان رسانم تا چه
فرماید و چون سلطان بر مدعا اسرا واقف شد در
همان شب قادر مسموم گشت بامداد که اسرا بتقاضا
نزد خواجه نظام الملک آمدند^۸ خواجه فرمود که

آمده B. om. ^۳ مضارع Metr. سپر P. ^۲ عدد B. ^۱

رفتند Id. ^۷ شبهار شب B. ^۶ کرده P. om. ^۵ بود Id. ^۴

دوش سلطان از فراق عم خویش که در حبس نهر
 از نگین مکیده مرده است محزون و پیریشان خاطر
 بود ازین سبب در عرض سخن شما تاخیر واقع شد
 معذور فرمایید امرا از خوف دم در کشیده دیگر از آن
 باب هیچ نگفتند و در بدایت دولت سلطان^{۱)} ملکشاه
 برادرش عصیان و مزید در نشاپور متحصن شد
 و سلطان او را بعد از محاصره بدست آورده میل کشید
 و در سنه احدی و سبعین و اربعه عزیمت سرقت
 نبوه سلیمان خان را حصار داد و بعد از چند روز
 خانرا دستگیر کرده پیاده پیش جنیت او کشیدند^{۲)}
 تا خاک بیوسید و سلطان از سر خون او در گذشت
 اما مغیدش ساخته باصفهان^{۳)} فرستاد مشهورست که
 در وقت مراجعت از ما ورا^{۴)} النهر نظام الملک اجرت
 ملاحان جیحونرا بر مال انطاکیه^{۵)} شام نوشت و ملاحان
 استغاثه بیمارگاه^{۶)} شروین اشتباه ملکشاه بردند سلطان
 از وزیر پرسید که حکمت درین باب^{۷)} چیست وزیر
 جواب داد که تا بعد از ما^{۸)} بسالهای دراز از فسحت
 ملک سلطان باز گویند و سلطانرا این معنی بغایت

در گذشته Id. ^{۳)} کشیده P. ^{۲)} سلطان B. om. ^{۱)}
 که بعد Idem ^{۵)} باب P. om. ^{۴)} مغیدش باصفهان
 از ماه

پسندیده آمده خواجه فرمود تا برات اجرت ایشان را^{۱)}
 بزر نقد خریدند سلطان ملکشاه بر سیر و صید
 ولوع و شری تمام داشت چنانچه در ایام دولت
 خویش دو نوبت شکر مملکت بر آمده از انطاکیه
 تا اردوجند^{۲)} که نهایت مملکت او بود رفت و بر
 هر شهری و ولایتی حاکمی^{۳)} عادل گماشت و رسوم
 محدثه و قواعد مذموم را بر انداخت و در زمان او
 هیچ منتهوری را حد آن نبود که بر فقیری وضعی^{۴)}
 حیف کند و بر^{۵)} راه حاج دست خیرات و صبرات^{۶)}
 گشاده مصانع^{۷)} و آبار و مرابط بنیاد نهاده آن بدعت
 سیئه را که از^{۸)} هر حاجی در طریق مکه هفت دینار
 سرخ میستانند رفع فرمود و امیر حرمین را اقطاع
 کرآمد داد حد الله مستوفی در تاریخ گزیده آورده
 است که در نوبت دوم که سلطان ملکشاه بمطالعه

Est no-
 men antiquum urbis قاشغار quod Abulfeda
 scribit. Vid. *Chorasmiae et Mavaralnahrae descriptio
 ex tabulis Abulfedae* ed. Gravii s. v. et Herbelot. *Bibl.
 Orient.* s. v. Caschgar. ^{۳)} P. شهر و ولایتی حاکم
^{۴)} P. وضعی om. ^{۵)} Id. و بر ^{۶)} P. om. و صبرات ^{۷)} B.
 در Id. ^{۸)} mendose. مسامع

ولایت اشتغال نموده از بحر خزر^{۱)} تا حدود یمن
در نظر می آورد قیصر روم مخالفت کرده سلطان
بجنگ او متوجه شد در آن اثنا روزی با اندک نفری
از غلامان بشکار رفته ناگاه بدست رومیان افتاد
سلطان با غلامان گفت که مرا تواضع مکنید و یکی
از خود شمارید که اثر رومیان دانند که من کیستم
نرنده نگذارند چون نظام الملک ازین معنی آگاه
شد شبهنگام غلامی چند بمنزل سلطان فرو آورده
آوازه در^{۲)} انداخت که سلطان نزول فرمود و شبگیر
کرده^{۳)} برسم رسل پیش قیصر رفت قیصر ازو صلح
طلبید و نظام الملک بمصالحه راضی شده^{۴)} قیصر
گفت جمعی از لشکریان شما بدست مردم ما شرفناز
شده اند نظام الملک گفت مگر مجهولی چند
باشند چه در اردوی ما ازین قضیه خبری نبود
وقیصر ایشانرا به او سپرده^{۵)} خواجه سلطان و غلامانرا
در مجلس قیصر سخنان درشت گفته روان شد
چون از اردوی قیصر بیرون آمد^{۶)} خودرا از اسب در
انداخته رکاب سلطان بهوسید و عذر خواهی نموده

^{۱)} B. خزر P. mendose. ^{۲)} B. om. در ^{۳)} In
cod. P. deest کرده ^{۴)} P. شد ^{۵)} Id. سپرد
^{۶)} P. آمده

گفت اکثر تندى نبيكرم^۱ خلاصى روى ننمودى
 سلطان اورا نوازش فرموده منتها داشت و چون سلطان
 بلشكر خود رسيد^۲ با قيصر جنگا كرن وغالب كشته
 قيصر را كرفته^۳ پيش سلطان آوردند قيصر پادشاه
 شناخته گفت اكثر پادشاهى بيبخشش واكثر بازرگانى
 بفروش واكثر قصابى بكشش سلطان گفت پادشاهم نه
 بازرگان ونه قصاب آنگاه اورا امان داده گفت بجهت
 آن با تو محاربه كرم كه قوت وقدرت من وعاجز
 خويش مشاهده كنى وبهجرن كرفتارى من مغرور
 نگردى واورا بملك روم فرستاده بانواع عواطف ومراحم
 پادشاهانه اختصاص دان وقيصر بعد از چند روز^۴
 در گذشته سلطان بعد از فوت او آن سرزويوم بسليمان
 بن قنلمش بن اسراييل بن سلجوق ايرانى داشت و تا
 زمان غازان خان حكومت آن مملكت تعلق باولاد
 واحفاد او ميداشت وحكومت شامرا ببرابر خود تنش^۵
 تفويض فرمود واوبه آن ولايت رفته با عرب^۶ وروميان
 واهل فرنگ دستبردها نموده شهر صور را محصور كردانيد

گرفته P. om. ^۳ پيوست B. ^۲ اكثر نكرمى B. ^۱

Aliae huius nominis تيننش B. semper ^۵ شاه B. ^۴
 scribendi rationes recensentur in annot. ad Abulfedae
 Annal. Musl. t. III p. 696 not. 188. B. عرب ^۶

چون استخلاص نزدیک شد صاحب صور شرابدار
 تنش را بغریفت تا او را زهر داد و طبیبی حانق که در
 خدمتش بود این معنی را در یافته بود او مشغول
 شد تا او را از آن مهلکه خلاص داد آورده اند که
 سلطان ملکشاه در ایام سلطنت خویش ممالک
 محروسه را بر مغربان بارگاه گردون اشتباه خویش^{۱)}
 تقسیم نموده^{۲)} هر یک از ایشانرا بحکومت ولایتی^{۳)}
 فرستاد شحندی خوارزم را بنوشتگین غرچه که پدر
 خوارزمشاهیان بود تغویض فرمود و قسیم الدوله
 افسنقر را که اصل اتابگان فارس و دیار بکر و شام است
 بضبط حلب نامزد کرد و چکر مشرا بحکومت^{۴)} موصل
 مقرر گردانید و قنلبش را بدمشق و آرتقرا بحصن
 کیفا روان فرمود و رکن الدوله خبارتگین را بفارس
 ارسال نمود و همچنین سایر ولایت را بباقی ملازمان
 درگاه ارزانی داشته همه را بدرجات علیه رسانید
 و چون سلطان ملکشاه بصید و شکار میل تمام داشت
 در مملکت هبیج^{۵)} شکارگاهی نهاد که نعل اسب
 او بآنجا نرسید و از سم گور در ایران و توران منارها
 بنیاد نهاد و بهر شکاری که افکندی یک دینار سرخ

ایشانرا بولایتی Id. ^{۳)} نبود P. ^{۲)} خویش B. om. ^{۱)}

در هبیج مملکت P. ^{۵)} بحکومت B. om. ^{۴)}

بدرویش^۱) داده دل ریش اورا نیز^۲) به آن انعام
 صید کردی و همچنین در معبوری ولایت و عبارت
 خرابها و ترتیب باغات و بساتین مبالغه و التحاح تمام
 می نمود و در اصفهان که مقرر عز و اقبال آن پادشاه
 کامران بود بفرموده^۳) او چند باغ معتبر مشهور ساخته
 گزیدند که سلطان^۴) ملکشاه در سنه تسع و سبعین
 واربعمایه چون مملکت شام را در تحت تصرف آورد
 از آنجا^۵) مراجعت نموده بدار السلام بغداد آمد و در
 دار الاماره نزول فرموده روز دیگر سوار شده بچویشان
 باختن رفت و تنسوقات^۶) بدستور پیشکش بدار
 الخلافه فرستاد^۷) و دیگر روز پادشاه و وزیر خواجه
 نظام الملک بمنزرات بغداد رفته بنیارت حضرت^۸)
 امام موسی کاظم علیه السلام و معروف کرخی رحمه الله
 و ابو حنیفه و احمد حنبل استسعا یافتند^۹) ندور و صدقات
 بمسند حقان رسانید^{۱۰}) و بعد از آن سلطان عزیمت شکار
 تصمیم داده روان شد و در آن یورش بنیارت مشهد^{۱۱})

گزیدند سلطان B. ۳) نیز P. om. ۲) بدرویشی B. ۱)
 Id. hic add. ۶) روز دیگر تنسوقات B. ۵) که P. add. ۴)
 P. om. ۷) و خود سوار شده بچویشان باختن رفت
 کرخی استسعا یافتند ابو حنیفه و احمد B. ۸) حضرت
 Id. شاهد ۱۰) رسانیدند P. ۹) حنبل را نیز در یافت

امیر المومنین علی بن ابی طالب و حضرت امام^{۱)} حسین علیهما السلام فایز گشت و در آن بیابان چندان شکاری کشته شد که از شاخهای آهوان منارها بر آوردند و بعد از آن معاودة نموده بیغداد در آمده بملاقات خلیفه شتافت و خواست که دست خلیفه ببوسد و رخصت نیافت آنگاه سلطان طلب خاتم کرده خلیفه انگشتی از انگشت بیرون کرده به او داد و سلطان بتقبیل آن مبادرة نموده^{۲)} خلیفه ویرا خلعت پوشانید و سلطان^{۳)} از دایر الخلافت بیرون آمده نظام الملک هبانشا^{۴)} متوقف شد تا یکیک از امرا در آمده بعز بساطبوس فایز میگشتند^{۵)} و خواجه زبان بتعریف هر یک از ایشان کشاده میگفت که این یک چه درجه دارد و آن یک چه مرتبه و هر کدام چه سوار و چه علوفه^{۶)} دارند و خلیفه تمام امارت مجموع

علی و حضرت امام B. علی ابن ابی طالب و امام Id. ۱)

این غایت تکبر است و سلاطین: et addit verba: نمود P. ۲) دیالمة حریف ایشان بودند که اکثر نه راضی بودند دست ایشان گرفتند از مسند فرو میکشیدند و دیگری را بجای او نصب میکردند و خرج الیومی بنرحمت بایشان quae complementum continere videntur. میدادند و اختیار هیچ نداشتند و بالجملة پوشانیده سلطان P. ۳)

سوار و علوفه چه P. ۶) گشتند Id. ۵) همه جا B. ۷)

ممالک اسلام را بسلطان ملک‌شاه تغویض نموده خواجهر را خلعت داد و خواجه از مجلس بیرون آمده بیدرسه که در بغداد از مستحدثات او بود رفت و نسخ کتابخانه را^{۱)} بنظر در آورده جزوی از حدیث پیغمبر^{۲)} قرائت نمود و سلطان در بغداد تا صفر سنه ثمانین رحل اقامت انداخت و درین سال دختر سلطان را که با المغتدی بالله خلیفه عقد بسته بودند مع چهار تمام نعل بدار الخلافه^{۳)} کردند و آنهارا بر صد^{۴)} و سی قطار شتر که حملهای^{۵)} همه دیبای رومی بودند بار کرده بودند^{۶)} و هفتاد و چهار استر آراسته با جرسها و قلابهای نرین که بر شش از آنها دوازده صندوق نقره بود ملو از جواهر^{۷)} و حلای با آن شتران بردند و سی و سه جنیبت با زینهای نرین مرصع بانواع جواهر نفیسه علاوه^{۸)} آن کردند و چون وزیر گوهر آگین و آرتق^{۹)} بوق و سایر امراء عظام در وقت توجه بدار السلام با این تجملات که از مبدای ظهور اسلام تا آن غایت بنظر هیچ بیننده در نیامده بود

۱) B. alio ordine ۲) Id. om. پیغمبر ۳) کنایه خانه را P. ۴) Uterque حملهای ۵) P. بصد ۶) Sic recte codd., vid. Meninsk. ۷) Id. add. بود ۸) B. بود ۹) lex. s. v.; in Abulfed. Annal. scriptum آرتق sine Medda.

بظاهر بغداد رسیدند و خواص و عوام به استقبال ایشان شتافتند خلیفه وزیر خویش ابو شجاع را با سیصد جنیبت کش و سیصد مشعله بخدمت ترکان خاتون مادر دختر فرستاد و در آن^{۱)} شب بغدادیان در هر دکانی^{۲)} ده شمع بر افروختند چون وزیر خلیفه نزدیک^{۳)} بمحفة خاتون رسید گفت سیدنا و مولانا میفرماید که ان الله یامرکم ان تؤدی الامانات الی اهلها اکنون رسول آنست که ملکه باحرم خلافت در خاتون گفت سمعا و طاعة الفضة خواجه نظام الملک محفة مخدومه سلطان را^{۴)} با تجملی که هرگز ندیده^{۵)} زمانه مثل آن ندیده بود بدار الخلافه رسانیده تسلیم نمود و سلطان که^{۶)} بشکار رفته بود مراجعت نمود و بعد از چند روز طبل رحیل کوفته بجانب عراق عجم روان شد و در سنه اثنین و ثمانین و اربعه خاتون سلطان که خاتون خلیفه بود از دار السلام بیرون آمده بخدمت پدر رفت و سببش آن بود که دختر مکتوبی به پدر فرستاده از خلیفه شکایت نمود و سلطان بسبیل^{۷)} جزم حکم فرمود که خلیفه دختر را بفرستد و در ماه ربیع الاول از سال مذکور خاتون بعزم

خلیفه نزدیک P. om. ^{۳)} دکان Id. ^{۲)} و آن B. ^{۱)}

در سبیل B. ^{۷)} که B. om. ^{۶)} سلطان Id. ^{۵)}

اصفهان از بغداد بیرون آمد و پسری که داشت مکنی
 به ابو الفضل و موسوم بجعفر مصحوب خویش گردانید
 و چون باصفهان رسید در نی قعه^۱ هبیین سال وفات
 یافت و در رمضان سنه اربع و ثمانین و اربعه^۲ یار
 دیگر سلطان ملکشاه بغداد رفت و برادرش تنش
 که حکومت دمشق تعلق بوی میداشت بخدمت
 پیوست و قسیم الدولة افسنغر نیز^۱ از حلب بیغداد
 آمد و همچنین حکام عراق عرب و دیار بکر و سایر
 ممالک روی بدار السلام نهادند و در بغداد جمعیتی
 دست داد که هیچ کس مثل آن یاد نداشت و درین
 سال سلطان فرمود که در بغداد مسجد^۲ جامع
 بنیاد کردند و بهرام منجم عمل قبله^۳ آن کرد و جمعی
 کثیر از ارباب رصد در آن مقام حاضر شدند و خواجه
 نظام الملک و اکثر امرا و اعیان سلطان از برای خویش
 طرح سرا و عمارت و باغ انداختند و مقرر چنان شد که
 هرگاه سلطان بیغداد آید^۳ هر کس بمنزل خود
 نزول کند اما مفرق الاحباب در همان چند روز
 آن جمعی را چنان متفرق گردانید که پنداری هرگز
 نبودند ☞

روان Id. ^۳ مسجدی B. ^۲ نیز P. om. ^۱

فصل ۱۱

ذکر تغییر مزاج^۱ سلطان ملکشاه نسبت بخواجه
نظام الملک وصوت سلطان در بغداد

در آخر ایام دولت سلطان ملکشاه میان ترکان
خاتون دختر خان ترکستان^۲ که منکوحه^۳ سلطان بود
وخواجه نظام الملک غبار وحشت بالا گرفت و سبب
این^۴ آن بود که ترکان خاتون از سلطان پسری داشت
محبوب نام و میخواست که ولایت عهد تعلف به او
گیرند وخواجه میل آن داشت که برکیارق که از
خاتون دیگر متولد شده بود و از سایر پسران سلطان
بزرگ دانش و بینش واستعداد سروری واستحقاق
حکومت ورعیت پیروزی امتیاز داشت ولی عهد باشد
وترکان خاتون^۵ ازین معنی آگاه شده پیوسته در
خلوات پیش سلطان به تغبیج حال خواجه مشغول
بودی وزلاتی وعثرانی^۶ واقع ولا واقع^۷ او بر شمری
وگفتی که خواجه دوازده پسر دارد که ایشانرا در

دختر پادشاه ما ورا^۲ B. الذهر^۲ و دماغ^۱ P. add.

Id. add. نظام quod sine dubio legendum. ^۴ B. om.

وزلاتی وعثرتی بلا B. وزلات وعثرات P. ^۵ خاتون

ولا واقع B. om. ^۶

مرتبه^۱ ائبه اثنی عشر در چشم مردم عزیز گردانیده
 و ممالک را بر آنجماعت تقسیم کرده و طرق منافع را
 بر دیگر خواص^۲ و مقربان مسدود ساخته و بحکم^۳
 من یسبح یبخل این کلمات در خاطر سلطان تاثیر
 کرده بخواجه پیغام داد که اثر ترا با ما در ملک
 شرکتی هست در اقامت بینت و ایراد حاجت اهل و تکامل
 چراست و اثر نیست از چه جهت حکومت ولایات را
 بی حکم و فرمان من^۴ بغیرندان خویش میدهی و در
 امور مملکت بر سبیل استبداد^۵ و استغلال دخل
 میکنی اثر دست ازین طریقه باز داشتی فهو المطلوب
 والا فرمایم تا دوات از پیش دست و دستار^۶ از سر تو
 بر دارند خواجه جواب داد که موکلان قضا و قدر^۷
 دوات و دستار من با دیهیم و افسر سلطان درهم^۸ بمنده
 اند و میان این چهار جنس مختلف ملازمت ثابت
 کرده استقامت آن بسلامت این منوط است و قوام آن
 بنظام این^۹ مربوط ناقلان بجهت خاطر ترکان
 کلمات صوحش بران^{۱۰} سخنان زیاده کرده بسلطان
 رسانیدند و سلطان از جواب خواجه در خشم شده^{۱۱}

استیلا Id. ^۱ ما B. ^۲ بحکم Id. ^۳ خاص B. ^۴

آن Id. ^۵ بهم B. ^۶ بغدر Id. ^۷ دستار را B. ^۸

جواب در خشم P. ^۹ باین B. ^{۱۰}

فرمان داد که تاج الملک قبی که صاحب دیوان ترکان
 خاتون بویه^{۱)} با مشار الیه شبوه^{۲)} معادات می
 وزیرید^{۳)} تحقیق مهیات او کند و در خلال این
 احوال سلطان ملکشاه عازم بغداد شده خواجه نظام
 الملک نیز از عقب روان گشت^{۴)} چون بنهاوند
 رسید یکی از فداییان بسعی تاج الملک و اشارت حسن
 صباح خواجه را بدرجه^{۵)} شهادت رسانید چنانچه عنقریب
 در ضمن شرح حالات آن وزیر صایب تدبیر این قضیه
 مبین خواهد گشت انشاء الله تعالی وبالجملة چون
 سلطان ملکشاه در رابع عشرین رمضان سنه خمس
 و ثمانین ببغداد رسید زمام امر و نهی مملکت و منصب^{۶)}
 وزارت را بتاج الملک تفویض نمود و خون بشکار رفته
 در سیوم شوال سال مذکور در شکارگاه مریض گشت
 و ببغداد معاودت فرموده قصد کرد چون قصد ناقص
 واقع شده بود مرض نریاده گشت و روز بروز رحمت
 اشتداد می یافت تا در منتصف هجری ماه بجوار رحمت
 ارحم الراحمین پیوست و این واقعه^{۷)} هائیه بعد از
 هشتده^{۸)} روز از قتل خواجه نظام الملک روی نمود
 معزی گوید

Id. ^{۱)} وزیریده B. ^{۲)} شبوه Id. om. ^{۳)} بوی B. ^{۴)}
 هجده B. ^{۵)} و منصب B. ^{۶)} خواجه add.

رفت در یکمه بغربوس برین دستور پیر^۱

شاه برنا از پی او رفت در ماه دگر

کرد ناگه قهر یزدان عاجز سلطان آشکار

قهر یزدانی ببین و عاجز سلطانی نگر

سلطان در آخر ایام حیات خویش رقم عزل بر ارباب

مناصب^۲ دیوان که مدتها ایشان^۳ به اعمال اشتغال

داشتند کشید چنانچه منصب خواجه^۴ نظام الملک را

بتاج الملک ابو الغنائم که نایب ترکان خاتون بود

داد و سبب این گذشته^۵ و بجای شرف الملک ابو

سعید کاتب مسجد الملک ابو الفضل قمری را بنشانند

و کمال الدوله ابو رضای عارض را^۶ بسدید الدوله ابو

المعالی تبدیل نمود و این تغییرات و تبدیلات بر^۷

سلطان مبارک نیامد ابو المعالی نخلاس درین^۸

باب چند بینی گفته که آخر آن ابیات اینست بیت

شکر از کمال و نظام و شرف تو سیر شدی

رتاج و مسجد^۹ و سدید^{۱۰} نگر چه پیش آمد

مدت سلطنت سلطان ملک شاه بیست سال بود و زمان

ایشان Id. om.^۳ بر مناصب B.^۶ مرمل Metr.^۱

عارض P.^۶ گذشته Id.^۵ چنانکه خواجه B.^۴

رتاج ملک B.^۹ بدین Id.^۸ و این تغییرات بر B.^۷

مضارع Metr. و سدید P.^{۱۰}

حیاتش سی و هشت سال از دار الخلافه جلال الدوله
معزی الدین قسیم امیر المومنین لقب یافت تاریخ
جلالی به او منسوب است و معزی در تخلص باین
کلمه خود را منتسب گردانیده چهل و هفت هزار سوار
پیوسته بلازمهت او قیام می نمودند و اقطاعات ایشان
در ولایات پراکنده بودی تا بهر مملکت که میرسیدند
ما بحتاج خویش بی تکلف^۱ مرتب می یافتند
بهار دولت سلجوقیان زمان سلطنت^۲ او بود صورت
نریبا و سیرت پسندیده داشت و وزیری همچون نظام
الملک که در عالم عدیل و نظیر نداشتند.

فصل ۱۳

ذکر خواجه نظام الملک ابو علی حسن بن علی^۳
بن اسحاق طوسی

پدرش علی بن اسحاق طوسی یکی از عملاء
دیوان بود و بواسطه سخاوتی که داشت دخل او
بخرج^۴ او وفا نمیکرد و چون چشمش بجمال چنین
قره العینی روشنی پذیرفت همگی^۵ همت خود را
بر تربیت او مقصور گردانید تا در یازده سالگی

Id. om. ^۳ سلطنت P. om. ^۲ بی کلفت B. ^۱

همگی Id. om. ^۵ دخل بخرج P. ^۴ بن علی

قرآن یاد گرفت و بعد از آن فرزند رشید همگی اوقات شریف بخدمت استادان و مواظبت درس^{۱)} و اکتساب فضایل مصروف میداشت و بتحصیل علوم مشغول^{۲)} گشته در فقه شافعی ماهر شد آنگاه روی بغربت نهاد و با نویسندگان و عملاء دیوان^{۳)} و ارباب قلم در آمیخت و در آن فن نیز مهارت تمام پیدا^{۴)} کرد و در مبدأ حال چند شاهی با ابن شادان عبید بلاخی بسر می برد و بکنایت او اشتغال می نمود و عبید هر وقت که^{۵)} ثمان می برد که خواجه را چیزی از متاع دنیا حاصل شده با او میگفت که ای^{۶)} حسن فربه شده و هرچه داشتی بستنی و چون این حرکت ناپسندیده که از^{۷)} شیوه لئیمان و خسیسانست چند نوبت^{۸)} از ابن شادان تکرار یافت نظام البدکرا را دل از ملازمت او ملول^{۹)} گشته بسرو شریخت و بسایط عز بساطبوس چغربگ سلجوقی حاصل کرده شمه از احوال خویشش معروض داشت و چغربگ را سخن گفتن خواجه دلپذیر افتاد و بنور فراستنی که ارباب دولت

۱) In مشغول Id. om. ۲) و مواظبت بدرس B. ۳) P. فن مهارت پیدا ۴) و عملاء دیوان cod. B. deest ۵) B. om. که ۶) Id. شده میگفت ای ۷) P. om ۸) سیر B. ۹) deest in cod. B. چند نوبت

و ملوک با کا اعتقاد را می باشد امارات اقبال در ناصیه^۴
 او مشاهده نموده اورا بخدمت پسر خود^۱ الپ ارسلان
 فرستاده پیغام داد که می باید که این^۲ شخص
 کاتب و مشیر و مدبر امور تو باشد و درین اثنا عرضه
 داشتی از این شادان بمرور رسید مضمون آنکه درین
 ولا نویسنده^۳ بلخ شکر بخنه است و بخدمت توسل
 جسته مهمات این ولایت معطل مانده اکثر رای عالی
 اقتضا فرماید اورا باز گردانند چقرنگ دست در بر
 سینه^۴ ملننس عبید نهاده گفت که^۵ نظام الملک
 پیش الپ ارسلان می باشد ازو طلب باید داشت^۶
 و قاصد عبید بلخ بی نیل مقصود باز گشت و چون
 نوبت جهانبانی به الپ ارسلان رسید تمام تنظیم
 امور عالیان در کف کفایت خواجه نهاده اورا بر
 مسند وزارت متمکن گردانید خواجه نوشیروان خالد
 در کتاب نفیسة الصدور آورده است که من از نفس^۷
 مبارک خواجه نظام الملک شنیدم که فرمود که^۸
 در بدایت حال موکلان مرا بنابر امری که در تفصیل
 آن زیاده فایده^۹ نیست از جای بجائی^{۱۰} می برند

^۱ Id. om. ^۲ که باید این B. ^۳ پسر خود P. om. ^۴ که
 می باشد این شادان را با او سخن باید گفت B. ^۵ که
 جای بجای Id. ^۶ که B. om. ^۷ لفظ Id. ^۸

ومن بر اسی لاغر بد رفتار سوار بودم و از غایت
 پیریشانی و بیسامانی روز روشن در^۱ چشم من حکم
 شب تاریک داشت و در کمال حزن و اندوه با ایشان
 قطع مسافت میکردم که ناگاه دران صحرای و بیابان
 سواری پیش آمد که نه من و نه موکلان من او را
 میشناختند^۲ و آن شخص بر اسی قریبه راهوار نشسته^۳
 با من گفت که ای فلان میخواهی که اسب خود را
 با اسب تو^۴ بدل کنم گفتم ای جوان چه محل
 تمسخر^۵ و استهزا است گفت والله که هنر نمیکنم و بر
 فور پیاده شده زین بگردانید^۶ و مرا بر اسب خود
 سوار کرده خویشتن^۷ بر اسب من نشست و از ما در
 گذشت ازین صورت هم من متعجب شدم و هم
 موکلان^۸ من در عجب افتادند و من از آن^۹ حال
 فال نیکو گرفته سی سال در جهان حکومت کردم

که نه من او را میشناختم و نه B. ^۲ P. بر ^۱
 اسب تو با اسب خود B. ^۴ Id. add. بون ^۳ موکلان من
^۵ Est nom. act. formae II verbi quadril. *signifi-*
cans id quod ^۵ *مسخر* ^۶ *vel مسخرة ludibrium, irrisio.*
Freytagius ex libro Fakih. Alchol. exhibet verb. تمسخر
ludibrio habitus fuit. Vid. Lex. arab. s. v. ^۶ B. بگردان
^۷ Id. ازین ^۹ B. متوکلان ^۸ Id. خود ^۷

و پیوسته در آن ایام چشم میداشتم که آن جوان را که
 این نوع مکرمت نسبت بمن بجای آورد به بینم
 و عذر خواهی نمایم اما هرگز چشم من بر وی نیفتاد
 دانستم که آن شخص از رجال غیب بوده سدید الدین
 محمد بخاری رحمه الله علیه آورده است که خواجه
 نظام الملک در هرات و بغداد و بصره و اصفهان و عراق
 عرب و بلاد روم بقاع خیر و ابواب بر طرح انداخته
 باتمام رسانید و آن^۱ آنجمله در بغداد مدرسه^۲ ساخت
 که آنرا نظامیه میگفتند و آن مدرسه^۳ بود بغایت
 متبرک^۴ چه هیچکس^۵ از طلبه در آنجا تعلم و تلمذ
 ننمود که از فنون علوم بهره‌ور نگشت و بسیاری از
 فحول و علما در آن مدرسه ساکن شده درس شگفته اند
 مثل امام ابو اسحاق شیرازی و حجت الاسلام امام
 محمد^۶ غزالی رحمه الله تعالى منقولست که
 چون خواجه از عبارت مدرسه^۷ نظامیه فراغت یافت
 خانزنی داور الکتب بشیخ ابو نرگزی خطیب تبریزی
 داد و او هر شب شراب خورده و شاهد آوردی بواب
 مدرسه نوپتی شمه^۸ ازین قضیه بعرض خواجه رسانید
 خواجه در جواب فرمود که من هرگز^۹ این معنی

محمد P. om. ^۳ چه پیشتر B. ^۲ رسانیده از P. ^۱

هرگز Id. om. ^۴

باور نکنم اگر چه بیچشم خویش بینم اما خلاصجانی
 بخاطر شریغش راه یافته در شبی از شبها متنکروار^{۱)}
 بمدرسه رفت و بر بام کتابخانه بالا رفته از روزن
 احتیاط کرد و آنچه بواب گفته بود بعین الیقین
 پیوسته خواجه آنشب هیچ نگفت و بمنزل خویش
 شتافته روز دیگر وقتی را طلب داشت وظیفه^{۲)} شیخ
 ابو نرگریار را مضاعف کردانید و بروات نوشت و یکی
 از نواب خود داده فرمود^{۳)} که این براتها نزد^{۴)}
 شیخ برده از من سلام برسان و با او بگو که فلانکس
 میگوید که بخدا سوگند که در ابتدا نمیدانستم
 و معلوم من نبود که آنجناب را این گونه^{۵)} اخراجات
 ضروری واقع میشد و اگر نه در آنزمان که تعیین
 وظایف می نمودم به این مقدار وظیفه که در شرط
 واقف بنام شیخ رقم شده رضا نمیدادم و چون فرستاده^{۶)}
 خواجه بشیخ نرگریا ملاقات کرده صورت حال معروض
 داشت شیخ دانست که خواجه بر اسرار او وقوف
 یافته است این معنی سبب خجالت و انفعال وی
 شده دست در دامن توبه و انابت زد و مدت حیات
 شرک معاصی و مناهی^{۷)} نگذشت گویند که خواجه

و یکی از نواب خود را فرمود Id. ^{۲)} متنکروار B. ^{۱)}

الحیات شرک مناهی B. ^{۴)} براتهارا بنزد P. ^{۳)}

نظام الملک رحمه الله یکی از معتقدان خود را که
ملقب و موسوم به ابی سعید احمد بن محمد نیشابوری
صوفی بود مشرف عبارت نظامیه^۱ بغداد ساخت و چون
مدرسه با تمام رسید منتهیان بسبع خواجه رسانیدند
که ابو سعید خیانت کرده^۲ بسیار از وجه عبارت
تصرف نموده است^۳ و ابو سعید بر کیغیه^۴ واقعه
مطاع شده بصره شریخت و از فرار پشیمان گشته
ببغداد مراجعت نمود و پیش^۵ خواجه رفته بتضرع
واستکانت گفت ای خداوند تو این مدرسه خالصا
لوجه الله بنا فرموده^۶ هر که در آن خیانت کند حساب
اورا بخدا باز^۷ گذار تا تو ثواب یابی و خاین و مال
بغیامت در خواجه در جواب فرمود که ای احمد
اندیشه^۸ من از آن مال نیست که تو ببری^۹ بلکه
اندوه و حزن^{۱۰} من از آنست که زمان فوت شده و تدارک^{۱۱}
آن امکان ندارد چه من میخواستم که بنای این
مدرسه در غایت مصانت و متانت باشد چنانچه
بمرور ایام و شهور و اعوام اندر اس و انهدام بقواعد آن
راه نیاید و بپرست که شفته اند که الغایه لا یدرک
و خواجه با آن خاین زیاده ازین چیزی نگفت و یکی

نموده پیش P. ^۳ است Id. om. ^۲ و نیز P. ^۱

تدارک P. ^۷ و حزن Id. om. ^۶ بری B. ^۹ باز Id. om. ^۸

دیگر^۱) اثر مدارس خواجه نظام الملک مدرسه نظامیه بصره بود که اثر نظامیه بغداد فسحت و وسعت زیاده داشت و آن قریب زبیرین العوام در ظاهر بصره ترتیب یافته و در آخر ایام المستنعم بالله آن مدرسه خراب شد و عوام ادوات و آلات آنرا بنفس شهر نقل کردند شخصی اثر فضلا گوید که در زمانی که سلطان ملک شاه در بغداد بود بر خاطر خواجه نظام الملک اندیشه زیارت بیت الله استیلا یافته اثر سلطان دستوری خواست و سلطان رخصت فرمود خواجه حکم کرد تا احوال و ائغال او را بجانب غربی بغداد کشیدند و آنوضع^۲) روزی چند مضرب خیام خواجه با احتشام گشت و من^۳) نویتی بخدمت او شتافته چون نزدیک بخیمه^۴) خواجه رسیدم چشم من^۴) بر شخصی افتاد که سیبای صلحا و اولیا^۵) داشت و آن شخص رفعة بمن داد که این امانتست اثر وزیر نزد من لطف فرمای و به او برسان من آن کاغذ پاره را^۶) انروی گرفته بخیمه در آمدم و ناخوانده بدست خواجه دادم و کیفیت حال معروض داشتم خواجه بعد اثر مطالعه رفعة در شریه افتاد و شریستن او ببتابنی

من Id. ^۳) و در آنوضع P. ^۲) دیگر B. om. ^۱)

پاره P. ^۶) و اولیا Id. om. ^۵) من P. om. ^۴)

رسید که من از کار خویش پشیمان گشتم و با خون
 گشتم که ^۱) ای کاش من این رقعہ بہ او ندادمی
 چون از شریہ فارغ شد گفت صاحب این کاغذ را ^۲)
 نزد من بیمار من از خیمہ بیرون آمدم و هر چند تفحص
 کردہ ^۳) آن درویش را جستیم نیافتیم بالضرورہ باز گشتم
 و از فغد آن درویش خبر دادم خواجہ رقعہ را پیش
 من انداخت در آنجا نوشتہ بود کہ دوش حضرت
 رسالت را ^۴) صلعم بخواب دیدم کہ فرمود ^۵) نزد حسن
 برو و یا او بگو کہ حج تو اینجاست بیکہ چرا میروی
 نہ من ترا گفتمہ ام کہ بر در شاہ این ترک ملازم باش
 و مطالب ارباب حاجات را باسعاف و انجاء مغرور
 گردان و بغریاد در ماندگان امت من رس و او میگوید ^۶)
 کہ خواجہ عزیزیت زیمارت مکہ ^۷) فسخ کردہ با من
 گفت کہ ^۸) هر شاہ کہ صاحب رویای صالحہ را ^۹)
 بہ بینی باید کہ او را بمن رسانی و من بعد از مدتی
 آن شخص را دیدہ با او گشتم کہ وزیر مشتاق لغای
 تست اثر رنجہ شوی غایت لطف باشد جواب داد

deest تفحص کردہ ^۳) Id. رقعہ را ^۲) B. om. کہ ^۱)
 B. ^۶) فرمود ^۵) Id. om. رسالت ^۴) P. in cod. B.
 P. ^۹) کہ ^۸) Id. om. مکہ ^۷) B. om. و آن فاضل گوید
 صادق را

که وزیر را امانتی پیش من بوی رسانیدم بعد
ازین مرا با او واورا با من هیچ مهم نیست در
بعضی از نسخ بنظر رسید که در نوبت اول که
سلطان ملکشاه بدار السلام بغداد رفت نروار واریاب
حاجات و فقرا و مساکین بر درگاه خواجه نظام الملک
مجمع میگشتند^{۱)} و او رحمة الله علیه هیچکس را
محروم نمیکذاشت و در وقت مراجعت فرمود تا محاسبان
حساب عطایا و مواهب او کردند مبلغ صد و چهل هزار
دینار در حین شمار آمد و در کرت دوم که سلطان
بهرگز خلافت و مقر امامت شتافت^{۲)} خواجه نظام
الملک بر^{۳)} عطایای معهود تاخیری جایز داشته فرمود
تا سرهنگان^{۴)} سایلانرا از درگاه رانده^{۵)} بیاجلس
او راه ندهند و درین اثنا شیخ ابو سعید واعظ از
جبله^{۶)} صلاحا و عباد بغداد که بحلبه^{۷)} و مرع و نرهد
و تغوی^{۸)} آراسند بوی پیش خواجه رفت و خواست که
فصلی از منشآت خون^{۹)} که آنرا بالنصیحه^{۱۰)} النظامیه
موسوم گردانیده بوی بخواند بعضی منع کردند خواجه
بانگ بر ایشان زده گفت ای شیخ هرچه خواهی بگو

در B. ^{۱)} خلافت رسید Id. ^{۲)} گشتند B. ^{۳)}

deest. in cod. B. از درگاه رانده ^{۴)} دیگر B. add. ^{۵)}

خودرا P. ^{۶)} بحلبه^{۷)} تغوی و مرع B. ^{۸)}

مراقم حروف شگروید که الفاظ آن نصایح عربی بود
 از برای سهولت فهم وعدم تطویل بترجمه^۱ بعضی
 از آن کلمات درین اوراق قناعت نموده ثبت^۱ افتاد
 شیخ ابو سعید بعد از تحمید و درود و بیان سیرت
 مرضیه^۲ خواجه میگوید که اکثر حاجتمندی بامید
 عطا پیش یکی از توانگران امت روم آن توانگر
 مخیر باشد اکثر خواهد به او احسان کند و اکثر میل
 مبرت نداشته باشد نکند و ازین جهت و بالی به او
 عاید نمیگردد چه او دران امر منطوع و متبرع است
 اما کسی که^۲ باری سبحانه و تعالی زمام مصالح
 بلاد و عباد را در قبضه^۳ اختیار او نهاده و کدخدائی^۴
 جهان به او داده باشد در ایصال حوائث و اهدای
 فواصل^۵ مخیر نباشد زیرا که او بحقیقت مزدور است
 که روزگار خویش فروخته است و بهای آن ستانده
 پس نتواند که اوقات خود را باختیار گذارند^۶ نه
 بغراغ بال با عیال تواند نشست و نه مطالعه^۷ کتب
 و تلاوت قرآن و اعتکاف در مساجد و معابد بجای
 تواند آورد^۸ زیرا که این افعال و اعمال به نسبت او^۹

۱) P. اما اکثر کسی P. ۲) نموده ثبت B. om. ۳) کدخدائی B. ۴) فضایل B. ۵) نگذارند P. ۶) Id. ۷) باو B. ۸) آورده

ان نوافل است وغبخواری بندگان خدا ان واجبات
 وابعاد امت ترك نوافل تا بواجبات قیام توان
 نمود واجبست وخواجه اگرچه وزیرست اما در حقیقت
 اجیرست که^۱ سلطان اورا باجرت شرفته است تا
 در دنیا و آخرت نیابت او کند درین جهان به تنظیم
 بلاد وعباد پیران ودران جهان ان جانب او جواب
 گوید زیرا که حضرت حق سبحانه و تعالی ملکشاهرا
 در قیامت پیش خود در^۲ پای دارن وبا او خطاب
 کند که سلطنت روی زمین بتو ارزانی داشتیم و مهبات
 خلایق بتو حواله نمودم با بندگان من چگونه معاش
 کردی او گوید آلهی تو میدانم که ان برای تدبیر
 کار ایشان پیری مدبر عاقل اختیار کردم و ممالک خود
 به او سپردم تا باقامت عدل و انصاف اشتغال نماید
 واورا صاحب سیف و قلم گردانیدم تا بقلم حکم کند
 و بشمشیر تادیب مجرمان و ترهیب طالبان فرماید
 واینکه در حضرت تو استاده است انروی بپرس که
 نزد گانی وی با برایا و رعایا بر چه سان بوده است
 اکنون قدوه^۳ انام و صدر اسلام بیندیشد که دران وقت
 کدام جواب مناسبتر آید آنکه گوید که^۴ چون
 حکومت مملکت بمن مغوض شد در خانه بکشادم^۵

کشادم B. ^۴ که Id. om. ^۳ بر B. ^۲ که P. om. ^۱

و حجاب حجاب از میان بر داشتند و با نریران و سایلان
 طریق احسان و افضال مرعی داشتند یا آنکه گوید
 که بر ابواب بواب^{۱)} گماشتند و نواب و حجاب را گفتند که
 نروار و سوال بمن و مجلس من راه ندهند و قاصد و وافد را
 باز گردانند و مامول امیدواران بخیبیت و حرمان
 مبدل سازند و کسری^{۲)} انوشیروان که از جمله
 آتش پرستان بود در بر روی متظلمان کشاده دربانان را
 از در قصر خود دور کرد تا بحدی که رسول ملک
 روم با او گفت که پادشاه جهان پناه راه دشمنان
 بر خود باز و آسان گردانیده است و از آنجابت احتراز
 نمیکند کسری جواب داد که حصن من عدل است
 و خداوند عز و علا این منصب خطیر جهت آن بمن
 داده تا حاجت^{۳)} محتاجان بر آرم و بغریاک مظلومان
 رسم پس اگر در فرار کنم و روی بخلف نمایم داد
 مظلومان چگونه دهم و یکی از سلاطین هند^{۴)} که در
 نمره^{۵)} بت پرستان انتظام داشت بهر دو گوش کر
 شده اندوهی عظیم بر وی مستولی گشت و برهنی او را
 تسلیه داده پادشاه گفت که^{۵)} من از بطلان قوت

۱) Sic scripsi pro mendoso cod. B. quod deest
 in cod. P. ۲) کسری B. ۳) حاجات P. ۴) هندوستان B.

۵) Id. om. که

سامعه اندوهناک^۱ نیستیم بلکه حزن من اثر آنجهت
 است که سخن مظلومان استماع نتوانم کرد و بحال
 ارباب احتیاج^۲ کما ینبغی نتوانم پرداخت آنگاه پادشاه
 هند^۱ فرمان داد تا^۲ هرکرا تظلمی و حاجتی باشد
 جامه^۳ سرخ بپوشد و دیگران ملبس به این لباس^۴
 نگردند تا بی کلفت^۵ شفت و شنید بر کیفیه^۶ حال
 واقف گرد و تا آن پادشاه در قید حیات بود چتر
 ارباب احتیاج و مظلومان جامه^۳ سرخ دیگری^۵ نپوشید
 اکنون صدر الاسلام اثر سایر ملوک و حکام بنصفت
 و عدل سزاوارترست تا در آن روز که پیروزگار جزای
 اعمال بندگان دهد و مردم در صحرائی محشم اثر
 غایت حرارتی که بر نوات و انفس ایشان مستولی شده
 باشد در عرق غرق گردند خواجه در سایه^۷ افضال
 و احسان خویش صرغه و آسوده خاطر بایستند و عدل
 و فضل دستگیر وی گرد و و این معنی در اوهام چگونه
 صورت بند که سحاب آسمان در اطراف و اقطار
 افاضه^۸ امطار کند و مکارم نفس و علو همت که سحاب
 ارضی است^۹ در ابرار افعال و تکاسل و ریز و در مذهب

^۱) B. هندوستان ^۲) Id. که ^۳) B. inverso ordine

دیگری B. ^۵) B. om. کلفت ^۴) به این لباس ملبس
 بند که مکارم نفس و علو همت P. ^۶) جامه^۷ سرخ

صروت کی جایز باشد که حق سبحانه و تعالی و زبیر
صایب تدبیر را^۱ بر روی زمین حاکم گرداند و خلعت
بغای او بطران طول مدت مطر را سازد و وی در مدینه
السلام و حضرت امام اسلام باشد چشمه عذب مکارم
خویش را بی ترتیب^۲ از بحام تشنگان بادیه احتیاج
بگذارند و دار السلام بغداد را که مقر امامت و مستقر
خلافت است و بشمول^۳ عدل و فضل احق و اولی می
نماید بزیر موافق و حلّ عطایه خویش نیاراید
و هیچ عاقل را شک نیست که خلوص اشخاص انسانی
درین^۴ جهان فانی از قبیل محالات و مقوله متنعانست
پس همان بهتر که بغلیلی که محل عروض انعدام
و فناست^۵ کثیر باقی را بدست آورده فرصت را^۶ که
صفت تیر سر السحاب از لوازم ذات آنست غنیمت
داند و حقیقت شناسد که در جواب این نصیحت
هر عذری که خواهد گفت مقبول و مسبوع نخواهد
افتاد و من امانت گزارم و شرط نصیحت بجای
آورم بدان خدای که دانای آشکار و نهانست که

که سحاب ارضیست چگونه پسندد که سحاب آسمان
در اقطار و اطراف افاضه امطار کند و سحاب زمین
بر این Id.^۴ مشمول P.^۳ بی انیت B.^۲ تدبیر P.^۱
آورده و فرصت را B.^۶ و انعدام فناست P.^۵

مرا در تفریر این کلمات هیچ غرض دنیوی نیست آب
 وزمین و باغ و بستان^{۱)} ندارم و هیچ آفریده را از اهل
 مشرق و مغرب با من نزاع و خصومت نیست^{۲)} و مرا از
 هیچکس تظلم و شکایت نه بلکه مطمح نظر نیکنامی
 آنحضرتست^{۳)} و استقامت و استقامت این دولت و السلام
 خواجه چون این مواظ و نصایح شنید بقبول آن بر
 خور منت نهاده و اعظ^{۴)} مسرور و خوشدل گشت
 و خواجه مبلغ هزار دینار باسم نذر فرمود تا بابو
 سعید دهند اما او قبول نکرد و خواجه بدستور سابق
 مواهب و عطایا بمستحقان رسانیده گفت که^{۵)} دیگر
 حاجبان از آمدن ارباب احتیاج منع نکنند گویند
 که خواجه نظام الملک مردی پاکیزه اعتقاد رفیق
 القلب بود و غم آخرت بیش از اندوه دنیا داشت نوبتی
 بخاطرش رسید که در کیفیت معاش خویش نسبت
 بر عایا وزیرستان محضری نویسد و باسامی صلاحا
 و علمای ملت و اعیان^{۶)} و اشراف امت آنرا موشح و مزین
 گرداند تا آن محضر را بعد از وفات او^{۷)} با او در
 قبر نهند هر چند این صورت معهود نبود اما ائمه^{۸)}

آنحضرت P. ۳) نیست P. om. ۲) و بساتین B. ۱)

واعیان B. om. ۶) که B. om. ۵) نهاده و اعظ Id. ۴)

او deest in cod. P. ۷)

دین بنابر حسن معاش و صفای طوینت خواجه اسامی
 خویش بران کاغذ نویشتند چون آن محضر بمخدمت
 شیخ ابو اسحاق مدرس مدرسه نظامیه بغداد
 بردند بر آنجا ثبت نمود که خیر الطلبة حسن کتبه
 ابو اسحاق و چون خواجه کتابت شیخ برین^۱ نهج
 دید بسیار بگریست و گفت هیچکس از اکابر
 سخن راست چنان ننوشت که امام ابو اسحاق و بعد
 از رحلت خواجه او را در خواب دیدند که میگفت
 خدای تعالی و تقدس^۲ بر من رحمت کرد بنابر
 آن^۳ کلمه مطابق واقع که شیخ ابو اسحاق در
 باره من نوشته بود نقل است که سلطان ملک شاه
 در اصفهان مدرسه بنا فرمود و در حین تحریر
 وقفیه از سلطان پرسیدند که کدام طایفه درین
 بقعه ساکن و از اوقاف آن^۴ محظوظ و بهره‌ور باشند
 سلطان جواب داد که من اکثر^۵ حنفی مذهبیم اما
 این عبارتست که خالصا لمرضات الله تعالی ساخته
 ام قومی را بهره‌ور و محظوظ کردن و طایفه‌ها را محروم
 و مایوس گردانیدن وجهی ندارد بنویسید^۶ که
 اصحاب هر دو امام یعنی ابو حنیفه و شافعی علی

B. کرد بران P. ^۳ و تقدس Id. om. ^۲ بران B. ^۱
 بنویسند P. ^۶ که اکثر من چه Id. ^۵ آن om.

دیوان بانر شکریم چون خواجه بخانه آمد نابینا را
پیش^{۱)} خود طلبیده در گوش او گفت که آن کوزه^{۲)}
نر که در محراب مسجد مدفون میساختی و شکم شده
بود یافتی نابینا دست در آن کرده دامن خواجه را^{۳)}
بگرفت و گفت یافتیم خواجه فرمود که^{۴)} این چه
سخن است نابینا گفت تا آن نر ضایع شده با
هیچکس نگفته ام که مرا مصیبتی چنین پیش
آمده اکنون که از خواجه شنیدم دانستم که صورت
حال چیست خواجه در خنده افتاده فرمود تا ضعف
آن وجه بنابینا دادند و یک قریه^{۵)} معمر از متبلکات
خویش به او بخشید چنین کنند بنرشان چو کر
باید کار و در بعضی کتب مسطورست که خواجه
نظام الملک دختر ابو القاسم بن رضوان را^{۶)} که یکی
از اعیان دار السلام بغداد بود بجهت پسر خود موید
الدوله خطبه کرد و در آنزمان که در بلخ اقامت داشت
موید الملک را به آن ولایت طلبید تا ببغداد فرستد
وامر مصاهرت بانجام رساند چون موید الملک بمجلس
پدر رسید زمین ببوسید و خواجه با او گفت که همین
لحظه باید که^{۷)} متوجه بغداد شوی که دیرست^{۸)}

رضوان P. ^{۱)} که B. om. ^{۲)} خواجه Id. ^{۳)} نر B. ^{۴)}

دیرست Id. ^{۵)} که B. om. ^{۶)}

که قرابت آن سببی دیده^۲ انتظار در راه دارند آنگاه رفت بسیار فرموده پسر را وداع فرمود و صوید الملک که بجمال ظاهری و کمال معنوی^۱ آراسته بود از مجلس نظام الملک^۲ بعزیمت یورش بغداد بیرون آمد خواجه دیگر بار بگریسته^۳ با حاضران گفت که بذات پاک خدای عالمیان که عیش بغلان خوش تر از نرندگانی ارباب اختیار و فرمانست نریرا که بغال صباح بدکان آید و بعد از بیع و شری شبانگاه بخانه رود و مرزقی که پروردگار به او کرامت کرده باشد با اهل و عیال بکار برد و اولاد او هر روز پیش او مجتمع گردند تا^۴ بدیدار ایشان مستانس شود و بخرمی و مسرت روز گذراند و من با این^۵ همه مکننت و رفعت این فرزندان که بسن بیست رسیده است^۶ چند بار معدود بیش ندیده ام و عمر عزیز من در تحویل مشاف اسفار و ارتکاب اخطار میگذرد و شب و روز اوقات شریف مستغرق تنظیم و ترتیب مصالح سلطان و طبقات لشکر و حشم و خدم اوست با^۷ این همه کاشکی از شر دشمنان و حاسدان ایمن باشم

از مجلس نظام الملک Id. om. verba^۲ معنی P.^۱

این B. om.^۵ مجتمع گشته Id.^۴ گریسته B.^۳

است و با B.^۷ deest in cod. P. است^۶

و چون مجموع^{۱)} ازمنه^{۲)} عمر بدین وتیره گذران باشد
 از حیات چه لذت توان یافت و از نرزدگانی چه تمتع
 توان شگرفت و بعبادت خالق بی همتا که ما را از^{۳)}
 برای آن آفریده است و بدان^{۴)} مامور گردانیده چگونه
 توان پرداخت خواجه ازین نبط سخنان راند چند آنکه
 حضار مجلس^{۵)} بگریه افتادند و بر پاکی طینت^{۶)}
 وصفای عقیدت او گواهی دادند شخصی حکایت
 کرد که در مجلس خواجه نظام الملک بودم که
 نامه^{۷)} از عراق عجم به او رسید^{۸)} مضمون آنکه
 اسبان عربی حضرت^{۹)} خواجه^{۱۰)} جهان در میان دو کوه
 چرا میگردند و در اثناء این حال طیور بنرثک^{۱۱)} مثل
 عقاب و غیر آن بین التجبلین در پرواز آمدند و افراس
 از آواز پر و بال مرغان^{۱۲)} رمیدن شگرفته در مضیقه
 عظیم افتادند و آن مضیق در محلی رفیع بود که
 آبی بنرثک از پایانش میرفت و اسبان بنصادم یکدیگر
 از آن بالا بشیب افتادند و بعضی از^{۱۳)} اسبانرا آب بر
 و برخی را^{۱۴)} دست و پا شکست و عدد اسبان ضایع شده

و بران Id. ^{۳)} از B. om. ^{۲)} مجموع P. om. ^{۱)}

رسانیدند B. ^{۶)} و بر طینت پاک P. ^{۵)} مجلس B. om. ^{۴)}

جانوران Id. ^{۹)} بنرثکی B. ^{۸)} حضرت Id. om. ^{۷)}

و برخی P. ^{۱۱)} آن B. add. ^{۱۰)}

پیانصد میرسد چون خواجه نامه را بخواند زمانی
 خاموش شد و بعد از آن بگریست گریستنی صعب
 بمثابتنی که حاضران در تعجب افتادند که وزیر
 چنین که شرق و غرب عالم در تحت تصرف و فرمان
 اوست به این قدر زبان که به او رسیده چندین قلف
 واضطراب میکند و آنجماعت زبان بتسلیه و تسکین
 او کشاده ^۱ خواجه سر بر آورد و فرمود که گریه من
 بواسطه تلف اسبان نیست و اگر صد چندان در
 محل ^۲ تضییع افتد محل آن ندارم که بآن سبب ^۳
 هیچ نوع پریشانی بخاطر راه یابد اما در این حالت
 قضیه بر ضمیر من گذشت که موجب این همه رقت
 شد و حاصل ^۴ آن قصه این که نوینی از غزنین عازم
 خراسان شدم و بغیر از سه دینار زر هیچ نداشتم
 و چهار دینار دیگر قرض کردم و به آن هفت دینار
 اسبی خریدم و در همانروز آن اسب بچراگاه آخرت
 رفت و از آنجهت بغایت اندوهگین شدم و حالا بیاد
 آمد که در آن ایام بفقد آن اسبی که هفت دینار
 سرخ قیمت داشت آن همه ملالت بر من مستولی
 گشت و امروز که شنیدم که پیانصد سر اسب تازه

P. ^۴ بسبب آن Id. ^۳ مرض P. ^۲ کشادند B. ^۱ شده حاصل

بیکبار تلف شد بفضل الله تعالى وعنايته سر موئی
 نکدر و تغیر بیاض من^۱ راه نیافت و از کمال فرح
 و مسرت شریه بر من مستولی گشت

الحمد لخالق البرایا والشکر لواهب العطایا^۲
 مسود این اوراق شویید که خواجه نظام الملک رحمه
 الله در وصایای خویش بتقریب^۳ آورده است که در
 زمانی که سلطان ملکشاه مخدوم^۴ از مخدومات داری
 الخلافه را که حمله نشین تنق عصمت بود خطبه
 فرمود و امر مواصلت و مصاهرت باتمام رسید و ابا^۵
 و امتناع برضا و اتباع مبدل شد سلطان فرمود که در
 روز عقد جمیع اکابر و اشراف از اطراف و اکناف عرب
 و عجم باید که حاضر باشند پس بجمعه^۶ سالک از
 مکه^۷ معظمه و مدینه^۸ مکرمه و بلاد شام و روم و عراق
 و فارس و خراسان و ما وراء النهر و غیر ذلک کسان
 فرستادند^۹ تا مجموع^{۱۰} اهل ناموس را ببغداد احضار
 کردند و در بغداد اجتماعی دست داد که در قرون^{۱۱}
 ماضیه و ازمنه^{۱۲} سابقه مثل آن کم روی نبوده باشد
 و مخیم سلطان در^{۱۳} جانب غربی بود و دار الخلافه

بیتقریبی B. ^۳ هجر Metr. ^۲ من P. om. ^۱

مجموع P. om. ^{۱۰} فرستاده شد B. ^۵ و ابا P. om. ^۴

در B. om. ^۸ که قرون Id. ^۷

بر جانب شرقی روزی که اختیار عقد بود سلطان
فرمود که مجموع اکابر واعیان که حاضر گشته اند
جهت طلب رضا متوجه سرای خلافت شوند و چنانچه
آئین تراکمه بود که در^۱ وقت استرضا کسان داماد
خضوع و خشوع کردند تا رضا حاصل شدی بنرشان
روی زمین از طرف سلطان در عتبه^۲ خلافت تضرع
و شفاعت^۳ کنند و نظر بر تعظیم و احترام سرای
امامت فرمان شد که همه پیاده^۴ شوند و هبچکس
سواره نروند چون روان شدند و حال آنکه پیش از
توجه^۵ اکابر خبر بخلیفه رسیده بود فی الحال کسی
آمد که فرمان امیر المومنین چنانست که خواجه
نظام الملک سوار باشد و پس من تنها سوار و جمله^۶
اکابر عالم پیاده^۷ در صرافت من روان گشتند
چون بسده^۸ خلافت رسیدم^۹ دست مسندی^{۱۰} در
غایت عظمت بنهادند و مرا بران بنشانند^{۱۱} و سایر
امرا^{۱۲} بر یمین و یسار من بنشستند و بعد هر کس^{۱۳}
از علما و عظمای خلعتی از دار الخلافت بیرون آوردند

که پیاده B. ۳) آغاز B. addit ۲) بود در P. ۱)

۶) P. hic et infra ۷) Id. رسیده شد ۵) B. om. پیاده ۴)

۸) B. خلق ۹) بران P. om. نشانند B. ۷) دست و مسندی

هر یکی P. ۹)

وخلعت من مطرن بون به این طرار که باسم الوزیر
 العالم العادل نظام الملک رضی امیر المومنین واز
 ابتدای^{۱)} اسلام تا الی غایت کسی از وزرا بامیر
 المومنین منسوب نکردانیده بودند غرض از شرح این
 حال آنکه چون شیطان در^{۲)} آنزمان بر نفس من
 تهبیج تعظیم و تکریم میکرد در^{۳)} بیوفائی و کم
 بقائی عظمت دنیا فاصل می نمودم و عاجز و ضعیف
 خود با وجود چنان حال مشاهده میکردم و بییقین
 میدانستم که آن مرتبه و امثال آن صد هزار در وجه^{۴)}
 یکا بت و یکا صداع نمی نشیند و لا^{۵)} حول میگفتم
 و چون از عتبه^{۶)} خلافت باز گشتم شب در آمده بخواب
 دیدم که همان^{۷)} دست مسند بر مقامی بس رفیع
 بود و من بر آن نشسته و همان خلعت پوشیده اما از
 شهابی خوف و وحشتی^{۸)} تمام داشتم ناگاه شخصی
 بشکل نرشت و لغای کریمه پیدا شده نزدیک من نشست
 و از رایحه^{۹)} منکر او مرا بیم هلاک بود و دران حال
 دیگری بصد کراحت و ردا^{۱۰)} او بدید آمده او^{۱۱)} نیز
 بر همان مسند قرار گرفت و همچنین از عقب یکدیگر
 هر یک از دیگری قبیح تر می آمدند و می نشستند

لا B. ۱) و در Id. ۳) در P. om. ۲) دولن B. add. ۱)

آمد و او P. ۷) و وحشت B. ۶) همان P. ۵)

تا جای بر من چنان مضیق گشتن که نریکی شد
 که از مسند نگونسار شرم و از روایح ناخوش
 ایشان روح از بدن من مغافقت کند از غایت اضطراب
 بیدار گشتم و خدای عز وجل را شکرها کرده بامداد
 تصدقها دادم و این حال را ^{۱)} با هیچکس نگفتم
 و شب دیگر بعینه همان واقعه در خواب پیش
 آمد و این نویت چنان مضطرب شدم که لرزه بر
 اعضای من افتاد بحدی که اگر مرا بیدار نمیکردند
 محل آن بود که دیگر بیدار نشوم القصه شب سیوم
 از بیم و هراس بخواب نمیرفتم تا آخر شب خوابم در بدن
 باز همان جمع منکر را دیدم که آمدند و بنشستند
 و نریکی به آن شد که نفسم منقطع گردید ناگاه
 طایفه^{۲)} خوبروی خوشبوی همه^{۲)} نورانی و روحانی پیدا
 شدند و چون یکی کس از آنجا بآمدی و بر من
 سلام کرده بنشستی یکنوازان از آن نمره^{۳)} نامقبول مخفی^{۳)}
 گشتی تا همه نیست گشتند و از مجالست فرقه^{۴)}
 ثانیه روح و راحت^{۴)} یافتیم که زبان بیان از توصیف
 آن قاصرست درین اثنا یکی از ایشانرا مخاطب ساختم^{۵)}
 که شما چه کسانیید و آن گروه کیان بودند جواب

1) P. حال 2) B. om. همه et P. praecedens. خوبروی

3) B. مخفی 4) Id. وراحتی 5) P. کردانیدیم

دادند که ما اخلاق حمیده^۱ تو ایم و آن زمره^۲ اوصاف
 ذمیه مدت مغایرت ما و مغایرت ایشان با تو موید
 خواهد بود و اقتران ما مخلد اکثر طاقت مجالست آن
 جمیع داری ما را بگذار و اکثر میل همنشینی ما دامن
 شیر تست ترک ایشان کن و از محاورت و مکالمات
 قوم دوم بهیچتی و لذتی یافتیم که شرح نتوان کرد
 و هرگز حال فاملازیمتر از آن مشاهده نبودم که مرا از آن
 خواب بیدار کردند خواجه در نیل این حکایت گوید
 که پس چنان سزد که خداوند این مسند یعنی
 منصب وزارت اکتساب سیر مرضیه از لوازم داند
 و اجتناب از خصال سیئه بر خود واجب گرداند^۳

فصل ۱۳

ذکر رنجش سلطان ملکشاه از خواجه نظام الملک
 و شهادت یافتن خواجه بر دست ملاحده^۲

طایفه^۱ از مورخان رنجش سلطانرا بنوعی تقریر
 کرده اند که با روایت اول نوع^۳ تباینی دارد چنانچه
 از ضمن این کلمات بوضوح خواهد پیوست آورده اند
 که خواجه نظام الملک در آخر وزارت عبید الملک

بر دست ملاحده^۲ B. om. ^۱ حمیده پسندیده^۱ B.

^۳ deest in cod. B. نوع

أبو نصر کندی^۱) با او شریک شد و چون عبید
الملك بهوجب فرمان الپ ارسلان بغنل رسید خواجه
دران امر مستبد و مستغفل گشت و در زمان حکومت
سلطان ملکشاه همان منصب داشت و اعدای^۲) دولتر
مفهوم ساخته هوا خواهانرا سر افران کردانید و هر چند
ذات پسندیده سبانتش بصنوف مکارم و فنون فضایل
مزین و محلی بود اما سلطان ملکشاه آن طول مدت
وزارت خواجه و استیلائی او بر ممالک و تصرف او در
اموال بر سبیل استغلال و تحکم پسران و دامادان
و نایبان وی در آنجا و اقطار جهان متبرم و ملول شد
و درین اثنا میان عثمان بن نظام الملك که ضبط
و ربط امور مرو شاهجان تعلق به او میداشت و شکنه^۳
آن ولایت که آن خواص سلطان بود نزاعی واقع شد
و عثمان ایذائی بشکنه^۴) سلطان رسانیده شکنه بخدمت
سلطان رفت و صورت حال معروض داشت و این حال^۵)
علاوه^۶) آثار خاطر سلطان گشته طایفه^۷) آن نوابرا
فرستاد و وزیر پیغام داد که اکثر در ملک شریک منی
آن حکم دیگرست و اکثر تابع منی چرا حد خود نگاه
نمیداری و فرزندان^۸) و اتباع خویشرا نادید نمیکنی^۹)

حالت P. ^۳) که اعدای B. ^۲) کندی أبو نصر P. ^۱)

نکنی P. ^۵) نداری فرزندان Id. ^۹)

که بر عالم مسلط شده اند بمثابتنی که حرمت بندشان
 ما نگاه نمیدارند اثر میبخواهی فرمایم تا دوات از
 پیش تو بر دارند ایشان نزد خواجه آمده پیغام
 بگذارند وزیر در غضب رفته گفت با سلطان بگویند
 که تو نمیدانی که من در ملک تو شریک^{۱)} تو ام
 و تو به این مرتبه بتدبیر من رسیدی و بخاطر نداری
 که چون الپ ارسلان کشته شد بچه کیفیه امرا
 ولشکریان^{۲)} جمع آوردم و از جیحون گذشته برای
 تو شهرها کشادم و اقطار جهان مسخر گردانیدم^{۳)}
 و ترا از دست پادشاه روم بچه حيله و تدبیر خلاص
 دادم دولت تاج تو بدوات من منوط است هرگاه که^{۴)}
 دوات مرا^{۵)} بر گیری تاج ترا بر دارند و چون خشم
 خواجه تسکین یافت از گفته پیشبان شد و با فرستادگان
 گفت که این کلمات از سر آفرینشی خاطر گفتم اثر
 خواهید همین سخن بعرض رسانید والا آنچه مصلحت
 وقت باشد معروض دارید رسولان مراجعت نموده با
 سلطان گفتند که خواجه میگوید من بنده^{۶)} کمینه^{۷)}
 شهریارم^{۸)} و فرزندان من بنده نژادگانند و حکم سلطان

Verba^{۳)} ولشکریان P.^{۲)} که در ملک شریک B.^{۱)}
 quae sequuntur usque ad دولت in cod. B.
 شهریار عالمانم B.^{۶)} من P.^{۵)} که Id. om.^{۴)}

بر خون و مال من نافذست هرچه^۱) فرمان شود تنجاویر
 اتران صورت نه بندد و من با عثمان آن کنم که موجب
 عبرت دیگران شود^۲) سلطان این سخن^۳) شنیده
 خاموش شد و چون مجلس خالی گشت رسولان معروض
 داشتند که جواب خواجه نه این بود که در آنجمن
 بعرض پادشاه عالمیان^۴) رسانیدیم بلکه چنین وچنین
 گفت سلطان ازین کلمات متوحش گشته بغایت کوفته
 خاطر شد و رقم عزل بر صفحه^۵) حال نظام الملک
 کشیده بجانب بغداد توجه نمود و خواجه از عقب
 سلطان روان گشت^۶) چون بهر وجهی که از شهرهای
 لر کوچک است^۷) رسید باغواهی^۸) تاج الملک ابو الغنائم
 و اشارت حسن صباح فدائی که او را ابو طاهر اوانی
 میگفتند در محلی که خواجه از بارگاه بحریم میرفت در
 نری منصوفه پیش آمده رقعۀ بدست خواجه داد و خواجه
 بمطالعۀ آن نوشته مشغول شده ابو طاهر نجس کاردی

عالمیان گرید P. ۲) ما نافذ و روان بهر چه B. ۱)
 شده B. ۵) بسماع علیه Id. ۴) سخن B. om. ۳)
 ut لر کوچک pro لر کوچک — deest in cod. P. ۶)
 saepius in Mirchondi opp., vid. Hist. Saman. p. 44 ubi
 Wilken false Lerkudschek scribit. Vid. quae in conver-
 sione nostra ad h. l. annotavimus. ۷) باغرا P. ۸)

جان شگرای بر خواجه نزد و او رحمه الله بزخم آن جراحه^۱
 روز دیگر بجوار رحمت ملک غفور پیوست و این
 اول خونی بود که از فداییان در دیار^۲ اسلام صدور
 یافت و چون خبر شهادت خواجه نظام الملک بسع
 حسن صباح رسید شگفت قتل هذا الشیطان اول
 السعادة نقل است که خواجه بعد از زخم کارن این
 قطعه انشا کرده بخدمت سلطان فرستاد قطعه^۳

سی سال^۴ باقبال تو ای شاه جهاندار

شکر دستم از چهره^۵ ایام سترم

طغرای نگونامی و منشور سعادت

پیش ملک العرش بنوقیع^۶ تو برم

آمد نرغضا مدت عمرم نو و سه

واندر سفر از ضربت یک کارن برم

بگذاشتم این^۷ خدمت دیرینه بغرزند

اورا بخدا و بخداوند سپرم

وجسد آنجناب را^۸ افاض الله علیه شایب الغفران

واسکنه بحبوب الجنان بدار السلطنت اصفهان^۹

نقل کردند و در موضعی^{۱۰} مناسب مدفون ساختند

^۱) Sic legendum statui pro mendoso جراحه utr. cod.

^۲) Id. ^۳) یکچند P. ^۴) هنرج Metr. بیت Id. ^۵) دیار P. om.

^۶) Id. ^۷) الغفران باصفهان P. ^۸) مرا Id. om. ^۹) آن P. ^{۱۰}) بنوفیق

فصل ۱۴

در کمر سلطنت برکیارق بن سلطان ملک‌شاه
 در آن عهد و زمان شکی بلطافت و طراوت سلطان
 برکیارق در گذرار سلطنت نشکفته بود و سروی بقامت
 و نضارت وی در جویبار ملکیت^۱ بالا نکشیده شکلی
 حسن و چهره^۲ مستحسن داشت و سلطان با وجود تعداد
 اولاد با استنواب و وزیر بی نظیر و مشیر صایب تدبیر
 تشریف ولایت عهد^۳ و غنعت قهرمانی در وی
 پوشانیده بزبان حال گفت بیت^۴

بسیار نظر کرد چپ و راست دلم

چپ داد بتانرا و ترا خواست دلم

و چون سلطان ملک‌شاه در آخر ایام حیات بدام السلام
 بغداد شتافت برکیارق را در اصفهان گذاشته ترکان^۵
 خاتون را با پسرش محبوس و محبوب خویش گردانید
 و بعد از آنکه سلطان را حالت ناخوشی پیش آمد ترکان
 از خلیفه التماس نمود که محبوس را^۶ که قرۃ العین

و زمان بلطافت . . برکیارق B. alio ordine^۱ موضع
 شکلی بود و در جویبار ملکیت بقامت و نضارت
 و ترکان P. ^۴ هرج Metr. ^۳ عهد Id. om. ^۲ وی سروی
 محبوس B. ^۵

و محبوب او و ملک‌شاه^۱) یون بر سریر مملکت بنشانند
 خلیفه اجابت نغرمون و گفت محافظت قواعد جهان‌داری
 کار^۲) سرسری نیست و محبوس که هنوز سن او از شش
 سال تجاوز ننموده چگونه هفت اقلیم را در تحت
 تصرف و حیطه^۳) ضبط تواند آورد و ترکان^۴) ترک
 خواهش نداده التماس خویش مکرر گردانید و تا^۵)
 دست خویش^۶) در گردن مقصود حمایل کند نقد
 و جنس فراوان صرف نمود و خدمت بسیار بجای
 آورد تا خلیفه بسلطنت محبوس رضا داد ترکان خانوان
 بعد از نیل مطلوب یکی از خواص و معتبدان^۷)
 خود را باصفهان فرستاد تا برکیارق را بگیرد چون آن
 معتبد بمقصد رسیده خواست که بموجب فرموده عمل
 نماید برکیارق باتفاق غلامان خواجه نظام الملک نیم
 شبی از اصفهان گریخته روی بساوه نهاد و با امیر
 نکش تگین^۸) که جانداز و اتابک او یون پیوست

ضبط Id. ^۳) کاری P. ^۲) و محبوس ملک‌شاه B. ^۱)
 معتبدان Id. ^۶) خویش B. om. ^۵) تا P. ^۴) آورد ترکان
 false ut videtur. Cum lectione recepta
 P. ^۷) نکش تگین consentit Herbelot s. v. Barkiarok
 et Deguignes *Geschichte der Hunnen und Türken*
 tom. II. p. 243.

وامیر مشایر الیه برکیارق را بری دهنه بر سریر سلطنت
 نشانند و ترکان خاتون از بغداد با پسر خود مکیون
 باصفهان آمده متصرف دایر الملک شد و برکیارق با
 بیست هزار سوار جرار متوجه آن خدو شده بر ظاهر
 شهر نزول کرد و ترکان خاتون مال بسیار بر لشکریان
 قسمت فرموده در مقام ممانعت آمد و عاقبت جمعی را
 متوسط ساخت تا بمبلغ ^۱ پانصد هزار دینار صلاح
 کردند و برکیارق وجه مصلحت قبض نموده دست
 از محاصره باز داشت و بجانب همدان رفت و ترکان
 خاتون را عرف حیثیت در حرکت آمده خواست که
 بمکافات برکیارق مشغول شود چون از مدی مشفق
 چاره نبود خال برکیارق ملک اسمعیل یاقوتی را
 فریخته وعده داد که اگر نظام عقد سلطنت برکیارق
 بسعی اسمعیل گسسته شود در عقد نکاح او آید
 و اگر نام برکیارق از خطبه و سکه محو گردد خطبه
 او اجابت کند و اسمعیل بطمع فاسد با لشکری که
 گوش سپهر از خروش کوس ایشان کر میشد روی
 بجنک برکیارق نهاد و میان ایشان جنگی اتفاق
 افتاد که از زخم تیغ نیلوفری زمین مصاف لاله زار
 گشت بیت ^۲

مصل. Metr. ^۲ بر مبلغ ^۱ P.

ان صف لشکر فتاده جنبش اندر دشت وکوه
 و نر تف خنجر گرفته جوشش اندر بحر و بر
 عاقبت نسیم نصرت و ظفر^۱ بر پرچم رایت برکیارق
 و نریده اسمعیل اسیر شد و در رمضان سنه ست و ثمانین^۲
 و اردعبایه بجزای عمل خویش گرفتار گشته بقتل
 نرسید و در شوال سال مذکور عم برکیارق که سلطان
 ملکشاه اورا میل کشیده بود قصد برادرزاده خویش
 کرد چون برکیارق طاقت مقاومت عم نداشت عازم
 اصفهان شد بنابر آنکه دران چند روز ترکان خاتون
 وفات یافته بود و ماده خصومت منقطع گشته محبوس
 به استغبال برادر بیرون آمد و اثر سر محبت یکدیگر را
 در کنار گرفتند و بعد از ان از ویلکابگک و غیرهها از
 سران اران لشکر محبوس بر اخذ و قید برکیارق مباشره
 نمودند و میل آن کردند که آن پادشاه زاده بیمثال را
 میل کشند و درین اثنا محبوس از طالع نامسعود

رمضان P. رمضان احدی و ثمانین B. ^۲ و ظفر. ^۱ P. om. ست و ثمانین utrumque false. Scripsi nam Ismaelis mors incidit in annum CCCCLXXXVI, ut colligitur ex sequentibus coll. cum Elmacini *Historia Saracenica* p. 288. Vid. quae in conversione ad h. l. diximus.

بمرض آبله گرفتار شده دعوت حضرت معبود را لبیک
اجابت گفت و امرا طوعا او کرها با برکیارق بیعت
کرده اورا بر تخت سلطنت نشاندند چون برکیارق
بر اورنگ خسروی متمکن گشت خواست که نرمام
وزارت در قبضه^۱ درایت یکی از کفاه عصر^۲ نهد
درین اندیشه می بود که ناگاه موید الملک بن
نظام الملک از خراسان رسیده بسعادت دستبوس
مستعد گشت و چون اخلاص و اختصاص او و پدر
وی بدو^۳مان^۴ آل سلجوق دیرینه بود تکفل آن
امر خطیر بموید الملک حواله رفت و بعد از روزی
چند فخر الملک هم از خراسان بخدمت سلطان
توسل جسته بهدایا و تحف لا تعد و لا تحصی خود را
مقبول خاطر و منظور نظر شهریار گردانید و سلطان
بواسطه^۵ این خدمات پسندیده رقم عزل بر صفحه^۶
روزگار موید الملک کشیده فخر الملک را وزیر
ساخت و درین اوان میان عیش تننش و برکیارق در^۷
حدود ری محاربه واقع شده تننش بقتل آمد و چون
اسعیل از باس و سطوت^۸ برکیارق میهراسید^۹ یکی

ویدران او Idem^۲ از کفایت اصل B.^۱
B.^۵ سطوت Idem^۴ بر B.^۳ نسبت دو^۳مان
میهراسیدند

از فداییان آنجماعت او را کار نرد اما کار شکر نیامد
 و سلطان بعد از شغای ازان^۱ نرخم با لشکریان شکران^۲
 جهت دفع عم دیگر خویش ارسال کرد در خراسان دم
 از مخالفت میزد روان شد و با آنکه مردان کار
 و دلیران شیر شکار در ظل رأیت نصرت آیت^۳ پادشاه
 مجتمع بودند از صولت ارسال اندیشه^۴ بیکران داشت
 اما پیش از تلاقی فریقین از بخت مساعد ارسال
 خواست که با غلام بچه^۵ نرد معاشرت و مباشرت باز
 دران خلوت از نرخم خنجر آن پسر نقد حیات او در
 ششدر فنا شکر فناء گشت و مبشر اقبال بر کبارفرا
 استقبال نموده چون بمقصد^۴ رسید گنج بی رنج
 و صلیکت بی مشقت یافت و بنابر تهییج فتنه صوب
 الملک از خراسان بر سمت عراق روان گشته برادر خود
 سنجر بن ملکشاه را دران ولایت بنیابت خویش
 گذشت^۵

شکران^۲ In eodem cod. deest ۲) شغای آن P. ۱)

چون^۳ omissio نموده بمقصود Id. ۴) رأیت ولایت B. ۳)

خود گذشته P. ۵)

فصل ۱۰

ذکر حکایت ناپسندیده^۴ موید الملک و بیان بعضی
انر^۱ قضایا که در آن ولا بعد انر مراجعت برکیارز
واقع شد

موید الملک معزول در غیبت برکیارز با انر
که یکی انر بندشان خاص سلطان ملکشاه بود بساط
اختلاط و انبساط گسترده گفت که تو پسر خوانده^۵
سلطان مرحومی و مهابت تو در نظرها و خاطرها بیش
انر اولاد اوست مصلحت آنکه بهنگام فرصت بر
مسند شاهی نشسته مرغ دل سپاهی و رعیت را بداند^۶
احسان و انعام صید کنی و ملک عراق و فارس و کرمان را
ضبط^۲ کردانی انر به این افسون و مدهمه^۳ مغرور
گشته دست بختراین در انر کن و لشکری گران فراهم
آورده روی بری نهاد و بساوه^۴ رسیده بنرخم کارن
فداییان الموت گشته شد و چون تدبیر موید الملک
موافق تقدیر بر نیامد خایب^۵ و خاسر بطرف گنججه
که محل اقامت محمد بن ملکشاه بود شتافت
و اورا نیز^۶ بر مخالفت بران و طلب ملک پدر

B. ^۴ و زمزمه Id. ^۳ مضبوط B. ^۲ انر B. om. ^۱
نیز B. om. ^۶ تقدیر نیامد و خایب Id. ^۵ و ساوه

ترغیب و تخریص نمود سلطان محمد را این معنی
 ملایم مزاج افتاده بر احضار^{۱)} لشکرها فرمان داد و بر
 عزم رزم^{۲)} بر کیارق با سپاهی آراسته از گنجینه بیرون
 آمد و پیش از ملاقات هر دو فریق هرج و مرج
 بحال بر کیارق راه یافته بگوشه^{۳)} رفت مفصل این
 مجمل آنکه چون رایت بر کیارق بقیهستان و عراق
 رسید التماس امرا این بود که ابو الفضل مجد
 الملک قبی را که دیوان استیفا تعلق به او میداشت
 و بر ممالک استیلای تمام یافته طرق^{۴)} منافع امرا
 و ارکان دولت را مسدود گردانیده بود^{۵)} بایشان سپارد
 تا دمار از نهاد آن ابو الفضول بر آرند و سلطان بنابر
 رعایت حقوق قدیم بی ظهور جرم و ارتکاب جریمه
 دست در بر سینه^{۶)} ملتزم امرا نهاد و چون آنجماعت
 از تحکیمات مجد الملک نیک ببتنگ آمده بودند
 ابا و امتناع سلطان را وزنی ننهادند و اسب عصیان در
 میدان طغیان تاخته متوجه خیمه^{۷)} مجد الملک
 شدند و خدمتش ازین حال آگاهی یافته در حرم
 سلطان شریخت و امرا او را تعاقب نموده در حوال
 سراییده^{۸)} عالی صف زبه بایستادند و بطلب مجد

یافته بود P. ^{۳)} بعزم حرب Id. ^{۲)} باحضار B. ^{۱)}
 Id. om. ^{۴)} و طرق ^{۵)}

الملك رسول پيش سلطان فرستادند محمد الملك
 چون دید که مهم از حد اعتدال تجاوز نمود با
 سلطان گفت که مرا بدیشان سپار تا فتنه زیاده
 نشود بر کیارق به آن رضا داد امرا چون اصرار سلطان
 بر امتناع مشاهده کردند حرمت پادشاهرا که در
 شریعت ملک داری از قبیل واجباتست و در طریقه
 جان سپاری از مقوله مغتربات بر طاق نسبان نهاده
 بحررم در رفته محمد الملكرا در حضور سلطان پاره
 پاره کردند و سلطان از هول این واقعه دامن خیمه بر
 داشته بیرون رفت و بمنزل آذربک که یکی از اعیان
 ملک بود شتافته نملق آغاز نهاد و از وی در خواست
 که با امرای عاصی ملاقات نماید و آن فتنه را بنوعی
 که داند تسکین دهد^{۱)} و آذربک بحسب ظاهر
 متغبل شده پيش ایشان رفت و چون ضمنا با اهل
 شقاق اتفاق داشت بر فور بازگشته معروض داشت
 که هر چند ارباب عصیانرا نصیحت کردم مقبول^{۲)}
 نیفتاد اکنون مصلحت آنست که سلطان جریده با
 چند غلام زیر خریده از میان^{۳)} این فسقه بیرون
 رود تا سالم ماند و سلطان بر کیارق جز امتثال چاره
 ندید و با چند غلام سوار شده روی بصوب ری^{۴)}

Id. ^{۱)} فتنه B. add. ^{۲)} قبول Id. ^{۳)} دهد P. om. ^{۴)}

نهاد و سلطان محمد بی ارتکاب کلفت و مشقت
 بر چهار بالش سلطنت تکیه زن و موید الملک بی
 رحمت حساد و اصداد منصب و وزارت یافته بتدبیر مصالح
 دلا و عباد مشغول گشتت بر کیبارق چون بری رسید
 مسرعان بجزرجان و خراسان و سایر ولایات^۱ که در
 تحت تصرف داشت فرستاده باحضار عساکر فرمان
 داد و با لشکری که عدد آن از حد گمان و تخمین
 گذشته بود روی بجنک برادر خود^۲ سلطان محمد
 نهاد و در رجب سنه ثلاث و تسعین و اربعمیه باهم حرب
 کردند و بر کیبارق منہزم گشته گوهر آئین شکنه^۳
 بغداد در آن معرکه کشته شد و بر کیبارق متوجه اصفهان
 شده از آنجا بخوزستان رفت و ایاز غلام سلطان
 ملکشاه در آن دیار با سپاهی باران عدد بدو پیوست
 و بار دیگر بعزم انتقام برادر لشکر کشیده بعراق
 آمد^۳ و در جمادی الاول سنه اربع و تسعین تیغ کین
 در یکدیگر نهادند و سلطان محمد فرار بر قرار
 اختیار کرده موید الملک اسیر گشت و بعد از چند
 روز که از قید و حبس او بگذشت خاطر امرا بدست
 آورده بسلطان پیغام داد که اگر پادشاه قلم عفو بر

لشکر B. ^۳ خویش Id. ^۲ ولایاتی B. ^۱ روی بری
 بعراق کشید

جرايد جرايم من كشيده مرا بمرتبه^۴ وزارت رساند
صد هزار دينار تسليم نمايم كرم بركيبارق اقتضاي
اجابت ملتيس او كرده مقرر فرمود كه چون مالي كه
وعده كرده بخزانة رساند منصب وزارت بوي مفاوض
گردد و انر بخت نامساعد ميان او و ارباب خزانه در
تفاوت جنس مضايقه واقع شده مهم ديگر افتاد
و روز ديگر در وقت اشتداد حرارت هوا^۱ طشت داري
بتصور آنكه سلطان در خوابست با ديگري ميگفت
كه سلجوقيان قومي عظيم بي حبيت اند و اصلا غيرت
ندارند مري را كه اين همه كفران نعمت ازوي صادر
شد و مدتي^۲ بشامت عصيان او سلطان^۳ هر روز
بينرزي و هر شب بجائى بسر برد اكنون وزير ميسان
و بر وي اعتقاد ميغرمديد و بطبع مال بگفتار آن
ناهيوار^۴ راضى و مغرور ميگردد سلطان انر استماع اين
كلمات بي طاقت شده مشاعل خشم او بر افروخته دران
گرم شاه با^۵ شبشيري در دست انر خرگاه بيرون آمد
و فرمود تا مويد الملكرا حاضر كردند و بيك نرخم
رشته^۶ حيات او را بقطع رسانيد آنكه انر^۶ سر غضب
با طشت دار گفت ديدى كه حبيت سلجوقيان

او سلطان P. om. ^۳ و مدت Id. ^۲ هوا B. om. ^۱

رسانيد و انر P. ^۶ با Id. om. ^۵ و گفتار ناموه^۶ او B. ^۴

چگونه است ویرکیارق بعد از ظفر بر براس بجانب
 بغداد رفت و محمد بن ملکشاه بر صوب ری حرکت
 کرد و سلطان سنجر براس کهنرش از خراسان بدو
 پیوست و چون برکیارق از جمعیت ایشان وقوف یافت
 با وجود ضعف بدن از بغداد عازم جنک شد و پیش
 از تلاقی فریقین سفرا در میان آمده براسرا با یکدیگر
 آشتی دادند و سلطان محمد بغزوین رفته از صلح
 پشیمان شد و آبتنگین ماهروی که باعث بر مصالحه
 او بود میل کشید و برکیارق چون ازین صورت خبر
 یافت بحرب او شتافت و در ظاهر ساوه صفوف محاربه
 آراسته گشت و سلطان محمد منهرم باصفهان رفت
 و برکیارق تعاقب نموده او را دران بلده^۱ محصور
 کرد و بعد و سلطان محمد از حصار بیرون آمده با براس
 جنک کرد و بار دیگر شکست یافته بخوی رفت
 و برکیارق از غلبش شتافته بار مهم بمحاربه انجامید
 و سلطان محمد از معرکه^۲ براس گریزان شده بطرف
 گنجه متوجه شد و در جمادی الآخر سنه ست و تسعین
 و اربعه میان برکیارق و محمد^۳ صلح واقع شد
 مقرر بر آنکه شام و دیاربکر و آنر بایجان و موغان^۴

Id. ^۲ او را تعاقب نموده دران بلده اش B. ^۱
 و موغان P. ^۳ و سلطان محمد

وارمن و گرجستان از سلطان محمد باشد و باقی ممالک
از برکیارق بون و نام هیچ یک در ولایت دیگر^۱
بر سر منبر نبرند و تا^۲ آخر ایام حیات برکیارق
مبانی مصالحه موکد و موطد بون و در سنه ثمان
و تسعین برکیارق عزیمت بغداد کرده در راه بمرض
صعب مبتلا گشت و ملکشاه پسر خود را ولی عهد
گردانیده با اتابک ایاز گشت که متولی^۳ امور او
باشد و در جمادی الآخر همین سال بیرون رفت
مدت سلطنتش سیزده سال بود و زمان حیاتش بیست
و پنج سال ☞

فصل ۱۴

تذکر سلطنت محمد بن ملکشاه بن آلپ ارسلان

سلطان محمد بیت^۴

سر ملوک جهان تاج بخش روی زمین

که ختم گشت برو تا ابد جهانبانی

پادشاهی بون موید بتایید^۵ ربانی و مخصوص

بتوفیق^۶ سبحانی نصفتی کامل و مرحمتی شامل

داشتن بزیور عدل و عفت^۷ آراسته بون و بحلیه^۸ دین

مجتب^۴ Metr. male. متوالی B. ^۳ تا B. ^۲ دیگری P. ^۱

و عفت B. om. ^۷ بتوفیقات Id. ^۶ بتاییدات B. ^۵

و دیانت مزین و محلی از ارتکاب مناهی و ملامتی که
 سبب اختلال امور جهان داریست دور بثبات^{۱)} عهد
 و صدق قول مذکور و در اعلائی کلمه^{۲)} دین و قلع
 ملاحده^{۳)} بی ثبات و یقین سعی مشکور بجای آورد
 و در حفظ بیضه^{۴)} اسلام ید بیضا نمود و در بدایت
 حال او صدقه و ایاز که غلامان پدرش^{۵)} بودند
 مخالفت کردند و خواستند که ملکشاه بن برکیارق
 بجای والد خویش در حکومت عراق و خراسان
 و فارس و سایر بلاد ایران که تعلق به او میداشت
 مستقل و مستبد باشد و لشکری فزون از چند و چون
 فراهم آورده مستعد حرب و پیگار گشتند و سلطان محمد
 نیز سپاهی بیکران جمع کرده بچنگ ایشان بشتافت
 و چون هر دو فریق صف آرای گشتند مدد سباوی
 شامل حال سلطان گشته بر بالای سر مخالفان ابری
 بشکل اندها پیدا شد که آتش از دهانش می بارید
 از هول این واقعه^{۶)} قیامت اثر جمهور لشکر ملکشاه^{۷)}
 سلاحها از بر افکنده فریاد الامان بر آوردند صدقه
 در مصاف گشته گشت و ایاز را گرفته نزد سلطان
 آوردند و او نیز بموجب فرموده از عقب صدقه روان

جمهور B. verba^{۳)} پدرش Id.^{۲)} و ثبات P.^{۱)}
 post بارید praecedens collocat. لشکر ملکشاه

شد و سر صدقه را بخراسان نزد سلطان سنجر فرستاد.
 ملکشاه را محبوس گردانیدند و چون در نرمان بر کیبارق
 بواسطه خصومت و نزاعی که میان او و برادرش آمداد
 یافت چنانچه شبهه از آن درین اوراق رقم زده کلمه
 بیان گشت کار ملاحظه بالا گرفته بود و سلطان
 محمد بعد از آنکه بیغداد رفته و باعزاز^{۱)} و احترام
 و القاب عالی اختصاص یافته بود از آنجا مراجعت
 نموده بغلع و قبع^{۲)} و استیصال ملاحظه پرداخت.

فصل ۱۷

ذکر استیلای احمد بن عبد الملک^{۳)} عطاش بر نرکوه
 و هلاک طایفه از اهل اصفهان بسعی نابینائی^{۴)}

سلطان ملکشاه در ایام سلطنت خویش در
 ولایت اصفهان قلعه متین و صلبی بنا نهاد که
 آنرا نرکوه میگفتند و در غیبت سلطان خزانه و اسلحه
 و وشاقان و دختران حرم سرار به آن حصار می بردند
 و طایفه از دیالیه که بجانب ایشان وثوق و اعتماد
 تمام بود بحر است و محافظت آن قلعه قیام می

و قبع omissio نمود و بغلع B. ۲) باعزاز B. ۱)

addit نابینائی B. post ۱) عبد الملک Id. om. ۳)

شقاوت پشروه

نبودند و چون عبد الملک داعی اسمعیلیه بنابر^{۱)} خوف
 جان که از ارباب اصفهان داشت شریخته بالموت
 رفت پسرش احمد که بحسب ظاهر از افعال واقوال^{۲)}
 پدر ابرا و تبرای می نبود در اصفهان ساکن گشت
 و پیشوای کلمه^{۳)} نحن فحکم بالظاهر علمای آن
 دیار رقم سیرت اهل سنت و جماعت بر ناصیه^{۴)} حال
 احمد کشید و هیچکس متعرض وی نباشد و او
 بیهانه^{۵)} معلی کونکان و غلامان خود را بغلعه انداخت
 و گاه گاه بشهر آمده جهت دختران سرای مغنعه و امتعه
 که مناسب ایشان بودی^{۶)} خریده بغلعه بری و با
 دیالیه خلوتها ساخته آنجماعت را بذهب اسمعیلیه
 دعوت کردی و باندک روزگاری ساکنان حصار سر در
 خط فرمان احمد نهاده او را حاکم و پیشوای خود
 ساختند و او در ظاهر اصفهان دعوت خانه ساخته که^{۷)}
 هر شب از اهالی شهر طایفه^{۸)} بآنجا می آمدند
 و بقبول دعوتش بر خود منت می نهادند تا عدد
 متابعان احمد بسی هزار رسید و در عهد او نابینائی
 در اصفهان بدید آمد که او را علوی مدنی میگفتند
 و در آخر روز بسر کوچه^{۹)} خویش عصا بدست گرفته

که^{۱)} بود B. ^{۲)} واقوال Id. om. ^{۳)} بر B.

بایستادی و شگفتی خدایش بیامرزند^۱ هر که این پیر
 ضریر را بیخانه^۲ او رساند که راه ناهموارست و آن
 نایبنا^۳ سرائی داشت در اقصای^۴ کوچه و در آن
 سرا سردابها مرتب ساخته بودند و آن کوچه^۵ بود چون
 راه عدم تاریکی و طریق بیرون شدن نداشت و هر کس
 که بسبب احرار ثواب آخرت آن پیر نایبنا را دست
 گرفته بوثق میسرسانید^۶ جمعی از خانه بیرون
 میجستند و او را باندرون سردابه آورده بانواع عذوبش
 میکشیدند و سرم خویشان و عزیزان خود را^۷ شگم کرده
 هیچکس مدتی مدید پی بدر نبرد^۸ تا روزی
 نری شدا بدان خانه^۹ رسیده چیزی خواست و دران
 اثنا ناله حزین^{۱۰} در آلود شنید^{۱۱} بتصور آنکه
 دران سرا رنجور است که می نالد شگفت خدای
 تعالی رنجور شمارا شفا دهد و یاران علوی شمان
 برزد که مگر زن شدا از حال ایشان آگاهی یافته
 لا جرم جمعی از وثاق بیرون دویدند تا آن ضعیف را
 در خانه کشند و کشند و آواز پای ایشان محسوس
 عورت گشته روی بگریز نهاد و بر سر کوچه

B. ۴) اقصی Id. ۳) و نایبنا P. ۲) بیامرزان B. ۱)
 روزی B. ۷) زن Id. ۶) خون B. ۵) میسرسانیدی
 شنیده B. ۹) حزین Id. om ۸) شگدائی با خانه

رسیده^۱) صورت حال تغیر کرد مردم خود در جست و جو بودند فی الحال به آن خانه در رفتند و علوی مدنی را با خویش^۲) و جمعی از ملاحده بگرفتند و در آن سرا چاهها^۳) و سرابها یافتند پیر از خسته و کشته و بر دیوارها^۴) چهار میخ کمره فریاد از نهان خلق^۵) بر آمد آنگاه اهل اصفهان آنجماعت فسقه فحشه را بر سوائی تمام بکشتند و سوختند و مردگان خود را^۶) بگورستان برده دفن کردند و بالجملة در آنزمان که سلطان محمد بیابادان رفت احمد عطاش ذخیره بسیار بقلعه کشیده کارش قوی شده بود و سلطان از دار السلام مراجعت نموده باصفهان رفت و در محاصره^۷) درکوه و تضییق^۸) ملاحده مبالغه تمام نبود چون امر محاصره چند سال امتداد یافت و ذخیره^۹) اهل^{۱۰}) قلعه باتمام رسید احمد عطاش قاصدی نزد وزیر سلطان سعد الملک اوجی^{۱۱}) که در خفیه دعوت او را^{۱۲}) قبول کرده بود و در سلک اسمعیلیه انتظام یافته فرستاد و پیغام داد که در حصار

چاهها P. ^۳) با زنش Id. ^۲) و بر کوچه و بازار B. ^۱)

Id. ^۷) و مردگان را B. ^۶) و خلق Id. ^۵) دیوار B. ^۴)

ساوجی B. ^۹) اهل P. om. ^۸) و تضییق P. و بتضییق

او Id. ^{۱۰})

نه ذخیره ماند^۱) و نه مردان کار وبالضروره درین
دو سه روز قلعه را^۲) تسلیم خواهیم نمود سعد الملک
گفت که یک هفته توقف باید کرد تا من این سگ را
یعنی سلطان را^۳) از میان بر دارم چون حرارتی قوی
بر مزاج سلطان محمد استیلا داشت در هر ماهی
بیکبار^۴) قصد فرمودی و چون موسم آن نزدیک رسید
سعد الملک مبلغ یک هزار^۵) دینار سرخ و خلعتی نفیس
بغضاد داد تا به نیش زهر آلود قصد سلطان کند
و از سگالش بد وزیر و پیغام احمد و جواب سعد الملک
حاجبی از حجاب مشار الیه که وقوف داشت این راز
با زن خویش در میان نهاد و آن مستوره در شب
وصال صورت حال را با معشوق خویش گفت و بهغتضای
کل سر جاور الاثنین شاع این حدیث بوسایط مسوع
سلطان گشت روز دیگر سلطان تبارض^۶) کرده بطلب
فصاد فرستاد و چون فصاد بازوی او بسته خواست
که نیش فرو برد^۷) سلطان از سر غضب در وی
نگریست فصاد را از مهابت شهریاری لرزه بر اعضا
افتاده صورت قضیه معروض داشت و سلطان فرمود

et P. verba B. سگسار را^۳) P. قلعه^۲) B. ماند^۱)
B. om.^۴) ante چون یعنی سلطان را
نیش نرند B.^۷) تمامضی P.^۶) هزار Id.^۵) بیکبار

تا بهمان نیش فصارا فصد کردند و او فی الحال
 جان بهالک سپرده سخن منہیان کہ پیش ازین
 سعد الہلکرا بہذہب الاحاد و معادات سلطان منسوب
 میساختند بیغین پیوست لا جرم اورا با اتباع و متعلقان
 ہلاک ساخت و زن حاجبش را کہ این سر ازوی فاش
 شدہ بود بہعشوق داد و ہم دران ہفتہ اسمعیلیہ قلعه
 بسپردند و احمد عطاش را دست بستہ و بر شتری
 نشانده باصفہان^۱ در آوردند و در آنروز نریادہ از
 صد ہزار کس باستقبال او بیرون آمدہ سرگین
 و خاکستر و امثال آن بر سرش نثار میکردند و در پی
 او افتادہ بنمسخر^۲ و استہزا با وی خطاب می نمودند
 در اثنای این حال شخصی ازوی پرسید کہ میگویند
 کہ^۳ تو منجیبی ماہری چونست کہ این واقعہ را در
 رایحہء طالع خویش ندیدہ بودی جواب داد کہ در
 احکام طالع خود مشاہدہ کردہ بودم کہ درین سال
 با خلق بسیار و لشکر بیشمار^۴ باصفہان در می آیم
 اما بہ این کیفیہ نمیدانستم بالجملہ احمد عطاش را^۵
 یا متابعان باقباح و جہی کشتہ^۶ بسوختند و قلعه را
 خراب کردند و بعد از ان سلطان محمد اتابک

P. ^۱ کہ B. om. ^۲ Id. ^۳ بشار P. ^۴ Id. ^۵ عطاش ^۶ Id. ^۷ سنگین
 شدہ P. add.

شیرگیرا به محاصره قلعه الموت نامزد فرمود و او
 بموجب فرمان به آن مهم مشغول گشت اما تسخیر
 قلعه بواسطه فوت آن شهریار دین پرور^۱ با تمام
 فرسید نغله اخبار گفته اند که بعد از کشته شدن
 سعد الملک بن فخر الملک بر دست فداییان
 اسمعیلیه برادرش ضیا الملک احمد بر مسند وزارت
 نشست و او پیوسته با سید ابو هاشم همدانی که
 امثال این فریق نسبت بوی کداییان بینوا بودند
 معادات می ورزید و مقابح او را که واقع و غیر واقع
 بود بسع سلطان میرسانید و مهم بجائی رسید که از
 سلطان متغبل شد که اکثر سید را به او سپارند پانصد
 هزار دینار بخزانة رساند و سلطان اجابت نموده ابو
 هاشم ازین معنی خبر یافت و از راه غیر مشهور بیکهفته
 از همدان باصفهان شتافت^۲ و در همانشب با یکی از
 خواص سلطان که او را قراتگین میگفتند ملاقات
 نموده ده هزار دینار زیر سرخ برسم پیشکش به او
 گذرانید^۳ و گفت ملتیس آنست که امشب مرا
 بخدمت سلطان رسانی که دو سه کلبه معروض دارم
 و قراتگین در مدت العمر^۴ ده دینار سرخ ندیده بود و در

در مجلس B. ^۳ آمد Id. ^۲ دین دار P. ^۱
 و قراتگین چون هرگز Id. ^۴ حاضر کرد

حوصله^۱ وی نمیکنجید که کسی اثر سر این مبلغ
 در^۱ گذشته بمثل چون او شخصی بخشد لا جرم
 استفسار^۲ نمود که این وجه را بسلطان باید رسانید
 سید گفت حاشا این محقر خاصه^۳ تست وقراتگین
 چون بغایت مغرب وکستناخ بود بر قوم سید را بخدا منت
 پادشاه برد وسید دعائی بخیر گفته دری که مقومان
 اثر قیمت نمیدانستند پیش سلطان نهاد وبتضرع
 وتخشع معروض داشت مدتهاست که احد قصد
 خان ومان من دارن وشنیدم که درین ولا بند^۴ را
 بیانصد^۳ هزار دینار خریده است واز^۴ خداوند
 عالم سزاوار نباشد که فرزند رسول را که پیر وعاجز
 باشد بفروشد واین بدنامی تا ابد بماند اکنون اثر
 امر جهت اخراجات لشکر محقری ضرورت است من
 مبلغ^۵ هشتصد هزار دینار میدهم بشرطی که سلطان
 وزیر را تسلیم من کند چون حب مال بر حفظ وزیر
 غالب آمد التماس سید ابو هاشم را باجابت مقرون
 کردند وسید مسرور اثر دار السلطنت اصفهان بیرون
 آمده راه همدان پیش گرفت وغلایم اثر خازنان بر
 اثر او متوجه شد تا مال قبض کند چون بهمدان

Id. ^۱ B. om. در ^۲ Id. استبصار ^۳ B. پانصد ^۴ Id.

مبلغ ^۵ P. om. اثر

رسید خواست که در سرای سید نرول کند وینزل
 روزگار گذرانند سید بوی پیغام داد که منزل^{۱)}
 تو کاروان سراست یا صحرا اقامت تو درین ولایت
 چندانست که نر شمرده تسلیم نمایم^{۲)} و نفقه و اخراجات
 حواله بکیسه^{۳)} تست و غلام بخانه^{۴)} سید آمده خواست
 که پای از محل ادب بیرون نهد ابو هاشم گفت
 که اگر بی ادبی مگر والا فرمایم که ترا بر در
 سرای بیاویزند^{۵)} و صد هزار دینار دیگر بجزمانه^{۶)}
 تسلیم خزانہ کنم تا هزار غلام که بهتر از تو باشد
 بخرند و در یک هفته بی آنکه قرضی کند یا متاعی
 فروشد آن مبلغ خطیر را تسلیم نمود و فلسی بغلام نداد
 و غلام بتعجیل باز گشته وجه^{۷)} مذکور را باصفهان
 رسانید سلطان از وی پرسید که بدین نروی این
 همه نر^{۸)} از کجا آوردی غلام گفت که^{۹)} سید ابو
 هاشم همه را از خانه^{۱۰)} خود بیرون آورده بمن تسلیم
 نمود و چندان مهلت شد که نر مسکوکا را شمرند
 و نامسکوکا را سنجیدند سلطان از وفور مال ابو

Videtur^{۴)} بیاویزم B. نمایند P. ^{۲)} نزل B. ^{۱)}
 compositum ex ب، حرم et آن et adverbialiter positum
 significatione necessario, prorsus; in lexicis non comparet.
 آورده غلام که P. ^{۶)} مال B. ^{۵)} بجزمانه P.

هاشم متعجب شده حکم^۱ فرمود که احمد بن نظام
البلک را به او سپارند بعضی از مورخان گفته اند
که سید با وزیر بغتحوای بیت^۲

بدی را بدی سهل باشد جزا
اگر مردی احسن الی من اسا

عمل نبود و برخی برانند که بیقتضای^۳ کلبه و جزا^۴
السبیئة سنة مثلها کاربند شد آورده اند که سلطان
محمّد در حالت^۵ نزع پسر خون محبوب را گفت
که تاج را بر سر نهاده بر تخت باید نشست محبوب
گفت که امروز روز^۶ نیک نیست سلطان جواب داد
که اما بر تو نیکست و این چند بیت از نتایج طبع
وقاد اوست که در مرض موت املا کرده است بیت^۶

بزخم تیغ جهانگیر و گرز قلعه کشای
جهان مسخر من شد چو تن مسخر رای
بسی بلاد گرفتم بیک اشارت دست
بسی قلاع کشادم بیک فشردن پای
چو مرثی تاختن آورد هیچ سون نداشت
بقا بقای خداست و ملک ملک خدای

بیقتضی P. ۳) متغارب Metr. ۲) حکم P. om. ۱)
مجتث Metr. ۶) P. om. ۵) حالات Id. ۴)

مدت سلطنت سلطان محمد سیزده سال و کسری بود
و زمان حیاتش سی و هفت سال ^۱:

فصل ۱۸

ذکر سلطنت سلطان السلاطین معز الدین ^۱ سنجر
بن ملکشاه

سلطان سنجر پادشاهی بود از اهل سلجوق متبع
بطول عمر و طیب ^۲ عیش و نشر ذکر و جمع مال و فتح
بلاد و جمع اهل فتنه و فساد و خدای ترس و شرمگین
و کریم طبع و رعیت پرور بود مراسم جهانگیری
و جهانداری نیکو دانستی و اقامت لوازم خسروی
و شهرپاری کما ینبغی توانستی اگرچه در ادراک
جزئیات امور ساده لوح بود اما در کلیات قضایا مثل
لشکر کشیدن و در معرکه با خصوم ^۳ و منازعان
کوشیدن و تربیت اولیا و تذلیل اعدا و احترام علما
و تبجیل ^۴ فضلا و ترویج ^۵ شریعت غرا دقتنه مهمل
نگذاشتی نوزده مصاف معتبر دان ^۶ دندن هم
مظفر و منصور آمد و مدتها از قبل برادران خرد بر کبارق
و سلطان محمد در دیار خراسان با حکومت اشتغال

خصام Id. ^۳ و حلیه B. ^۲ معز الدینا والدین B. ^۱

هغه B. ^۶ ترویج P. ^۵ و تبجیل B. ^۴

می نمود و چهل و اند سال به استغلال بعد از ایشان
 بفرمان دهی مشغول شد و در بدایت سلطنت بچنگ
 برادرزاده^۱ خویش^۱ محمود بن محمد بن ملکشاه
 از خراسان متوجه عراق گشت و بعد از تلافی فریقین
 و تسویه^۲ صغوف و اعمال آلات^۲ حرب و استعمال ادوات
 طعن و ضرب^۳ محمود منهرم گشت و بطرف ساوه
 شتافت و چون در قدمت وقوت سنجرى واضطرار
 و در ماندگی خویش تامل نمود بخدمت^۴ عم رفته
 زبان باستعداد^۵ و استغفار کشاده سلطان سنجر از سر
 جریمه^۶ او در گذشته مملکت عراق عرب و عجم
 بوی تفویض فرمود مشروط بآنکه نخست در^۶
 خطبه نام سلطان سنجر برند آنگاه نام محمود و در
 هر موضعی از مواضع امهات بلاد که بمحمود رقم
 اختصاص کشد دست تصرف نواب دیوان اعلیٰ از آن
 ولایت کوتاه نباشد و در بدایت^۷ حال دیار غزنین را
 که داور الملک سلطان محمود بن سبکتگین بود
 مستخلص گردانیده نیابت خود را ببهرامشاه غزنوی
 که از اولاد سلطان محمود بود داد و مقرر فرمود که

۱) B. ۲) Id. ضرب ۳) Id. male و آلات ۴) P. ۵) B. خون ۶) Id. ۷) آنکه در B. و بخدمت
 om. بی و بدایت

هر روز هزار دینار بخترانه رساند و بعد از مدتی
 بهرام‌شاه دم استبداد نرزه با سلطان^{۱)} آغاز مخالفت
 نهاد و سلطان عنان عزیت به آن صوب منعطف
 گردانیده بهرام‌شاه در مقام عذر خواهی آمد و خراج
 گذشته تسلیم نمود و کدورت خاطر شهر یاری بصفا
 تبدیل یافته سلطان مراجعت نمود و مغرب بسطان
 السلاطین در افواه^{۲)} و السنه^{۳)} سایر و ادبیر گشتن گویند
 که چون والده^{۴)} سلطان سنجری فوت شد علما و صلحا
 از برای ادای صلوٰه جنازه حاضر گشتند سلطان با
 ایشان گفت که از شما کسی پیش رو که مدت
 حیات نماز او عدا قضا نشده باشد آنجماعت متوقف
 شده هیچکس متصدی امامت نگشت عاقبت سلطان
 قدم پیش نهاد نماز گزار^{۵)} و ازین قضیه بوضوح
 پیوست که از مبدء تکلیف تا آن غایت فریضه بر
 سبیل قصد قضا نشده بود و در سنه اربع و عشرين
 و خمسایه حاکم سمرقند محمد بن سلیمان دم از
 عصیان و طغیان نرزه سلطان لشکر بها و مرا^{۶)} الزهر کشید
 و او در آن^{۷)} شهر متحصن گشت و چون مدت محاصره
 امتداد یافت اکثر مردم سمرقند بویا و گرسنگی تلف
 شدند و محمد بن سلیمان طوعا او کرها دست در

در B. ^{۱)} بگزارد Id. ^{۲)} السنه B. ^{۳)} بسطان P. ^{۴)}

دامن استنبان زده از شهر بیرون آمد و سلطان سمرقند را
 بیکی از غلامان داده او را همراه خویش بخراسان
 برد و بعد از چند شاه بر سر رضا آمده بار دیگر
 حکومت آن مملکت تعلق به محمد سلیمان گرفت
 و سلطان اکثر ممالک پدرش^۱ در حیطه ضبط و تصرف
 آورده خوارزم را به اتسر بن محمد بن نوشتگین غرچه
 داد و میان او و سلطان منازعات واقع شد چنانچه بعضی
 از آن در قضایای خوارزمشاهیان رقم زده کلاک بیان
 خواهد گشت انشا الله تعالی و مملکت سیستان
 و زابلستان را^۲ بتاج الدین ابو الفضل ارزانی داشت و او
 در شجاعت و مردانگی و کیاست و فرزاندگی نظیر
 و عدیل نداشت و در رای و رویت و حرب و مقاتلت اعتماد
 شاه و سپاه بر وی بود.

فصل ۱۹

ذکر رفتن سلطان سنجر بجانب ما وراء النهر و مصاف
 دادن با قراختنای و انهرام یافتن از ایشان و مراجعت
 آنحضرت بخراسان

چون معظم معبوره عالم در تحت تصرف سلطان
 سنجر آمد ملوک اطراف و گردنکشان آفاق سر بر

۱) B. پدر را ۲) P. om. را

خط حکم او نهادند و فرمان او در شرق و غرب عالم
 نغان یافت امرا و ارکان دولت از فسحت مملکت
 و کثرت نعمت باد غرور و پندار بدماغ خود راه داده
 بی‌رسمیهای تمام^{۱)} بنیاد کردند و در خلال این احوال
 بسببی از اسباب سلطان سنجر عازم سمرقند شد
 و دران اوان حاکم سمرقند^{۲)} احمد خان بود که دوازده
 هزار بنده^{۳)} درم خریده داشت و مرض فلج بر وی
 مستولی شده بود و احمد خان چون شنید که سلطان
 متوجه آنجاست بمرمت برج و باره^{۴)} سمرقند مشغول
 شده دران شهر متحصن گشت و بعد از شش ماه که
 سلطان سنجر او را محاصره کرد بتنگ آمده حصار
 سپرد و خدمتش را^{۵)} در محفه پیش سلطان آوردند
 دهانش کتر شده بود و لعاب ازان میرفت چنانچه
 قوت تکلم نداشت سلطان رقم عزل بر صفحه^{۶)} حال
 احمد خان کشیده حکومت آن دیار را^{۷)} به پسرش
 نصر خان ارزانی داشت و قراختای که در نواحی
 سمرقند یورت^{۸)} داشتند و از تحکیمات امرای
 سنجری بستوه آمده بودند درین اوقات خوف جلا

برج و باره^{۴)} Id. om. ^{۳)} ما وراء النهر. ^{۲)} بی‌رسمیها. ^{۱)}

یورت false; یورش. ^{۸)} Id. دیار. ^{۵)} و خدمتش. ^{۶)} P.

est vox turcica significans possessio, dominium.

علاوه^۱) آن گشت و منشاء این قضیه آنکه خواص
 سلطان بنابر اعراض فاسد خویش^۲) معروض داشتند
 که قراختای مکنّت وحشت تمام پیدا کرده اند
 اگر در دفع ایشان ازین ولایت اهبالی و تکاسلی^۳)
 درود مبادا که فتنه متولد گردد که تسکین آن
 نتوان داد این سخن در خاطر سلطان جایگیر
 آمده حکم فرمود تا چهارپایان آنجماعت را برانند
 و ایشان زبان بتضرع و زاری کشاده با امرا گفتند که
 ما پنجاه هزار شتر و ده^۴) هزار کوسگند بطیب نفس
 میدهیم مشروط بآنکه^۵) سلطان بر سر عنایت آید
 امرا راضی شده رؤسای این قوم در آن اثنا شکرپخته
 به اردوی گورخان که از سلاطین ترکستان بمنزید
 شوکت امتیاز داشت رفتند^۶) و بعرض او رسانیدند
 که پادشاه خراسان مسن و مبهوت شده و حکم مبالغه
 بکودکان و غلامان تعلق گرفته و بتقریر امثال این
 کلمات گورخان را^۷) بسحاربه^۸) سلطان و تسخیر بلاد
 خراسان و ما و ما^۹) النهر ترغیب و تحریص نمودند
 و گورخان لشکری سنگین فراهم آورده متوجه حرب^{۱۰})

۱) B. mendose. ۲) Id. فاسده. ۳) B. و تکاسل.

۴) Id. اسب و پنجه. ۵) P. آنکه. ۶) B. رفت.

۷) P. om. ۸) B. om. ۹) حرب.

سلطان شد و خراسانیان با وجود^{۱)} عدم اتفاق در
خیال داشتند که صد چون گورخان طاقت مقاومت
ایشان ندارند و ندانستند که غرور و پندار موجب
خسران و مستلزم خسارت چون تلاقی فتنین دست
دو سپاه مخالفان که از حین تعداد بیرون بود
اطراف و جوانب سلطان احاطه نموده آتش قتال
زبانه زدن گرفت و شکستگی^{۲)} فاحش باهل اسلام
مراه یافته سی هزار کس در آن معرکه بشهادت رسیدند^{۳)}
و سلطان سنجر در آن مصاف متحیر مانده زیرا که
نه راه گریز بود و نه مجال آوین^{۴)} عاقبت ملک^{۵)}
تاج الدین ابو الفضل گفت که ای خداوند عهد
جهد باید کرد تا^{۶)} ازین معرکه بیرون رویم که
محل ثبات و قرار نیست و سلطان با سیصد سوار نامدار
بر صغوف کفار زده با ده پانزده کس جان بکنار
کشیده باحصار ترمذ آمد و بغیة السیف مجروح
وید حال به او پیوستند فرید الدین کاتب درین
واقعه گوید . . . بیت^{۷)}

شاهان زنسان تو جهانی شد راست

۱) B. male. و خراسانیان را وجود. ۲) P. شکستی.
۳) B. om. ۴) گریز و مجال آوین بود. ۵) B. رسید.
۶) Metr. ۷) P. که. ۸) ملک.

تبغ تو چهل سال نراعدا کین خواست
 شکر چشم بدی رسید آن هم نرقضاست
 آنکس که بیک حال بماندست خداست

دران جنگ ده هزار کس از معارف^۱ لشکر سلطان
 بغتل آمدند^۲ و ترکان خاتون منکوحه^۳ آنحضرت
 با جمعی از مشاهیر امرا اسیر و دستگیر کردند چون
 سلطان روی بهزیمت نهاد تاج الدین ابو الفضل
 ملک نیمروز در قلب لشکر بجای سلطان پایستاد
 و جنگهای مردانه کرد^۴ بمرتبه^۵ که مخالفان از وفور
 جلاست^۶ او متعجب گشتند و عاقبت ملکا را شکر گرفته
 نزد خان بردند و خان او را ندیم و حریف خویش
 گردانید و بعد از سالی در مرکب مهد علیا و مصاحبت
 سایر اسیران بایران رخصت مراجعت یافت^۷ و ازین
 شکست رفع و شکوه سلطان در ضایع نقصان یافت
 و هرچه مدّة العسر اندوخته بود تلف شد و بعد از مدتی
 سلطان بجانب عراق رفته مسعود سلجوقی که مالک
 آن مالک و برادرزاده اش بود بخدمت عم پیوست
 و در اثنای این اوقات بهرام شاه غزنوی خبر استیلای
 خویش بر غوریان و سر سوری شهرزاده^۸ ایشان^۹ و خبر

کرده P. ^۳ رسید Id. ^۲ اصحاب B. add. ^۱
 شاهزاده^۸ آن دیار B. ^۶ ارزانی داشت P. ^۵ جلاست B. ^۷

مرثی سام بسطان اسلام فرستاد فخر^۱ الدین خالد
 مروی درین باب گوید رباعی^۲
 آنها که^۳ بخدا منت نغای آوردند
 سرمایه عمر خویش طاق آوردند
 دور از سر تو سام پسر سام ببرد
 واینکه^۴ سر سوری بعراق آوردند

وسطان باندک فرصتی از ری روان گشته بخراسان
 آمد و در خلال این احوال علاء الدین حسین جهانسوز
 غوری خروج کرده بانتقام برادر خویش^۵ سوری از
 غور روی بغزنین نهاد و بهرام شاه هزیت کرده
 غزنین را^۶ فتح نمود و لشکر بسیار در ظل رایت او
 مجتمع گشتند و امیر علی چتری که سلطان سنجر
 او را از درجه مسخرگی بمرتبه امارت رسانیده بود
 حقوق نعمت فراموش کرده و با حاکم^۷ غور متفق
 شده باعلان کلمه عصیان مبادرت نمود و علاء الدین
 حسین لشکر سنگین از غزنین و قندهار و کرمسیر
 و جبال غور مرتب ساخته روی بخراسان نهاد و سلطان
 سنجر بدفع شر او حرکت فرموده در حدود اوبه هر

^۱ P. om. ^۲ هزج Metr. رباعی P. om. ^۳ و فخر B. ^۴ که
 B. ^۵ غزنین P. ^۶ خون Id. ^۷ و نیک B. ^۸ و بحاکم

دو لشکر بهم رسیدند و مخالفان هر چند روی جنگ
 برای ابقای نام و ننگ کوشیدند مغید نیفتاد و علاء
 الدین حسین و علی چتری بذل اسیری شرفدار گشته
 سپاهشان^۱ منهزم شد و سلطان ملک علاء الدین را
 بخواجه^۲ متغافل سپرد و سایر اسیران غور ترحم نمود
 اما حکم کرد تا^۳ علی چتری را در زیر علم بدو نیم
 کردند ازین فتوح مبین بار دیگر حشمت و هیبت
 سلطان روی زمین در خاطر خواص و عوام قرار یافت
 و کار مملکت بتجدید رونق و طراوت شرفت ملوک
 اطراف و اساطین سلاطین بارسال رسل و رسائل بخدمت
 آن شهریار نیکو اعتقاد تقرب و توسل جستند و علاء
 الدین حسین هر چند پادشاهی^۴ قهار منتقم بود اما
 ظریف و شیرین سخن و خداوند نظم و نثر بود و سلطان
 بنابرین او را جلیس و همنشین خویش گردانید و روزی
 در مجلس عالی طبقی مشحون بدر^۵ نفیس حاضر
 آوردند سلطان آنرا بملک غور بخشید و او فی
 الحال این رباعی انشا کرده معروض داشت (رباعی^۶)
 بگرفت و نکشت شه مرا در صف کین
 هر چند بدم کشتنی اثر روی یقین

پادشاه Id. ^۳ نموده حکم کرد که B. ^۲ سپاه P. ^۱

هزج Metr. بیت P. ^۵ بدر B. ^۶

وانکه بطبق میدهدم در زمین
 بخشایش و بخشش چنان کرد و چنین
 عاقبت سلطان پرتو اهتمام بر حال علاء الدین حسین
 جهانسونر^۱ افکنده ملک غور^۲ و مضافات آنرا به او
 داد و شرح حال علاء الدین حسین در ضمن قضایای
 ملوک آن سرزمین از مساعدت و وقت مامولست بجز

فصل ۲۰

ذکر شرفناری سلطان سنجر بدست غزان و مال حال
 آن خسرو و ثقینی ستان

ترکمانان غر قریب باچهل هزار خانه دار^۳ بودند
 و در ولایت ختلان و چغانیان و نواحی بلخ یورت و مقام
 داشتند و هر سال بیست و چهار هزار کوسفند کسبیه^۴
 ایشان بود که بمطبخ سلطان رسانیده در مهان امن
 و امان روزگار میگذرانیدند و از قبل خوانسار در
 وقت مقرر معهود در هر سال^۵ کسی رفته اغنام

خانه‌وار P. ^۳ ملک او Id. ^۲ جهانسونر B. om. ^۱

ex con-
 Recepti کسبیه کسبیم aut کسبیم Uterque cod. ^۴
 significans *lytrum*
 vid. Meninsk. lex. s. v. ^۵ B.

در om. هر سال

قبض کردی نوشتی شخصی به این مهم نامزد شده
 بمیان غزان رفت و آغار تعدی و تحکم کرده در غت
 و سبین^{۱)} کوسغندان مناقشه و مبالغه بسیار نمود
 و سفاهت بی اندازه از وی صدور یافت جمعی از امرای
 با حشمت و تدبیر که پیشوا و مقتدای^{۲)} آن طایفه
 بودند تحصیل اهانت و مذلت نیاورده محصل را در
 خفیه هلاک کردند و از ادای خراج سر باز نبردند
 در دایره طغیان نهادند و خوانسالار از بیم مدتی
 صورت حال از سلطان پنهان داشته کوسغندان شبیلان
 از خاصه خویش سرانجام می نمود^{۳)} چون امیر
 قباچ وال بدخ بمر و آمد خوانسالار کیغیه واقعه با
 او در میان نهاد امیر قباچ در وقت عرض مهمات
 معروض داشت که استیلای غزان بر ولایت از حد
 اعتدال تجاوز نموده حرکات ناموزون آنجماعت
 بهرتبه افراط رسیده و بیورث آن طایفه بدخ نزدیکست
 اثر خداوند عالم شکنجی آنجماعت به بنده ارزانی
 دارد من آن قوم متهور را مغهور و زردون گردانم و هر
 سال سی هزار کوسغند بمطبخ رسانم سلطان ملتئم
 قباچ را باجابت مقرون گردانیده فرمان داد تا دران

B. ^{۳)} پیشوای مقتدای. Id. ^{۲)} mendose. و ثبین. B. ^{۱)}

باب مثالی نوشتند و قباچ چون به ^{۱)} بقیة الاسلام بدخ
 مراجعت نمود یکی از خواص خود را پیش ایشان
 بشحنگی فرستاد و کوسفندان باقی را طلب داشت
 غزان گفتند که ما بندگان خاص سلطانیم و بغير
 از و هيچکس حاکم خون نمیدانيم و باهانت واستهزای
 عام فرستاده^{۲)} امير قباچ را از میان خون بیرون کردند
 و قباچ ازین معنی تافته شده با پسر خون ملکی
 الشرف روی بمحاربه^{۳)} ایشان نهادند و در جنگ هر
 دو ^{۴)} کشته شدند حمد الله مستوفی گوید که
 چون فرستاده^{۵)} قباچ مایوس از غورت غزان مراجعت
 نمود قباچ پسر خویش را بد آنجا ^{۶)} فرستاد تا غزان را
 در مقام متابعت آور و ایشان همچنان بر طغیان اصرار
 نمودند و او عاقبت خود بر سبیل شکار به آن حدود
 رفت ارباب عصیان چون پدر و پسر را به یکجا دیدند
 در قتل آن دو بیگناه اهل و امهال جایز نداشتند
 چون خبر این واقعه بمرو رسید ^{۷)} ارکان دولت واعیان
 حضرت با سلطان گفتند که دست درازی این مشت
 مفسد بنهایت انجامید در ناموس سلطنت روا
 نباشد که پادشاه اسلام ازین قوم نمک بحرام انتقام

۱) B. om. به ۲) deest in cod. P. ۳) B.
 رسیده P. ۴) بد آنجانب

نکشد و این حرکت را خرد نباید شمر و بر تائید
 زمره^۲ عصات تاخیر جایز نباید داشت والا جسارت
 ایشان زیاده شود و مهم ملوک و بین اختلال پذیر
 سلطان^۱ رای امرا مقرون بصواب شمره^۲ خواست که
 بر سنت بلخ روان شود و خبر توجه^۳ پادشاه عالم پناه
 بسمع غزان رسیده اندیشناک گشتند و رسولی چرب
 زبان بپایه^۴ سریر سلطنت مصیر فرستاده معروض
 داشتند که ما پیوسته در جاده^۵ عبودیت^۳ ثابت قدم
 بوده ایم و بر موجب^۴ حکم و فرمان خداوند عالم عمل
 نموده چون قباچ و پسرش قصد مال و عرض ما کردند
 ما بجهت حفظ اموال و عیال و اطفال بممانعت بر
 خاستیم و ایشان از قضای الهی در معرکه کشته شدند
 اکنون بغرامت صد هزار دینار و صد غلام خنائی
 ماه طلعت زهره جبین میدهم که اکثر هریک^۵
 از ایشان منظور نظر پادشاه روی زمین گردد صد
 چون قباچ شود^۶ سلطان چون عاجز و بیچارگی
 مجرمان مشاهده فرمود خواست که آبی بر آتش
 خشم نهد و مامول غزان باسعاف مقرون گرداند اما

بر جاده^۲ اطاعت B. ^۳ نموده Id. ^۴ سلطانرا B. ^۱

male. صد چون قباچ شود verba ^۶ In eod. cod. desunt ^۵ یک B. ^۴ و بموجب Id. ^۳

امرا ازین معنی امتناع نموده عرضه داشتند که اکثر
 درین امر تساهل و تکاسل مروی فتنه مروی نباید که
 بفساد ملک و ملت منجر گردد عاقبت سلطان بنابر
 صواب دید سران سپاه مروی بمنازل غزان نهاد و بعد از
 قطع مسالک ناهموار چون^{۱)} نزدیک بمنازل آن اشار
 رسید غزان زنان و فرزندان در پیشش رانده تضرع و زاری
 آغاز کردند و گفتند که اکثر سلطان از سر جریمه
 ما در گذردن از هر خانه یکمن نقره با آنچه سابقا
 متغیل شده ایم^{۲)} منضم گردانیم سلطان ترحم
 نمود شعر^{۳)}

خواست تا از مصاف کردن غز
 مرکب خویش را عنان تابد

و چون دولت بنهایت انجامیده بود امیر موید بزرگ
 و برنگش مروزی دست در عنان تکاور سلطان سنجبر
 زده گفتند که بی تادیب این مفسدان بهیچ وجه
 مصلحت مراجعت نیست چه^{۴)} این صورت بر عاجز
 وضعف سلطان محمول شود و پادشاه بنابر استصواب
 امرا در معرکه توقف نمود و امرا از مضمون این مغال

نموده B. ^{۱)} سابقا گفته ایم Id. ^{۲)} چون P. om. ^{۳)} مراجعت B. alio ordine ^{۴)} خفیف Metr. شعر P. om. بهیچ وجه مصلحت نیست که

غافل ماندند که بیت ۱)

بر ایشان میاور نریب چهارگی
که جانرا بکوشند یکبارگی

قوم غر چون از عنایت سنجری ۲) ناامید شدند دل
از جان پر ۳) شگرفته قتال آغاز نهادند و اکثر اعیان
لشکر بواسطه آنکه با امیر موید و برنقش صفائی
نداشتند در محاربه تهاون و سستی نمودند و در
همان لحظه سلطان و لشکر راه انهرام پیش شگرفتند
و مخالفان تعاقب شریختگان کرده خلعی کثیر را ۴)
هلاک ساختند و یکی از حواشی بساط جلالت مناط
که ۵) با سلطان از روی ظاهر مشابهتی داشت بدست
غزان افتاده بتصور آنکه پادشاهست سرداران غر پیش
او نرمین خدمت ببوسیدند و بر تختش نشانده
مراسم احترام بجای آوردند و او هر چند میگفت که
من سلطان نیستم باور نمیکردند عاقبت شخصی
از آن قوم او را بشناخت و گفت این مرد مطبخی
نراه ۶) سلطانست و غزان از تختش فرو آورده و انبانی پر
آرد از شگرنش ۷) آویخته از خیل خود ۷) براندند

۱) P. om. Metr. ۲) Id. خسروی ۳) P. om. ۴) B. کثیر ۵) P. om. ۶) B. مناب ۷) Id. خودش

و از عقب سلطان بنوعجیل شناخته او را بدست آوردند
و بر سرپیش نشانده شرط نرمین بوس بجای آوردند
و بر مرکاب عالی شهریاری^{۱)} روی برو نهادند و آن
شهر مشحون بود بخزاین و دقایق و نغایس اقبشه
و لطایف امنعه و مردم متمول در آن بلده چندان اقامت
داشتند که محاسب و هم از وصول بسرحد عد^{۲)}
واحصای آن عاجز بود و از نرمین چقر بک تا آن غایت
ساکنان خطه^{۳)} مرو در مهال امن^{۴)} و راحت و استراحت
می غنودند و چون غزان کافر منش بر شهری چنان
معهور که از مبدای آفرینش تا آنزمان^{۵)} قریب به آن
کس نشان نمیداد استیلا یافتند دست بنهب و غارت
بر آوردند و سه شبانروز بناراج مشغول شده آنچه در
ظاهر بود ربودند و بعد از آن خلقت را در تعذیب
شکنجه کشیده طلب مخفیات و دقایق کردند تا در
روی وزیر نرمین هیچ نگذاشتند و چون خاطر
نامبارکشان از مهم مرو فراغت یافت در خدمت
سلطان عنان بصوب نیشابور منعطف گردانیدند
و مردم آن بلده^{۶)} طایفه در اول واقعه حرکت المذبحین
کرد و جمعی از مخالفان را بقتل آوردند و عاقبت مغلوب

تا^{۶)} B. om. امن^{۳)} B. om. عد^{۲)} P. om. شهریار^{۱)} B.
deest in cod. P.

گذشته پناه بمسجد جامع بردند و کفره و فجره^۱ غر در
 مسجد فرو^۲ ریخته بر مرد وزن و پیر و جوان
 و مذنب و تائب ابغا نکردند و جویهای خون که هر یکی
 از آنها به جیحون دم مساوات میرسد در صحن^۳
 آنوضع متبرک روان شد و چون خسرو خاور بر سر
 روز بر گشتگان اهل^۴ مغرب تاخت بمسجد رفیع
 دیگر که خلقی در آنجا مجتمع شده بودند رفتند
 و آتش در ستونهای منقش مذهب مدهون آن مسجد
 زدند و شعلهای^۵ نار چنان بالا گرفت که شهر اتران
 روشن شد و تا روز آن مخایل بر روشنائی ستونهای
 مسجد بقتل و غارت و اسرار^۶ اشتغال می نمودند
 و چون در روی زمین چیزی نماند بسختن دیوارها
 و تفتیش نهان خانها مشغول شدند و بخاک و نمک
 اسیرانرا شکنجه کرده آن^۶ دو جنس نفیس در بینی
 و دهان ایشان ریخته طلب مخزونات و مدفونات
 می نمودند علما و مشایخ و اکابر خراسان بتعذیب
 آن ملاحین گرفتار شده درجه^۷ شهادت یافتند اتران
 جمله محمد بن یحیی که فاضلی متقی و عالمی

^۱) B. om. فرو ^۲) Id. om. صحن ^۳) deest in
 cod. B. ^۴) P. وشعله ^۵) B. و اسیر male. ^۶) Id. می
 کردند و آن

متوهم بود بشکندجه^۲ خاک هلاک کردند خاقانی
در شان او شگوید نظم^۱

در ملت محمد مرسل نداشت کس
فاضلتر از محمد یحیی فزای خاک
آن کرد شاه تهاکه دندان فدای سنگ
وین کرد روز قتل دهانرا فدای خاک
القصه در همه خراسان موضعی نماد که از ظلم غزان
خراب نشد و سلطان قریب چهار سال در میان ایشان
شرفنار بود و از بیم آنکه حرمش^۲ ترکان خاتون در
دست مخالفان ماند تدبیر استخلاص نمیکرد و چون
در سنه احدی و خمسین و خمسیایه حرم محترم سلطان
وفات یافت سلطان اندیشه^۳ مخلص نموده امیری
که بمحافظت او موسوم بود بغریفت تا او را بشکار
برند چون شکار کنان بکنار جیحون رسیدند امیر احمد
قماج که سفاین مرتب کرده^۳ انتظار میکشید چون
فرصت یافت سلطانرا از میان ایشان بر بوه در کشتی
نشانند و از آب عبور نمود چون غیبت سلطان امتداد
یافت امرای غر بر اسبان باد رفتار سوار شده بر اثر
او شتافتند و بر کنار آب رسیده صورت حال معلوم

P. ^۳ حرم سلطان B. ^۲ مضارع Metr. بیت P. ^۱
کرد انیده

کردند خایب وخاسر باز گشتند و سلطان در حوالی
جیحون چندان توقف نمود که پیرا گندشان لشکر
در ظل رایت نصرت آیت او مجتمع گشتند آنگاه
روی بدار الملک خون نهاد چون بمرو رسید خزانة
تهی و ولایت خراب و رعیت منتشر یافت غم و اندوه
بر مزاج شریفش استیلا یافته بمرضی سرایت کرد که
آخر امراض بود و در سادس عشرین ربیع الاول سنه
اثنین و خمسین و خمسمایه از دار غرور بسرای سرور
انتقال فرمود ولادت آنحضرت در سنه ۱^۱ شام در
سنه تسع و سبعین و اربعمیه اتفاق افتاده بود از
اینجهت^۲ سلطان ملکشاه او را سنجر نام نهاد
و هفتاد و دو^۳ سال و اند ماه^۴ عمر داشت بیست سال
از قبل برادران خون برکیارق و محمد در خراسان
حکومت کرد و چهل و یکسال به استقلال در اکثر
معبره^۵ جهان پنج نوبت سلطنت زد گندم گون
و محاسن طویل عریض داشت تمام هیکل و نیکو
صورت بود آثار مرحمت و عاطفت بر چهره^۶ او لایح
و ظاهر و انوار عدل^۷ و نصفت از ناصیه^۸ او ساطع و لامع

دو P. ^۳ آنجهت Id. ^۲ آنجناب بسنجر B. ^۱

Id. om. ماه و اند male, ut videtur, quum et Lubb-ut-
tewarich vitae annis addat octo menses. ^۵ B. عدالت

یون بقبول^۱ قلوب ومیلان طبایع^۲ از شهریاران واجب
 الاتباع تفرس وامتیان داشت وبعد از وفات سلطان
 خواهرزاده اش محبوب خان بن محمد خان که از
 جانب پدر نسبش بیغراخان منتهی میشد بحکومت
 خراسان اشتغال نمود و چون مدت پنج سال و شش
 ماه از حکومت او منقضی گشت یکی از خواص
 سلطان سنجبر بر وی خروج کرده اورا در نیشابور^۳
 میل کشیده وبعد ازان بعضی^۴ از ولایات خراسان
 بدیوان خوارزم شاهیان تعلق گرفت و بر برخی ازان
 دیار غوریان حاکم شدند اکنون عنان کیمیت
 خوشخرام قلم بتحریر احوال طایفه^۵ از سلجوقیان
 که در عراق و غیر آن حکومت کرده اند انعطاف می
 باید ومنه النوفیق وعلیه التکلان ۶

فصل ۲۱

ذکر سلطنت محبوب بن محمد بن سلطان ملکشاه
 سلطان محبوب پادشاهی یون نریبا صورت نیکو
 سیرت لطیف طبع و شیرین سخن طالعی مسعود

خروج P. alio ordine^۳ طبایع Id.^۲ و قبول B.^۱
 om. و بعضی B.^۴ کرده بر وی در نیشابور اورا
 بعد ازان

و کرداری^۱) محبوب داشت جبع و خرج سالک بغلام او
 محفوظ و مضبوط^۲) بود مستتر شد خلیفه او را سلطان
 مغیث الدین محبوب^۳) یمین امیر المومنین لقب داد
 بدو دختر داماد عم خود سلطان سنجر شد و از هر یک
 حق تعالی او را پسری کرامت فرمود و بطیور شکاری
 و کلاب معلم شتر و ولوعی تمام داشت چهار صد شکاری
 داشت با قلاهای مرصع و حللای زر بغت بعد از
 وفات^۴) پدر در سنه احدی و عشر و خمسایه در عراق
 عرب بر مسند سلطنت^۵) نشست و عیش سلطان سنجر
 بانجانب رفت و با وی محاربه نمود او^۶) منهرم
 گشت و بعد از آن از وی خشنود گشت چنانچه شبهه
 ازین قضیه ست گزارش یافت سلطان سنجر یک
 دختر خود ملکه خاتون بوی داد و چون ملکه در
 گذشت دختر دیگر را با او در سلک ازواج کشید
 نوبتی میان سلطان محبوب و مستتر شد خلیفه و حشمتی
 بدید آمده محبوب^۷) بغداد را محاصره نمود و بران
 ملک مستولی گشت آنگاه از سر افتدادر با خلیفه
 صلح کرده در مقام عنبر خواهی آمد و برارش سلطان

محظوظ و مضبوط Id. ^۲) طالع مسعود و کردار B. ^۱)

حکومت B. ^۵) وفات Id. om. ^۴) محبوب P. om. ^۳)

محبوب Id. om. ^۷) او P. om. ^۶)

مسعود در سنه اربع وعشر و خمسایه در ظاهر همدان
 با او مصاف داده منهزم ببحر جان رفت و در صفر سنه
 خمس وعشر بری آمده اتابک شیرگیر و جمعی دیگر
 از امرا به او پیوستند و با سلطان محمود^۱ جنگ
 کرده منهزم بدینور رفتند و در بعضی از نوار یخ
 مسطورست که چون سلطان مسعود از معرکه^۲ برادر
 شکرینان شد یکی از قایدان در عقبش شتافته او را
 شگرفته^۳ پیش سلطان محمود آورد سلطان خلعتی را
 که سلطان سنجر بوی داده بود در مسعود پوشانیده
 فرمان داد تا لشکریان آنچه از^۴ رخوت واقبشه
 و اسلحه^۵ مسعود غارت کرده بودند تسلیم او نمودند
 و سلطان محمود اکثر اوقات در سرای زنان نشستنی
 و با ایشان الفت و استیناس تمام داشتنی و بیشتر مهبات
 رجوع^۶ بخادمان حرم سرا کردی لا جرم خدام او
 بدرجات امرای با احتشام رسیدند و با آنکه معظم
 اوقات بمباشرت^۷ و معاشرت مصروف داشتنی از احوال
 دیوان و اسرار سیاق و سخر نیک با خبر بودی و نگاه
 و پیگاه دفتر روزنامهچه و دستور اوارچه از مستوفی

P. ^۳ او را شگرفته Id. om. ^۲ محمود B. om. ^۱
 و رجوع بیشتر مهبات Id. ^۴ تا آنچه از لشکریان از
 P. مباشرت ^۵ male

بخواستنی و از عارض اوراق عرض چشم و توجیهات^{۱)}
 مرسومات لشکریان طلب فرمودی و کمیت وظایف
 و روایت ساکنان درگاه و ملازمان بارگاه را کما یجب
 و پیبغی دانستی و چون اختلاط و امتزاج او با نسوان از
 مرتبه اعتدال تجاوز کرد قوای طبیعی روی در
 نقصان نهاده علل متضاده بر بدن استیلا یافت و صاحب^{۲)}
 فرارش گشت تا^{۳)} در پانزدهم شوال سنه خمس و عشرين
 و خمسایه در نفس شهر همدان بروضة رضوان خرامید
 مدت سلطنتش چهار ده سال بود و زمان حیاتش
 بیست و هفت سال ☞

فصل ۲۳

دگر سلطنت طغرل بن محمد بن ملکشاه

بعد از رحلت برادر باشارت عم خویش سلطان
 سنجر در سریر ایالت عراق متبکن گشت و او
 پادشاهی بود بعدل و سیاست موصوف و بکرم و شجاعت
 معروف حیا و صروت بر^{۴)} نانتش غالب و از ملاهی و مناهی
 محترز و محتنب چون محبوب بن محمد بن ملکشاه
 وفات یافت وزیرش قوام الدین ناصر بن علی سپاه را

گشته B. ^{۳)} یافته صاحب P. ^{۲)} و توجیهات B. ^{۱)}

در P. ^{۴)}

به بیعت پسر مسعود داون دعوت کرد اما بجائی
 نرسید چه سلطان سنجر مایل بتربیت طغرل شد و او
 در ایام سلطنت خویش با برادر خون مسعود محاربات
 کرده شاهی غلبه طغرل را بود و شاهی مسعود را دولت
 او مانند دوران کل امتدادی^۱ نیافت زیرا که چون
 سه سال از مبدأ حکومتش بگذشت در محرم سنه
 تسع و عشرين و خمسیایه بهمدان آفتاب عمرش منکسف
 و ماه جاهش منکسف شده آهنگ قصور جنان
 کرد بیت

چرخ از دهنش نواله در خاک انداخت
 دولت و بخش پیش لب آورد و بریخت^۲
 بیست و پنج مرحله از مراحل زندگانی طی کرده بود:

فصل ۲۳

دگر سلطنت مسعود بن محمد بن ملکشاه
 سلطان مسعود سرآمد سلاطین عجم و قدوت
 پادشاهان امم بود تخت و افسر انروی نریب و زینت
 شرف و مملکت و ملت^۳ از وجود^۴ او رونق و طراوت
 پذیرفت در فتوه و صروه با فریدون دم از اخوت نزدی

۱) P. هرج Metr. بریخت ۲) Id. امتداد B. ۳) ملوک و دولت
 ۴) از جود B.

و در سخاوت و کرم با حاتم طی دعوی مساهمت کردی
 احبای مراسم خیرات معن و مبرات یحیی برمک^۱ اورا
 میسر شد و افتد! براسم مآثر اسکندر و مکررات کسری
 اورا دست داد بیت^۲

آنکه گنجی بیک سوال بداد
 و آنکه ملکی بیک سوار شرفت

بحمله^۳ سپاهی شکستی و بصدمة لشکری متفرق
 ساختی پیوسته حاصل ملک بر ملازمان عتبه^۴ علیا
 قست فرمودی و بر جمع و انخار^۵ جد و جهد نمودی
 اکثر اوقات مخزن او از نقود و حلی و جواهر و آلات
 خالی بودی و آنچه عبال از مال مقرر می بخزانده^۶ عامره
 فرستادندی در بارگاه عالی بادانی و اعالی بخشیدی
 با زمهره^۷ درویشان و گوشه نشینان انس و الفتی عظیم
 داشتی و مضیون انا عند المنکسرة قلوبهم^۸ منظور
 داشتنه با شکستگان تلافی نمودی و در وقت وفات
 سلطان طغرل برادرش مسعود در بغداد بود و پسرش
 محمود داون در تبریز بعضی از امرا مسرعی بداد
 السلام فرستاده سلطان مسعود را طلب داشتند و برخی
 از ایشان ایلچی به تبریز روان کردند تا داون

بحجم B. ۳) خفیف Metr. ۲) برمک B. om. ۱)
 انخار

بتعجیل توجه نماید سلطان مسعود بر داون سبقت
 نبوده ناگاه بهمدان رسید و فرقه^۲ از امرای بطوع و زمره^۳
 بکره شرف دستبوس حاصل کردند و مسعود روز دیگر
 بر تخت سلطنت نشسته بار عام داون^۱ و چون بعد
 از موت طغرل پسرش^۲ محبوب داون و اتابک داون
 قراسنغر رسول پیشش المسترشد بالله فرستاده پیغام
 داده بودند^۳ که اگر امیر المومنین بعزم تسخیر
 عراق عجم و خراسان توجه نماید ما بندگان در
 خدمت کمر بسته دران باب شرط جان سپاری بجای
 آریم مسترشدرا هوس جهانگیری دامن گیر شده
 بتجهیز سپاه اشتغال نبوده در ساعتی غیر مسعود از
 بغداد بیرون آمد^۴ چون از اسد آباد گذشتنه بمرحله^۵
 پننج انگشت نزول فرمود منهیان خبر آوردند که
 جای توقف نیست که مسعود رسید و مسترشد بتسویه^۶
 صغوف قیام نبوده فریقین بهم پیوسته آغار محاربه
 کردند و مسترشد در معرکه شگرفتار شده بعد از
 چند روز بزخم فداییان اسمعیلیه کشته شد چنانچه
 ذکر آن گذشت چون این خبر به پسرش راشد
 رسید لشکری^۵ عظیم فراهم آورده به نیت انتقام

آمد B. ^۱ داند Id. ^۲ پسر P. ^۳ در داون B. ^۴

لشکر B. ^۵

مروی بعراق نهان ومسعود ان راه ديگر متوجه بغداد
 شد چون ارشد بحوالی اصفهان نزديك^{۱)} رسيد مردم
 آن ديوار در مخالفت او اتفاق نموده ديوارها بر
 كشيده و ارشد ان دست ساقی اجل در اصفهان همان
 شربت كه پدرش قنجرع كرده بود چشيد وشبه^{۲)}
 ازين قضيه نيز در دفتر سيوم مذكور گشته بعد^{۳)}
 ان قتل ارشد سلطان مسعود المتقي بالله برادر او را
 بر سرير خلافت نشانده ان دار السلام بيرون آمده در
 همدان^{۴)} نزول فرمود شنيد كه طايغه^{۵)} ان امرا با
 برسف كه يكي ان عظمای دولت بون هم سو كند شده
 سر مخالفت دارند و اكنون در فلان مرغزار خيمه
 و خرگاه زده بجانقی^{۶)} مشغولند سلطان در نيم شب
 سوار شده بتعجيل براند وبهنگام استوا كه ايشان
 باستراحت و فراغ بال سر در بالين نهاده بودند آنجا
 رسيد^{۷)} و در خيمه^{۸)} اميري فروز آمده^{۹)} امرا چون ان
 آمدن پادشاه خبر يافتند بخدمتنش شتافتند و سلطان
 مسعود ان كمال عاطفت و مرحمت رقم عفو و اغراض بر
 جرايم آنجاغت كشيده و همه بجان امان يافته

۱) Id. السلام ۲) گشت و بعد B. ۳) نزديك P. om.
 ۴) De voc. ۵) مراجعت نبود و چون در بغداد
 cf. p. ۸ not. ۶) آمد Id. ۷) رسیده P. ۸)

مینون گشتند و سلطان سال دیگر بیغداد رفته کمال
الدین محمد خازن را که بوفور شهامت و کیاست
و کفایت و اطلاع بر دقائق امور دیوان و مملکت از
ابنای زمان متغیر و مستنار بود بوزارت نصب فرمود
و او بنابر^۱ اشغافی که داشت رعایا را خشنود و خزانها را
معمور گردانید^۲ و چون دران منصب متمکن گشت
دعوی انا و لا غیره کرده با امرا التغات نمیکرد
و حرمت ایشان نگاه نمیداشت امرا ازین معنی پتننگ
آمده بسیم قراسنقر که بسنت تقدم موصوف بود
رسانیدند که ما از اقوال و افعال این وزیر بجان
رسیده ایم و دل از خان و مان بر گزفته و سلطان اعتبار
کلی بر وی دارم و یوما فیوما صواب رفعت او در
ازین یاست اکثر مهم او امتداد یابد کار بجائی رسد که
تدارک نپذیرد و پیش ازین شیوه^۳ حلم صریح نتوان
داشت

بیت^۳

اگر بر وباری نرشد بگذرد

دلاور بسستی کیانی بر

قراسنقر این کلمات را بسیم رضا اصغا نموده منتظر
فرست شد و در خلال این احوال بمسامع علیّه سلطان
رسانیدند که والی فارس باد غرور و پندار بدماغ

منتقارب. Metr. ^۳ گردانیده. P. ^۲ او. om. و بنابر. P. ^۱

خون راه دانه طریق تبر و عصیان مسلوک میدارند
 چون حفظ ممالک و دفع شر دشمنان^{۱)} از جمله^{۲)} لوازم
 است سلطان امر^{۳)} فرمود تا اتابک قراسنغر در مرکاب
 برادرش سلجوقشاه منوجه شیراز گردد و کلزار آن
 دیار را از خار^{۴)} و خاشاک معاندان پیراسته سازد و تا^{۵)}
 مشار الیه بر سریر مملکت فارس متمکن نگردد
 معاونت ننماید و بر موجب فرمان سلجوقشاه و قراسنغر
 از اردوی همایون بیرون آمدند قراسنغر در یکمینزل
 همدان^{۶)} قرار گرفته پیغام داد که تا پادشاه سر
 دست محمد خازن را بمن نفرستد محالست که
 قدمی پیشتر نهم و می ترسم که اگر مسئول من مبدول
 نیفتد بدافع عصیان منسم گردم و درین باب مبالغه
 و الحاح قراسنغر بجائی رسید که سلطان مسعود از
 روی اضطراب سیاست وزیر اختیار فرمود و قراسنغر
 بعد از نایل مطلوب بجانب فارس رفت و شیراز را
 مستخلص کرده سلجوقشاه تسلیم نمود و از آنجا
 مراجعت کرده بعر بساط بوس سلطان فایز شد و بعد
 از اندک زمانی در آنربایجان فرمان یافت و چون
 قراسنغر در گذشت اتابک ایلدغر و اتابک چاول

دیار از خاک Id. ^{۳)} امر P. om. ^{۲)} مفسدان B. ^{۱)}

یکمینزل سلطان B. ^{۵)} پیراسته تا P. ^{۴)}

معنبر و مرجع^۱) شدند و سلطان مسعود متخلفه^۲ بر ابر
خون طغرل را بایلد گز داد و آنرو دو پسر متولد شدند
قرل ارسلان و محمد زمام حکومت ایران و آنرا بایجان را
در کف کفایت اتابگی ایلد گز نهاد و بعد آن
مرحلت سلجوق شاه آن دنیا ولایت فارس را بatabگی
چاولی داد.

فصل ۲۴

ذکر قضیه^۳ عباس والی ری و بیان عصیان و تیر وی
چون مزاج شریف سلطان سنجر نسبت بعباس
والی ری تغییر یافت^۲) ببرابر زاده^۴ خویش^۳) مسعود
پیغام داد که او را بگیری و سلطان مسعود ازین جهت
روی بری نهاد و چون بحدود آن ولایت رسید عباس
باستقبال روان شد و پیشکشهای لایق برده خدمات
پسندیده بجای آورد و سلطان آنرا خاطر عباس
مصلحت ندید لا جرم او را بعواطف خسروانه
اختصاص داده باز گشت و بنابر آنکه با خلیفه عهد
ملاقات تازه کند متوجه بغداد گشت و عباس در
غیبت آنحضرت بر عادت لبیان کفران زعمت شعار
خود ساخته سلیمان شاه بر ابر سلطانرا بغریفت تا کوس

خود B. ۳) تغییر B. رفت P. ۲) مرجع P. ۱)

مخالفت فرو گرفت^{۱)} و با عبد الرحمن و بوزابه که داعیه^{۲)} آن داشتند که محمد و ملکشاه پسران محبوس بن محمد بن سلطان ملکشاه که برادرزادگان سلطان مسعود بودند پادشاه سازند^{۳)} متفق شد و بعد از عهد و سوگند بر اعلان کلمه^{۴)} عصیان مبادره نبوده سلطنت را بران دو پادشاه قرار دادند و ایشان در ولایت اصفهان بر مسند فرماندهی بنشستند چون سلطان مسعود ازین جرات و جسارت آشاهی یافت باحضر لشکرهای پراکنده حکم فرمود و مسرعان به تبریز فرستاد که اتابک ایلدگر نیز^{۵)} ساخته و آماده باشد و بنفس شریفش^{۶)} از بغداد بیرون آمده چون بحلوان رسید برقی عظیم بارید و سرما بهرتبه^{۷)} داشتند و یافت که طیور را مجال پریدن و آسمی را قوت راه بریدن نبود^{۸)} بحکم الامور مرهونه^{۹)} باوقانها سلطان آن یورش را در توقف داشته بدار السلم معاونت نمود و دران زمستان که گرم روان دجله و فرات از

۱) B. ut videtur, sed گرفتن B. significat vehementer, valde pulsare; bene lexicī Burh. qat. auctor
 ۲) B. om. ۳) سازن P. ۴) فرو گرفتن زدن ساختن را گویند
 ۵) B. ۶) بالمرتبّه B. ۷) شریف خویش P. ۸) نیز
 ۹) Id. المامور مرهونه mendose.

حرکات بازار ایستاده بودند سلطان در بغداد رحل
 اقامت انداخته چون طالیح سپاه ربیع رایت بشارت^{۱)}
 یحیی الارض بعد موتهای در افرختن و سبا کا فروریدن
 سیم برفرا در مسام زمین بگذاخت سلطان از بغداد
 متوجه تبریز گشت و انابک چاول و جمعی کثیر از
 اشراف و اعیان ملازم رکاب عالی بودند و دران و لا
 سلیمان شاه و عباس والی ری و عبد الرحمن و بیوزابه با
 محمد و ملک شاه در ناحیه^{۲)} علم^{۳)} از مضافات همدان
 با خیل وحشم و طبل و علم انتظار آمدن سلطان می
 کشیدند تا مهم در نهجی قرار یابد و لشکر سلطان
 از کثرت مخالفان اندیشناک شده در خوف و هراس
 شبها پاس میداشتند و از اتفاقات حسنه که دولت
 عبارت از آنست سلیمان شاه برابر سلطان در شبی که
 صباح آن وعده^{۴)} محاربه بود بی سببی ظاهر متوجه
 ری گشت و عباس نیز بعد از رفتن او روی بدان
 صوب نهاد و بیوزابه چون عقد آن جمعیت گسیخته
 دید با محمد و ملک شاه بطرف اصفهان روان شد
 و سلطان از تفرق اهل عدوان و طغیان^{۵)} آگاه شده از
 عقب برابر بجانب ری نهضت فرمود و بدان حدود

۱) Sic scripsi pro بشارت cod. B. ; in cod. P.
 deest hoc. vocab. ۲) P. أعلم male. ۳) B. om. و طغیان

رسیدند سلیمان‌شاه دانست که راییت نصرت آیت نزدیکست
 اعتماد بر کرم شهر یاری کرده باروی همایون پیوست
 و ملازم بارگاه فلک اشتباه شد اما نحوست طالع
 سلیمان‌شاه اصرار بران داشت که با سلطان گفتند که
 برادر را مطلق العنان گذاشتن از مصلحت دور می
 نباید مبادا که ^{۱)} با فساد مفسدان از جاده اطاعت
 و انقیاد منحرف گردند و این نصیحت مؤثر افتاده
 سلیمان‌شاه در حجره که قرارگاه او بود موقوف
 و محبوس گردانید و هم در آن ایام یکی از قلاعش
 فرستاده آن بیچاره مدتهای مدید در غرقاب حسرت
 و گرداب حیرت بماند و در آن اوان که سلطان خاصبک را
 که شبهه از حال او معروض ^{۲)} خواهد گشت انشاء
 الله منظور نظر عنایت ساخته روز بروز آثار تلافی
 و تغذی سلطانی در باره مشار الیه سنت ازبیا می
 پذیرفت تا محسوس امرا و ارکان دولت گشته ایشان
 با چاولی که دوم سلطان بود شکایتها ^{۳)} کردند و در
 گرفتن خاصبک رضای او بدست آوردند و سلطان
 ازین سگالش آگاهی یافته بجاول پیغام داد که من
 ترا جهت دفع دشمن تربیت نموده امیر الامرا ساختم
 اکنون میبشنوم که قصد بر کشیده ^{۴)} من میکنی

بر ^{۴)} شکایت B. ^{۳)} مسطور Id. ^{۲)} که B. om. ^{۱)}

این صورت از وفور تمیز و کمال و ترائیت تو بس بدیع
و بعید می نماید چاولی بنترسید و ده هزار دینار
بخواجه یاقوت که ملازم قدیم درگاه بود فرستاد
تا رضای سلطان بدست آید و خواجه بمعانی در پذیر
تمسک جسته سلطانرا^{۱)} از چاولی خشنود گردانید^{۲)}
و خاصبگرا پیش چاولی فرستاد تا با او شوی بازی
و شبهه از چابکسواری خود بوی نماید و چاولی بداند^{۳)}
که این همه تربیت بی جهتی^{۴)} نیست و چاولی چون
اسب تاختن و شوی باختن خاصبگ مشاهده نمود
انگشت تفکر بدندان تحسیر شگرفته گفت بیت^{۵)}

نزار مثل تو از ماس زمانه سوار
سبک عنان و شران شرر و آهنین اندام
شگرف قامت و شیر افکن و شران بازو
رفیع همت و کوتاه ید و سران حسام

و او را بفرزندی قبول کرده خلعت داد و تنسوقات
بیکران نزد سلطان فرستاد و این خاصبگ پسری بود
از خیل ترکمانان غر که در ولایت آنر بایجان توطن
داشتند روزی غلامان پادشاه در حدود سراب وارن بیل

proprie sursum tractus, h. l. evectus, ad honores
provectus. ^{۱)} سلطان B. ^{۲)} Id. گشت ^{۳)} B. نداند
false. ^{۴)} سبب B. ^{۵)} Metr. سبخت

از موکب عالی دور افتادند ناگاه جوانی را دیدند
 که بر اسبی کوه پیکر هامون نور سوار بود ازو
 پرسیدند که این اسب میفروشی گفت به پدر من
 تعلق میدارم بی رخصت او چگونه بیع کنم الحاح
 بسیار نمودند خاصهنگی ابا نمود غلامان نزدیکه در
 یکدیگر نگاه میکردند که اسب را بتغلب بستانند
 و محقری بدو دهند خاصهنگی بفرستد در یافتن
 و خواست که متوجه منزل^۱ شری غلامان سر راه بر
 وی گرفتند بالضروره بجانب دیگر تاخت غلامان
 نیز از عقبش تاختن کردند^۲ درین اثنا کوهکبه^۳
 سلطان پیدا شد و خاصهنگی خود را بسلطان رسانید
 و دانسته گفت که ای سالار طایفه از خیل تو
 میخواهند که این اسب از من بخرند و من بی
 رخصت پدر این بیع نتوانم کرد الله الله مرا بفریاد^۴
 رس پادشاه و امرا چون در قد و بالا و تناسب اعضا
 و حرکات و نسکات خاصهنگی نگاه کردند گفتند که
 ما هذا بشر ان هذا انا ملک کریم آنگاه یکی از
 خواص را گفت که ستاننده^۵ اسب ازو را بمن رسان
 و آن شخص هر چند جست و جوی کرد هیچکس را^۶

۱) B. om. ۲) فریاد P. ۳) گرفتند Id. ۴) نزل B.

نیافت صورت حال بعرض پادشاه رسانیده^۱ سلطان
فرمود که این پسر دروغ نمیگوید میشاید که^۲
غلامان خاص برین جرأت اقدام نموده باشند آنگاه
فرمود که احتیاط تمام باید کرد که اسب کدام
یک عرقناک است تا حقیقت حال انروی معلوم
کنیم چون تفتیش نمودند طایفه^۳ از صالیکی را دیدند
که اسبان ایشان عرق اند لا جرم آنجا را
پیش سلطان بردند و سلطان از ایشان استفسار نموده
غلامان بعرض رسانیدند که این پسر راست میگوید
چه ما^۴ میخواستیم که این اسب را جهت خداوند
عالم بخریم و سلطان دران محل بطعام خوردن فرو
آمده باحضر پدر خاصبک فرمان داد و با او گفت
که این اسب را میفروشی گفت داعیه^۵ فروختن
نداشتیم اکنون که پادشاه عالم ابراهیم^۶ خریداری دارد
اسب را با پسر و چندین متاع دیگر پیشکش کردم
و ازان وقت باز خاصبک ملازم شده بمراتب عالی^۷
مخصوص گشت و سلطان فرمود تا هفت هزار دینار
در مقابل آن^۸ اسب به پدر خاصبک دادند:

چه om. و ما P. ^۳ با B. add. ^۲ رسانید P. ^۱

Idem ^۶ عالی P. ^۵ داعیه خریداری کردن Id. ^۴
آن om.

فصل ۲۰

ذکر بعضی قضایا که بعد از تفرق اعدا روی نمود
 چون سلطان مسعود از عقب سلیمان شاه بری رفت
 عباس نخست^{۱)} بگریخت و بعد از آن وسایل
 انگیزخته سلطان بر سر رضا آمد و بشرف دست^{۲)}
 و پایبوس مستنعد شده منظور نظر عاطفت و احسان
 گشت و عبد الرحمن نیز تهید معانیر نبوده پادشاه
 جرایم او را عفو فرموده در سلک خواص و نواب بارگاه
 فلک اشتباه انتظام داد و در خلال این احوال اتابک
 چاول بموجب فرمان عازم آنر بایجان شد چون بنر بجان
 رسید در روزی که قمر در جوزا بود قصد کرد
 و همان لحظه به تیسر انداختن مشغول شده^{۳)} از
 قضای آلهی رک دستش گسیخته رفته^{۴)} حیاتش
 بقطع انجامید^{۴)} این خبر مسعود پادشاه شده منصب
 چاول را بعد الرحمن داد و او پیوسته^{۵)} با سلطان
 میگفت که بوزایه بنده^{۶)} شایسته است و وی را^{۶)}
 باندک جریمه^{۶)} از درگاه دور نتوان کرد انید نوپتی

P. ۳) دست. om. پایبوس. Id. ۲) نخست. P. om. ۱)
 و پیوسته. P. ۵) حیات او منقطع شد. Id. ۴) شد
 و وی را. B. om. ۶) او. om.

فرصت یافته بعرض رسانید که اگر رخصت باشد
 بنده بفارس روی وبوزابه با ملک محمد بخدمت
 آرد^۱ سلطان دستور می داده عبد الرحمن به آن صوب
 شتافت و سلطان بعد از رفتن عبد الرحمن بجزبادقان^۲
 رفت و مشار الیه وبوزابه و ملک محمد را در آن حدود
 بخدمت رسانید وبوزابه در روز ملاقات از روی
 تملق^۳ هفت بار پیشانی بر زمین نهاد و عبد الرحمن
 درین اثنا با او گفت که مضمی ما مضمی نیکو
 بندگی تو از امروز محسوب خواهد بود و چند روز
 وبوزابه و عبد الرحمن در بارگاه سلطان بطرب و شرب
 خمر اشتغال نمودند و بعد از آن سلطان مسعود از راهی
 و ملک محمد وبوزابه از راه دیگر بهمدان رفتند و در
 آنموضع پادشاه پرتو التغات بر حال ملک محمد

بجزبادقان P. بجزبادکان B. ^۲ بحضرت آورد P. ^۱
 Scripsi cum ۛ quae est vera lectio teste Abulfeda; con-
 sentiunt Yakuti, Kazwini et auctor lexicī geographici,
 cuius notitia exstat in Hamakeri *Specimine* p. 67. vid.
 Uylenbroek *Iracae Persicae descriptio* p. 11. 30.
 58 et 64. text. arab. Nomen huius urbis alios pro-
 nuntiare جَرَبَادَقَان alios جَرَبَادَقَان affirmat idem Abul-
 feda l. 1. ^۳ روی تکرمن و جری P.

انداخته شهر خاتون دختر خود را با او در سلک
 ازدواج کشید و رخصت فرمود که ایشان بجانب
 فارس روند و بوزابه مرافقت دامن نمایند و مقرر کرد
 که ملک محمد ولی عهد باشد و سرین اثنا بنابر
 مصلحت ملکی فرمان صادر شد که عبد الرحمن به
 ایران رود و او عاقبت اندیشی کرده از سلطان التماس
 نمود که خاصبک و بها الدین قیصر و طایفه دیگر
 از امرا که با وی صفائی نداشتند درین^{۱)} یورش
 همراه باشند تا از غیبت و قصد ایشان در پیش
 پادشاه ایمن باشد و سلطان متمسک او مبدول داشته
 خون بنفس همایون بجانب بغداد توجه نمود و امرای
 مذکور بموجب فرمان در مصاحبت عبد الرحمن به
 ایران رفتند و چون از خبث باطن و کمال نفاق او
 آگاه بودند بوقت فرصت دران سفر او را بجانب سفر
 روان کردند و این خبر مسعود سلطان شده قتل
 آن منافق عظیم موافق مزاج اشرف افتاد و چون عباس
 که سابقا حکومت ری تعلق به او میداشت دانست
 که با همسو کند و دوست جانی او از قضای آسان^{۲)}
 چه رسید منوهم گشته با مقتفی خلیفه قرار داد که
 روز عید که سلطان بمصلی رود تیغ کین از پیام

آسانی^{۲)} دران P.^{۱)}

انتقام کشیده او را از میان بر دارند و بحسب انتقام
 دران روز قطرات امطار بحیثیتی از آسمان ریزان
 شد که شاه و سپاهرا مجال آن نشد که بعید شاه روند
 و سلطان مسعود بواسطه نزول آب رحمت از تیغ
 آتش بار عباس با پیبای خاکسار رهائی یافت
 و بعد از یک هفته این سر فاش گشته سلطان عباس را
 عبرة للناظرین^۱ فرمود تا در^۲ کنار حله از خلف
 بیاویختند و سبب افشای این راز آنکه جوانی از
 متعلقان طشت دار خلیفه با غلامی که جامه دار
 سلطان بود شراب میخورد در غلوه^۳ مستی بر زبان
 او رفت که قد استولی الوسواس علی العباس من مطر
 يوم العید غلام بغراستی که داشت گفت ای جوان
 تو ازین حال کما ینبغی با خبر نیستی و من این
 قضیهرا بتفصیل میدانم چه یکی از خواص عباس
 این راز با من در میان نهاده و اثر این حکایت که
 شمه^۴ ازان نشان دای بتحقیق ترا معلوم است بیان
 کن آن جوان از سر مستی کیفیت قصد عباس را بنام
 باز گفت و غلام از سر^۴ سگالش آن حق^۵ ناشناس
 فصلی بعرض رسانید:

غلوی B. ^۳ تا عباس را از P. ^۲ للناس B. ^۱

حق B. om. ^۵ P. om. ^۴

فصل ۲۶

ذکر حرب اتابک بوزابه با سلطان مسعود و نهایت
کار آن^۱ نامشکون

چون عبد الرحمن و عباس بجزای اعیال خویش
شگرفتار گشتند منهیان بمسامع علیه^۲ سلطان مسعود
رسانیدند که اثر ناصیه^۳ حال اتابک بوزابه بنابر
سیاستی که نسبت بدوستان او صدور یافته غبار
تکدر و تغیر مشاهده میروند سلطان تاج الدین وزیر را
بغارس پیش بوزابه فرستاده پیغام داد که همانا
شنیده باشی که با^۴ موافقان تو که در نمره^۵ منافقان
ما معدود بودند چه رسید اکنون اثر^۶ نمیخواهی
که به ایشان ملحق شوی پای اثر دایره^۷ متابعت بیرون
منه و شر و عصبیان و مخالفت مگرد و ازین پیام بوزابه
مستشعر و پیریشان خاطر گشته عصابه^۸ تیر به
پیشانی بست و لشکر فارس فراهم آورده بر سمت
اصفهان با محمد و ملکشاه روان شد و چون پرتو این
خبر بر پیشگاه ضمیر انور تافت اثر بغداد بتعجیل
بسیار و گروه اندک بیرون آمده تا همدان در هیچ
مکان قرار نگرفت و در آنموضع توقف نمود تا اتابک

اثر^۱ B. om^۲ با P. om^۳ عاقبت B. add^۴

ایلدن کینر و خاصبک و امیر شیرزاد و سایر امرا با لشکرها
 که قبل ازین^{۱)} باحضار ایشان فرمان صادر شده بود
 به او پیوستند و درین اثنا بسمع سلطان رسید که
 بوزابه از اصفهان بیرون آمده روی توجه بهمدان
 دارد لا جرم رایت فتح آیترا^{۲)} تحریک داده در
 مرغزار قرانگین هر دو گروه بهم رسیدند^{۳)} و تیران
 محاربه اشتغال یافته جمعی کثیر کشته شدند
 و عاقبت نسیم فتح و ظفر بر پرچم طوق^{۴)} نصرت
 پیکر و زبیده غلام حبشی از ممالیک حسن جاندان
 در معرکه اتابک بوزابه را پیاده یافته بشناخت بوزابه
 با غلام گفت که اگر اسبی بمن دهی تا ازین مهلکه
 بیرون روم ترا در مملکت فارس قصبه^{۵)} چهارم
 ببخشم که توانگر گردی حبشی بر قور صورت
 حال را با خواجه^{۶)} خویش باز مراند^{۷)} و حسن جاندان
 بوزابه را خواجه وار پیش سلطان برد و بعد از خطاب
 و عنای بنابر فرمان سلطان خاصبک او را بدو نیم زن
 و سلطان مسعود بعد ازین فتح مبین عزیمت بغداد
 نمود و چون به اسد آباد رسید شنید که سلطان معز
 الدین سنجر در ری نزول اجلال فرموده خاصبک

توق B. ^{۴)} رسید Idem ^{۳)} آیت B. ^{۲)} ازان B. ^{۱)}

نهون P. ^{۵)}

بنابر استنشعاری که از سلطان سنجر بر ضبیر او
استیلا یافته بود مسعود را بران میداشت که همراه
نادیده بغداد روان چه مردم میگفتند که آمدن
سلطان سنجر بواسطه اینست که خاصبک را بگیرد
چه بعرض او رسانیده اند که خاصبک مسعود را بر
مخالفت او ترغیب و تحریص می نماید بعد از
تقدیم مشورت سلطان مسعود امر را واورتافرا^{۱)} در اسد
آباد گذشته با معدوی چند بخدمت عم شتافت
و بنوازش مخصوص گشته سلطان از او پرسید که
خاصبک کجاست مسعود تمهید معدمت کرده گفت
درین اوان بطرفی رفته^{۲)} اما عنقریب بر اثر بنده
به بندگی میبرد و بر فور مسرعی فرستاده او را
طلب داشت و خاصبک بعد از چند روز با تحف
و هدایا لا تعد ولا تحصى بری رسیده در میدان
شوی بازی منظور نظر عاطفت سلطان سنجر گشته
آنچه همراه داشت پیشکش کرد و سلطان او را بگوی
باختن امر فرمود و چون در چابکسواری او نظر کرد
بر زبان گوهر افشان گذرانید که خاصبک استحقاق

^{۱)} P. واورتافرا B. *utrumque mendose. Scripsi*
ex coniectura, quod est voc. turcicum signi-
ficans i. q. socius, consors. ^{۲)} B. add. *بود*

آن دارن که تریاده ازین تربیت یابد سلطان مسعود
 مبتهاج و مسرور گشته هژده روز در خدمت سلطان
 سنجر بسر برد و از عم تشریف و نواخت بسیار یافته
 او نیز امرای خراسانرا بصلوات و عطایای فراوان مینون^{۱)}
 گردانید و در منتصف رمضان مسعود رخصت انصراف
 یافته بجانب بغداد رفت و سلطان سنجر بخراسان
 معاونت فرمود و سلطان مسعود در منتصف صفر سنه
 اربع و اربعین و خمسمایه از بغداد مراجعت کرده بهمدان
 آمد و بعد از آن ببطالعه و مشاهدۀ^{۲)} ممالک محروسه
 مشغول شده پنج روزه حیات طبیعی را بعیش و خرمنی
 گذرانید تا در غره^{۳)} رجب سنه^{۴)} سبع و اربعین بجوار
 رحمت ملک غفور پیوست در نفس شهر همدان
 مدفون گشت مدت ملک او هژده^{۵)} سال و کسری یون
 و چهل^{۶)} و پنج سال عمر داشت در آن مرکاب وقوی بال
 و فراخ سینه یون و در^{۷)} میزان خربهر تمامت مبارزان
 جهانرا^{۸)} حج می نمود.

۱) Idem ۲) سنه In codice P. deest ۳) مملو B. ۴) هشتده
 ۵) Idem ۶) سینه در ۷) و چل P. ۸) مبارزانرا B. جهان
 omisso

فصل ۲۷

ن کر سلطنت ملکشاه بن محبوب بن محمّد بن
ملکشاه بن الپ ارسلان

ملکشاه پادشاهی بود شجاع دلیر^۱ و در میدان
مبارزت افزون از پلنگ و شیر بحسن خلق و سخاوت
مشهور و بلطف طبع و پاک طبیعت^۲ مذکور و بر
شرب خمر و مباشرت شرعی تمام داشت پیوسته مجلس
بزم او بشاهدان بینظر آراسته و دبیران کشمیری
پیراسته خاک حجره^۳ طربش چون گل و سنبل خوش
بوی و مطرب چمن لهُو و لعبش مانند قمری و بلبل
خوش گوی در رجب سنه سبع و اربعین و خیسبایه بعد
از فوت عم بر سریر پادشاهی نشست و در شوال همین
سال مخلوع و معزول^۳ گشت و سبب عزل او آنکه
با ندیمان شراب میخورد و امرا را بار نمیداد و بر
باری اندیشید که خاصیک را که مدبر امور مملکت
بود بگیرد و خاصیک این معنی را یافته با امرا در باب
گرفتن او مشورت فرمود چون همه ایشان آزرده خاطر
بودند بدان رضا دادند و حسن جاندار با تغافل و استصواب
خاصیک ملکشاه را ضیافت کرد و بعد از سه روز که

معزول Id. ^۳ طینت P. ^۲ و دلیر B. ^۱

داد عیش و خرمی داده^۱ بساط لهُو و طرب در
 نوریدند و ملکشاه را گرفته در برجی از بروج قلعه^۲
 همدان محبوس کردند و فی الحال قاصدی
 بخوزستان فرستاده برادرش را ملک محمد طلب
 کردند و ملکشاه در آن مسکن دلگیر چند روز با
 هزار غم و تشویر بسر برد و عاقبت محافظان را فریخته
 ریسمانی بر میانش بستند تا از راه خاک ریز بریز
 آمده بر آسبی بان رفتار که غلامش معد و مهیا داشته
 بود سوار شد و براهی غیر معهود بجانب خوزستان
 رفت و خواهرش گوهر نسب که نظر بجمعیت حال
 او بیشتر داشت برای او از اصفهان شاهی ما یحتاج
 می فرستاد نوبتی بنفس خویش عازم خوزستان شده
 با خون نفایس امنعه و نفوس و جواهر می برد تا اسباب
 پادشاهی برادر مرتب سازد ملک محمد ازین حال
 خبر یافته اتابک ایان را از عقب فرستاد تا همه را غارت
 کرد^۳ و ملکشاه مدتی در آن ولایت اقامت نموده چون^۴
 از سکون منبرم و ملول گشت بهر طرف در طلب ملک
 نکو و پوی آغاز کرد و بعد از وفات برادر باصفهان
 آمد و خواست که عروس مملکت را بی منازعی در کنار
 شیر که ناگاه بگوش او رسید که

نبود و چون Id. ^۳ کردند B. ^۲ داد P. ^۱

دل برین عشوه نگر پیره نرن^۱ دهر میند
 کین^۲ عروسیست که در عقد بیسی داماست
 و در پانزدهم^۳ ربیع الاول سنه خمس و خمسین^۴
 و خمسیایه دران ولایت فرمان یافت مدت سلطنت او
 سه ماه یون و چند روز^۵ و سی و دو سال عمر داشت:

فصل ۲۸

ذکر سلطنت محمد بن محمود بن محمد بن
 سلطان^۶ ملکشاه

سلطان محمد پادشاهی بود^۷ کامل عقل وافر
 فضل ثاقب رای صایب تدبیر قول راستخ و عهدی
 ثابت داشت رعایت احکام شرعی و سنن مصطفوی
 بواجب^۸ کروی و توقیر علما و فضلا^۹ و صلاحا
 کما ینبغی بجای آوردی بعد از خلع^{۱۰} و اخذ ملکشاه
 خاصبک جمال الدین ابن قیمار را بخونستان فرستاد
 تا او را بهمدان رساند و ابن قیمار در راه با سلطان

نو. P. ۲) Metr. درین پیر نرن عشوه نگر B. ۱)
 P. ۵) false. سنه خمسین B. ۴) پانزدهم Id. ۳)
 بود P. verbum ۷) سلطان Id. om. ۶) و چند روز بود
 B. ۹) بواجبی Id. ۸) sequens collocat. تدبیر post
 P. ۱۰) قلع ۱۰) و توقیر و تعظیم امرا

محمد گفت که اگر پادشاه در دفع خاصبک اهل
 جایز دارم و تغافل و مرز با او همان معامله پیش بر
 که با برادرش پیش آورم و خاصبک با خلیفه عهد
 کرد^۱ که نام سلاطین سلجوق از خطبه نرایل کند
 و از سکه محو گرداند و خون بانفرا و الی عراق گردد
 سلطان این سخن را بگوش هوش بشنود و بسع رضا
 اصغا نمود و چون در کنف عنایت و حمایت^۲ رحمن
 رحیم بولایت همدان رسید امرای دولت روی توجه
 بعثبه^۳ سلطنت نهادند و مراسم خدمت و عبودیت بجای
 آورده بلوازم زمین بوسی^۴ قیام نمودند در روز اول
 اینابخ و خاصبک و تمامت مسعودیان بهر غرار قرائتگین
 طوی عظیم^۵ کردند و در بارگاه سلطان شراب خورند
 و روز دیگر سلطان بکوشک مرغزار همدان رفت و امرای
 مسعودی را بار داد و ایشان در آن روز پیشکشها کشیده
 تنسوقات گذرانیدند بتخصیص خاصبک که غرایب
 افبشه و اسلحه^۶ گوناگون و اثواب قیمتی و خیول
 گران بها بنظر سلطان کشید و چون اهل مجلس
 متفرق شدند و بغير از خواص سلطان کسی نماند
 خاصبک بغداد آمد استاده آغاز سخن کرد که قواعد
 شهر یاری چنان و چنین و آئین جهان داری آن و این

سنگین B. ^۴ بوس P. ^۳ و عاطفت B. ^۲ کرده P. ^۱

برین اثنا ابن قیمار عزرائیل و امر شریباننش گرفت
و گفت بر خیز که این جای موعظه و نصیحت
نیست و صارم و محمد بن یونس او را و زنگی جاند او را^{۱)}
که آن مخصوصان وی بود گرفته بگوشهء بردند و سر
آن دو بیگناه را از تن جدا کردند انصار و اولیای
خاصی بر سر کوشک در جوش و خروش آمدند
و سلطان فرمود که سرهای کشتگان از بام بنزیر
انداختند اهل غوغا چون آن حال مشاهده نمودند
منتفر و پراکنده شدند بعد از آن خواص و مقربان
پادشاه بضبط خزانهء خاصه پراختند و از جمله
چیزهائی که در آنجا یافتند سیزده هزار اطلس سرخ
غیر معمول بود باقی را برین قیاس باید کرد
آنکه سلطان^{۲)} سرها را پیش اتابک شمس الدین
ایلدش و نصره الدین اقسنقر صاحب مراغه فرستاده
بمنصور آنکه اینمعنی موافق مزاج ایشان خواهد افتاد
و آن دو سردار لشکر ازین حادثهء مستنکر رایت خلاف
و عناد بر افراشته ایلچی بطلب سلیمان شاه عم سلطان
محمد بن تاجان فرستادند و سلیمان شاه با صرا پیوسته
بهیئت اجتماعی متوجه همدان شدند سلطان محمد

و صارم محمد بن یونس و زنگی جاند او P. ^{۱)}
male. ^{۲)} Id. بعد از آن پادشاه

خزانۀ خاصبگرا بر لشکر تقسیم نموده هر که زمر بستند بگریخت چون خصم نزدیک رسید خزینه تهی گشته و مردان کار روی بفرار نهاده سلطان محمد با خواص از همدان عنان عزیمت بجانب اصفهان منعطف ساخته بعد از سه روز سلیمان شاه با سپاه انبوه و لشکر^۱ شگرون شکوه بنخستگاه او رسیده مرغزار همدان را مخیم اجلال گردانید درین اثنا جمعی از متابعان سلطان محمد که اهل وعیال در همدان داشتند از وی روی گردان شده بسلیمان شاه پیوستند و وضع و شریف دل بر سلطنت او نهادند اما در آن هفتۀ امری بظهور آمد که هیچکس در خیال نداشت:

فصل ۲۹

دگر تفرق سپاه^۲ سلیمان شاه و وصول سلطان محمد بنخستگاه

در آن^۳ هنگام که سلیمان شاه بر مسند حکومت نشست خوارزم شاه نامی امیر حاجب او بود و فخر الدین کاشی وزیر امرا خواستند که حجابت بظفر الدین الپ ارغون دهند و زمام وزارت در کف کفایت

در B. ^۳ حال P. ^۲ و لشکری B. ^۱

شمس الدین ابو نجیب نهند^{۱)} خوارزمشاه ازین
سگالش آگاه شده خواست که ملک سلیمانشاه را برهم
نزد و چاره جز آن ندید که با خواهر^{۲)} خون که در
حباله سلیمانشاه بود گفت که امرا با شوهر تو دل
در گزگون کرده میخواستند که او را شمرفته بطلب
سلطان محمد فرستند و وعده^{۳)} خروج ایشان امشب
است آن ناقص غفل این خبر را بر سبیل جزم
بسلیمانشاه رسانید و پادشاه ساده^{۴)} از امرا متوهم شده
در همان شب با معدوی^{۵)} چند از همدان روی
بجانب مازندران نهاد و امرا ازین حال بیخبر تا
روزی دیگر لشکر شاه بر قرار بود و آواز شایع شد که
پادشاه پیدا نیست لشکریان دست بغارت و تاراج بر
آوردند و از خزانه و اصبط سلیمانشاه نشان نماند چون
صورت واقعه^{۶)} مسبوع سلطان محمد گشت باور
نکرد و پنداشت که امرا کیدی کرده اند تا او را
بدست آرند و بعد از آن که خبر متواتر شد سلطان
محمد عازم همدان گشت و بار دیگر بر مسند
جهانی تکیه زده بضبط مملکت پرداخت
و سلیمانشاه از مازندران بجانب خراسان روان شده

ساده B. om. ^{۳)} Idem خواهر ^{۲)} نهند P. om. ^{۱)}

قضیه B. ^{۵)} معدوی P. ^{۴)}

تا بطیس کیلکی در هیچ مکان توقف ننمود و از
 آنجا با سواری پانصد مراجعت نموده و منازل و مراحل
 قطع کرده باصفهان رفت و رسول پیش رشید جامه
 دار شکنه اصفهان فرستاد تا شهر بسپارد رشید قبول
 نکرد و چون مغری دیگر نداشت مروی بداد السلام
 بغداد نهاد و خلیفه پرتو التفات بر حال وی انداخته
 اسباب و ادوات سلطنت بوی داد و چون احوال سلیمان شاه
 منتظم گشت متوجه تبریز شد اتابک ایلدش نیز و بعضی
 از امرا که در آن حدود بودند طوعا او کردها در
 مقام مطاوعت آمدند و ملک شاه برادر سلطان محمد
 واقسنقر نیز به او پیوستند سلطان محمد چون از
 جمعیت مخالفان خبر یافت با لشکر گران بطرف
 آنر بایجان توجه نمود و میان هر دو فریق حربی
 صعب اتفاق افتاده نسیم فتح و ظفر بر پرچم رایت سلطان
 محمد وزیر و سلیمان شاه از معرکه مروی گردان شده
 بموصل رفت و بنابر آنکه طایفه از امرا سلطانرا بر
 جنگ خلیفه تحریص می نمودند بر ست دادر سلم
 روان شد و چون بتکریت رسید ارسلان بن طغرل بن
 محمد بن ملک شاهرا که در آنجا محبوس بود از
 قید بیرون آورد و در آن حدود یکماه توقف نمود چه
 موفق گشت باز و آن خاص سلطان بطلب زرین الدین

علی کوچک که از اعیان عرب بمنزید شوکت امتیاز داشت رفته بود و چون نرین الدین علی با گروه انبوه بسلطان پیوست بدین بغداد آمدند سلطان وزین الدین علی وبعضی از مغربان در جانب غربی شهر نزول فرمودند و پسران قیماز و اتابک ایاز و صوفی شکر بانو و بطرف شرقی منزل^۱ ساختند و بنابر آنکه اعیان بغداد و امرای خلیفه سلطانرا عشوه داده خبر میفرستادند که بی کلفت جنگ شهر تسلیم خواهیم نمود و نیز میان پسران قیماز و صوفی شکر بانو نغاری بدید آمده بود و در امر محاربه و محاصره تاخیری واقع میشد سلطان بساط عیش گسترده بنای ونوش روزگار میگذرانید^۲ و در خلال این احوال منهبان بسج سلطان رسانیدند که ملکشاه برادرش و اتابک ایلدگر بمحاصره^۳ همدان مشغول اند و این خبر افشا یافته لشکریان فوج فوج روی بگریز آورده متوجه همدان میشدند چون سلطان دانست که ضبط سپاه ممکن نیست با امر فرمود که ما نیز فردا^۴ از آب عبور خواهیم کرد که دفع ملکشاه و ایلدگر اهم است از تسخیر بغداد و بعضی بتصور آنکه فردا

B. om. میگذرانیدند P. ^۲ آمدند و نری B. ^۱

فردا P. om. ^۴ بمحاربه P. ^۳ روزگار

انزحام خواهد بود در همانروز آهنگ عبور کرده
اضطرابی^{۱)} عظیم در لشکر افناد جسر بگسست و نشانه^{۲)}
روزی رستناخیز بدید آمده هر کس بطرفی روی نهان
و رجال بغداد که از حین تعداد بیرون بودند دست
بغارت و تاراج اردوی اعلی بر آوردند و سلطان با
طایفه^{۳)} از خواص در سرای سعد الدوله رفت و وزیر
الدین علی کوچک و جمعی نقش و هم و خوف از لوح
خاطر حک کرده و شمشیر انتقام از نیام بر^{۴)} کشیده
چندان مصابرت نمودند که خزانة سلطانرا از
سر پنجه^{۵)} غضب روی و او بانش بغداد نگاه داشته
بسلامت از آب بگذرانیدند و هر چیزی را که نقل آن
از ثقل^{۶)} متعسر بود مثل خیمه و خرگاه بسوختند
و سلطان از سرای سعد الدوله بیرون آمده متوجه
همدان شد و چون بینج منزلی دامن ابلک رسید
مخالفان مانند حروف تهجی متفرق شده ایلدشتر
به تیریز رفت و ملکشاه راه خونستان پیش گرفت
و سلطان بعد ازین وقایع ترک جنگ و لشکر کشی
کرده تابستان در بیلاق^{۷)} همدان بسر می برد

که از نقل آن P. ^{۳)} Id. om. بر ^{۲)} اضطراب B. ^{۱)}

^{۴)} Vox turcica significans aestiva; pro et بیلاق ^{۵)} tur بیلا vid. Meninsk. s. v.

وزمستان بغشلاق^۱) ساوه میرفت و چون مدت هفت سال از سلطنت او بگذشت بیمار شد و هر چند اطبا سعی نمودند صحت روی ننمود و مدتی بر بستر ناتوانی افتاده عاقبت داعی حقرا لبیک اجابت شگفت ز همان حیات او سی و دو سال بود.

فصل ۳۰

ذکر سلطنت سلیمان شاه بن محمد بن ملک شاه سلیمان شاه پادشاهی خوب روی خوشخوی بذله گوی طرب جوی بود اما ثبات و وقاری چندان نداشت چون سلطان محمد از عالم رحلت نمود امرای عظام مثل صوف شکر بازو و ناصر الدین افسنغر و عز الدین قیما و اتابک ایاز باهم قرار دادند که اینابخرا از روی طلب دامنند تا باستصواب او یکی از آل سلجوق^۲) را که استحقاق سروری داشته باشد بر سریر مملکت بنشانند و این عزیمت را از قوت بغل آورده اینابخرا بهمدان خواندند و بعد از تقدیم مشورت قرعه^۳) اختیار بر سلیمان شاه افتاد و مسرعی بموصل فرستاده

significat بیلاق oppositum praecedenti قشلاق^۱)
hiberna; aliae huius vocabuli turcici formae sunt قشلا
 et سلجوق^۲) P. vid. Meninsk. s. v. قشلاق

اورا طلب داشتند و در ربیع الاول سنه خمس و خمسین
 و خمسیایه بهمدان^{۱)} رسیده بر مسند سلطنت بنشست
 و سلیمان شاه بنابر استنالت ایلد شکر ملک ارسلانرا^{۲)} که
 پیش او بسر می برد و ربیب او بود ولی عهد گردانیده
 در خطبه نام ملک ارسلانرا^{۳)} ربیف نام خویش گردانید
 و اینابخ بجانب ری معاونت نمود و سلیمان شاه اکثر
 اوقات بلهو و لعب و روزگار میگذرانید و در صباح
 و رواج جرعه^{۴)} راح از کف نمی نهاد و عز الدین
 قبیار و ناصر الدین اقسنقر در معاشرت و در خلوت
 محکم اسرار او بودند و بنابر حسدی که از موفق
 شکر بازو در خاطر داشتند سلطانرا بر اهلاک و اعدام
 او تا تحریص می نمودند و بدین عنرم سلطانرا بخانه^{۵)}
 او مهیا کردند شکر بازو ازین قصد آگاه شده
 خودرا محافظت نمود و فرصت فوت شده اعتبارش^{۶)}
 بر سلطان نهاد و با او دل دگرگون کرده با اتابک
 ایلد شکر پیغام داد که ملک ارسلانرا^{۷)} بر تخت
 سلطنت باید نشاند که مصلحت در اینست و دران
 باب مبالغه و التحاح بسیار نمود سلیمان شاه خون از
 مداومت عیش و طرب بتدبیر ملک وقیع اعدا

شد و اعتبارش P. ^{۲)} بدار الملک بهمدان B. ^{۱)}

ارسلان P. ^{۳)}

و تقویت اولیا نمی پرداخت و کار بجائی رسید که
 امرا و اشرکان دولت و خواص و ذواب حضرت بجمعی
 از وی ملول شدند و دل از متابعت او بر داشتند
 و او نیز بحکم القلوب تنشاهد^۱ در باره ایشان
 بدشمنان گشت و با این همه دشمنان زبان خاطر
 همگنانرا میخراشید و ندانست که (بیت^۲)

پیکان نردرون برون درون بی مشکل

بیرون نرون حدیث ناخوب از دل

عاقبت امرا بر خلع سلیمان شاه و بیعت ارسلان با شکر
 باز و اتفاق نمودند سلیمان شاه از گفته و کرده پیشیمان
 شده بامرا پیغام داد که اگر شمارا از من در خاطر
 غبار است و تغیری پیدا شده مرخصت دهید تا مالی
 که از موصل آورده ام بر گیرم و بروم (بیت^۳)

بهر کجا که روم پادشاه وقت خودم

بعقل و علم توانگر بصبر و حلم شجاع

اکثر امرا گفتند که این ملتیس دور نیست چه
 بیکبار در کسر^۴ حرمت سلطنت نتوان کوشید
 و جمعی که ازو خایف و متوهم بودند جواب دادند
 که این امر کلی بی مشورت ایناباخ که از زمره امرا

هزج Metr. بیت P. om. ^۲ P. شاهد false. ^۱

کثر B. ^۴ مجتث Metr. ^۳

بکفایت و کردانی و کیاست و دوراندیشی متغیر و متناثر
 است نتوان کرد آنگاه بانفاق قاصدی پیش ایناباخ
 فرستاده درین باب ازو استنطاق نمودند ایناباخ در
 جواب ایشان گفت که اکثر شمارا از سلیمان‌شاه کراهتی
 در خاطر و او را از شما خصوصتی در دل است باید که
 باطلاق او رضا ندهید چه می‌شاید که بخراسان
 برو و از آنجا لشکری فراهم آورده روی بعراق نهند
 و طوفان بلا بلا شگرفته ضرر آن بهم‌گنان رسد مصلحت
 آنست که او را موقوف دارید تا آمدن ملک ارسلان
 امرا بصواب دید ایناباخ جمعی را تعیین کردند که
 محافظت کوشک سلیمان‌شاه نماید تا بطرفی بیرون^{۱)}
 نرو و چون ملک ارسلان و اتابک ایلدگر بهمدان
 رسیدند سلیمان‌شاه را در قصری محبوس ساخته موکلان
 بر وی گماشتند و چون بعد از یکماه عازم اصفهان
 شدند او را بقلعه همدان حبس کردند و او در
 دوازدهم ربیع الاول سنه ست و خمسین و خمسیایه دران
 قلعه فرمان یافت مدت نزدگانی او چهل و پنج
 سال و بر وایتی بیش از هشت ماه سلطنت نکرد و کمتر
 ازین نیز گفته اند.

^{۱)} P. om. بیرون

فصل ۳۱

ذکر سلطنت ارسلان بن طغرل بن محمد بن سلطان
ملکشاه بن الپ ارسلان^۱

ملک ارسلان پادشاهی بود حلیم و صبور آثار
سخاوت و کرم بر صفحات احوال او لایح وانوار حیا
و حمیت بر وجنات روزگار او ظاهر دیر خشم شگرتی
وزور عفو فرمودی منشیان درگاه عالی او بندشان
عاصی را منشور عفو عا سلف دادندی و محرران
بارگاه^۲ او بنام مجرمان سامی مثال اغراض عفو
عنکم انشا کردند از غایت علو همت پرتو التفات
بر دخل و خرج ممالک محروسه نیفکندی^۳ و بکثرت
و قتل آن خاطر نگران نبودی در حسن لباس و نفاست
اثواب مبالغه و التحاح نبودی و بر کلف^۴ ماکولات
و مشروبات اهتمام تمام فرمودی و هر کس در مجلس
بزم او فحشی^۵ بر زبان او^۶ نرفتی و سخنان
ناشایست از هیچ احدی صادر نگشتی و چون مادرش
در حباله^۷ نکاح اتابک ایلدگر بود در صرافقت او

بن چغریک بن اسرائیل بن سلجوق بن^۱ P. add.
^۲ P. om. بارگاه^۳ Id. دقای رحیم الله تعالی
کسی^۴ B. فحش^۵ Id. نکلف^۶ B. male. بیفکندی^۷

انر آنر پاييجان بدار الملک همدان خراميد جهان بفر
 دولت سلطان وسياست تبغ واصابت رای اتابک اعظم
 نرينت ورونقی^۱ ديگر پذيرفت وامور مملکت
 انتظام گرفت در بدایت سلطنت ملک ارسلان
 واتابک ايلد شتر انر همدان باصفهان رفتند و عز الدين
 قيمار که والی آن ولايت بود انر پادشاه روی گردان
 شده با امير حسام الدين اينابخ که دران ولا طريق
 عصيان می سپرد در مخالفت موافقت نمود و آن هر دو
 امير ملک محمد سلجوقی^۲ را^۳ انر فارس طلب داشتند
 تا در ظل راييت و عون عنايت او بر مخالفان ظفر
 يابند چون اين خبر بسع سلطان رسيد اتابک
 ايلد شتر را در اصفهان گذاشته با شرف الدين موفق
 شتر بانرو و لشکرها بهمدان آمد و ملک محمد به
 امرای طاغی پيوسته متوجه همدان شدند و سلطان
 ارسلان نيز آمده^۴ حرب و قتال شده روی بایشان نهاد
 و تغارب فئتين و تلاقی فریغين دست داده جنگی
 عظيم اتفاق افتاد و بعد انر کشش و کوشش بسيار
 بحکم من ينصره فلا غالب له ملک ارسلان^۵ بر
 معاندان ظفر يافته ملک محمد بخوزستان رفت

ملک Id. om. ^۳ سلجوقی P. ^۲ ورونقی B. ^۱

وخر الدین واینابخ بجانب ری شریختند واینابخ
 از آنجا بمنزدران شتافت در خلال این احوال
 ملک اببخار که از پادشاهان مشرک کافری نو شوکت
 بود غیبت انابک ایلدشکینرا فوزی عظیم دانسته
 بقصد خون وصال مسلمانان در حرکت آمد و ملک
 ارسلان بتوفیقات ربانی و تأییدات سبحانی وخصایص
 جهان داری و لوازم شهر یاری از خسروان آفاق
 متغیر و متناثر بود لشکرهای پراشنده را جمع آورده
 جهت محافظت بیضه^۱ اسلام روی بدیار کفر نهاد
 و چون ارباب ایقان و عبده^۲ او تان بهم رسیدند چندان
 کشتش واقع شد که شمشیر آهن^۱ دل از بسیاری
 آن خون شریست و زبان سنان مانند سر^۲ زبان
 سرخ گشت و عاقبت ملک اببخار باران^۳ ملک
 کارساز^۳ بیت

بجست با رخ زرن از نهیب تیغ کبوت

چنانکه بر شری بهاری ز بیم باد خزان^۴

و غنیمت بسیار نصیب مجاهدان دین آمده سالما
 غنما بان گشتند:

Metr. ^۴ بی نیان. B. ^۳ سر. Id. om. ^۲ آهنین. B. ^۱

فصل ۳۲

ذکر مراجعت سلطان ارسلان و تخریب قلاع اسمعیلیه^۱
 در آن وقت که سلطان ارسلان جهت استیصال
 و دفع اعدای دین کمر اجتهاد بر میان بست سکان
 الموت فرصت غنیمت دانسته در چهار فرسخی
 قزوین دست بغارت و تاراج بر آوردند اهالی قزوین^۲
 استغاثه بدرگاه پادشاه عالم پناه بردند و ملک
 ارسلان از جهاد اصغر روی همت عالی نهمت بجهد
 اکبر نهاد و در مدتی اندک^۳ سه قلعه را مستخر
 ساخته و تخریب سوم و باروها فرمان داد و در آن
 نواحی قلعه بون هم از اسمعیلیه که بر سر صخره^۴
 صبا بنا نهاده بودند و سلطان محبوس^۵ سلجوقی در
 ایام سلطنت خویش با تمامت خیل و حشم مدت سه
 ماه منوالی خیمه در حوالی آن قلعه عالی زده به محاصره
 مشغول گشتند و در دفع آن فسقه فجزه جد واجتهاد
 بسیار نمودند و چون نزدیک به آن شد که جمال
 مطلوب از نقاب حجاب روی نماید شیوه مخالفت

از B. add. ^۲ و تخریب قلاع اسمعیلیان B. ^۱
 استحکام آن قلاع که با تحقیقت رخنه بود در دین
 مسعود P. ^۳ اندک مدتی Id. ^۴ متین

که از اخلاق^۱ نمیه و اوصاف ناپسندیده است میان
 ارکان دولت ظاهر شده از در قلعه بر خواستند
 و آن همه رنجها ضایع گشته مضبون سخن کہا کنا
 والغناء زیاده وصف حال ایشان آمد غرض از تثبیت
 این مقدمه آنکه ملک ارسلان بعد از فتح قلاع
 مذکوره همگی همت بر تسخیر این قلعه مقصور
 گردانیده بعد از چند روز پیکر ظفر در آینهء مراد
 جلوه گر آمده طایفه از معتمدانرا بمحافظت آن
 مقرر فرمود و آن قلعه را بقلعه ارسلان کشای موسوم
 گردانیدند^۲ پادشاه اسلام بعد ازین فتوحات مظفر
 و کامران باصفهان آمد^۳ اعدا مظهر و اولیا مسرور
 و امرا^۴ محکوم و مامور الا اینابخ که داغ عصیان بر
 جبین نهاده پناه ببلوک مانزدان برده بود عاقبت
 الامر او نیز از گردان خویش نادم و پشیمان^۵ گشته
 در صلاح میگوشت مصدق این مقال آنکه حاکم
 مانزدان بالتماس او رسول چرب زبان بخدمت
 سلطان ارسلان فرستاد و شفاعت کرد تا غباری که از
 جرات و جسارت مشار الیه بر ضمیر انور نشسته بنزال
 عفو و اغماض محو گرداند و اقطاع و بلاد برسم معناد

۱) P. add. ۲) رفت B. ۳) گردانید Id. ۴) افعال P.

و پشیمان B. ۵) بر منتهم

بر روی مسلم و مغیر دارن و سلطان اجابت فرموده بهواید.
 دلپذیر ایلچی را مقضی الیرام بانر گرانید بعد انر
 مراجعت رسول چون اینابخ شنید که شرف الدین
 موفق گرن بانرو مسند امارت خالی گذاشته است
 بطمع خام نریادتی اقطاع و تضاعف مرسوم انر پادشاه
 اسلام التماس نمود ملک ارسلان در جواب فرمود که
 اگر اینابخ بخدمت ما آید بنانی که ما دهیم
 قناعت باید^۱ کرد و این نوبت رسول بنابر قلت
 التغات پادشاه عادل ناخوش دل بانر گشت چون اینابخ
 انر سلطان نومید شد بخدمت سلطان نکش خوارزم شاه
 رفت و خوارزم شاه بنابر التماس اینابخ لشکری مصحوب
 او گردانید و او با^۲ آن سپاه روی بعراق نهاد و چون
 بحدود ری رسید هوس استخلاص قلعه^۳ تبرک^۴
 در ضحیر آن بدترک استحكام یافت و چند روز
 بمحاصره آن مشغول شده کاری انر پیش نرفت و بنابر
 آنکه لشکر خوارزم مستعجل بودند بی نیل مطلوب
 انر در حصار بر خواسته بعزیمت حرب ملک ارسلان
 متوجه زنجان شد و درین اثنا شنید که انابک
 شمس الدین ایلد گرن بسلطان پیوسته بعزم^۴ محاربت

تبرک B. ^۳ او om. و با Id. ^۲ male. نباید P. ^۱

پیوسته است و بعزم Id. ^۴

او کبر بسته اند^۱ و چون دانست که مرد معرکه^۲ او^۳ نیست از ادهر باز گشته خوارزمیانرا فرمود تا دست باموال و اهل و عیال رعایای قزوین دراز کرده در خرابی تنصیر فرمودند و ایناباخ باحرجان رفته سلطان آن زمستان در حوالی ری قشلاق فرمود و دران اوان عمر بن علی یار^۴ که کوتوال قلعه^۵ تبرک^۶ بود بجهت منافات حصار و کثرت ذخیره بخار پندار بدماغ راه داده در امتثال^۷ احکام و امثله^۸ اتابک شمس الدین آید گنر تغافل و تهاون می ورزید و چون سلطان دانست که اکثر در گوشمالی عمر اهل و امهال مرو در مهم مملکت اختلال بدید آید لا جرم او را بعشوه و قریب بیایه^۹ سریر سلطنت مصیر طلب داشت چون خدمتش به اردوی اعلی که در ساوه بود رسید در همان روز مقید و محبوس گشت و چون ولایت ری از سرداری صاحب و چون خالی ماند و خبر اخذ محمد بن علی بسمع ایناباخ رسید لشکری از ولایت طبرستان بهم^{۱۰} کشیده روی بری آورد ملک ارسلان جمعی از امرا و اعیانرا بدفع او نامزد فرمود و ایشان بموجب فرموده عمل نموده مروان شدند و میان آنجماعت

۱) B. om. اند ۲) Id. ایشان ۳) P. بار ۴) B. تبرک

۵) P. om. امتثال ۶) B. هم

واینابخ در حدود ری اتفاق ملاقات دست داده^۱ جنگ واقع شد نخست اینابخ شکست یافته عاقبت لشکر سلطان منهزم گشتند واینابخ بر بعضی از ولایت عراق استیلا یافته خرابی بسیار کرد چون صورت واقعه مسعود اتابگی ایلدشگر گشت با لشکر جرار از آنر بایجان بیرون آمده جهت دفع شر اینابخ بر سمت ری روان شد و در آنزمان ملک ارسلان حوالی خرقانرا مخیم دولت و اقبال ساخته بود چون وصول اتابگی نزدیک رسید واینابخ دانست که تاب مقاومت آن سپاه بیکران ندارد لا جرم شغلا در میان کرده امان خواست و قرار بران افتاد^۲ که باتابگی پیوسته بعد از آن باتفاق نزد سلطان روند^۳ و بحسب اتفاق شبی که صباح آن موعد ملاقات اینابخ بود اتابگی اینابخرا بغنل آوردند و کشته معلوم نشد اما خواص او که در محل تهمت بودند روی باطراف نهادند و سلطان بری آمده سلطنت او مرة بعد آخری رونق پذیرفت بیت^۴

ایام بکام و اختران فرمان بر
افلاک نهاده بر خط فرمان سر

آید Idem^۳ یافت P.^۲ ملاقات افتاده B.^۱

هنر ج Metr.^۴ دران امر B.^۵

در شهر سنه تسع و خمسین و خمسایه این خبر شایع
 شد که ملک اببخار بار دیگر لشکر گرد آورده^{۱)} قصد
 دیار اسلام دارد و سلطان و اتابک و امرا در نخبجوان
 مجتمع گشتند تا از آنجا متوجه اببخار شوند
 و در آن موضع مزاج شریف خسرو غازی از جاده^{۲)}
 اعتدال منحرف گشته او را بکندمان بردند و امرا
 و ارکان دولت در صرافقت اتابک ایلدشر بصوب مقصد
 شتافتند و چون ملک اببخار تاب مقاومت لشکر
 اسلام نداشت پناه بکوه برد و سپاه سلطان آتش در
 اببخار زده مراجعت نمودند و به اردوی سلطان
 پیوستند^{۳)} و سلطان بنام^{۴)} اتابک و امرا و لشکریان را
 نوازش و اکرام^{۵)} فرمود و روایان اخبار آورده اند که
 سلطانرا ماسری بود در تخت نکاح اتابک ایلدشر
 که قابله^{۶)} ایام مسائل او در مهد عفت و امانت^{۷)} و دین
 داری و رعیت پروری و صیانت عرض و متانت رای
 مولودی نه پرورده بود بیت
 آفتاب اندر هوای گویش آمدش نداشت
 تا بتابیش^{۸)} مسی واضع الاسما نکرد

ملحق گشتند Id. ^{۲)} لشکر گرد آورده B. om. ^{۱)}

و دیانت B. add. ^{۵)} و اکرام P. om. ^{۴)} انام B. ^{۳)}

utrumque بتابیش aut بتاییش B. به تایتیش P. ^{۶)}

سر فرا گوش کنیزانش نیارست آورد
 لولو کافوروش تا نام خون لالا نکرد
 و آن بانوی جهان چندان لطف و احسان در باره
 علمای دهر و افاضل عصر بتقدیم میرسانید که زبان
 خامه از تفسیر آن بعجز و قصور معترف است و اثر قضای
 الهی در آن اوان که سلطان بیمار شد ملکه بجوار
 رحمت ملک یزدان پیوست و اثر استماع این واقعه
 هایلده خاطر فرمانده ایران خسته و پشست استظهارش^{۱)}
 شکسته شد و بعد از یکماه خبر وفات اتابک رسید
 و بر اثر این خبر جسد او را بهمدان آورده در مدرسه
 که از مستحدثات مشار الیه بود دفن کردند
 و پسرش نصر الدین محمد بجای او بنشست و رنج
 و اندوه ملک ارسلان از واقعه هایلده اتابک متضاعف
 گشت و مرض او روی در تزايد نهاد تا در منتصف
 جمادی الآخر سنه احدی و سبعین و خمسایه بجوار
 رحمت ملک غفور پیوست مدت پانزده سال و کسری
 سلطنت کرد و چهل و سه سال عمر یافت:

مردم mendose; scripsi بتأییدش ex coniectura. Metr. اصل
 ۱) P. استظهار

فصل ۳۳

ذکر سلطنت طغرل بن ارسلان بن طغرل بن محمد
بن سلطان ملک‌شاه که سلطنت آل سلجوق به او
منتهی شد

بعد از پدر پادشاهی تعلق بوی گرفت و از دار
الخلافه سلطان رکن الدین قسیم امیر المومنین لقب
یافت نریده^۱ دودمان آل سلجوق بود صورت خوب
وشبایل مرغوب و افعال رضیه و اعمال مرضیه و طبعی و قان
و نهنی نغان داشت و از جمله اشعار اوست رباعی^۱

دی روز چنان وصال جان^۲ آفریزی

و امروز چنین فراق عالم سوزی

افسوس که بر دفتر عمرم ایام

آفریزی نویسد این را روزی

باتفاق مورخان سلطان طغرل شهریاری بود در
آشپان دولت متولد شده^۳ و در ریاض اقبال نشو
ونما یافته پیش ازین عیبی نداشت که بر ساقه^۴
دولت افتاده بود در بدایت سلطنت او ملک اببخار

^۱) Addi رباعی *quaternio*, quum ad hanc poematis
speciem composita sint duo quae sequuntur disticha.

Met. جون P. add. ^۳) روح B. ^۲) هرج

قصد آمدن بایرجان کرد و عیش محمد بن طغرل آهنگ
 عراق کرد و اکثر امرای سلجوقی با او اتفاق داشتند
 برادران مادری پدر سلطان طغرل جهان پهلوان
 اتابک محمد و قزل ارسلان ابنای اتابک ایلدشگر در
 یکماه دو تاختن کرده هر دو دشمن را مغهور کردند
 و تا اتابک محمد در حیات بود مملکت سلطان
 طغرل در طراوه و نضاره اثر ریاض خلد نشان میداد
 و در زمان دولت او سبعة سیاره در اول میزان که اثر
 بروج هواپیست در یک دقیقه قران کردند منجمان
 گفتند که درین سال بادی پیدا شود که عمارتها
 خراب کند بلکه جبال را سخة البنیان را اثر زمین بر
 گیرد و انوری درین باب اثر سایر ارباب نجوم
 مبالغه بیشتر داشت و مردم اثر بیم جان در زیر
 زمین سبچها ساختند و سرابها پراختند و بحسب
 اتفاق دران ایام که اوقات حکم ایشان بود چندان
 باد نوزید که خلق رفع محمولات^۱ نمایند یکی اثر
 شعرا درین باب^۲ فرماید

گفت انوری که اثر سبب^۳ بادهای سخت

ویران شود عبارت و کهسار^۴ برتری^۵

جهت B. ^۴ درین باب P. om. ^۲ محصول B. ^۱
 false; بر سری Uterque ^۵ و که نیز B. ^۴ مضارع Metr.

دیر روز حکم او نوزیدست هیچ باد

یا مرسل الریاح تو دانی نه انوری^۱

هرچند درین واقعه کذب ارباب نجوم بر خالیف
روشن گشت اما باتفاق جمهور ارباب تواریخ در
همین سال چنگیزخان در بلاد توران بست سروری
قوم و قبیله^۲ خویش موسوم شد و چون برتبه^۳ سلطنت
رسیده^۴ روی بولایت سلطان محمد خوارزمشاه نهاده
چندان^۵ باد بی نیازی در حرکت آمد که در
ملکت سلطان مذکور بتخصیص در خراسان ساکن
داری و نافع ناری نماید چنانچه تبیین آن در دفتر
خامس از مساعدت وقت مامول است فی الجمله
سلطان طغرل بی محاربه و جنگ چنگ در دامن
دولت نزد وی تعب طلب با عروس ملک دست در
آغوش کرد در رعایت رعیت و دفع ظلمه و رفع رسوم
اهل عدوان و احسان در باره^۶ عالمیان مشار الیه گشت
وزمام حل و عقد امور ملک و ملت^۷ را^۸ در قبضه^۹

recepti cum Herbelotio, qui eosdem laudat versus
in *Bibliotheca orientali* t. III p. 489. ^۱) Sic recte
Herbelot. l. l., quum uterque codex male legat و انوری
ملت^۲ P. نهان و چندان^۳ Idem رسید^۴ B. رسید^۵
om. را^۶

افتندار اتابک محمد بن اتابک ایلدشیر نهاد و او در
 ضبط و ربط ممالک محروسه بمرتبه^۱ سعی نمود که
 مزیدی بران منصور نبود و چون او فوت شد برادرش
 قزل ارسلان متکفل مهام جمهور گشت گویند که
 سلطان طغرل در شان شیخ الاسلام ظهیر الدین
 بلخی اعتمادی^۲ عظیم داشت چنانچه در بعضی از
 لیالی بنارویه^۳ آن قدوه^۴ اکابر و اعالی رفتی و در مصالح
 ملک و ملت با او مشوره فرمودی و امرای دولت ازین
 صورت رنجیده با سلطان نغاف آغاز نهادند و باهم
 عهد بستند که در کسر بنیان قصر^۵ رفعت او
 یکجهت باشند و شیخ ظهیر الدین بغراست برین
 معنی اطلاع یافته در خلوتی شبه^۶ ازین حال با
 سلطان در میان نهاد و سلطان ازین جهت نسبت
 بامرا بی عنایت گشت و ایشان چاره جز آن ندیدند
 که قتلغ اینابخ بن اتابک محمد بن اتابک^۷
 ایلدشیر^۸ که رکن رکین سلطنت و والی ولایت ری
 بود با خود متفق سازند لا جرم درین باب فامها
 نوشتند مضمون آنکه پادشاه اکثر اوقات در خانه^۹
 ظهیر بلخی می باشد و او را مشیر و ظهیر خویش

محمد B. om. ^۳ قصر P. om. ^۲ اعتمادی B. ^۱
 ایلدشیر P. ^۷ male. بن اتابک

ساخته با امرا التغات نمیفرماید و ظهیر نیز در غم
 وسعایت^{۱)} ارکان دولت نکته^{۲)} فرو نیگذارد اکنون
 ملتمس آنکه جناب امارت مآبی مرخصت فرماید تا
 پادشاهرا^{۳)} شگرفته محبوس گردانیم و دیگری^{۴)} که
 اهلیت این کار داشته باشد بر تخت نشانیم و سید^{۵)}
 علاءالدوله درین امر با ما اتفاق دارد و مکتوبات
 در میان عصائی محجوف تعبیه کرده بدست قاصدی
 بری فرستادند و از غایت خبت باطن ربون او بانش^{۶)}
 شبها در کمینها می نشاندند تا بوقت فرصت و زمان
 مجال سلطانرا اهلاک سازند چون تدبیر موافق
 تغدیر ربون سلطان از مکیدت امرا آشاه^{۷)} گشنه
 باختیاط تردد میفرمود و قاصد بر سمت ری روان
 شده پسر تاج الدین قتلغ شرابی در راه او را پیش
 آمد و بنیاد استنکشاف احوال کرد و از آنجا که شبیه^{۸)}
 بی دولتان باشد قاصد در جواب احوال می و مرزید

۱) P. وسعی ۲) Id. و دیگری ۳) B. add. فخر الدین

۴) Sic legendum statui pro ربون و او بانش^{۹)} quod exhibet
 apographum meum; ربون deest in Meninskii lexico;
 Borhâni qâtii auctor vocabulo غیبت explicat. Quod
 scripsi باطن ربون est adiectiv. compositum et significat
 internum rapiens i. e. animum lacerans, discrucians.

و پسر تاج الدین از قتل التغات او در غضب شده
خواست که بگزین شکران نادیب او^۱ فرماید قاصد
جهت محافظت نفس عصای خود در مقابل صدمه^۲
شکران^۳ داشت و شکران بر عصا زده^۴ بشکست و مکتوبات
از میان آن بیرون افتاد و پسر تاج الدین نامه‌ها را
خوانده در سیم تعجیل نبوده صورت واقعه را بعرض
سلطان رسانید روز دیگر چون امرا ببالازمت آمدند
سلطان بیرون نیامد اما سید علاء الدوله را که به
آن جسارت منهم وبا آنجماعت همدم بود در خلوت
طلب داشت و کیفیه^۵ حال را با او تفسیر کرد
و آنجناب را بنابر انتساب بخاندان^۶ نبوت خلعت
عفو پوشانیده سایر عصات را در قلعه^۷ همدان بامر داشت
و بعد از چند روز ارباب جرایم التجا بجانب ارشاد
مآب شیخ ظهیر الدین بلخی کرده او را شفیع ساختند
تا سلطان را بر سر رضا آورد و قبول فرمودند که اگر
سلطان با ایشان بر سر رضا آید هرچه^۸ دارند بفراموش
دهند و دیگر پیرامون امثال این حرکات نگردند و شیخ
الاسلام از روی نصیحت و مواعظت با سلطان گفت

خورده Id. ^۱ عصا پیش P. ^۲ او B. om. ^۳ شکران
سلطان از آنجماعت خشنود B. ^۴ بنابر خاندان P. ^۵
شکران ایشان آنچه

که اکثر خلائف بر عصیان طغیان اقدام ننمایند
 پادشاهان در زمرة الکاضیین^۱ الغیظ والعافین عن
 الناس کما انتظام یابند وشیخ انزین نبط چندان
 سخن با سلطان گفت که سلطان در مقام عنایت
 وعاطفت آمده خواست که هم دران چند روز باطلاق
 محبوسان فرمان دهد لیکن چون اراده حق به
 آن متعلق نشده بود سلطان درین اثنا بجهت
 ملاحظه عمارت قلعه بآنجا تجشم فرمود و قتلغ^۲
 طشت‌دار که در سلسک ارباب مآثم انحرط داشت زبان
 سفاقت کشاده در روی سلطان گفت که مدتها در
 اندیشه آن بودم که دمار از نهاد تو بر آرم و ترا
 به پدیرت ملحق گردانم چون دولت تو بیدار بود
 و بخت من در خواب فرصت دست نداد سلطان
 فرمود که با پدیرم که ترا از دل بندگی بدرجه
 خداوندی رسانید چه کینه داشتی قتلغ گفت
 باشارت اتابک محمد سید علاء الدولة ده هزار دینار

hic et infra و قتلغ^۲ Uterque^۱ والکاضیین B. ۱)
 lin. penult. male, nam طشت‌دار idem est cum
 supra dicto پسر تاج الدین قتلغ شرابی vid. p. ۲۴۶
 lin. antepenult. Saepe in scribendis nominibus propriis
 codices secum haud constant.

بین داد تا پدرت را در حمام شربت^۱ مسوم دادم
 و حمام روحش را از قفس کالبد بصحرای صبات
 فرستادم سلطان ازین حکایت غضبان گشته بغتله
 محبوسان فرمان داد و مضمون کلمه^۲ آن البلاء موکل
 بالمنطق بوضوح پیوست و سید علاء الدوله هرچند
 در جریمه^۳ اول معاف آمد درین نویت از آسیب
 دوران رهائی نیافت تفصیل این اجمال آنکه دران
 چند روز سلطان طغرل عزیمت یورش تصمیم داده از
 سید علاء الدوله التماس نمود که دران سفر مرافقت
 نماید سید تمارضی آورده در رفتن تعلل نمود و چون
 سلطان در مرافقت الحاح کرد سید جزر مطاوعت
 چاره ندید و چون از همدان بیرون آمده دو منزل
 قطع کردند تسبیر درجه^۴ هشتم سید علاء الدوله
 بغاطعی رسیده شیطان رجیم سلطان رحیم را از جاده^۵
 صواب منحرف گردانید^۶ تا بغتله آن سید کریم
 حکم فرمود و او را بنه^۷ کمان از میان بر داشته
 کالبدش را بموجب فرمان بهمدان فرستادند و این
 حرکت بر^۸ سلطان مبارک نیامد و به این سبب در
 اندک فرصتی کاروبار سلطنت و روزگار مملکت
 بهم برآمد.

در B. ^۳ گردانیده Id. ^۲ شربت P. ^۱

فصل ۳۱۴

ذکر مخالفت قتل ارسلان و بیان بعضی^{۱)} واقعات
که در آن اوان روی نمود^{۲)}

چون در قضایای آل سلجوق که بهترین طبقات
سلاطین اند نوع^{۳)} بسطر رفت قلم مشکین رقم
خواست که اقوال مختلفه^{۴)} که در شرح وقایع سلطان
طغرل بن ملک ارسلان که آخر^{۵)} سلجوقیان
و فاضلترین ایشانست وارد شده در سلک تحریر کشد
ومنہ الاعانة والتوفیق در تاریخ آل سلجوق که
یکی از افاضل ملاحده^{۶)} باسم آن طبقه^{۷)} قلمی کرده
مستورست که بعد از فوت جهان پهلوان اتابک
محمد بن اتابک ایلدشتر ضبط و ربط و مرتق و فتق
امور ملک بر برادرش قتل ارسلان قرار یافته بواسطه
بد گوئی مفسدان میان او و سلطان طغرل وحشتی
دید آمد و خدمتش از تبریز متوجه همدان گشت
و سلطان تختگاه خالی گذاشته روی بفرار نهاد و قتل
ارسلان سلطانرا تعاقب نموده اموال و خزاین او را

در آن ولا روی نمودی Id. ۲) بیان om. و بعضی P. ۱)

B. ۶) آخرین Id. ۵) مختلفه P. ۴) نوع B. om. ۳)
طبقات Id. ۷) ملاحده

بتاراج دان و سلطان بعد از چند شاه که در اطراف
 بلعل دعی روزگار گذرانید و شنید^{۱)} که اتابک قزل
 ارسلان متوجه آنر پایتختان گشته بهمدان آمد و درین^{۲)}
 اثنا امرای عراقی باشارت قزل ارسلان^{۳)} بهمدان رسیده
 بسطان پیغام دادند که بنابر حقوق سالغه که
 شهریار عالمیان در باره ما ثابت دارن ترک ملازمت
 قزل ارسلان داده متوجه خدمت شده ایم اگر سلطان
 رقم عفو بر جرایم ما کشد عذر تقصیر گذشته
 خواست^{۴)} آید طغرل بکلمات واهی ایشان فریفته
 شده خبر فرستاد که فردا در میدان سواری ملاقات
 کرده پیمانرا بایمان مغلظه موکد گردانیم چون روز
 دیگر شد سلطان بمیدان رفت و امرای بد عهد گرن
 چتر پادشاه در آمده فخر الدین قتلغ شمشیری بر^{۵)}
 سلطان زن و باتغاف اورا^{۶)} گرفته موقوف گردانید
 و چون این خبر مسبوح قزل ارسلان گشت از تبریز
 بهمدان آمده سنجر بن سلیمانشاهرا طلب داشت تا
 بر تخت نشاند و در خلال این احوال ملاطفه از دار
 الخلافه باتابک فرستادند که ترا خون بر سریر

۱) باشارت B. ۲) درین Id. ۳) و چون شنید B. ۴) اتابک
 ۵) شمشیر بران P. ۶) خواسته B. سلطانرا

سلطنت باید نشست و بمضون کلمه^۱ الملک بعد ادبی
 لیلی^۱ لمن غلب^۲ عمل باید نمود اتابک قنرل
 ارسلان اشارت خلیفه را فونری عظیم دانسته هم از
 استبداد و استقلال نزد و رؤس منابر و وجوه دانایان را
 باسم ولقب خویش موشح گردانید امرای عراق که
 در قصد وایدای ولی نعمت اتفاق کرده بودند
 خویشترها در مرتبه^۳ با اتابک مساوی بل راجح
 میدانستند با یکدیگر مشورت کرده گفتند که
 چون ما با ولی نعمت خون چنین عذری کریم
 دیگری را بر ما چه اعتنا ماند و میباید که اتابک
 ملاحظه^۴ اینمعنی کرده در هلاک ما سعی نماید
 اکنون مصلحت آنست که او را از میان بر گرفته
 مملکت عراق را در میان هم قسمت کنیم و خاطر
 برین^۵ قرار داده شبی در بارگاه قنرل ارسلان رفتند
 و بمقتضای قس بعمل سوء^۶ بجزر به اتابک بجزای عمل
 خویش شگرتار آمد روز دیگر امرای طاعی ملک
 عراق را قسمت نمودند و بغراغت تمام منصدی منصب
 حکومت گشتند درین اثنا رسل ملوک اطراف برسم
 تهنیت میرسیدند و همه را تصور آن بود که مملکت

۱) لیلی deest in cod. B. ۲) Uterque ut videtur. ۳) بدین

۴) B. بدین

قتل ارسلان بر قرارست و بنای سلطنت او استوار
 و ندانستند که هر قاعده^۱ که خلاف اصل باشد دیر
 نپاید و هر بنا که بنیان آن بر باد هوس نهاده باشد
 نرو از پا بر آید ان لدباطل^۱ صولة ثم يضاحل
 فی السجدة اهل عصیان گمان بریند که توسن فلک
 بدرام الی قیام الساعة وساعة الغیام عنان کام و صرام بر
 قبضة^۲ اختیار و اقتدار ایشان خواهد گذاشت خون
 بر اندک زمانی سنگ تفرقه بر شیشه^۳ جمعیت
 ایشان افتد و مضبون کلمه^۴ عرف الله بفسخ الغرایم
 ست و وضوح یافت مفصل این مجمل آنکه اصغر^۳
 سالار حسام الدین و جمعی دیگر که حق گذاری
 و ایادی ولی نعمت مغترض میدانستند^۴ و شکر منعم
 عقلا و شرعا متناحتم میشناختند سلطانرا از حبس
 بیرون آوردند و از دلبران روزگار طایفه^۵ به آنجناب
 پیوسته روی بعراق نهادند و امرای طایفی نیز لشکری

۱) P. الباطل ۲) B. add. خانه ۳) Sic scripsi ex
 coniectura pro mendoso اسغر apographi mei. Quod
 recepi minor cum sequenti سالار dux exercitus
 coniunctum efficit compositum determinativum, ab In-
 dorum grammaticis Karmadhdraja dictum, et significat
 dux inferioris ordinis, subpraeffectus. ۴) B. میدانستند

تقریب داده متوجه سلطان گشتند تلافی فریقین در
حدود قزوین اتفاق افتاد و بعد از کشش و کوشش
از باب طغیان و عصیان از سنین و آوین عاجز آمده راه
انهرام پیش گرفتند و عروس مملکت که یار قدیم
سلطان بود برقع بر افکنده جمال مطلوب و چهره
مقصود بر منصفه آرزو جلوه گر آمد و قهرمان قضا
این ندا در داد که الحمد لله علی فضله ان مرجع
الحق الی اهله بیت

صدای گنبد فیروزه میدهد آواز

که آمد آب سعادت^۱ بجوی دولت باز

بعضی از مورخان گفته اند که چون پهلوان اتابک
محمد بن اتابک شمس الدین ایلدش وفات یافت
اختلال بغواعد مملکت راه یافته امرا پای از حد
خویش بیرون نهادند^۲ سلطان طغرل خواست که
مهمات ملک بدستور سابق باشد امرا ازینمعنی تنگ
آمده بر سبیل خفیه^۳ کسان فرستاده اتابک قتل
ارسال را طلب داشتند و اتابک بنابر^۴ استدعای امرا
بهمدای رفت و با سلطان ملاقات کرده از غایت تکبر
دستبوس نکرد و جماعت بدشویان که از حلیه فضل

۱) B. add. ۲) نهاده P. ۳) مجتث Metr. موالی P. ۴)

بر P. ۴) و علن

و هنر عاری بودند. سلطانرا انز اتابک و اتابکرا انز سلطان متوحش و متوهم ساختند و اتابک بر مملکت مستولی شده بی رخصت پادشاه در امور مدخل کردن گرفت و جمعی انز خواص سلطانرا محبوس گردانیده طایفه^۱ انز ایشانرا بمال فریفت^۲ و در محافظت سلطان احتیاط تمام می نمود تا بطرفی بیرون نروند درین اثنا متخلفه^۳ برادر خودرا در سلک انزدواج آورده بطوی^۴ مشغول شد و سلطان فرصت غنیمت شمرده با جمعی انز خواص و مغربان بجانب همدان شتافت و قزل ارسلان انز عقب رفته در حدود دامغان بهم رسیدند و چند روز میان ایشان محاربات واقع شده اتابک با وجود کثرت رجال^۵ منهزم گشت و انز معرکه روی بری نهاده انزانجا به تبریز رفت و سلطان بهمدان آمد^۶ در خلال این احوال لشکر گران انز در اختلافه بمدد قزل ارسلان نامزد شده در آنربایجان به او پیوستند و اتابک بوجود ایشان مستظهر گشته

۱) B. بغریفت ۲) Quod supra saepius repertum est et hic iterum legitur voc. طوی idem est ac ضیافة epulum, convivium, quam significationem lexica non exhibent. In Mirchondi operibus sexcenties invenitur.

۳) P. om. رجال ۴) Id. آمده

آهنگ جنگی سلطان کرد و سلطان نیز بهرم رزم حرکت کرده فریقین در کنار سفید روی بهم رسیدند و لشکر بغداد (مفهوم^۱) گشته سلطان عنان دولت بجانب آنربایجان منعطف گردانید و قتل ارسلان منوجه همدان شد دران ولایت خطبه بنام سنجر بن سلیمان شاه خواندند^۲ و باز بقصد سلطان روی بآنربایجان نهاد و سلطان از راه دیگر بعراق آمده دو بر کشیده^۳ خود را که از بندگان قدیم بودند بجزیره^۴ از جرایم بکشت و قتلغ ایناباخ به این سبب از اردوی سلطان بگریخت و قاعده^۵ مخالفت^۶ بنیان نهاده بر ولایت^۷ اصفهان مستولی گشت و سلطان بحرب او رفت و او از اصفهان براه ساوه منوجه زنجان شده سلطان بر اثر او رفته بهم رسیدند و بعد از مقابله و مقاتله سلطان بسبب رنجوری روی از معرکه بر تافته بهمدان^۸ شتافت ناگاه قتل ارسلان بهمدان رسیده سلطانرا با پسرش ملکشاه بگرفت و ایشانرا بآنربایجان فرستاده در قلعه^۹ از قلاع آن حدود که بقلعه^{۱۰} کهران موسوم بود محبوس گردانید و مهم

^۱) B. منهرم ^۲) P. بخواند ^۳) Cf. p. ۲۵۴ not. 4.

^۴) P. مخالفان ^۵) Id. om. ولایت ^۶) B. بجانب

همدان

سلطنت بر قتل ارسلانی قرار گرفت و روزی مسعود
جهت جلوس او بر سریر سلطنت اختیار کردند
و بحسب اتفاق در صبح^{۱)} آنروز او را کشته یافتند
گویند پنجاه نرخم کاره بر تن او بدید آمد^{۲)}
و چون این خبر در آنربایجان منتشر شد کوتوال
قلعه^{۳)} کهران بنرغیب بعضی از امرا سلطان طغرل را
با پسرش از حبس بیرون آورد^{۴)} و هر روز جمعی از
مردان کار و دلیران روزگار به او می پیوستند و چون
آوازه^{۵)} جمعیت سلطان بعراق رسید قتلغ اینابخ با
دوازده هزار سوار جرار بآنربایجان توجه نمود و سلطان
نیز در حرکت آمده بر در قزوین هر دو فریق
مصاف دادند و عاقبت نسیم فتح و ظفر بر رایت
نصرت پیکر سلطان و زبیده قتلغ اینابخ منهنم بری
رفت و سلطان بهمدان آمد و درین اثنا سلطان تکش
که بواسطه^{۶)} استماع تراجع^{۷)} و اختلال احوال سلاجوقیان
بحدود ری آمده بود با سلطان طغرل در ملک
عراق تنازع آغاز نهاد و بعد از آمدش رسل قرار
بران افتاد که ری را بتکش بگذارند و چون مبنای
مصالحه^{۸)} تائید یافت تکش بآنر گشت و سلطان

۱) P. om. صبح ۲) B. بون ۳) P. آوردند ۴) B.
add. اقبال

طغرل جهت تسکین فتنه مادر قتلغ اینابخرا در
 حباله^۱ نکاح آورد و مادر و پسر اتفاق کردند که
 سلطانرا زهر دهند و سلطان بدین مکیده مطلع شده
 همان شربت بخورد زن داد و آن بد سگال شربت را
 خورده فی الحال جان ببالک سپرد و سلطان قتلغ
 اینابخرا گرفته محبوس گردانید و بعد از مدتی
 بشفاعت امرکان دولت او را از حبس رهائی داد^۱
 و قتلغ اینابخ بآنر بایجان رفته با برابر خون نصرة
 الدین ابو بکر در مهم حکومت منازعت کرد و بر غرض
 یکسال میان ایشان چهار نوبت محاربه واقع شد
 چون ابو بکر غالب آمد قتلغ اینابخ التاجا بدر شاه
 تکش خوارزم شاه برد و تکش او را ببال و لشکر مدد
 داده قتلغ با لشکر خوارزم روی بعراق آورد و بر محرم
 سنه تسعین و خمسایه بجوار^۲ ری میان او و سلطان
 طغرل حربی صعب دست داده سلطان مظفر منصور
 گشت و لشکر خوارزم با قبح و جهی پشت دادند یکی
 از شعرا درین باب گوید رباعی

ای پیش عزیزان تو خوارزمی خوار
 وی خنجر^۳ بران تو خوارزمی خوار

contra خنجران P. ^۳ بجار B. ^۲ دادند P. ^۱
 metrum quo versus sunt scripti. هرج

نرین پیش نیارند که بینند بخواب
 در عرصه^۲ میدان تو خوارزمی خوار
 سلطان طغرل بعد ازین فتح بری آمده بساط عیش
 ونشاط بگسترد واد طرب وخرمی داده صبح وغبوق
 وغبوق بصبح در^۱ پیوست درین اثنا آرازه^۳ توجه^۴
 نکش سلطان شایع گشته اعیان دولت وارکان مملکت
 سلطان طغرل ملاطفات نوشته نکش را بر آمدن
 ترغیب و تحریص نمودند و سلطان از صحبت بتان
 چگل به آن بلای نازل نمی پرداخت وزیرش در
 شان او گوید رباعی^۲

شکر ملک فریدونت بس اندوز بود
 روزت زخوشی چو عید و نوروز بود
 در کار خود از بخواب غفلت باشی
 ترسم که چو بیدار شوی روز بود

وباندک فرصتی خوارزمشاه بحدود عراق رسیده قتلغ
 اینابخ بدو پیوست و در مقدمه با سپاه^۳ خوارزمشاه
 بچنگ سلطان آمد و در اواخر^۴ ربیع الآخر سنه
 تسعین و خبسیایه هر دو گروه بهم رسیدند و سلطان
 در برابر قتلغ اینابخ افتاده از غرور جوانی و مردانگی

سپاه^۳ P. om. هجر^۲ Metr. در^۱ B. om.
 آخر^۴ B.

وبخار شراب اسب پیش براند و این سه بیت از شاهنامه خواندن شگرفت^۱ بیت

چو نزان لشکر گشتن بر خاست شکر

رخ نامداران ما گشت نرد

من آن شگرنز یک زخم بر داشتم

سپهر را همان جای بکذاشتم

خروشی^۲ خروشیدم از پشت نرین

که چون آسیا شد بر ایشان زمین

و بیخبر ازین که آسیابان اجل دانه امل او بسنگ

فنا آس میکند و تند باد حواش خرمن حیات او را

پیریشان و متغرف میگرداند مصدق این مغال آنکه

درین اثنا سلطان از سر مستی شگرنزی که به

آن می بازید^۳ بر دست اسب خویش نرد و چون

دولت از روی روی بر گاشته^۴ بون اسب از صدمه

شگرنز گران بر وی آمد و سلطان بر زمین افتاده قتلغ

اینابخ بدو رسیده سلطان آواز بر آورد که ای جهان

پهلوان منم سلطان وقت صروت است ز نهارم ده قتلغ

گفت هنگام مردن^۵ بنر شکی مطلب مطلوب ازین

^۱) In خروشان B. ۲) متغارب Metr. مثنوی B.

apographo meo male, ut videtur. ۳) B. از روی

مردن P. om. ۴) بر داشته

میانہ و مقصود ان^۱) تک و پیوی خویش و بیدانہ^۲ توئی
 آنگاه یک نرخم باد نخوت و غرور ان دماغ او بیرون
 بر و بیک ضرب^۳) روح اورا بر کنر اصلی سپرد^۴) با
 سبکساری چرخ گردان^۵) ان گزین گران سنگ سلطان
 چه فایده و با ستیزه کاری دوران ان کثرت جنود
 و اعوان چه سود القصة جسد سلطان طغرل را بر
 شتری افکنده نزد نکش آوردند خواهرنم شاه چون
 دشمن را بدان حال دید ان اسب پیاده شده روی
 مسکنت بر زمین مالید و سر اورا ک^۶) با امیر
 المومنین الناصر الدین الله^۷) سر یکدی نداشت
 بیغداد فرستاد و فرمان داد تا جثه^۸) اورا در بازار ری
 پدا^۹) کردند درین باب فاصلی گوید

امروزه شها نهانہ دل تنگیست

فیروزه^{۱۰}) چرخ هر نهان با رنگیست

دی ان سر تو تا بفلک یک شبه^{۱۱}) بود

امروزه سر تا بدنت فرسنگیست

گویند در معرکه کمال الدین شاعر را که ندیم
 سلطان طغرل بود شرفته پیش نظام الملک مسعود

۱) B. رساند ۲) Id. ضربت ۳) B. انزین P. ۴)

۵) P. om. ۶) B. add. ک^۷) Id. om. ۸) شگردون

۹) P. گزین ۱۰) هرج Metr. رباعی

که وزیر نکشش بود آوردند وزیر با او گفت که این همه آوازه قوت و شوکت و شجاعت و مبارزت طغریک همین بود که تاب یک حمله مقدمه^۱ لشکر پادشاه اسلام نداشت کمال الدین بر فور جواب داد که بیت^۲

زبیرن فزون بود هومان ز نور

هنر عیب شکرں چو بر گشت هور

آفتاب دولت سلجوقیان که سالهای بسیار^۳ و قرنهای بیشمار در عراق حکومت^۴ کرده بودند در مغرب فنا منواری شد و ماه حشمت خوارزمشاهیان از افق سعادت لامع گشت فراش روزگار مکار که در هر وقتی ملازم در صاحب صدری باشد و در هر قری بعثه^۵ رفیع قدری انتباه نماید بدست ارات بساط سلطنت آل سلجوق را در نور دیده دست و مسند با رفعت اولاد نوشتنگین غرچه را در بساط زمین بگسترانید قوله تعالى توتی الملک من تشاء وتزع الملک من تشاء وتزع من تشاء وتذل من تشاء بيدک الخير انک علی کل شیء قدیر امرا و انا بک ان سلجوقیه که مخالفت ولی نعمت کردند هر یک ببالا و محنتی

۱) P. om. مقدمه ۲) B. Metr. نظم ۳) متغارب. ۴) B. حکم ۵) Id. التجا

در انرا ۴) B. حکم ۵) Id. التجا

شگرفتار شدند و هم از آنجا که وسیلهٔ حشمت جستند^۱ نکبت دیدند و از عذری که با منعم کردند روزگار بمار از هر یک بر آورد حق عز و علا هیچ آفریده را بکفران نعمت شگرفتار مکنان از اتابگان سلجوقی که حق نعمت و نیک نگاه نداشتند یکی نصره الدین ابو بکر بن محمد بن ایلدشگر بود بعد از فوت عمش قنرل ارسال مدت بیست سال بحکومت ایران و آنربایجان قیام نموده در سنه سبع و ستمایه در گذشت و چون او فوت شد اتابگی مظفر الدین اوزبکی برادرش قایم مقام شد و مدت پانزده سال سلطنت رانده در سنه اثنی و عشرین و ستمایه چون سلطان جلال الدین خوارزمشاه بر مملکت آنربایجان استیلا یافت او از فرط اندوه در قلعهٔ النجف فرمان یافت^۲

فصل ۳۵

ذکر شعبهٔ دوم از سلاجقه که در کرمان حکومت کرده اند

اول این شعبه قادری^۲ بن چقر بگ بن میکائیل بن سلجوق است و او در سنه ثلاث و ثلاثین و اربعمایه حاکم کرمان شد و در سنه خمس و خمیسین بر شیراز

^۱) B. add. نکبای ^۲) Cf. p. ۸۴ not. 3.

استیلا یافته دست تصرف دیالمترا از ولایت فارس
 کوتاه گردانید و بر عصیان برادر خود سلطان الپ
 ارسلان اقدام نموده باز ببطاوت در آمد و در جنگ
 سلطان ملکشاه اسیر شده بفرمان او مسموم گشت
 چنانچه سیف ذکر یافت زمان سلطنت او سی و دو
 سال امتداد یافت بعد از فوت قادر سلطان معز
 الدین ملکشاه کرمانرا به پسرش سلطان شاه مغرض
 داشت و او دوازده سال بسلطنت قیام نموده در گذشت
 و پس از وی تورانشاه بن قادر فرمان فرمای کرمان
 گشت و چون سیزده سال و کسری سلطنت مرانده وفات
 یافت پسرش ایرانشاه متصدی حکومت شد و بنابر
 آنکه خدمتش شیوه^۱ الحاح می ورزید و بر کرمانیان
 بیداد میکرد بعد از پنج سال که حکومت کرد^۱
 بغتل رسید اعیان کرمان ارسلانشاه بن کرمانشاه بن
 قادررا که از بیم او^۲ بزاویه^۳ اختفا بسر می برد
 بیرون آورده پادشاه ساختند و او بساط عدل و داد
 گسترده مدت چهل و دو سال سلطنت کرد و در سنه
 ست و ثلاثین و خمسایه در گذشت بعد از او پسرش
 محمد چهارده سال^۳ بامر ریاست مشغول گشته
 رحلت نمود و پس از وی ولد وی طغرل شاه قائم

سالة P. ^۳) از بیم او B. om. ^۲) سال از حکومت P. ^۱)

مقام شد و دوازده سال حکومت کرده طبل ارتحال
 فرو کوفت^{۱)} و بعد از او اولادش ارسلانشاه و بهرامشاه
 و تورانشاه بیست سال با یکدیگر منازعت نمودند
 و در هر وقتی یکی ازین شاهزادگان حاکم گشتی
 و بسبب این انقلاب^{۲)} خرابی بسیار^{۳)} بمملکت کرمان
 راه یافته بعد از ایشان محمد شاه بن بهرامشاه متغلی
 قلاده^{۴)} سلطنت گشت و در ایام او ملکشاه سلجوقی
 با اتفاق بعضی از خویشان بر وی خروج کرد و او
 التاجا بملک ارسلان بن طغرل بر و او محمدشاه را
 بلشکر مدد داد تا متوجه کرمان شد و ملکشاه از
 معرکه^{۵)} او بجانب غور گریخت:

فصل ۳۶

ذکر شعبه^{۶)} سیوم از سلجقه که در مروم سلطنت
 کرده اند

چون قتلش بن اسرائیل سلجوقی در جنگ الپ
 ارسلان کشته شد سلطان خواست که نسل او را بر
 اندازند و خواجه نظام الملک مانع آمده معروض داشت

۱) Quam supra p. ۲۰۴ not. 1. reieci, lectionem
 sanam esse confirmat hoc loco et infra
 p. ۲۶۹ l. 18. uterque codex. ۲) B. انقلابات ۳) Id. تمام

که مصلحت چنان می نماید که نام شاهزادگی از
اولان قتلش افکنده ایشانرا باسم اسفهلاری و قیادت
لشکر باطراف ممالک محروسه فرستاده آید سلطان
این امر را مستحسن داشته فرمان داد تا سلیمان بن
قتلش عزم شام نموده بضبط آن ولایت قیام نماید
وسلیمان بموجب فرمان روی بدیار شام نهاده بدان
مملکت مستولی گشت و در آن ولا صاحب انطاکیه
که خراج گزاری سلجوقیان بود بسببی از اسباب بیکه
رفت و سلیمان فرصت غنیمت شمرده انطاکیه را در
تحت ضبط و تسخیر آورد و چون شرف الدین علی که
از قبل سلطان ملکشاه والی حلب بود و محصل خراج
انطاکیه رسول پیش سلیمان فرستاده خراج انطاکیه
طلب داشت در جواب گفت که چون این ولایت در
حوزه اسلام آمده خراج نباید خواست بنابراین شرف
الدین علی لشکری فراهم آورده عازم حرب سلیمان شد
و با یکدیگر محاربه نموده حاکم حلب در معرکه
کشته گشت و سلیمان ایلچی بیایه سریر سلطنت
مصیر سلطان ملکشاه فرستاد که صورت حال بعرض
رساند و درین اثنا تاج الدین تنش بن الپ
ارسلان بعزیمت قتال سلیمان توجه نمود و امرای او را
بگریخت تا سلیمانرا انتها گذاشته خدمتش از خوف

عذاب و نکال خود را هلاک ساخت و چون رسول
 سلیمان بخدمت سلطان ملک‌شاه رسید ملک‌شاه را
 استخلاص انطاکیه موافق مزاج افتاده فرمان فرمود
 تا منشور ایالت آن ولایت بنام سلیمان نوشتند
 و رسول را مقضی المرام باز گردانید و رسول در اثنای
 راه خبر واقعه^۱ ولی نعمت خود شنیده مراجعت نمود
 و کیفیه^۲ حال را بسبع ملک‌شاه رسانید و پادشاه اثر
 حرکت برادر خود آن‌رو به خاطر گشته حکومت^۱
 شام را بر داود بن سلیمان مغرم داشت و او متصدی
 آن شغل گشته و چون قیصر قصد توقات و اماسیه و سایر
 بلاد دانش‌بندیه کرد دانشمند^۲ اثر سلاطین اسلام که در
 حوالی مملکت او بودند استمداد نمود^۳ و داود و بعضی
 ملوک دیگر بمدد رفته با قیصر جنگ کردند و قیصر
 منهزم شده داود در قونییه بر تخت سلطنت بنشست
 و بیست سال حکومت کرده در گذشت و بعد از وی
 برادرش قلاج ارسلان بن سلیمان قائم مقام شده مدت
 چهل سال بتمهید بساط عدل و انان اشتغال نمود و در
 آخر دولت سلطان مسعود در عراق پادشاه شد و چون
 خلیفه بغداد از مسعود نزاری در خاطر داشت رسولان
 بروم فرستاده قلاج ارسلانرا نوید سلطنت عراق داد و او

نمودند Id. ^۳ و دانش‌بندیه B. ^۲ مملکت P. add. ^۱

لشکر کشیده بکنار آب خابور رسید و درین اثنا اتابک
 چاولی که راس و رئیس ارکان دولت مسعود^۱ بود بحسن
 تدبیر امرای قلاج ارسلانرا بغریغت تا اورا در آب غرق
 کردند و پسر قلاج ارسلان مسعود نام که در روم قایم
 مقام پدر بود ازین واقعه آگاه گشت و با دانشمندیان
 وصلت کرده مدت نوزده سال سلطنت راند و چون مسعود
 بدار بغا پیوست پسرش قلاج ارسلان بجای پدر بنشست
 و او ده پسر داشت از همه غیاث الدین کیخسرو قوی تر
 بود و چون در زمان دولت قلاج ارسلان دانشمندیان ضعیف
 شده بودند او طمع در مملکت ایشان کرده سیواس
 و قیصریه را از تصرف آنجماعت بیرون آورد و نو النون
 دانشمندی پناه باتابک نور^۲ الدین محمود^۳ حاکم شام
 برد و او فخر الدین عبدالمسیح را با سپاهی بحد فرستاد
 تا سیواس و قیصریه را باز سند و چون اتابک و نو النون
 باندک فرصتی کوس رحلت کوفتند و اسمعیل بن نو
 النون قایم مقام پدر شد قلاج ارسلان امرای دانشمندی را
 فریب و عشوه داد تا اسمعیل بن نو النونرا اهل اک ساختند
 و عرصه ولایت او اتساع یافته ممالک را به پسران خویش
 تقسیم نمود و چون قلاج ارسلان وفات یافت پسر کهنترش
 غیاث الدین کیخسرو که ولی عهد بود پادشاه شد اما

محمود. B. om. ^۳ اتابک om. بنور ^۲ Id. ^۱ مسعودی. P.

برابر بنز گشتن^۱ او رکن الدین سلیمان در مقام مناظرت آمده
 از برابران هر که با او دم از^۲ موافقت نزد ملکی که پدر
 بوی داده بود بر قرار گذاشت و هر که مخالفت نبود بقلع
 وقیع او کمر بست و با لشکری گران آهنگ کیخسرو کرده
 او را در قونیة مخصوص گردانید چون اهالی شهر هواخواه
 غیبت الدین کیخسرو بودند مدت محاصره امتداد
 یافت آخر بران صلاح کردند که شهر بسپارند مشروط
 بآنکه غیبت الدین کیخسرو با اتباع خویش در ضمان
 امان بوده در ولایتی از ولایات روم ساکن گردند و مدتی
 احوال برابران برین^۳ و تیره گذران بود تا غیبت الدین
 کیخسرو از رکن الدین سلیمان متوهم شده به استنبول
 شریخت و کار سلیمان در روم قوی شده از دار الخلافه
 به سلطان الغاهر ملقب گشت و او ازین الروم^۴ گرفته
 حکومت آن دیار را به برابر نژاده خویش مسلم داشت
 و از انجا متوجه ابخاز و گرجستان گشت و چون دران
 یورش شرایط حرم مهمل گذاشت منهنم بروم باز گشت
 و خواست که بار دیگر متوجه شود اما فرصت نیافت و در
 سنه اثتین و ستمایه طبل ارتحال فرو کوفت و اعیان
 مملکت پسرش قلج ارسلان را که در مرتبه طغولیت بود
 بر تخت نشاندند و بواسطه صغر سن پادشاه میان امرا

۱) P. om. از ۲) Id. بدین ۳) B. در روم ۴) B. در روم

اختلاف روی نموده بطلب غیاث الدین کبکخسرو فرستادند
 و او اثر دیار فرنک آمده چون عز الدین قلاج ارسال را طاقت
 مقاومت وی نبود مملکت بدرون کرده بگوشه بیرون
 رفت و غیاث الدین کبکخسرو بر مسند حکومت متمکن
 گشت و قلاج ارسال را بدست آورده در قلعه اثر قلاع روم
 محبوس گردانید تا فرمان یافت و کبکخسرو در زمان
 دولت خویش محاربات نموده فتح قلاع نمود^۱ بعد
 از شش سال در معرکه مخالفان دین مبین بعز شهادت
 فایز گشت و پسرش عز الدین کبکاوس قایم مقام شده
 یکسال پادشاهی کرد و برنج سل در گذشت آنگاه
 برادرش علاء الدین کیقباد بسطنت رسیده مدت بیست
 و شش سال بامر حکومت قیام نمود نامدارترین^۲
 سلاطین دودمان^۳ خود بود میان او و سلطان جلال الدین
 خواهرزم شاه محاربات دست داده او بر خواهرزم شاه غالب آمد
 و عاقبت پسرش غیاث الدین کبکخسرو آن عدالت شعار را
 از روی جهل و نادانی زهر داد تا مسند جهانبانی را وداع
 فرمود و بعد از او سلطنت بر کبکخسرو قرار گرفت و چون
 هشت سال از زمان حکومت وی منقضی گشت لشکر
 گران از سپاه مغول در ملازمت امیر باجو بجنک او نامزد
 شد^۴ و میان فریغین محاربات واقع شده غیاث الدین

P. ^۴ زمان Id. ^۳ نامبردار B. ^۲ فتح قلاع نمود P. om ^۱

کبک خسرو منهنم گشت واو در سنه اربع و اربعین و ستیایه
 براه عدم رفته پسرش رکن الدین سلیمان شاه سلطنت یافت
 و معین الدین پیروانه^۱ کاشی مدبر امور مملکت شده سلطان
 رکن الدین برادر خود علاء الدین کیقباد را بخدمت
 قاآن فرستاد واو مہبات بر حسب دلخواه ساخته مراجعت
 نمود و چون بحدود روم رسید رکن الدین سلیمان از بیم
 آنکه برادر بر وی تغوی خواهد جست او را بنهر هلاک
 ساخت و برادر دیگرش کیکاوس از وی متوهم شده بقرم^۱
 شکر بیخت و لشکر بر کاخان او را بخدمت آنحضرت بردند
 و بر کاخان که پادشاهی بود مسلمان^۲ او را مدد داده بر روم
 فرستاد و بعد از هفتده سال غربت چون خواست که با
 عروس ملک اعتناق کند هادم اللذات بر سرش تاختن
 آورد و سلطان رکن الدین سلیمان در زمان ابا کاخان بنابر
 فرمان او بیاساق رسید و بعد از پسرش کبک خسرو را
 سلطنت روم دادند چون او در حد طفولیت بود فرمودند
 که متولی امور او معین الدین پیروانه باشد واو مادر
 کبک خسرو را در حبالة^۱ نکاح آورده مدت هفتده سال اسم
 سلطانی بر کبک خسرو اطلاق می یافت تا در سنه اثنین
 و ثمانین و ستیایه در ولایت آنربایجان بفرمان احد
 خان مقتول گشت و چون ارغون خان بر سریر خانی

موحد مسلمانان P. ^۲ بقرم قرم B. ^۱ شدند

نشست مروم را بغیات الدین مسعود بن کیکاوس که در آن
 حین از قزم آمده بود داد و در سنه سبع و تسعین و ستمایه
 غیات الدین فوت شده برادر نراره اش کبغیان بن فرامرز
 بحکم یرلیغ غازان خان نامزد سلطنت مروم شد و او بعد
 از مدتی باعلان کلمهٔ عصیان مبادرت نموده غازان خان
 لشکری بآنجناب فرستاد تا او را بگیرفتند و دولت
 سلجوقیان در آن بلاد بنهایت انجامید مسود او را ف گوید
 که در تاریخ کرمان احوال اولاد قاهر بن الپ ارسلان که
 در آن ولایت سلطنت کرده اند بتفصیل مسطورست و در
 تاریخ مروم قضایای داود بن سلیمان سلجوقی و احفاد
 او که در آن سرزمینم بههم سلطنت قیام نموده اند بشرح
 مزبور و چون آن دو نسخه هنگام تحریر در نظر نبود
 بمجمعی از حالات آن دو فرقه اکتفا رفت و چون
 خوارزم شاهیه از جملهٔ ممالک سلجوقیه بوده اند و نیز
 دولت آنرا طبعه به این طایفه انتقال کرده واجب چنان
 نمود که احوال خوارزم شاهیان در ذیل واقعات سلجوقیان
 مثبت گردد.

تم الكتاب بعون
 الملك الوهاب

ANNOTATIONES.

Pag. 24. l. 1. Quid significet in dictione *فرنجییر* vocabulum *فرنجییر* bene exposuit lexicī Borhāni qāt. auctor, quum dicat: „*فیل را نیز باعتباری فرنجییر نویسند*“. Significat igitur *speciem totius alicuius* et respondet nostro *Stück* et latino *caput*. Quae quidem significatio desideratur in Castelli et Meninskii lexicis persicis. Cf. Wilken *Hist. Gasnev*. p. 147. n. 6.

Pag. 37. l. 6. Verba *استظهار بسیار* *کان بسیار* infra quoque p. 97. l. 6. leguntur, in quo tamen loco codices variantem offerunt lectionem *بیسار bonorum copia, opulentia*, priori facile meliorem, quum simpliciter *multitudinem, copiam* significet. Ceterum verba *کان بسیار* et *استظهار بسیار* ad adjectivorum compositorum genus pertinent, quod ab Indorum grammaticis Bahuwrihi vocatur, et significant *fodinae divitiarum et maris copiarum possessor*.

Pag. 48. l. ult. Pro. *سور* et legi posset *سود*, quia sunt synonyma et significant *festum, laetitia, convivium*. Bene Borh. qāt. auctor: „*سود بمعنی سور هم آمده است*“. *که جشن وشادمانی و میزبانی باشد*.

Pag. 90. l. 1. Tria ab Herbelotio et Meninskio recensentur urbis Schadbach nomina *شادباخ*, *شادباخ* et *شادیباخ*, quorum tamen unum *شادباخ* non admittit Borh. qāt. auctor. Sed legitur etiam in vita Ferid-eddini Attar a Dauletschaho conscripta eamque ob causam minime repudiandum. Schadach, vel Schadbach, vel Schadjach antiquum esse urbis Nischabur nomen dicit lexicī Ferheng. schoûri auctor a Meninskio laudatus, teste autem

Borh. qât. auctore Schadach vel Schadjach alia est eiusdem urbis appellatio. Equidem credam Nischabur et Schadbach diversas esse urbes, sibi invicem proximas, quum Abulfeda dicat, Abdallahum ben Taher, quem anno CCXIV Hedsch. (inc. 10. Mart. 829) Chorasanae praefecerat Chalifa Mamun, urbem Schadbach, florente tunc Nischabur, condidisse et cum praesidiis suis incoluisse. Quae deinceps in ruinas prolapsa et a Sultano Alp Arslan, Seldschukida, instaurata, quum post aliquod tempus incendio deleta esset, tandem anno DLVI Hedsch. (inc. 31. Dec. 1169) post destructam Nischabur tertium est exstructa. Aliud urbis Schadbach excidium commemorat Dauletschah, quod tribus annis post Ferid-eddinum Attar occisum evenit. Vid. Abulfedae *Annales Musl.* t. III. p. 579. Herbelot. *Bibl. Or.* s. v. *Pend-Namèh* ed. Silv. de Sacy p. 15. 16. von Hammer in *Wiener Jahrb. der Literatur* t. VII. p. 296. 297.

Pag. 108. l. 10. Vocabulum تنسوقات saepius reperitur in Mirchondi libris, ut infra p. 207. 221. *Hist. Saman.* p. 174. 184. al., sed in lexicis desideratur. Est numerus plur. fem. vocis تنسوقة a verbo arabico نسق *ordine disposuit* (sermonem), *ordine iunxit* (margaritas) derivatae et ad rationem formae تنفعول factae, quam tamen Arabica grammatica prorsus ignorat. Sed referri potest ad formam participii passivi منفعول, a qua tantum litera radici praeposita differt, ut synonymum sit participii منسوق *...e iunctus*. Significare igitur videtur vox تنسوقات *totum aliquod e rebus ordine bene dispositis compositum*, quod dono offertur. Quae quidem significatio etiam in contextum orationis semper optime quadrat.

Pag. 131. l. 3 et 142. l. 1. De vera significatione

et usu vocabuli طرائر pluribus disseruit Silv. de Sacy in *Chrest. Arab.* t. II. p. 268. 269. 287. ed. alt.

Pag. 142. l. 14. Vocabulum شهائی est lectionis dubiae, quum ob literarum in libris manuscriptis similitudinem etiam ثهائی legi possit. In Castelli lexico persico voci شها significatio *ineptus, non conveniens, irritus* tribuitur, quam Meninski quoque eadem auctoritate affert. Alterum ثهائی ab arabico ثها *fatuus fuit* derivandum esset. Verti *Täuschung*, quod sensus postulare videtur.

Pag. 149. l. 11. Locutionem چپ دادن optime explicat Borh. qât. auctor, quum dicat: کنایه از فریب ودعا دادن باشد و ترک نمودن و واگذارشتن و طرح و دست دادن چپ *sinistram* i. e. „*sinistram* (inanum) *dare* figurate significat *fallere, relinquere, omittere, reicere*.“ Quod autem e Ferh. schoûri affert Meninski: „چپ دادن *sinistram* dedit i. e. *metacarpium* percussit, et effugit,“ et „چپ دادن rei imponere partem quampiam, uti *assumentum vesti*,“ et ex Castelli lexico: „جب دادن *instigare, incitare*,“ huc minime quadrat.

Pag. 166. l. 5 6. In interpretatione germanica omisi verba: وبر دیوارها چهار مبیخ کرده فریاد آنر quum obscura sint et difficillime intellectu. Dubius enim haereo, quid hoc loco significet چهار مبیخ کردن. Propria voc. مبیخ notio est *clarus, harpago, uncus, palus*, ut diserte dicit Meninski, sed cum چهار quatuor coniunctum figurate significat *quatuor elementa et sodomiam*, et چهار مبیخ کردن *sodomiam exercere*. Ita Borh. qât. auctor: „چهار مبیخ کنایه از چهار عنصر و عمل لواط است“ et Meninski: „چهار مبیخ کند i. e. *sodo-*

miam exercet; praepostere veneri indulget.“ Ad verbum igitur transferrem: „*et ad muros sodomia exercita, lamentatio ob naturam (istorum) hominum,*“ aut alia lectione *وخلق* recepta, „*ob naturam et indolem (illorum) exorta est.*“

Pag. 185. l. ult. *نیک بحرام* vel *نیک حرام* i. e. *sal interdictum* oppositum est *نیک حلال* et significat *illum qui beneficia non agnoscit, aut maleficia benefactis pensat.* Ita bene Borh. qât. auctor: „*نیک حرام و نیک بحرام مقابل نیک حلال یعنی حق ناشناس و کسی که در عوض نیکی بدی کند.*“ Est nomen compositum, quod Indorum grammatici Tatpuruscha vocant.

Pag. 216. l. 7. Codices hoc loco mendosam offerre lectionem *واروق* aut *واروقرا* apertum est, sed dubito, an coniectura verum sim assecutus. Quod turcicum est vocabulum *اورتاق* receptum neminem offendat, amat enim Mirchondus noster peregrina verba suis immiscere. Ceterum *اورتاق* de Chassbeg, Sultani socio, intelligendum, qui Sultano Rajam ad Sandscharum properante, Asdabadi remansit, donec a Sultano advocatus propere illum est insecutus.

Pag. 236. l. 9. *ارسلان کشای* vocatur arx duas parasangas a Kazwin distans et in cacumine montis sita. Ita Zacarya ben Mohammed Kazwinensis in libro „*monumenta regionum et historiae hominum*“ inscripto, qui tamen *ارسلان کشای* illam vocat, rectius, ut videtur, quum sit nomen compositum significans *ab Arslano occupata* arx, alterum autem *ارسلان کشای* arx *Ars-lani expugnatoris.* Sed nihil mutare ausus sum, quum ea quoque lectio ferri possit et Herbelotius (*Bibl. Or. t. III. p. 369. fin.*) revera ita legerit. Vid. Uylenbroek *Irac. Pers. descr. p. 21.*

I N D E X

*verborum difficiliorum, quae in annotationibus
illustrantur.*

آنر بایجان p. 59. not. 5.	نکشیشی p. 78, not. 9.
آنر بیجان 59, 5.	نکشیش 78, 9.
آرتق 110, 8.	تسسخر 120, 5.
ار و چند 104, 2.	تنسوقات 274.
ار و کند 104, 2.	تیر 54, 2.
ارسلان کشان 276.	ثها 275.
ارسلان کشای 276.	ثهای 275.
اصغر سالار 253, 3.	8, 7. 200, 4. جانقی
اطلال 91, 5.	جربانقان 211, 2.
الغار 41, 3.	جوزجان 32, 3.
اورتاق 216, 1. et 276.	جب دادن 275.
ایلغار 41, 3.	چوبه 46, 6.
ایلغار 41, 3.	چهار میخ 275.
باطن ربون 246, 4	چهار میخ کردن 275.
بحر اسنظهار 273.	93, 7. حرب
بحرمانه 171, 4.	رباعی 242, 1.
بر کشیده 206, 4. 256, 3.	رنون 246, 4,
بسیار 273.	رننجیر 273.
تتش 106, 5.	87, 7. ساوری
تکامیشی 77, 9.	سود 273.
تکش تگین 150, 7.	سور 273.
تکشیشی 78, 9.	سیاشی 28, 5.

شادخ p. 273.

شادباخ 273.

شادیاخ 273.

شها 275.

شهائی 275.

طرائر 275.

طوی 255, 2.

عمر 48, 4.

فرو شرفتن 204, 1.

فرو کوفتن 265, 1.

قادر 84, 3. 263, 2.

قاروت 84, 3.

قتلغ 248, 2.

قشلا 228, 1.

قشلاق 228, 1.

قشلق 228, 1.

کارهم 69, 6.

کان بسیار 273.

کان یسار 273.

کریه p. 71, not. 6.

کسیه 183, 4.

لر کوچک 147, 6.

محرری 92, 7.

مدابری 72, 1.

معارف 75, 9.

معبودیه 71, 1.

مالانجرن 70, 4.

میخ 275.

نیک بکرام 276.

نیک حرام 276.

نیک حلال 276.

نیال 61, 6.

یسار 273.

یورت 177, 6.

یورش 90, 9.

یورمک 90, 9.

ییلا 227, 4.

ییلای 227, 4.

EMENDANDA ET CORRIGENDA.

P. 1. l. 7. pro بالغ ex coniectura recepto, fortasse cum codd.
rectius legend. باليغ quum non sit arabica sed vox peregrina.

- 5. l. 12. pro استكشاف leg. استكشاف
- 9. — 6. — اختصاص — اختصاص
- 10. — 9. — ومحبوس — ومحبوس
- 14. — 17. — چرب 1. چرب idem error infra p. 22. l. 12.
- 16. — 3. — وعروس leg. وعروس
- 17. — 14. — آل — آل
- 22. — 6. — حادب — حادب
- 22. — 9. — جيبكون — جيبكون
- 23. — 15. — سرداری — سرداری
- 26. — 3. — دلپذير — دلپذير idem mendum in-
fra p. 38. l. 18.
- 31. — 19. — هرج leg. هرج
- 43. — 5. — پيش — پيش
- 53. — 12. — ويلنگ — ويلنگ
- 57. — 16. — هم عنان — هم عنان
- 59. — 13. adde وحلوان post بدينور
- 65. — 1. pro طغرليک leg. طغرليک
- 72. — 11. — گوش — گوش
- 75. — 14. — بجانب — بجانب
- 84. — antepenult. pro Desguignes leg. Deguignes.
- 90. — 9. pro نرسيد leg. نرسيد
- 98. — 3. — تواربيخ — تواربيخ
- 119. — 1. — پاڪ — پاڪ
- 119. — 5. — ابن — ابن
- 124. — 1. — ديگر — ديگر

- P. 129. l. 17. pro وبرهني leg. وبرهني
 — 144. — 2. — مدت — مدت
 — 173. — 16. — هفتندهم — هفتندهم
 — 183. — 1. — وانكه — وانكه
 — 198. — 16. — وپسر ماکهون leg. (¹) وپسرش ماکهون
 — 198. — ult. adde ⁴) B. وپسرش
 — 199. — 5. pro ماکهون (²) leg. پسرش (²)
 — 199. — 20. — P. پسر leg. (²) B. پسرش
 — 200. — 7. — البتقى — البتقى
 — 217. — 15. — خرد بر — خرد بر
 — 231. — 1. — وکاردانى — وکاردانى
 — 236. — 2. — خواستند — خواستند
 — 237. — 17. — خاسته — خواسته
 — 242. — 16. — پيش — پيش
 — 244. — 14. — رسوم — رسوم
 — 252. — 15. — سوء leg. سوء
 — 260. — 15. — بروى در آمد leg. بروى آمد
 — 269. — 10. — بدین — بدین
 — 269. — ult. — Id. بدین — B. بدین
 — 271. — 20. — مقتول — مقتول

His adde هرگز et الهی pro الاهی, quae errore quodam
 saepius هرگز et الهی scripta reperiuntur vid. p. 16. 32. 34.
 66. 86. 111. 112. 121. 128. al.; porro دابر السلام, quod rectius
 دابر السلام pro دابر السلام scribendum; denique typos sub
 prelo typographico contractos, ut lit. ك p. 107. l. 8. p. 108.
 l. 11. p. 147. l. 13. p. 223. l. 16. p. 230. l. 2. p. 260. l. 6.
 p. 261. l. 1., et litt. و et و ex gr. p. 225. l. ultima.
 Alia leviora menda benevolus lector ipse corrigat.

Toronto University Library

Presented by

Herr T. St. Goar - Frankfort on Main
through the Committee formed in
The Old Country

to aid in replacing the loss caused by

The disastrous Fire of February the 14th 1890

